

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ODTÜ LÜLERİN
ODTÜ SÜ

Önder Şenyapılı

ODTÜ LÜLERİN

ODTÜ SÜ

Önder Şenyapılı

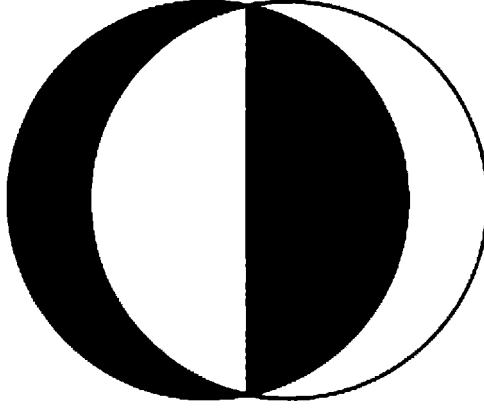
2. BASIM

ODTÜ YAYINCILIK®

**'ODTÜLÜ'LERİN
'ODTÜ'SÜ**

ÖNDER ŞENYAPILI

(ODTÜ=Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

‘ODTÜLÜ’LERİN ‘ODTÜ’SÜ

ODTÜ YAYINCILIK

‘ODTÜLÜ’LERİN ‘ODTÜ’SÜ

Önder ŞENYAPILI

ISBN 978-605-5164-06-5

ODTÜ Geliştirme Vakfı
Yayıcılık ve İletişim A.Ş. Yayınları
ODTÜ Yayıcılık

© Tüm yayın hakları ODTÜ Geliştirme Vakfı Yayıcılık ve İletişim A.Ş.’nindir. Yayıncının izni olmaksızın, hiçbir biçimde ve hiçbir yolla, bu kitabın içeriğinin bir bölümü ya da tümü yeniden üretilemez ve dağıtılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni
Levent GÖNÜL

Kapak Tasarımı
Dalsu Özgen KOÇYILDIRIM

Sayfa Düzeni
Emrullah ÖZ

2. Basım Kasım 2013
Tarcan Matbaacılık Yay. San.
Zübeyde Hanım Mah. Samyeli Sok. No: 15 İskitler-ANKARA
Tlf.: (312) 384 34 35 Faks: (312) 384 34 37
Sertifika no: 25744

ODTÜ Geliştirme Vakfı Yayıcılık ve İletişim A.Ş.
Öveçler 1042. Cad. No: 57/1 Çankaya-ANKARA
Tlf.: (312) 480 15 97 - 480 15 98
Faks: (312) 480 15 99
Sertifika no: 15723
E-posta: odtuyayincilik@odtuyayincilik.com.tr
İnternet: www.odtuyayincilik.com.tr

İÇİNDEKİLER

yerleşke	13
odtü'nün anlamı	14
orta dünya teknik üniversites/middle earth technical university	15
odtü amblemi	17
odtülü	18
odtü mezununun odtü amblemlı yüzük takması	19
"odtünün temel ilkeleri"	19
bilimadamı olan küper kötüler	24
"odtü kampusü"	25
yüzüncü yıl	28
"bir kapı uzatır mısın hocam"	29
A1 kapısı	35
A4 kapısı	36
A7 kapısı	40
odtü'ye girmek	40
odtülü olmak ayrıcalık mı?	43
bahar şenlikleri	47
yerleşke plânı	50
melih gökçek	53
melih gökçek'in icatları	55
gökçek'in 'yıkamak' istediği odtü'yü kim kurdu?	60
dev tüneller	62
abd büyükelçisinin yakılan otomobili	62

kemal kurdaş	69
stadyum değil devrim	71
'evrim'e dönüşen 'devrim'	75
efsaneler	81
"yaşasın c aldım" yonutu ve ötekl yonutlar	84
yeni başlayanlar için odtü mekânları	93
"hocam"	96
efsane hocalar	98
mustafa parlar	108
cahıt arf	110
popüler yabancı hocalar	116
"sadist odtü hocaları"	118
odtü mezununun anlattığı ders	118
yabancı dilde eğitim	121
odtü türkçesi	124
en iyi mühendislik odtü'de mi, boğazici'de mi?	130
yurtlar ve yurt efsaneleri	133
üçüncü yurt	136
dördüncü yurt	136
altıncı yurt	137
yurt şakaları	138
halk mahkemesi	138
fakülteler ve bölümleri	145
mimarlık fakültesi	145
mimarlık fakültesi endüstri ürünleri tasarımı bölümü	149
mimarlık fakültesi şehir ve bölge planlama bölümü	149
mimarlık amfisi	151
iktisadi ve idari bilimler fakültesi	153
iktisadi ve idare ilimleri fakültesi uluslararası ilişkiler bölümü	154
"odtü iktisat ve odtü işletme"	156
iktisadi ve idari bilimler fakültesi siyaset bilimi ve	
kamu yönetimi bölümü	158
fen ve edebiyat fakültesi biyoloji bölümü	160
fen ve edebiyat fakültesi fizik bölümü	162
kantinler	164
fen ve edebiyat fakültesi matematik bölümü	165
fen ve edebiyat fakültesi sosyoloji bölümü	166

fen ve edebiyat fakóltesi felsefe bölümü	168
fen ve edebiyat fakóltesi psikoloji bölümü	169
fen ve edebiyat fakóltesi İstatistik bölümü	171
“sincan kampüsü”	172
mühendislik fakóltesi	172
mühendislik fakóltesi havacılık ve uzak mühendisliği bölümü	174
mühendislik fakóltesi kimya mühendisliği bölümü	175
mühendislik fakóltesi İnşaat mühendisliği bölümü	176
mühendislik fakóltesi bilgisayar mühendisliği bölümü	177
mühendislik fakóltesi elektrik ve elektronik mühendisliği bölümü	178
mühendislik fakóltesi çevre mühendisliği bölümü	180
mühendislik fakóltesi gıda mühendisliği bölümü	181
mühendislik fakóltesi endüstri mühendisliği bölümü	182
mühendislik fakóltesi makina mühendisliği bölümü	185
mühendislik fakóltesi metalurji ve malzeme mühendisliği bölümü	188
mühendislik fakóltesi maden mühendisliği bölümü	189
mühendislik fakóltesi petrol ve doğalgaz mühendisliği bölümü	189
güzel sanatlar ve müzik bölümü	191
ODTÜ kütüphanesi	193
8:40 dersi	195
“8:40 dersine full makyaj gelen kız”	197
“sabaha kadar ders çalışmak”	199
diğer mekânlar	200
odtü yemekhanesi/odtü kafeterya	201
odtü çatı kafeterya	206
odtü çarşı	206
sunshine	207
kültür kongre merkezi	208
teknokent	210
sağlık ve rehberlik merkezi	215
vışnelik tesisleri	218
hocalar hakkında	222

ODTÜ(*) Mimarlık Fakültesinden Lisans diplomamı 1962 yılında aldım.

ODTÜ Mimarlık Fakültesi 1957 yılında kurulmuştur. 1958 yılında girmiştim bu fakülteye. Öğrencilik yıllarım şimdiki 'yerleşke'de (kampus) geçmedi. TBMM (Türkiye Büyük Millet Meclisi)'nin hizmet binası, garajı ve çamaşırhanesi olarak yapılmış yapılarla, Üniversite geliştikçe yenileri kurulan barakalarda geçti. (Belirtmek gerek: O sıralar bugünün TBMM yapısı henüz kullanılmıyordu. TBMM Ulus'taki tarihi yapısındaydı. Bugünkü yapı 1960'tan sonra kullanıma girmiştir.) Mimarlık stüdyoları, (bir zeminde bir zemin altında) iki katlı olan TBMM çamaşırhane yapısındaydı. Alt katta 1 ve 2., üst katta 3 ve 4. sınıfın stüdyoları vardı. Kimi dersler de bu stüdyolarda yapılırdı. Kimi dersler içinse, gene iki katlı hizmet yapısına giderdik. Diğer fakülteler (İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi ile Mühendislik Fakültesi, 1959'da kurulan Fen ve Edebiyat Fakültesi) o yapıdaydı. (Rektörlük, Milli Savunma Caddesi üzerinde, daha sonra uzun süre Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünün hizmet verdiği iki katlı yapıdaydı. Bir süre bu yapının bir katı 'kızlar yurdu' olarak kullanıldı.) Garaj yapısı kantin ve yemekhane olarak kullanılıyordu. Üniversiteye Dikmen Caddesi üzerindeki kapıdan giriliyordu. Sağdaki garaj ve karşıdaki hizmet yapısı-

* ODTÜ'nün açılışı Orta Doğu Teknik Üniversitesi. Bu dipnotu özellikle düşünüyorum. 'ODTÜ Yayıncılık'ın Genel Yayın Yönetmeni Levent Gönül, kitap fuarlarında yayının standlarına asılan dövizlerdeki odtü'nün ne anlama geldiğini soranlar olduğunu anlattı. Dahası, dövizlere odtü yayıncılık yerine 'orta doğu teknik üniversitesi yayıncılık yazdırdıktan sonra standta ilgi gösteren, kitap satın alan sayısında fark edilir bir artış gözlemlendiğini söyledi.

nın önünde yer alan asfalt kaplanmış bahçede basketbol ve voleybol maçları yapılırdı.

Öğrenci yurtları kentin içindeydi. Önceleri Anıttepe'deki bir konut yapısındaydı. Sonra, Cebeci'deki bir konut yapısına taşındık. Üçüncü olarak Necatibey Caddesinde şimdi 'polis'in hizmet verdiği yapıya. Son olarak da Bülten sokaktaki konut yapısına. Demek ki, 4 yılda 4 ayrı yapıda kalmışız.

2011 yılı Şubat ayında Üniversitenin her yerine asılan afiş.

Eklemem gerek: Yukarıda dökümünü verdiğim yurt yapıları erkek öğrencilere özgülünen yapılarıdır. Kızlar, önceleri, az yukarda andığım Milli Savunma Caddesi üzerindeki yapının bir katında yurtlandırılmışlardı. (Bundan böyle 'kadınlar' mı demeliyim?! Çünkü 2011 yılı Şubat ayında ODTÜ'nün her yerine asılan bir afiş, ki bu sayfalarda görülüyor, "kız değil kadın yurtları" denilmesini istiyordu! Geçmişten söz ettiğime göre, geçmişteki sözcükleri kullanmayı sürdürmeli diye düşünüyorum...) Sonra, Cebeci'de kiralanan büyük yapının bir bölümü erkeklere bir bölümü kızlara özgülendi. Daha sonra Tunalı Hilmi Caddesi'nin Esat Caddesi'yle kesiştiği kavşaktaki bir yapıya taşındı. Sonra da Akay yokuşu ile Karanfil Sokağı'nın kesiştiği köşedeki bir yapı Kızlar Yurdu olarak hizmet verdi. Kent içindeki son kız yurdu, Güvenlik Caddesi üzerindeydi.

Şimdi bulunduğumuz yerleşkeye 1963 yılında taşındı Üniversite. Lisans eğitimim boyunca "yeni yapı'nın yapımı ilerliyor" diye konuşulduğunu anımsıyorum. 4 fakülteyi içeren Üniversite mekânı öylesine

küçüktü ki, Dekanımız Prof. Dr. Aptullah Kuran'ın, "yeni yapıya geçince bir yerden bir yere ulaşmak için paten kullanmak gerekeceği"ni (şaka yollu) söylediği de belleğimde kalmış.

Tek bir yapı vardı o yıl, — 1963'te. Şimdiki Mimarlık Fakültesi yapısı. Bugün Mimarlık Fakültesi Dekanının bulunduğu kat Üniversite Rektörüne özgülenmişti. Mimarlık Fakültesi Dekanı ve sekreterliği şimdiki 59 ve 60 nolu odaları paylaşıyorlardı. Bugünün Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nün 3 nolu stüdyosu Üniversite Kütüphanesi idi.

Yeni yerleşkede derse girmedim/ders almadım. Stüdyoya da girmedim. 1963 yılı Temmuz ayında İmar ve İskân Bakanlığı Bölge Plânlama Dairesinde 'teknik eleman' statüsünde çalışmaya başladım. O zamanlar ODTÜ'ye kentten gelip gitmek çok zordu. Arada bir, İlhan Tekeli, eşim Tansı ve ben Kumrular Sokağı'nda kendine bir durak edinmiş yaşlı bir sürücünün eski model Ford otomobiliyle gelirdik ODTÜ'ye. Nasıl dönerdik, anımsamıyorum!

Yüksek Lisans porojemi yeni yapıda jüriye sundum ve 'Yüksek Mimar' titrini taşıma hakkını aldım.

Yarı-zamanlı ders vermeye başladığım 1978 yılında öteki fakülteler, rektörlük, kütüphane, vb. öğeler kendi yapılarına yerleşmiş, yapı Mimarlık Fakültesine kalmıştı. (Bugün, Mimarlık Fakültesi 3 ayrı yapıda hizmet veriyor.) Ama, o dönemde de salt dersim olduğu günlerde, giderek ders saatlerinde geliyordum yerleşkeye. 1991'de tam zamanlı öğretim elemanı olarak atandım. 2000 yılında İş Bankası arkasındaki 'ilk'(*) lojmanlardan birine taşınınca, yerleşkede sürekli yaşamaya başladım. (4,5 yıl sürdü.)

Elbette, bizim öğrencilik yıllarımızda bugüne göre olmayan/eksik olan çok şey vardı. Her şeyden önce bilgisayar ve sunduğu kolaylıklar yoktu. Şimdilerde bilgi edinmek çok kolay. Bu kolaylıktan yararlanayım, yaşadığım yerleşkeyi daha iyi tanıyayım derken, çok ilginç değerlendirmelerle karşılaştım. Bu üniversitede okuyan ve/ya da okumuş/mezun olmuş insanlar yerleşkeyi, fakültelerini, hocalarını, yaşadıklarını, tanık olduklarını, tanık olmadıkları hakkındaki değerlen-

(*) 'İlk' sözcüğü, İş Bankası arkasındaki lojmanların yerleşkenin ilk dönemlerinde yapıldığını belirtme amaçlı. Sonraları, şimdilerde 'ODTÜ-köy' diye anılan geniş bir araziye kapsayan çok sayıda yeni lojman yapıldı.

dirmelerini çeşitli sitelerde tatlı tatlı, tatlı sert, acı tatlı ve giderek acımasızca ve çok zaman küfürle karışık olarak dile getirmişler/getiriyorlar...

Gene gerilere gideyim: Öğrenci olduğum yıllarda benim ve dönemdaşlarımın memnun olmadığı çok şey vardı. Birbirimize yakınmanın ötesine pek geçemezdik. Hangi yıldı ve hangi nedenlerle şimdi anımsamak zor, bir boykot girişimimiz oldu. Bir öğrenci derneğimiz vardı, boykot kararı verdi. ‘Boykot’ sözcüğü eylemimizi anlatıyor muydu bilemiyorum. Derslere girmeme kararıydı. Herhalde böyle bir karara varılmasında, şimdiki öğrencilerin ve yakın zamanda mezun olanların internet sözlüklerine yansıttıkları yakınmalarına yol açan istenmeyen olguların, olayların, tersliklerin, vb. benzerleri etkili olmuştu.

Hangi yıldı anımsamak zor dedim ama, 1960’tan sonraydı; çünkü, rektörlüğe Prof. Dr. Turhan Feyzioğlu atanmıştı. Feyzioğlu 1960 Ağustosundan 1961 Şubat ayına değin Rektörlük ettiğine göre, 1960’ın güz aylarında olmalı, Feyzioğlu, sorunlarımızı görüşmek üzere ‘boykot’un elebaşılarını makamına çağırdı. Önceki satırlarda da sözünü ettiğim gibi, Rektörlük Milli Savunma Caddesi üzerindeki o dönemin Emekli Sandığı yapısındaydı. Gittik.

Feyzioğlu, Rektörlük katındaki toplantı salonunda bizi kabûl etti. Toplantı masasının ucuna oturdu, biz de masanın çevresine sıralandık. ‘Dertlerimizin’ ne olduğunu sordu. Anlatılmaya başlandı. Rektör, hâlâ üretiliyor mu bilemiyorum, Yeni Harman sigarası içiyordu. Adı geçen sigaralar, kareye yakın, sarı ile turuncu arası bir kutumsu (karton) pakette satılıyordu. Anlatılanları dinleyen rektör, dikkatle Yeni Harman paketinin arkasına notlar aldı. Bir takım sözler de verdi. Toplantı sonlandı.

Rektörlük yapısından çıktık. Üniversiteye doğru yürümeye koyulduk. Birden toplantı salonunda defterimi mi, kalemimi mi, bir şeyimi unuttuğumun ayırdına vardım. Koşarak geri döndüm. Salonda unuttuğumu her neyse onu almaya döndüğümü söyledim Rektör Sekreteri Tülin Denker’e (Daha sonra bizim dönemimizin de Devrim Tarihi hocası olan Yuluğ Tekin Kurat ile evlenip Kurat soyadını aldı.). Tülin Hanım, “girin, alın” iznini verdi.

Oda temizlenmiş, düzenlenmişti. Aradığımı bir anda bulamadım. Her yana baktım. Son olarak da çöp kutusuna atılmış olabileceğini düşün-

düm. Çöp kutusunda, salt, Rektörün notlar aldığı Yeni Harman paketi vardı!.

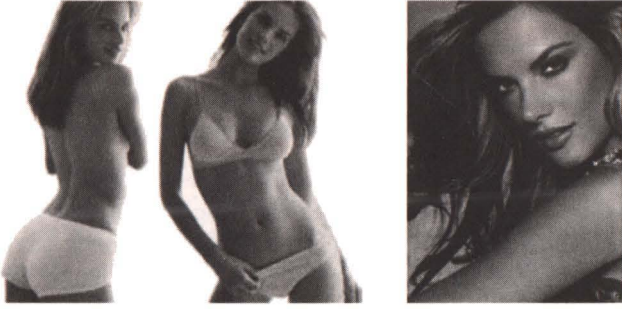
Durumu toplantıya katılmış olan arkadaşlarıma da anlattım. Sanırım, verilen sözlere inanmayı (!) yeğleyerek boykota son verdik.

Artık öğrenci yakınmaları sigara paketleri arkasına not edilip çöp kutusunu boylamıyor. İnternet sözlüklerinde, bloglarda, çeşitli sitelerde bir tür ‘ebedilik’ kazanıyor. İşte böyle bir nitelik kazanmış yakınmaları, övgüleri, sövgüleri tarayarak ODTÜ’nün bugünkü hâlini saptamaya çalıştım. Bilmediğim çok şey öğrendiğimi itiraf etmeliyim.

yerleşke

Her şeyden önce (üstelik, *itüsözlükte* “*yeni başlayanlar için odtü*” diye açılmış plâtfırmıda yalnızca ODTÜ hakkında gerekli bilgiler/uyarılar/öğütler veriliyor. Yerleşkeye adımını atmadan neler yapılması gerektiğini öğrenmek olanaklı artık:

- “1- ankara’da deniz yoktur.
- 2- hazırlıkta inter (intermediate) başlayıp upper (upper-intermediate) olcağına pin (pre-intermediate) olup fucker olmak daha iyidir.
- 3- hazırlığın tadını çıkar 1.sınıftan itibaren hocalar senin tadını çıkarıyolar çünkü.
- 4- devrim akşamlarını keşv(f)et, naz gıdayı tanı.
- 5- finallerden önce düzenlenen korku gecesine ilk yılında kesin katıl.
- 6- calculusten cc alırsan cc heykelinde fotoğraf çekirtmeyi ihmal etme.
- 7- ring denen servisleri kullan yoksa 10 kilo vermen işten değil kampüs çok büyük mina koyım.
- 8- gelmeden önce az da olsa bataklık ve king dersleri al (bazen batağa dördüncü bulamıyoz)
- 9- sigara içiyosan bırak zira sigara kampüste satılmıyor artık. eğer bırakmazsan bkz: madde 4, naz gıda.
- 10- en iyisi cc ‘ci ol rahat ol.
- 11- kötü de olsa bir araba edin ve otostopçu almayı ihmal etme.
- 12- okul bitince sana iş teklifi gelmesi alessandra ambrosio’yla çıkma

Alessandra Corine Ambrósio, (1981-), Guess, Victoria's Secret ve Next gibi markaların modelliğini yapan tüm dünyada ün kazanmış Brezilyalı manken.

şansımın kareköküne eşit, bu formülü ezberleyerek gel, boş umutlara kapılma.

13-odtüde de kızlar teklif etmiyor, saçmalama.

14-1.70in üstünde uzun boylu, kumral ve yeşil gözlü bir kızsın bana özelden mesaj at.

15-ne olursan ol gene gel.” (*itüsözlük*, 2010)

odtü'nün anlamı

Dahası da var. Yerleşkedeki kimi ‘önemli’ mekânlar tanıtılıyor. O tanımları da aktaracağım öndeki sayfalarda. Ama, öncelikle, Üniversite- nin adı hakkında ‘*metüsözlük*’e ‘girilmiş’ açıklamaları aktarmalıyım. ‘ODTÜ ne demek/ne anlama geliyor sorusuna yanıtlar:

“*metu’nun türkçesi.

* orta doğu teknik üniversitesi’nin kısaltılmışı. ‘oku düşün taşın üşüt’ün kısaltılmışı olduğunu iddia edenler de var tabii.

* ot derleme toplama ünitesi de denilebilir.

* fizik kantini ve çimleri ile yedi cihana nam salan, okulunuzun adını söylediğinizde akrabaların suratında anlamsız bir tebessüm uyandıran okuldur. bu akrabalar elli yaş ve üzeri ise maaşallahlar içinde can verebilirsiniz.”

“*vakti zamanıyla güner ümit’in turnike programında açılımını sorduğu ve yarışmacı bayanın ‘ot derleme toplama ünitesi’ cevabını uygun bulduğu kısaltma.

* bir arkadaş memleketinde berbere gider, esnaf abi muhabbet açmak için nerede okuyorsun diye sorar.

arkadaş da Odtü diyince bir kaç dakika durur vatandaş.

-yaw odtü diye bir şehir var mı?”

orta dünya teknik üniversitesi/middle earth technical university

‘ekşisözlük’te “Orta Dünya Teknik Üniversitesi” başlığı altında da açıklamalar yer alıyor. (‘Orta Dünya’deyişi “Yüzüklerin Efendisi”nden esinlenilmiştir. ÖŞ)

“*top sakallı ve gözlüklü elflerin görülebileceği tek yer.

* bünyesinde hobbit öğrenciler için pedikürcü bulunduran eğitim yuvasıdır.

* orta dünya daki en iyi üniversiteler listesinde bir numara olan okul... okulum.”

* ankara’da okumak diye bir şey yoktur, odtü’de okumak diye bir şey vardır.”

‘Orta Dünya Teknik Üniversitesi’nin İngilizce adı da savsaklanmamış. Gene ‘ekşisözlük’te “middle earth technical university” başlığı altında şu ‘girişler’ yer alıyor:

* orta dünya teknik üniversitesinin uluslararası ismidir. rektörü *aragorn*’dur.

* simgesi minas tirith’in beyaz ağacıdır.

* rektörlüğünü *gandalf* yapmaktadır.

* *gandalf*’ın *balrog*’u “you shall not pass” diyerekten sınıfta bıraktığı üniversitedir.

* işletme bölümünde *mordor portföy yönetimi ve finans danışmanlığı*ndan üst düzey yöneticilerin gelip ders verdiği üniversitedir. başarılı öğrencilere *barad dur*’da staj imkanı sağlanmaktadır.”

Burada, arayaç içinde ‘girişler’deki kimi kavramları/sözcükleri açıklamak gerekiyor.

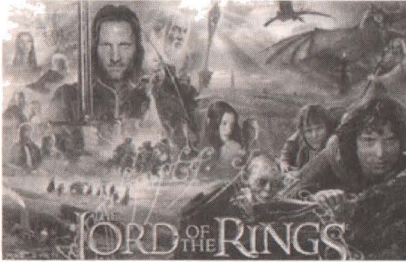
(*Mordor portföy yönetimi ve finans danışmanlığı*, “ekşisözlük”te aynı başlık altında açıklanıyor:

* eger *J.R.R. Tolkien* bir dilbilim profesörü değil de bir ekonomi profesörü olsaydı, *Lord of the Rings* sonunda kurulması muhtemel bir anonim şirket.

Kullanılan adlar, “Lord of the Rings/Yüzüklerin Efendisi” yazarı J. R. R. Tolkien’in yapıtındaki kahramanlarının adlarıdır:

Elf: Tolkien’in Orta Dünya evreninde yaşayan bir ırk. Kökende, İskandinavya ve İngiltere mitolojisinde yer aldığı varsayılan perinin adı.

Hobbit: Orta Dünya evreninde yaşayan kısa boylu, kocaman tüylü ayaklı, kıvrıkcık saçlı, son derece neşeli, keyif ehli bir ırk.

(Solda) Yüzüklerin Efendisi filmlerinin (üçleme) afişi; (sağda) Aragorn

Aragorn: Tolkien’in, öykünün sonunda *King Elessar Telcontar* olarak taclandırılan karakteri.

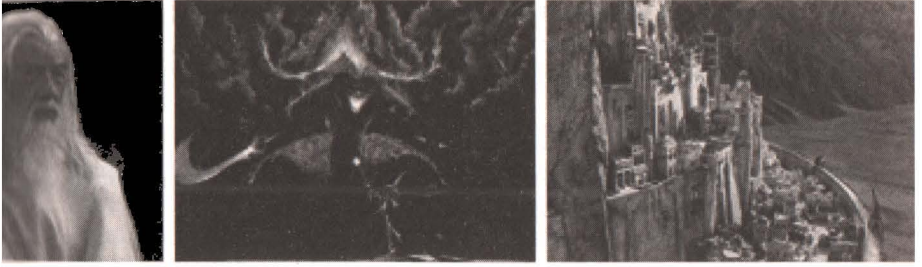
Minas Tirith: Orta Dünya evreninin kale-kenti.

Gandalf: Orta Dünya evreninin en önemli karakteri. Büyücü.

Balrog: Orta Dünya evreninde ateş ve gölgeden yaratılmış, ömürleri sonsuz iblisler.

“*You shall not pass*”: Geçemezsin.

16 | *Barad dur*: yüzüklerin efendisinde iki kulenin ağır basanı.)

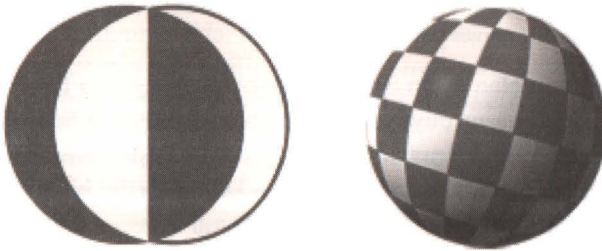

(Soldan sağa) Gandalf; Balrog; Minas Trith

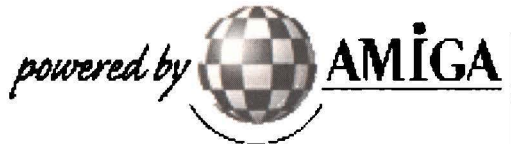
odtü amblemi

Üniversitenin kurulduğu yıllarda yadırgandı. 1950’lerin ikinci yarısının başları düşünülecek olursa, ODTÜ ambleminin o sıralar daha çok olumsuz tepkiler almış olması doğaldı. Ne anlama geldiği konusunda çeşitli görüşler öne sürülüyor, anlamsız olduğu bile savunuluyordu. Tartışmaların bugün de süregittiğini gözlüyorum. Hâlâ anlamını çıkar-sama çabaları gösteriliyor. Tanıgım *ekşisözlük*teki “odtü amblemi” plât-formundaki girişler:

“*amblemi tasarlayan mimarlık fakültesi’nin ve mimarlık bölümü’nün ilk öğretim üyelerinden marvin sevely’dir.

Solda ODTÜ amblemi; sağda Commodore firmasınca üretilen Amiga bilgisayarlarının boing ball’u.

* iç içe geçmiş iki daire doğu ve batıyı simgeler, kenarlarda oluşan hilaller de ortadoğu ülkelerini. çemberlerin merkezleri arası, çaplarının beşte biridir. bu kurala uymayan bi dolu amblem vardır okulda, ayrı.

* soyulmuş *mandalina* şeklindedir.

* bir öğretim üyesi tarafından yerküre şeklindeki bir kitabın açılmış halinin tasviri olduğu belirtilmiştir.

* bana rahmetli amiganın *boing ballunu* hatırlatan amblem. boing boing ederdi ekrandı böyle, kral bi sprite idi.”

odtülü

itüsözlükte “odtülü” başlıklı bir plâtfom açılmış. ODTÜlü olmayanların pek sıcak bakmadıkları bu kimlikle ilgili seçtiğim örnekler:

“**ortadoğu teknik üniversitesi*’nde okuyan ya da bu okuldan mezun olan kişilere yakıştırılan isim.

İngilizce eğitimi veren yabancı diller yüksek okulu, 5 fakülte, 93 yüksek lisans ve 61 doktora programının yürütüldüğü 5 enstitü, kuzey kıbrıs kampüsü’ne bağlı 12 lisans programına devam etmekte olan öğrenciler ve tabii ki yine bunlardan mezun olmuş bilmemkaç insan daha düşünüldüğünde, odtülülere herhangi bir genellemeye tabi tutmak birazcık zorlamadır. Bir genelleme yapılacaksa da sağlıklı bir örneklem oluşturulduktan sonra yapılmalıdır.

* odtü mezunu olan insan evladıdır, ayrıca bahsi geçen hayvan benim, ve tabi bundan gurur duyuyorum. başka üniversiteleri beğenmez doğrudur, ama bi gidip kampüsü mekanı gören de başka üniversite severse ben ona ne diyeyim. akademik başarıya kafam girsin, başka hangi üniversitede prezervatif hayratı var, başka hangi üniversitenin kampüsünde hayvanlar gibi devrim yazan üniversite stadyumu vardır, başka hangi üniversite de bahar şenliklerinde yirmi beş bin sarhoş genç olur, he diyen beri gelsin.

* insanların fazlasıyla gözünde büyüttüğü kişilerdir, bir de ilk defa bu sözlükte gördüm, itü’de okuyanların odtü diyince kayışları geriliyor resmen, bunun nedeni nedir bilmem ama odtülülerin itülülerle bir sorunu yok. dünyalı biz dostuz.”

odtü mezununun odtü ambleml  yüzük takması

Meğer ODTÜ mezunları ODTÜ ambleml  yüzük takarlarmış. Mış diyorum,      , nikah yüzüğü dahil (kol saati, kolye, vb.) bile tak(a)mayan ben böyle bir yüzüğün varlığından bile haberli değildim. İnternette ODTÜ ile ilgili girişleri derlemek amacıyla s rf yaparken öğrendim. “*odtü mezununun odtü ambleml  yüzük takması*” diye bir pl tform a ılımmış *uludağsözlükte*. Ve elbette, ODTülü olmakla ilişkilendirilerek değerlendiriliyor ODTÜ ambleml  yüzük takılması:

“**odtülü olmanın bu kadar abartılmaması gerektiğini düşünmeme sebep olan durum. Lisedeki fizik hocam koskoca altın bi odtü yüzüğü takardı. sinir olurdum.

Bu arada bunu okulun sattığı filan düşünülmesin hatta bi gelenek olduğu filan hiç düşünülmesin, bi kaç akıllı kuyumcu ve gaz alma kapasitesi yüksek öğrencinin b.k yemesidir.”

Gösterilen olumsuz tepkiye tepki gösteren de var:

“**odtülü değilim ama ben olsam herhalde ben de takardım.”

“odtünün temel ilkeleri”

ODTÜ ambleml  yüzük takmak, ODTülü olmanın temel koşullarından biri değil elbette. Ama, bir  niversite olarak ODTünün temel ilkeleri var mı sorusu geliyorsa akla, *uludağsözlükte* “*odtü ’n n temel ilkeleri*” başlıklı bir pl tforma bakılabilir. Girişlerin kimi ciddi, kimi değil. 2006 yılında girilmiş olan bir değerlendirme son kertede ciddi,  rneğin:

*1. Bilimsel Yaklaşım

Bir  niversitenin bilimsel misyonunun, var olan bilginin anlaşılmasının sağlanması ve yeni bilgi üretilmesi olduğunu koşulsuz kabul eder. Bu kapsamda bilginin üretilmesi ve paylaşılması süreçlerinde her türlü kısıtlamaya karşı çıkar. Bilimin ve gerçeği aramanın rahatça yapılabil-diği, yaratıcılığın ifade edilebildiği ve öğrencilerin kendilerini gelişt-rebilecekleri bir ortam oluşturur.

2. Akademik  zg rl k

Bilginin nasıl ve kime, kim tarafından öğretileceğinin salt akademik gerekçelerle belirlenmesi hakkını yaşamsal görür. Kalıplaşmış düşünce

ve fikirlere bilimsel yaklaşımların gerektirdiği ölçüde karşı çıkar. Dürüst sorgulamayı ve yasal protestoyu hak kabul eder. Bu haklarını kullananların yasalar tarafından korunduğu toplum içinde sesini duyurur.

3. Disiplinlerarası Yaklaşım

Disiplinlerarası eğitim ve araştırmayı özendirir. Öğretim üyelerinin bağlı bulundukları akademik birimleri dışında çeşitli merkez ve enstitüler altında öbikleşerek tanımlanan eğitim programları ve araştırma projelerinde ortak çalışmalar yapmasını sağlar.

4. Yaşam Boyu Eğitim

Kendi bünyesi içindeki mensuplarının, mezunlarının ve toplumun her kesiminden insanların sürekli gelişimi için yaşam boyu eğitimi özendirir ve bilimsel gelişim doğrultusunda yenilediği bilgileri aktarır. Ülkemiz insan kaynağının ODTÜ birikim ve kültüründen daha etkin ve verimli bir şekilde yararlanmasını sağlamak amacıyla etkili eğitim modelleri geliştirip uygulayarak örnek oluşturur.

5. Nitelikli insan Yetiştirme

Öğrencilerini insani ve ahlaki değerlere sahip ve bunlara saygılı, liderlik yetenekleri ile donatılmış, geniş görüşlü, sürekli öğrenme ve kendini yenileme alışkanlığı edinmiş bireyler olarak topluma kazandırmayı amaçlar. Mezunlarını ODTÜ’de kazandıkları bu yetenekleri kullanabilecekleri çalışma ortamlarına yönlendirir. Ülkemizin en kritik insan kaynağı gereksinimlerinden biri olan bilim adamlığını özendirir.

6. Öğrenciye Destek

Öğrencilerinin maddi zorluklar nedeniyle yüksek öğrenim hakkından yoksun kalmaması ve öğrenimini sürdürebilmesi için gerekli desteği sağlamayı görev bilir.

7. Toplumla İletişim

işlevlerini, toplumun her kesimine yararlı olmak için ve çevresi ile yakın ilişki içerisinde sürdürmeyi arzular. Ülkemizin, bölgemizin ve uluslararası toplulukların sorunlarıyla yakından ilgilenir. Bu sorunlara çözümler üreterek kamuoyuna yayar. Bilimsel, kültürel ve sosyal konularda etkileşim sağlamada öncü rol oynar.

8. Katılımcı Yönetim

20 Hızlı değişim ve küreselleşmeye uyum sağlamak için tüm öğretim üye-

lerini, bölümlerini ve yöneticilerini gelecekle ilgili plan hazırlamaya, somut stratejiler üretmeye, bu stratejilerini hayata geçirmede sürekli ölçme ve değerlendirmeye teşvik eder. Bu amaçla, bilgiye dayalı, görev ve sorumlulukların akademik ve idari birimlere dağıtıldığı, demokratik, katılımcı, dinamik, esnek ve şeffaf bir yönetim biçimini benimser. Öncelikle insana saygı duyan, hoşgörülü anlayışı esas alır.”

İzleyen ‘giriş’ler farklı telden çıkmaktadır:

“*bizim alttaki bakkal hikmet abinin temel ilkeleri ile aynı olan ilkelerdir. onun bakkalında girişinde de yazar bu ilkeler. önemli olan bu ilkeleri belirlemek değil uygulamaktır. eğer uygulanıyorsa odtü’yü tebrik etmek gerekir. burdan hikmet abi’yi de tebrik ediyoruz.

* 1) temeli derin kazmak

2) 8 lik değil 12 lik demir kullanmak

3) deniz kumu kullanmamak

4) çimentoyu iyi karmak

5) malzemeden çıkmamak

* kafana uymayan konuşmacıları taşlamak

* mc donalds’a geçit vermemek.

* kampüs içinde herkese ‘hocam’ demek.

* öğrenciyi mağdur etmek, destek değil köstek olmak.

zor sorular sormak.

bazı haller için imkânsız istemek.

sonuç olarak her öğrenciye odtü kültürünü aşlamak.

* kendini herkesten üstün tutan, ama yine de hiçbir şey bilmediğini düşünen, bu dünyada altından kalkamayacağı sorun olmadığına inanmış bireyler yetiştirmek.

* *devrimde* içmek.

curveden yemek.

hazırlığın kıymetini *calculus* çalışırken anlamak.

* okumak

düşünmek

taşınmak

üşütmek”

Az önce ciddi diye niteleyerek alıntıladığım 8 maddelik değerlendirme bir başka girişte ister ‘tiye alınıyor’ deyin, ister ‘çürütülüyor’...

“*1. Bilimsel Yaklaşım

az bilgi çok cevap istenir ki bu da bilimsel yaklaşımın en önemli ilkesidir. prof.ların çoğu ders anlatmaz, anlatsa ki köpek bile dinlemez, ağlar. ama sınavlarındaki sorularda bilimsel yaklaşımın her yönü görülebilir. sonuçlarda da.

2. Akademik Özgürlük

ilke doğrudur. ama nedense özgürlük ‘isyan’ olarak algılanır. herkes herşeye karşıdır. ‘alayına’ isyan vardır okulda. a.k. sanki okul james dean’lerle dolu.

3. Disiplinlerarası Yaklaşım

bir diğer komik madde de budur. aslında ana madde budur. disiplinlerarası yaklaşım muhteşemdir. kimse kimsenin işini yapmaz. hiçkimse bir diğerine yardımcı olmaz. ‘yok ben yapamam’, ‘hocam o benim işim değil arkadaş yapıcak’, ‘hocam üzgünüm zamanı geçti hiçbir şekilde olmaz’ tarzı sadece devlet idarelerinde görebileceğiniz bir yaklaşım söz konusudur. onun dışında akademik olarak disiplin sadece derslerde yoklama almakla sınırlıdır.

4. Yaşam Boyu Eğitim

ve en komik madde. yaşam boyu eğitim. açıklaması şudur: ‘hayat zor. biz sizin burda ebenizi s.... . ama bak sonra siz çok rahat ediceksiniz . alıştırıyoruz yani sizi bik bik bik’

ancak bunun dışında kendiniz yeterli özen ve gayreti gösterirseniz, kütüphanenin içinde kitaplar olduğunu hatırlarsanız kendinizi eğitebilirsiniz. yoksa ‘odtu’ye girdim ahahaha şimdi eğitilicem!’ diye birşey yok.

5. Nitelikli insan Yetiştirme

tartışma konusu. nitelikli insandan kasıt nedir? kime göre neye göre?

lik yetenekleri ile donatılmış, geniş görüşlü, sürekli öğrenme ve kendini yenileme alışkanlığı edinmiş bireyler olarak topluma kazandırmayı amaçlar.’ diyor. genellemeler yanlıştır. pek insan tanımam ama tanıdığım insanlar ile bu tanıma karşılaştırdığım zaman ‘puhahaha’ diyesim geliyor forumlardaki gülme efekti gibi. şaka gibi.

insanların insana pek benzemediği dünyadaki bir kaç yerden biridir ortadoğu teknik üniversitesi.

6. Öğrenciye Destek

doğru destek sağlar. ama babası muteahhit annesi dış doktoru olan adama da ayda 250 küsur YTL burs verirken, emekli çocuklarına ‘sabit geliriniz var. burs falan yok size’ diyebilecek muhteşem bir desteğe sahiptir. önce yalan bilgiler yazarsınız formunuza. sonra verirsiniz kağıdı. görüşmeye çağırılırken eskileri giyersiniz.

artık o parayı gerçekten ihtiyacı olan adamların önünde huzur içinde yiyebiliyorsanız işte o anda odtülüsünüzdür.

7. Toplumla İletişim

zordur. hatta yalandır. iletişim zordur. odtünün kendi içinde öğrencileri arasındaki iletişimi neredeyse 0 dır. bu da resmiyetten kaynaklanır. yere düşseniz yardım etmiyecekler o derece.

onun dışında odtülü öğrencinin dış dünya ile iletişimi daha farklıdır. kendi okulunda caka satamadığı için dışarıda sallar durur. her cümlesine ‘işte odtü bunu öyle değil böyle yapıyor’ ‘odtülü olmak bik bik bik’ tarzı cümleler serpiştirir. bu sadece sokakta gördüğünüz insanlar için değil, sözlükteki odtülüler için bile geçerlidir.

8. Katılımcı Yönetim

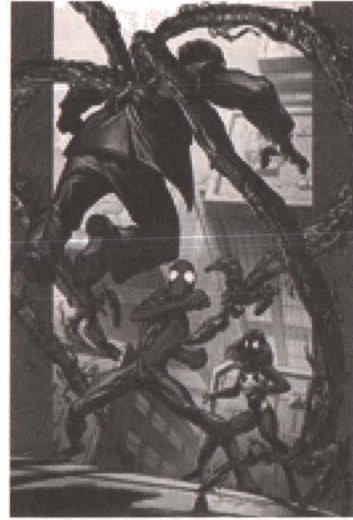
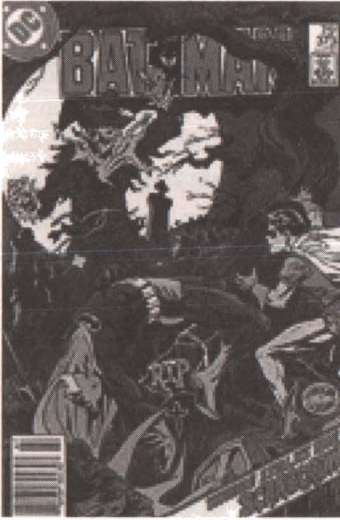
hoşgörü dışında tüm yazılanlar doğrudur. ki kanımca odtünün yaptığı en iyi şey öğrencilerini katılımcı olmaya itmektir.

olayın temel olarak özünü yazmışlar ama bir daha yazmakta yarar var; ‘gpa (*) herşeydir, arkadaşlık hiçbirşey’.”

(*) *gpa* = *grade point average*. *ekşisözlük*teki bir girişe göre: “yıl sonu ortalaması, mezun olmak için 2’nin üstünde getirmeniz gereken olay.” – Yâni, her yarı-dönem sonunda öğrencinin not ortalamasının 2’nin altına düşmemesi gerekiyor. Not ortalamasının kısaca anılışı: *gpa*.

bilimadamı olan süper kötüler

Okullarıyla ilgili değerlendirmelerinde yalnızca ‘‘Yüzüklerin Efendisi’’nden değil başka kurgu edebiyat ürünlerinden ve çizgi romanlardan esinlendikleri de izleniyor ODTÜlü öğrencilerin. Örneğin, ‘ekşi-sözlük’ün ‘‘bilimadamı olan süper kötüler’’ plâtföründe okunan ‘giriş’ şöyledir:

*Scarecrow/Korkuluk Batman çizgi-roman dergisinin kapağında;
Spiderman/Örümcekadam'ın en büyük düşmanı Dr. Octopus/Dr. Ahtapot.*

‘‘birçok çizgiromanda görülebilen karakterlerdir. başarılı ama ezik öğrencilik yılları kimsenin akıl edemediği teoremler deneyler falan. insanlar sonra deli der bunlara güler bunlar da sinire keser daha beter çalışmaya başlarlar sonra üniversite bunların ödenegini keser iki yerden marizlenip guruları mikroskobik oranlara bölününce sınırdan dünyanın ebesini zitmeye yemin ederler. batman deki scarecrow (ingilizce’de ‘korkuluk’ demektir.) spiderman’deki dr. octopus (örümbocek adamın en büyük düşmanı.) bunlara güzel örneklerdir. Biz de bunları okur hocalarımıza garip garip bakardık:

-hiss olum ismail kızdırma adamı sonra başımıza iş alırsız neme lazım manyaktır bunlar... ama tabii bizim hocalarımız ders anlatmaktan aciz

olduklari için onlardan dünyayı yoketme planları yapmalarını beklemek biraz zordu. ama yarın öbürgün rektör mektör olursam çok dikkat edecem böyle hususlara.”

“odtü kampusü”

Son paragrafta geçen “ders anlatmaktan aciz hocalar” nitelemesi genel ve yaygın bir yargı. Öndeki sayfalarda bu yargıya döneceğim. Ama, önce ODTÜlü öğrencilerin yerleşke hakkındaki görüşlerinden de örnek vermeliyim. “odtü kampusü” başlığı altında “ekşisözlük”te okunanlardan kimileri:

* bölüp bölüp ankara’ya başka okullar yaptıkları kampus. bir zaman şehrin yarısıydı herhalde. bilkent arazisi odtünündü, tedin taşınacağı arazi odtüden kiralandı 49 yıllığına.

* ankara’nın sahip olduğu bir kaç nadir güzellikten biri.

* arazisi bizim evin orda bitip de 1 saatte gidebildiğim biyer.

* 4 mevsim piknik alanı.

Öğrenciler (halen okuyan ve mezun olmuş) Üniversiteyi genel olarak aşağıdaki tümcelerle değerlendirmişler:

* efsane bahar şenlikleri olan okul.

* güldürürken düşündüren cinsten bir üniversitedir...iyidir, hoştur ama bezdirir...

* önümdeki insanların tıp fakültesine gitmesi sonucu kazanabildiğim şahane yerdir.

* ankara’nın yaşanılabilir tek yeri.

* ankara içinde başka bir dünya..

* hava sıcaklığı ankara’ya göre düşük olan harikalar diyanı.”

itüsözlükten:

“*işletme binası ile yurtların arası bir günlük yol, ne ise ki dolmuş var.

* sabahleyin mc donalds’ı taşılayıp kapattırıp, öğle yemeğini burger king’te yiyen insanlar topluluğunun genel adı.

* bir teknik üniversite için çok fazla teknik olmayan unsur, bölüm ve insan barındıran üniversite.

* puanım fazlasıyla yetmesine rağmen bir tek bölümünü bile tercih etmediğim çelişik, ukala insanlar barındıran, ziyaretlerimde bile beni sıkkan iyi yönleri de olan ama sevimsiz bir üniversite, amerika özentisi!

* sadece siyasi duruşunun bile ona karşı olumlu duygular beslemem için yeterli olduğu üniversite.

* arabanız olmadan gidip gelmenizin her türlü işkenceden daha ağır bir işkence olduğu okuldur.

* gerçekten de yaşayan bir kampüs üniversitesidir. dışarı çıkmadan her ihtiyacınızı giderebilir, hatta geceleri sinemaya, konsere, bara dahi gidebilirsiniz...

* 11. bölümünde behzat ç. ve harun'un ziyaret ettiği, sosyal bilimler bölümlerinin, felsefe vs. olduğunu öğrendiğimiz ülkem teknik üniversitesi...

* öğrencilerinin polise orantısız zeka kullandığı üniversite.

* sadece ankara'nın değil türkiye'nin en iyi üniversitelerinden biridir. bir çok sektörde ön planda mezunlara sahiptir. bankacılık sektöründe tartışmasız üstünlüğe sahiptir. kalitesini ne mülkiye gibi aidiyet duygusuna ne de koç ve sabancı üniversiteleri gibi vakıfların ardındaki holdinglelere borçludur.

* öss ye hazırlanırken ulen odtüye girmek vardı denilen ama girdikten sonra ulen benim ne işim var burada diye ağıtlar yakılan kafaların duvarlara vurulduğu garip bir üniversitemizdir. ama her yerde rastlayamayacağın insanlarla tanışmana vesile olan okuldur.

* öğrenci işleri ve fen bilimleri enstitüsünün öğrencinin burnundan getirmek için elinden geleni yaptığı üniversitedir. buradan mezun olan insanların, hayattan bezmeleri derslerden değil, direk bu iki kurumdan kaynaklanmaktadır. fen bilimleri enstitüsü bireyleri, kendi yaptıkları bir hata sonucu 'odtüde biz de hata yapsak her zaman öğrenci haksızdır ve suçludur.' diyerek, zamanında kendisini ispatlamıştır.

* candır.

- kütüphanesinde türkçe kaynak bulduysan, samanlıkta çok rahat iğne buldurma garantisi var.

ing (*) tamamsa, no problem o zaman.

- her an içmeye gidebileceğin en az 3 kişi bulma avantajı sunmakta. 3lünden birinin işi çıkar, diğer ikiliden biri favori 3lülerinden biriyle yerini doldurur. paniğe hacet yok.

- odtülü devrimci ruh eskide kaldı, şimdi daha çok içindeki kapitalist kale işletme topluluğuna katılıp topuklu ayakkabı giymek daha cazip.

- aynı şeyleri okurlar ama gene de okurlar.

- sanmayın ki herkesin ing si (*) manhatton da kızlara artislik yapabilecek düzeyde. genelde terim ing si bilinir.

- odtülüyseniz, bi zaman sonra diğer dillerden bağımsız bi odtü dili geliştireceksiniz. damak yapınız doğru sesleri çıkarmaya elverişli hale gelince, taslağa draft sınıfa section, ekle bırak kayıtlarına e-drop, tela-fi derslerine make-up, yoklama kağıdına attendance, vizeye midterm diyeceksiniz.

- devrim stadının r harfinde buluşacak, leman sam'la mezuniyette kanka fotosu çektirecek samimiyete erişeceksiniz.

- he eleştirilebilir tarafları yok mu, tabii var. ama yine de ankara'yı yaşanılır kılacak odtü size. nerden mi biliyorum bunları? duydum.

* bahçesi vardır hayvan kadar ya da ormanı. gölü felan vardır. stadyumu vardır, havuzları da. alışveriş merkezi, banka şubeleri, ptt... avarel (**) vardır. bi de eskiden mimarlık partileri vardı efsanevi... bahçesi vardır hayvan kadar ya da ormanı...

* *ruhu* vardır.

* insanların burayı eleştirmeyi bıraktıkları an odtüde gidişat kötü demektir.

(*) ing>>ingilizce; herkesin ing si= herkesin ingilizcesi

(**) *Avarel*: Merkez Mühendislik (MM) yapısının lâkabı/takma adı. *Avarel* çizgi roman kahramanı Red Kit'in başının belâsı Dalton Kardeşlerin en uzun boylu olanının adı. ÖŞ)

* değerini bilene, dñyananın en iyi üniversitesidir.

* odtü / odtülü olmak: unutulmaz kampüs, içinize sinmiş aidiyet kültürü, yozlaşmadan uzak sosyalleşme, iyi eğitim, naif duruş..

* an itibarıyla mezun olmak üzere olduğum, ankara’da bulunan ama odtü öyle bir ankara ki benden içeri dedirten, ankara’nın sayılı yeşil alanlarından birini oluşturan, gel 30 yıl daha öğrenci ol odtüde kal deseler düşünmeden kabul edeceğim nadide üniversite.”

yüzüncü yıl

Yerleşkeye komşu kent kesimi hakkında da değerlendirmeler var *metu-sözlükte*. Yerleşkenin komşu olduğu Yüzüncüyıl semti hakkındaki kimi ‘giriş’(entry)ler:

“*genelde odtü öğrencilerinin ikamet ettiği, ancak çankaya üniversitesi ve diğer ankara üniversitelerinin bir kısmının da öğrencilerinin yaşadığı; temelde, 5 katlı ve yıldız bloklar olarak iki konut tipinin bulunduğu, çankaya belediyesine bağlı büyükçe bir mahalledir. odtülü öğrenci nüfusunun yoğunluğu yurtlar bölgesi olarak adlandırılmasına sebebiyet vermiştir.

komünist bakkal ve arjantin öne çıkan mekanlarıdır. köpekleri ile ün salmıştır.

70lerin sonunda bir sendika tarafından yaptırılmış toplu konutlar olduğunu duymuştum ama hangi sendika olduğunu hatırlayamadım bir türlü.

anısı çoktur... yaz yaz bitmez...

* a1 kapısından 8.40 derslerine yetişmeye çalışan zavallı ben tarafından odtüye yakınlığı sebebiyle cennet olarak nitelendirilen yer..

* hazırlık hayatımda kuzenimle evde kaldığım semt. kuzenimi değil ama semti seviyorum.

* öğrenciler genelde türk-iş tarafından 70lerde yaptırılmış 3+1 evlerde kalırlar. fakat evlerin orijinal hali 3+1 değil 2+1 dir. çoğu ev kötü durumdadır. pimapen varsa halinize şükredin.

* ilk başta soğuk, ruhsuz bir semtmiş gibi görünen ama zamanla alıştığınız ve hoşlandığınız yer. ankara’da yaşanabilecek nadir semtlerden bir çok kişiye göre.”

Bir alıntı da, *maxicep.com* sitesinden:

“*odtüye giren sağlam çıkamıyo. ben ankara 100. yılda oturuyorum. odtü çok yakın ama burada daha sağlam kimseyi göremedim odtülü ya hocalar da var ya da öğrenciler sağlam kalmak istemiyo (*maxicep.com*)

“bir kapı uzatır mısın hocam”

ODTÜ yerleşkesi hakkında uzun bir betimlemeyi ve değerlendirmeyi, ‘Georgia Institute of Technology’nin Türk okurları için yayımlanan “Tech Turk” dergisinin web sitesinde okudum. “Bir kapı uzatır mısın hocam” başlıklı yazıyı “Endüstri Mühendisliği” mezunu Aykağan Ak kaleme almış:

“Lisenin ilk yılında tanıştım ODTÜ ile. Samsun Anadolu Lisesi’nin bodrumundaki küçük konferans salonunda o seneki üniversite adaylarına yapılan tanıtım sayesinde. Tanıtımı yapan kişi teker teker üstünden geçmişti dağıtılan kalın broşürlerin ve eklemişti; ‘Meslek seçimi kadar önemlidir ülkemizde üniversite seçimi. Unutmayın ki kişiliğinizin oturduğu o 4-5 seneyi nerede geçirdiğiniz çok etkili olacak dünya görüşünüzü belirlemenizde.’

18 yada 24 tercih hakkı... Sınavdan önce ya da sınavdan sonra... Hiç fark etmezdi artık. Tercih formumu o gün doldurmuştum ben. İşte o gün kafama yazdığım tercihlerimi üç yıl sonra gerçek tercih formuna koyup dershanedeki ‘tercih uzmanına’ gösterdiğimde bana kızıp aklı sıra düzeltmeye çalışmıştı: ‘... ve ... sıraya yazdığın Bilkentler ile ... sıraya yazdığın Boğaziçi’nin puanları senin ilk tercihinden yüksek. Ölü tercih olmuş oğlum bunlar. Onları yukarı alalım biz en iyisi’ demişti; sanki ‘biz’ birlikte okuyacaktık gibi ya da sanki daha düşük puanlı yere girersem fazla puanım ziyan olacaktı gibi. Yapmadım tabii ve o yazın sonunda ODTÜ’deydim. Tam beş uzun yıl sürecek kısacık serüvenime başlamak için.

Ankara’da şehir içinde şehirdir ODTÜ, hatta kapıda yapılan ‘pasaport’ kontrolü nedeniyle ülke içinde ülke bile denebilir. ODTÜ’ye girişin en

kolay yolu da ÖSS'dir derler zaten. Şaka bir yana farklı bir yerde olduğunuzu her adımınızda hissedersiniz. Karşıdan karşıya geçmek için yaya geçidine attığınız adımda mesela... Dışarıda ralli pilotu kesilen Kızılay dolmuşlarının şoförleri bile yol verir yaya geçidinden geçenlere. Nasıl olduğu pek anlaşılamasa da diğer trafik kurallarına, özellikle de hız limitine birden saygı göstermeye başlar sürücüler. Bunda 10 milyonluk fix cezanın ve ODTÜ trafiğinden sorumlu (teoride dışarıdan gelenlere hiçbir yaptırımı olmayan) topu topu 5-6 kişi ve onların emektar beyaz Toros'unun ne kadar payı vardır bilemem.

Sosyal imkânlar çok geniştir ODTÜ'de. Hatta o kadar ki, kimi öğrencilerin ODTÜ macerasının uzamasına, kimilerinin ise mezun olana dek ve hatta ondan sonra 'Ah şu dersler yüzünden çıkaramadım tadını ODTÜ!.. Ühü ühü!...' diye yakınmasına sebep olur. Kampus içerisinde on bin kişilik bir çim stadyum (Devrim Stadyumu), 4 tane toprak, bir halı futbol sahası, sayısız tenis kortları (benim favorim eski spor salonu arkasındakidir; yeni başlıyorsanız özellikle sabah saatlerinde kimse görmez yeteneksizliğinizi), biri kapalı olimpik, biri açık iki yüzme havuzu, üç büyük kapalı spor salonu, muhtelif uzunluklarda birkaç tartan koşu pisti, mimarlık amfisi, devasa bir kültür ve kongre merkezi, Türkiye'deki en zengin kütüphanelerden biri olan ODTÜ kütüphanesi, Vişnelik tesisleri ve çim amfi, ve Eymir tesisleri sadece öğrencilerin değil, mezunlar, akademisyenler, yakınları ve vakıf üyelerinin hizmetindedir. ODTÜ çarşısının içindeki sayısız restoran, pastane, banka şubesi, berber, terzi, eczane, ayakkabıcı, market, ve çeşitli dükkanlar, yurttaki kalanlar için Sunshine, futbol hastaları için Çatı, başta Endüstri kantini olmak üzere sayısız bölüm kantini, köşe başı balık ve sucuk ekmekçiler kampus hayatını kolaylaştırırken, 50'den fazla öğrenci kulübünün düzenlediği aktiviteler, işletme bölümünün hafta sonu partileri, üçlü amfideki sinema gösterimleri, ve tabii ki Mayıs ayındaki meşhur ve muhteşem bahar şenlikleri ve dahilindeki konserler kampus yaşamına canlılık getirir. Bu sosyal zenginlik açılan bazı kredili derslere de yansımıştır. Her ne kadar popüleritesinin asıl nedeni entelektüel kaygılar olmasa da Caz Tarihi, final sorusu her zaman aynı olan (pike ile üç bant sayısı alma) Bilardo ve bilumum enstrüman dersi (ki arkadaş kaval bile üfleyemezken yan flütle resital verir duruma geldi) en popüler olanlardır.

buşka yerlerde basmanın yasak olduğu, ODTÜ’de ise basmamanın ayıp olduğu çimler üzerinde sarmaş dolaş onlarca insan, el ele diz dize, bazen de daha da yakın olarak aşklarını özgürce yaşayıp ifade edebilmekte, bu sebeple de maalesef Ankara’nın bile diğere bazı üniversitelerinde görüldüğü gibi taciz ve darp görmemektedirler. Gerçekten de ODTÜ’deki beş yılın boyunca ne kimsenin kimseye bir sopa vurduğunu ne de bir grubun polisle çatıştığını gördüm. Herkesin eşit sayıldığı, eşit muamele gördüğü bir yerdir ODTÜ. Herkes ‘hoca’dır bir kere. Dolmuş şoförüne ‘Bi kapı alır mısın hocam diye seslenilir?’. Kapıdaki nöbetçi, kız arkadaşınızı içeri sokmak istediğinizde ‘Yassak Hocam!..’ der. Hocalar bile zaman zaman hocam diye hitap ederler öğrencilerine. Belki de bu yüzdendir ki ağabeylik, reislik, asllık, üstlük gibi kavramların hakim olduğu ideolojiler kampüste yer bulamamıştır.

Yemyeşildir ODTÜ. Yalnızca bozkır Ankara kriterlerine göre değil, benim gibi bir Karadenizli için bile yeşildir. 30 yıl önce dikilmeye başlanan ağaçların sayısı bir rivayete göre 3 milyonu aşmıştır bugün. Eskişehir yolundan Konya yoluna uzanan ve Eymir Gölü’nü de içine alan 4500 hektarlık kampüsün üçte ikisi ormanla kaplıdır. Bu kadar büyük kampüsün kötü yanları da yok değildir hani. Özellikle ODTÜ ARAZİSİ tabelasının karşısında oturup da ODTÜ’ye bir buçuk saatte gelebilmek biraz sinir bozucudur Oran şehri civarında oturan öğrenciler için. Bunun yanında yurttan bölüme, bölümden çarşıya, çarşıdan yeni spor salonuna gitmek için ya mavi ring otobüslerini yakalamanız ya da Atlanta’da belki de bir haftada yürüdüğünüz kadar yol yürümeniz gerekir. Hele hazırlık binası; tam sürgün yeri gibidir.

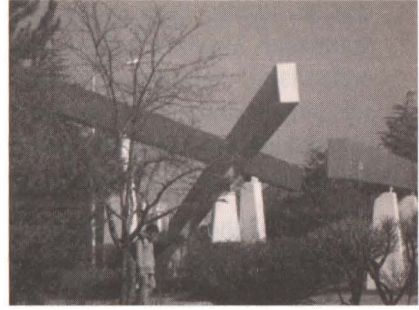
20,000 öğrencinin 7,000’i kampüs içinde ve belki de bir o kadar da kampüsün birkaç kilometre çevresinde yaşar. Özellikle yurttaki kalanların çoğu kampüs dışına sadece bar ziyaretleri için çıkar, o da yağışlı ya da çok soğuk havalarda. Diğere zamanlarda Naz Gıda’nın katkılarıyla Devrim Stadyumu görür bu işlevi çünkü. Ben de çok isterdim aslında en azından ilk yıllarımda yurttaki kalmayı (sekizinci yurt hariç). Ama maalesef ailem benimle beraber Ankara’ya yerleştiği için (benim için değil, babamın işi için – hala açıklama gereği duyuyorum nedense...) benim böyle bir şansım olamadı. Oysa ki ne güzel olurdu bir çarşaf damgalatma hikayem olsa. Neden mi bahsediyorum? Rivayetlere göre ODTÜ yurtlarının en meşhur eğlencesiymiş yeni gelenlere yapılan şakalar. Çarşaf damgalatma ise en meşhuru. İtinayla seçilmiş safca bir

öğrenci ilk gecesinde uyandırılıp çarşaf damgası sorulur. E tabi damga bulunamayacağı için ve damgasız eşya kullanmak çok ciddi disiplin suçu olduğu için gece yarısı şiş gözlerle, pijama-terlikle aşağı gönderilir kurban, kucağında çarşafıyla beraber damga vurdurmak için. Şakayı yapanların zalimliği ve seçilen öğrencinin saflığına bağlı olarak banyo tasından yatağa kadar değişir damgalatılacak eşya. Her şaka bu kadar masum değildir tabii. Benim duyduğum en acımasızında, tipi uygun iki-üç öğrenci kurbanın odasına dalar, ODTÜ ya burası, faşistlikle suçlayıp önce bir güzel tartaklar çocuğu. Sonra, kurban, uydurma bir konsey önünde diğer ‘faşistlerle’ birlikte sorgulanır. Tabii ki suçlu bulunup camdan aşağı atılmak suretiyle infazına karar verilir. Eminim ki en sonuna kadar dayansa bile, infaz sırası kendine geldiğinde kendisinden hemen önce yargılanan ‘kader’ arkadaşlarını aşağıda ‘cansız’ yatarken görmek yelkenleri indirtir kurbanı.

Bunların ne kadarı doğru bilemiyorum. Gerçekten yurtlarda kalan (özellikle de sekizinci yurtta) ODTÜ’lü arkadaşlar aydınlatırlar artık bizi. Ama şu gerçek ki ODTÜ’nün efsaneleri meşhurdur. Kimi doğru, kimi yanlış... Doğrusuna örnek ODTÜ’nün soğuk savaş sırasında (tam olarak 29 Ocak 1956) Amerikalılar tarafından kurulduğu ve kampus yollarının oluşturduğu şeklin Moskova’ya dönük silah şeklinde olduğudur. İlginçtir ki Amerikalıların kurduğu bu okul zamanında en çok ses getiren Amerikan karşıtı eylemlerin merkezi olmuştur. Bunların en unlusü de 6 Ocak 1969’da üniversiteyi ziyaret eden Amerikan Büyükelçisi Robert Commer’in arabasının yakılmasıdır. Biz de bu geleneği sürdürüp kampustaki Amerikan markası McDonalds dükkanını kapattırmıştık yaptığımız eylemlerle. Gerçi sonra emperyalist Amerikan memleketine gelip (niye geldim onu da bilmiyorum ya) züğürtlükten bol bol yemek zorunda kaldık o McDonalds’lardan ama neyse, orasını fazla karıştırmayalım.

Aslı astarı olmayan efsanelerden birine örnek de Mimarlık binasının önündeki Ata heykelidir. Heykel diye bahsettiğim 3 adet zemine yatay, birbirine çapraz biçimde yerleştirilmiş, yerden birkaç metre yüksekliğinde sütunlar... Efsaneye göre bu yapıtın gölgesi her 10 Kasım’da saat dokuzu beş gece yere ATA yazarmış. İtiraf ediyorum keklenmiş olma pahasına gittik baktık, keşke olsa ama yok öyle bir şey.

Doğru olup olmadığını sizin takdirinize bırakacağım bir bilgi de her erkek öğrenciye ortalama 230 gram kız düştüğüdür. Bana gramaj biraz

Mimarlık Fakültesi önündeki yonut

(Bu yonutun sanatçısı Rolf Westphal'dir. Adı olmayan (untitled) bu yapıt 1982 yılında yapılmış olup 'YOK' diye anılmaktadır.)

düşük geldi aslında. Gerçi ODTÜ'de, özellikle isim vermeyeceğim bazı bölümlerde, çoğu kızı erkeklerden ayırt etmek oldukça zordur, bu yüzden hesapta hata olabilir.

Bir diğer hikaye de stadyumdaki, stadyuma gayri resmi ismini veren, DEVRİM yazısı. Biraz uzaktan bakılınca yazıyı görmek sorun değil zaten. Dolayısıyla yazının orada olup olmaması değildir gizemli olan; neden ve nasıl bunca yıl orada kaldığıdır. Kimilerine göre Deniz (Gezmiş) önderliğinde bir grup Kimya bölümü öğrencisinin icat ettiği çıkmaz boğayla yazılmıştır, kimisine göre de belli zamanlarla tazelenmektedir. Artık hangisi akla daha yatkın siz karar verin.

Son olarak biraz da ODTÜ'de okuduğum bölümden bahsedeyim. Bizim bölümdekilerin Endüstri, diğer mühendisliklerde okuyan öğrencilerin ise 'Endüstri' Mühendisliği adını daha uygun bulduğu bölümden mezunum ben. İlk paragraftaki gibi bir hikayesi yok aslında bölüm seçimimin. Okuması kolay, çıkınca da iyi iş bulursun dediler, biz de girdik. Öncelikle söyleyeyim; okuması hiç de kolay değildi. Hatta Georgia Tech'teki doktoram sırasında zaman zaman, 'Yahu neredeyse üç yıldır buradayım, ODTÜ'den sonra ne öğrendim ben şimdi?' dediğim olmadı değil. Ayrıca bambaşka bir zorluğu vardı: Endüstri Mühendisliği'nin ne olduğunu anlamak ve anlatmak. İtiraf ediyorum ben de tam bilmiyordum. Hatta eminim ki bizim dönemin %99'u bilmiyordu dört yıl sonra ne olacağımızı. Artık OSS ile pompalanan ilk grup olduğumuzdan mıdır nedir, bölümün tanışma toplantısında bölüm

başkanı klasik ‘Peki neden Endüstri Mühendisliği?’ diye sorduğunda aramızdan birisinin kalkıp gururla ‘E en yüksek puanlı bölüm o da ondan tabii’ demesini ve bizim de hep bir ağızdan ‘Tabi tabi, e en yüksek o tabii, makine, elektronik falan hikaye canım, endüstri bir numara’ tarzı narsist laflarımla onaylamamızı utançla hatırlıyorum. Bölüm başkanımız o gün ağzımızın payını vermişti tabii.

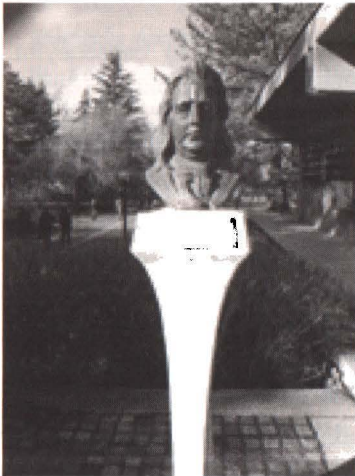
Endüstri Mühendisliği’nin ne olduğunu öğrenmek nispeten kolay oldu da anlatması hiçbir zaman kolay olmadı.

Özellikle belli kişilere. Benim Ankara’daki yeni berberime mesela.

- Ne iş yapıyoruz kardeşim?
- Öğrenciyim.
- Güzel güzel. Nerede?
- ODTÜ Endüstri’de
- Hii. Evet. Benim yeğen de Endüstri Meslek Lisesinde.
- (sessizlik)

Ya da benim anneanneme.

- Nereyi kazandın sen şimdi?
- ODTÜ Endüstri Mühendisliği.
- Hani doktor olcaktın, ben sana gelecektim değneğime yaslanıp... Ne iş yapcan sen şimdi?

*Akdoğan Ak’ın sözünü ettiği
Newton büstü.*

- Her türlü üretim sistemlerinin dizaynı, verimliliği vs. vs. vs.
- (bos bakışlar) Müdür olcan yani?
- (sessizlik)
- (sessizlik anneanneye sökmeyiz) E söylesene olabilcen mi bari bi müdür?
- (napalım) Olurum herhalde galiba anneanne...
- Aferin. Doktor olsan daha iyiydi gerçi...

Şimdi takılıyorum anneanneme ‘senin yüzünden geldik buralara bak, doktor olmak için işte...’ diye.

Bütün bu anlattıklarım dışında, Mimarlığın önündeki balıklı havuz, kar yağdığında kütüphanenin yanında zorluk derecesi ‘advanced’ olan kızak (pardon naylon) pisti, manyak ve devasa kedileri, Yalıncağ’taki kudurmuş köpekleri, kestane ağaçları, o ağaçların altından geçerken pıtır pıtır kafanıza düşen at kestaneleri, ateş pahası stickerları, yer yer serpiştirilmiş (bize ilham versin diye mi ne) Newton ve arkadaşlarının büstleri (ki kimileri yaratıcı ODTÜ gençliği tarafından modernize edilmiştir), sonsuza dek özelleştirilmeyecek yemekhanesi, barakası, yarısı İnşaat ve Makine Mühendisliğine ait olan kırmızı tuğla binaları, MM binası, Enduttri’nin içine derslik yapmayı unuttukları 12 kişilik asansör olan modern binası, dolmuşları, dolmuş şoförleri, dört mevsimi, ağaçları, böcekleri, çeşit çeşit insanlarıyla ve en önemlisi hiç bitmeyecek arkadaşlıklarıyla hayatımın en güzel beş yılına imza attı ODTÜ. Kim bilir belki yine girer hayatıma ve ben yine ‘Bir kapı uzatır mısın hocam?’ (*) derim o mavi dolmuşlarda.”

A1 kapısı

“Kapı”dan söz edince, ODTÜ yerleşkesine girişlerin A1 kapısı /Eskişehir yolu üzerindeki ana kapı), A4 kapısı (Yüzüncü Yıl) kapısı, A7 (Bilkent ve YÖK yolu) kapısından yapılıyor. A1 kapısı ayrıca ‘ana

(*) “Bir kapı uzatır mısın hocam”, ODTÜ-Kızılay ve de ODTÜ-Ayrancı arasında çalışan minübüs dolmuşlara binen yolcunun, son durağa değin gitmeyip, üniversite giriş kapısına (ve/ya da kapıdan binip Üniversite içinde herhangi bir noktaya) değin gideceğini belirten bir deyiş. Kapıda inceklerin (ve/ya da kapıda binenlerin) ödediği ücret daha düşük olduğu için ‘kapı’ sözcüğü kullanılıyor. ÖŞ

kapı' diye de anılıyor. *ekşisözlük*teki “*odtü a1 kapısı*” plâtförmunda yer alan girişlerden kimilerinde verilen bilgiler şöyle:

“**odtü* isimli üniversitenin eskişehir yoluna açılan kapısıdır. ayrıca kampüsün ana kapısı olması açısından önem taşır. şu sıralar yenileme çalışmaları yapılmaktadır. ne gerekse...

* bir özelliği de burdaki güvenlik görevlilerinin *fil hafızasına* sahip olmalarıdır. nitekim bir gün ‘ben öğrenci değilim’ diyerek arabamı sokmaya çalışmış ve ‘hayır öğrencisin, hem de seni beyaz saçlı olan baban okula bırakıyor arada bir ‘cevabı ile dumur olmuştum.

edit: öğrenciyiseniz zamanında 400 lira verip bir sticker almanız gerekmektedir. o yüzden arada yalana başvurulurdu :)

* sabah 9buçukta otobüsteki kimlik kontrolü için önümde uyuyan bir kıızı kaldırıp kimlik sordu güvenlikçilerden biri. ayıptır ya.

anladık görevini yapıyor filan da ben şenlikte kimlik sorulduğunda ‘eeeöööö biz şenliğe geldiydik’ diyen insanı geçirdiklerini biliyorum. fellik fellik gezip bira satanları biliyorum. illa engelleyeceksen onları engelle, sabahın köründe ikibüklüm uyuyan insanla ne alıp veremediğin var birader? hayır gün oluyor otobüs dolu diye hiç kontrol yapılmıyor.

ayrıca genel kaide: uyuyan adam uyandırılmaz arkadaşım.

* bilinen bir diğer ismi de ‘karakaya kapısı’dır. (*Ertuğrul Karakaya: 1977 yılında jandarma tarafından vurularak öldürülen odtü öğrencisi.*)”

A4 kapısı

Yakın zamana değin ‘jandarma kapısı’ diye de bilinen bu kapı hakkında *ekşisözlük*teki girişlerden kimileri:

“**odtü* isimli üniversitenin 100. yıl isimli mahale yakın olan kapısıdır. jandarma kapısı (*) da denir zira hemen sol tarafında bir tabur bulunur. gece 12 den sonra jandarma bariyerle kapatırdı. artık yarımda falan kapatıyo heralde. *naz gıdaya* gitmek için sıkça kullanılan bir kapıdır.

* gece 2 den sonra girmek için en az 15 dakika jandarmalarla muhattap olunması gereken, uzunca bir memleket nere muhabbetinden sonra girişte muvaffakiyetin sağlanabileceği kapı.

* bahar şenliklerinde bekçi kulübesi içki deposuna dönen kapı.

* odtüye alkol giriş çıkışının kalbinin attığı yer.

* hemen önündeki otoparkın kıyısında içmek pek keyiflidir.

neden bilmiyorum, şimdi düşününce gayet .ikindirik bir yer. tepeden altınızdaki birkaç dönümlük pis bir araziye ve ilerisindeki sevimsiz işçi bloklarına bakarsınız. etrafınız şişe ve izmarit doludur. çişiniz gelince yüzyıla karşı işemekten başka çareniz yoktur.

tüm bunlara rağmen kışın ayazında, gecenin köründe gelirdik, ne zorumuz varsa...

şimdi yanında *drunk* mıdır nedir, öyle bir mekan var. *naz gıda*'dan alıp a4'te keşme olayı bitmiştir belki de...

edit: bitmemiş, aynen devam.

* şenlik zamanında tüm görevliler arabaları ararken sol taraftan rahatça girilen kapı.

* 500 metre kadar sağında, liseyle vişnelik tesislerinin arasındaki tellerde kapı büyüklüğünde bir geçit olan odtü girişi. ara sıra görevlilerce tamir edilse de bir takım hayırsever öğrenciler tarafından tekrar açılmaktadır. eğer kimliğiniz yoksa hiç uğraşmayın kapıda türlü numaralarla, yok kütüphaneye geldimdi bilmemneydi diye. buradan girip izleyeceğiniz patika tenis kortlarının arkasına çıkar, oradan da siz sağ ben selamet...

* bir zamanlar mahzur kaldığım yer.. son dakikaya bırakılmış bir *take home* sınavının sabaha kadar yetiştirilmesi gerekiyorsa ve o sınavdan düzgün bir not alınmaması halinde okulu bırakma noktasına geliyorsa insan tabii ki o konu hakkında bilgi sahibi bir insan bulur ve akabinde türlü oyunlarla yurt kapısındaki görevli atlatılır ve yurda girilir.. uzun ve hummalı bir çalışmanın arkasından saat sabah dördü gösterirken çok başarılı olmasa da belli bir kısmı tamamlanır sınavın ve eve gitmek üzere yola çıkılır.. bu arada arabada stiker olmadığından dolayı a4 kapısına park edilir.. in cin top oynarken yollarda o yokuş çıkılır o soğuk bir

güzel yenilir, sonrasında arabaya binilir ve çalıştırılır buraya kadar herşey normaldir.. kapıdan çıkmak üzere manevra yapılır fakat fakat oda nesi kapı kapalıdır ve o dakikaya kadar orda öyle bir kapının varlığını bilmeyen bünye bir anda şok olur ne yapacağını bilemez eli ayağına dolaşır ve o dakikada anlar neden nöbet tutan jandarmanın kendisine kıs kıs güldüğünü.. kocaman demir bir kapıyla kitlendiği ve mahzur kalmak için hiç de uygun olmayan yer olarak anılır o günden sonra a4 kapısı..

itü sözlükte de “a4 kapısı” plâtfomu var:

* buradaki görevliler sanki ülkeyi düşmandan korumuş gibi korurlar odtüyü. hele 1-2 tane kendini *unbreakable* sanan tip var ki böyle yağmurlu havalarda ellerini yana doğru açar, odtüyle alakalı olmayan insanları hissederek bulur. kapıdan geçişi engellemek için özel olarak eğitildiklerini düşünmemek elde değil.

* *drunk* adlı mekanın yanında olan kapı.”

{“*drunk*”ın (sözlük anlamı ‘sarhoş’ ve/ya da ‘içkili’ ise de) ne olduğunu merak edenler için gene aynı sözlüğün bu başlıklı plâtfomunda açıklayıcı girişlere göz atmak yeterli:

“*odtü a4 kapısına yakın bir konumda açılan mekan. çıkışa tezgah kurmuşlar o biçim. gayet hoş.

* güzel bulduğu kızlara yavşakça davranışlar sergileyen, oldukça kalabalık bir grupla gittiğiniz de bile 2-3 saat oturup yedik içtikten sonra, bugün haftasonu siz çok oturdunuz ya bir şeyler yiyin için yada kalkın diyebilecek kadar kötü işletmesi olan, o taraflarda başka alternatif olmadığından rekabet derdi olmayan, bu yüzden de tüm kabalıkları yapabilen odtünün dibinde bulunan cafe-bar.”}

A4 kapısıyla ilgili girişleri alıntılamaıyı bitirirken, adı anılan (ve önceki sayfalarda da anılmış olan) “*naz gıda*” hakkında da bilgilenmek gerektiğini düşünüyorum. *ekşisözlükten* alıntılar:

“*bu dükkan ilk kurulduğunda küçücük olup odtü gençliğinin alkole olan bağımlılığının sonucu çığ gibi büyümüş mini süpermarket seviyesine ulaşmıştır.

naz gıdanın büyüme hızının ivmelendiği zamanlar *hatice abla*’da alkol satışlarının yasaklandığı zamanlarla birebir tutar enteresan şekilde.

* *odtümün* içki ihtiyacının %90'nını karşılayan, yüzüncü yıl kapısından çıkılıp, kışta kıyamette bile lay lay lom gidilen mini market. 29 mart 2002, cuma akşamı, *can düNDAR*'ın da uğradığı ve bu değerli şahsiyeti başka bi yerde görse bu kadar şaşırmayacak olan 4 odtülü'nün, naz gıda ve can düNDAR kombinasyonunu pek inanılasi bulmaması nedeniy-le anlık dumurlar yaşadığı, kilitlendiği mekan.

* içki tüketiminin patladığı özel günlerden önce içki üretici şirketlerin ziyaret edip bir kamyon malı direk boşalttıkları mekan.

* odtü bahar şenliği sırasında ankara'nın en çok içki satan 2. marketi olan (tezgahtarın iddiasına göre), yer tarif ederken referans noktası seçilebilecek, odtülü herkesin bildiği mekan.

* tezgahtarın 'hocam' dediği süpermarketler zincirinin tek halkası.

* odtü'nün içki stoku.

* yarım saat kadar önce işletmeci amcanın elinde 'internette bizim hak-kımızda yazılar yazmışlar bak' diyerek benimki hariç bu sayfadaki entrylerin bulunduğu bilgisayar çıktısını tuttuğu market...

* odtü'de öğrencilerin yüzde 87.2 sinin yandal çaktığı yer.. şarap aldı-ğınızda tirbüşonunuz yoksa açarlar kapatıp öyle verirler. böyle de düşünceli insanlardır işletenleri.

bir de ben klasik siyah içki poşetinde reklamı olan naz gıdadan başka bir yer görmedim. gören olmuş olabilir tabii ki de o siyah poşetlerde metalik gri naz gıda yazısı çok güzel durur naz gıdanın anlam ve öne-mini anlatır.

* yıllarca içki ihtiyacımızı karşıladığı için, bugün mezuniyet *konvoyu*-muz sırasında bastığımız, ve onurumuza şampanya patlatma nezaketi-ni gösteren sahipleri olan market.. okula dair özleyeceğim şeylerden biri daha..

* işletmecisiyle yıllardır devam eden münasebetimiz ve muhabbetimiz tam. ama yıllardır *naz*'dan her çıkışında da bu adam birine benziyor, kim ya rabb kim diye diye kendimi yiyip bitiriyorum. bugün, mezun olduğum gün, farkettim ki kendisi tony soprano'ya (*) benziyormus. Sonra *eureka* diye bağırıp a4ten aşağı yardırdım.

(*) *Tony Soprano*: Sopranos adlı dizide James Gandolfini'nin canlandığı karakter. ÖŞ

A7 kapısı

A7 kapısıyla ilgili olarak *ekşisözlükte* 2008 yılında yazılmış tek bir giriş var:

“*odtü’nün, bilkent kapısı olarak bilinen ve hatırladığım kadarıyla misafir kartıyla (sticker’siz) girilemeyen kapısı.

odtünün varolan 3 kapısına neden 1, 2, 3 değil de rastgeleymiş gibi görünen numaralar verdiği ise, bileninin hakkında bilgilendirmesi gereken bir konu olarak önümüzde durmaktadır.

odtü’ye girmek

ekşisözlükün “odtü a1 kapısı” plâtförmünde yer alan bir giriş, “bu kapıya gelmeden önce eğer odtü kimliğiniz yoksa öncelikle şuraya bakınız” uyarısıyla “odtü kampüsüne giriş taktikleri” plâtförmünün adresini veriyor. O plâtförmde verilen taktiklerin sayısı 197. Kimileri:

“*öncelikle tecrübeyle sabit olarak anlaşılmıştır ki doğruyu yani asıl niyetinizi söyleyerek odtüye girmeniz çok zordur. bu nedenle illaki yalan söylemek gereklidir... sevgiliniz odtülüyse ve kampüste kalıyorsa onun kimliğine fotonuzu yapıştırın (streç filmle) direk geçersiniz, otobüsle içeri girmek dolmuşla girmekten daha kolaydır, şenliklere girmek için önceden *aegeeye* üye olun üyelik kartınızla içeri çok kolay girebilirsiniz, arabayla giriyorsanız arabasını içeri girdikten sonraki ilk park yeri olan cebe parkedin sonra çaktırmadan yürümeye başlayın, ayrıca her zaman papaz pilav yemese de şanslı gününüzdeyseniz stickerlı bir araca otostop çekip kolaycana da girebilirsiniz.

* odtülü bi asistanla arkadaşlık edin. asistanla beraber elele kolkola girersiniz içeri.

* eğer odtülü bir arkadaşınız varsa otobüste onun kimliğini aldıktan sonra 3-5 sıra öne geçmek ve arkadaşınızın da öğrenci belgesini kimlik olarak kullanması sureti ile okula otobüs ile girmek uygulanması en kolay taktiklerdendir.

* *dolmuş* ile giriyorsanız herhangi bir kimlik, hatta ve hatta herhangi bişii göstermeniz bile işe yarayabilir. ne insanlar tanıdım, aylarca cüzdanın boş kimlik gözünü gösterip de girdiler. *adrenalin bağımlılığı*

olanlar için süper bir taktiktir.

* eğer minbüs ile gidiyorsanız kimlik kontrolü sırasında arabadan inin ve sağa sola bakmadan emin adımlarla içeriye doğru yürüyün.

* dolmuşta bir kimliği iki kişi tutarak girilebilir. test edilip onaylanmıştır ...

* öncelikle a4 kapısından sağdan sağdan efendi efendi yürüyerek hiç bir şey göstermeyerek girebilirsiniz. elinizde kitap defter varsa daha güzel olur hatta. sabah yoğun saatler hariç 417 veya 132 otobuslerine binerseniz a4 ten girerken az kişi kaldığı için görevli otobüse kesinlikle girmez siz de cüzdanı kaldırıp geçebilirsiniz. hatta el kol hareketi yapsanız bile yeterlidir. bir başka yöntem ise benim kimliğimi kaybetmem sayesinde bulduğum bir yöntem. kimlik soran görevliye (a1 den dolmuşla girdiniz veya diğer kapılardan birisi sorarsa) gayet rahat bir tavırla kimliğinizin kaybettiğinizi, (buraya dikkat) tekrar çıkartmak için başvurduğunuzu ve kartınızı bu salı günü alacağınızı (salı günü veriliyor yeni kimlikler öğrenci işlerinden) söylediğiniz takdirde daha bu cümlelerin yarısında diğer kişilerin kimliklerini kontrol etmeye devam edecektir. düşük ihtimalle okul numaranızı sorar ise 1 ile başlayan 7 haneli bir numarayı 3-2-2 sıralamasında söyleyerek adamdan kurtulmuş olursunuz. işbu yöntemlerin tutma olasılığı %90 dır (şenlik zamanı %10a düşer). %10 ihtimal görevli sorun çıkartıp sizi aşşağıya indirebilir, içeriye girmek isteyen kişi bu riski almalıdır.

*-odtünden bir arkadaş bulunur

- kimlik kartının ön yüzünün renkli fotokopisi çektilir
- uygun yerlerden kesilir
- fotoğraf olan yere *vesikalık* uygun boyutlara indirilerek yapıştırılır
- cüzdanın içindeki saydam kart bölmesine yerleştirilir
- kimlik kontrolünde cüzdanın sadece açarakta n güvenliğe gösterilir
- odtünün istenilen yerinde cirit atılır

p.s. defalarca arkadaşlarıma yaptırdığım yöntem şenlikler ya da normal zamanda hiç bir sorunla karşılaşmadan başarıya ulaşmıştır.

* ya dümdüz yürüyün ya da güvenliğin kafasını karıştırıcı sorular sorun öğrenci değilseniz. bırak öğrenci kimliği, nüfus cüzdanım yokken bile girdim bu şekilde.

* eğer yaşıınız müsaitse ‘teknokentte çalışıyorum, kimliğim daha çıkmadı’ demek size her kapıyı açar. ama bunu söylerken de ‘ben de bıktım, bir aydır bi kimliği basamadı herifler’ ifadesi takınmanız gerekir.

* hamile olmak süper işe yarıyor ama tabii pratik değil herkes için.

* a4 kapısından araba ile girmek için;

kapıya 200 mt kala araba sağa çekilir. ayrıncı-odtü veyahut ego otobüsü beklenir. araya 2-3 araçlık mesafe bırakılarak yola çıkılır. kapıda bekleyen görevli kimlik kontrolü için diğer araca yönelirken siz de normal bir şekilde giriş yapabilirsiniz. 10 denemeden 7’si başarı ile gerçekleştirilmiştir tecrübe ile sabittir.

* bir adet dolu mutfak tüpüyle dolmuşun en arka koltuğuna oturup, kimlik sorulduğunda tüpçü rolü yapın. rahatlıkla gidersiniz. girdikten sonra tüpü naparsınız orasını bilemem ama.”

itüsözlükte de “odtü’ye girmek” ve “odtü’ye kimliksiz giriş taktikleri” plâtformları var. Önce “odtü’ye girmek” üzerine girişlere bakalım:

“*odtü’de öğrenim görmek olarak da nitelendirilebilecek olay, biraz zordur. odtü kimlik kartı olmadan odtü’nün kapısından girmekse odtü’ye öğrenci olarak girmekten daha zor bir olaydır. en kolay girme yolu ‘kimliğimi unutmuşum *hocam*’ diyip istifini bozmadan içeri girmektedir.

* *çiğdem mahallesi* sakinlerinin istedikleri zaman ellerini kollarını sallaya sallaya gerçekleştirebildikleri olay. işin sırrı bir ucu *çiğdem mahallesi*’ne de uzanan, ormanın içinden geçerek odtü’nün tam ortasına çıkan patikadır.

* vakıfbank dekontu göstermek (hiç bizaman şaşmamıştır)

* odtü’de okumaksa kastedilen, odtü mezunuyum. gerçekten zor, girmek de, okumak da...

kampüse girmekse kastedilen, o zor işte odtülü olmayan için.

kuzenimi içeriye almamışlardı bahar şenliklerinde.

ama her ne hikmetse, stickerlı arabanın içinde kaç kişi olursa olsun kimlik sorulmuyor hiçbirine. en azından benim zamanımda öyleydi.”

“*jandarma olmak.

girmek de laf mı, ateş bile edebilirsiniz.

* bankadan para çekip çıkıcam demek de güzel oluyo.

* *ankara fen lisesi* altındaki *tünellerden* girebilirsiniz efendim, zamanında *deniz gezmiş* oradan geçerek kaçmış *jandarmanın* sardığı odtü'den.

* *motosikletle* girerseniz sormuyorlar... ya da soramıyorlar...

* *taktikler* için teşekkürler *gençler*.. artık işe yaramayacaklarından emin olabilirsiniz. imza: *kaapıdaki güvenlik görevlisi*

* a1 kapısından her girişimde elimi kolumu sallayarak girerim, şimdiye kadar sadece 1 kez kimlik sordular ona da 'teknokent' dedim geçtim. ama tabii hep sabah gittiğim için yoğunluktan dolayı hep pas geçiyor da olabilir ya da ortamda fazla uzun olmamasından adamlar beni fotoğrafık hafızaya almışlardır diye de düşünüyorum.

öğrenci ya da personel değilseniz zaten girmeyin boşverin.

* zor bir şey değildir. lojmanlardan birine geldiğinizi söylemeniz yeterlidir.

* topsakal, çerçevesiz gözlük, içinde tişört bulunan kareli gömlek giymek yeterlidir.”

odtülü olmak ayrıcalık mı?

Önceki sayfalarda yazısı okunan Aykağan Ak, ODTÜ'ye dönmeyi düşünüyor. Yazdıklarından üniversitesiyle gurur duyduğunu çıkarsıyorum. Yalnızca 'yerleşkesi'ni değil Üniversitesinin verdiği eğitimden/eğitimin niteliğinden de memnun olduğunu vurgulayan tümceler var. Örneğin, “Georgia Tech'teki doktoram sırasında zaman zaman, ‘Yahu neredeyse üç yıldır buradayım, ODTÜ'den sonra ne öğrendim ben şimdi?’ dediğim olmadı değil.” Diyor.

Aykağan denli memnun olan da var, hiç olmayan da. “*turkstudent.net*” sitesinde “*odtülü olmak ayrıcalık mıdır?*” plâtfomuna ‘giriş’ yapanların ODTÜlü olmayı ayrıcalık sayanı da var, saymayanı da:

“*anlatmakla olmaz, yaşamak lazım

* değildir abijim, hatta nasıldır biliyor musun?

odtü'de okumak;

en büyük hayalinin en büyük hayal kırıklığının olmasıdır.

ondan kimse bilemez...

* demek ki sende bi problem var arkadaş..yoksa odtü ye odun gelse adam olur çıkar."

"itüsozlükte plâtförm başlığı "*odtülü olmak bir ayrıcalıktır*". Ayrıcalık olduğuna katılan da var katılmayan da:

"*bir çok kişinin vardığı yanlış yargıdır.

kendimden biliyorum ki bu durumun odtü mezunları üzerinde pek çok olumsuz etkisi de vardır. mesela ben yapım itibariyle mütevazı bir kişiliğimdir. Ukelalığı(*) fazla sevmem. pek çok kişi gibi bir bildiğini on göstererek kendimin reklamını yapmam.hatta bildiklerimden bile şüpheye düşerim çoğu zaman. fazla iddialı konuşmayı da sevmem.

hal böyle olunca insanların kafasında yer eden ukela, çok bilen, reklamını çok iyi yapan odtülü imajından hayli uzak kalıyorum. bu durum da şu tarz cümlelere maruz kalmama neden oluyor: 'aa sen odtülü müydün. hiç çaktırmıyorsun', 'sen hiç odtülü gibi değilsin'

ne bu şimdi? iyi bişey mi dedin kötü bişey mi? ne dedin?

odtülü olmak nasıl çaktırlılır? ingilizce kelime kullanarak mı, çok bilmişlik yaparak mı. zeka gösterisi mi yapmalıyım, seni bozmalı mıyım ya da ukelalık mı yapmalıyım.

bir de ingilizce meselesi var... sanki odtü mezunları ingilizceyi anadili gibi bilmek zorunda. dersleri tamamen ingilizce görüyor olabiliriz ama ingilizce de her dil gibi pratik yapmazsan, kullanmazsan unutulur gider.

ve dilde konuşma olayı çok başkadır. bir dili iyi bilsen de çok iyi konuşamayabilirsin. konuşmam iyi değil dediğimde 'ama sen odtülüsün. niye mükemmel değil ingilizcen' gibi saçma salak sorulara maruz kalıyorum. bir de açıklamasını yapıyorum durumun.

odtülü olmak maalesef başka insanların kafasındaki odtülü imajına uymaya zorluyor seni. uymadığında da yadırganıyorsun.

yani bazen diyorum odtü de okuyacağıma keşke başka bi üniversitede okusaydım. insanların benden beklediği kişi olmaya-psikolojik olarak zorlanmazdım. (2011)

* mezun olduktan sonra söyleyen kimilerine çok güzel kapak olur bu söz. Ailede, odtü'lü o üstün insan örneği vardı bir tane. itü'lüyüz diye az ezmedi. gün geldi devran döndü ben okumaktayken iş teklifleri alırken o mezun oldu, 2 sene iş aradı.

* bence konya selçuk üniversitesi de sütçü imam üniversitesi de eğitim kalitelerinde farklılıklar olsa da odtü'den çok geride ya da ileride değildir. neticede diplomayı aldıktan sonra yediğimiz haltlardır asıl kaderimizi çizen, yolumuzu belirleyen.

* odtü, itü, bizim mahalle, hatun kişi, erkek adam, herkes diğerlerinden ayrılma, sıyrılma, başka olma derdinde. nedir bu ayrıcalıklı olma merakı anlayamıyorum. sıradan olmayı isteyecek kadar özel adam yok etrafta galiba..."

Aynı plâtförm başlığı, — “*odtülü olmak bir ayrıcalıktır*” *uludağsözlük*te de var:

“**odtüden ot dönülmediği müddetçe doğru olabilirliği yüksektir.*

* doğrudur, gerçek bir odtülü hiçbir zaman böyle saçma sapan laflar söyleyerek kendini teşhir etme çabası içinde değildir. odtülü olmak bir ayrıcalıktır çünkü bir odtülü egosunu tatmin etmek için hiçbir zaman buna benzer diğer insanları dışlayan, onları ezik ve de aşağı gören sözcükler ve cümleler sarfetmez. onun ayrıcalığı dışarıdaki insanları onu öyle görmesinden kaynaklanır, kendi böbürlenmesinden değil.

ayrıca bu lafın altına imzasını atan da gerçek bir odtülü değildir.”

*ekşisözlük*te de “*odtülü olmak bir ayrıcalıktır*” plâtförmü açılmış; ODTLÜ olmayan bir değerlendiricinin ‘giriş’i ilginç:

“*her okulda olduğu gibi ancak ve ancak mezun olunduktan sonra söylenebilecek cümledir. zira öğrenci sıfatını taşıırken, imtiyaz sahibi insanlar değilsinizdir. öyle zannediyorsanız da laylaylom bir öğrencilik geçiriyorsunuz demektir. çünkü çoğunlukla mezun olununcaya kadar küfredilir okula. hatta kurtulmak fiili ile tanımlanır mezun olmak. öte yandan bir okulun ününden yararlanıyorsanız eğer, sizden önceki abla

ve ağabeylerinizin başarılarının meyvelerini topluyorsunuz demektir ki bu ayrıcalıktan çok bir sorumluluk yükler sırtınıza. dolayısı ile odtülü olmak ayrıca bir sorumluluk duygusudur belki de.

not: kendim odtülü değilim fakat lise arkadaşlarım ve ağabeyimin davranışlardan gözlemlediklerim budur. ayrıca kendi üniversitemin ismini taşıyabilmek için yaşadıklarımın, odtü'ye uyarlanmış halidir.”

forum.arkitera.com web sitesinde yer alan bir yazı:

“... Ben ODTÜ mimarlıktan mezunum...

ODTÜ bence birçok nedenle iyi bir eğitim kurumudur, iyi bir kampüstür ve iyi bir yaşam alanıdır. Madem burada cevap yazıyoruz, böyle düşünmemin nedenlerini de yazmak zorundayım. Bu argümanın kıyaslama yaparak bir yere getirilemeyeceğini düşünüyorum. Çünkü karşılaştırma yapmak doğru bir nitelik analizi yapmaktan bizi uzaklaştırabilir. Odtü'nün, Ankara'daki ve Türkiye'deki bir çok üniversiteden iyi olduğunu düşünebilirsiniz ama uzaktaki bir üniversiteyle kıyasladığınızda utanılacak derecede eksikleri olan, geri ya da antidemokratik bulabilirsiniz. Ama odtü bizler için hala iyi bir tercih olma özelliğini sürdürür.

Odtü bence iyidir çünkü ben Odtü'nün nitelikli bir kurum olduğuna tanık oldum. Ama başka bir üniversite nasıldır ve hiç tecrübe etmedim. Bunun başka okullardan bir arkadaş tanımakla veya jürisini vsvs. izlemekle bilinebilecek birşey olmadığını düşünüyorum.

Eğitimi oldukça ciddidir. Odtü'de aldığım derslerden hiçbirini, dürüstlikle söyleyeyim şans eseri ve hak etmeyerek başarı ile geçemedim. Belki bu yüzdendir 3 kere aldığım dersler de oldu. Demek istediğim Odtü'nün, sırf ülke kaynakları israf olmasın, okulumuzun çocukları üzülmesin gibi niyetlerle kimseyi salıvermediğidir. Belki bu yüzden kulağımıza gelen kapak açmadan okul bitiren, yata yata okul bitiren efsane öğrenciler başka okullardadır.

Diğer yandan mimarlık gibi tasarım mesleklerinden başarılı olmak tabii ki okulla doğrudan ilişkili değildir. Başarılı olma şansının yetenek ile, iş piyasasına yakınlık ile değiştiğini arkadaşlar burada söylemiş zaten. O yüzden Odtü yü İstanbul'daki okullara göre mimarlık kültüründen ve piyasaya uzaklığı ile eleştirmek hangi niteliğini eleştirmek oluyor bile-

miyorum. Zamanında yer seçimi yanlış yapılmış diyerek kestirip atalım.

Ben bunu ancak okulun neo-liberal piyasanın dinamiklerinden uzakta da hayatta kalabildiğini vurgulayan bir övgü olarak algılıyorum. Aslında teknik bir üniversite olarak bu konum, Odtü'nün modernist, positivist karakterini verir. Bununla beraber, aslında odtü'nün çoğu sosyal bilimleri ile ünlü okullardan daha üretken sosyal bilimcileri de kapsaması şaşırtıcıdır. Yani odtü'de çağdaş sosyal bilimleri ve posmodernitenin getirdiği durumları da öğrenciye en zevkli şekliyle aktaran, üstün yatanakleri ile meşhur sosyal bilimciler de vardır. Kısacası ODTÜ de tüm disiplinlerde insanlar üretken olmayı sürdürürler.

Konumuz odtü mimarlık olduğundan, bu bölüm sadece bu bölümde olmakla kalmayıp, odtü'de olma fırsatını da iyi değerlendirecek kişiler için doğru bir tercihtir.” (*forum.arkitera.com*)

ODTÜyü yücelten bir de ‘fıkra’ girilmiş (sitelerin birine, hâтта birkaçına):

“*olayın doğruluğundan emin değilim. bana gelene kadar da değişmiş olabilir.

olay şöyle gelişmiştir :

bir gün hacettepeli bir öğrenci sıhhiye’de bir servis aracına yaklaşır ve ‘hocam beytepe’ye mi?’ diye sorar.

soför : ‘yok hocam, bu odtü’ye gider. sınavdan biraz daha yüksek yap-saymışsın işte, neyse...”

bahar şenlikleri

Aykaçan Ak yeniden dönmeyi düşündüğü ODTÜ’nün yerleşkesi hakkında da ayrıntılı bilgiler vermiş yazısında. Öndeki satırlarda kimi bilgileri üzerinde başkalarının dediklerini de ele alacağım. Burada, önceki satırlarda ‘efsane’ diye nitelenen bahar şenliğini Ak’ın da “meşhur ve muhteşem bahar şenlikleri” diye andığına dikkat çekmek istiyorum. Oysa, bana göre, Orta Çağ panayırılarından, haydi daha kötü demeyeyim, belki bir gömlek daha üstün sayılabilir bahar şenlikleri. Efsanelik ve de muhteşem bir yanı yok! (Bana göre diye, bir kez daha vurgula-

Çarşı çimleri üzerinde eğlence

malıyım.) Belki de güzel bulunması/güzel olarak değerlendirilmesi bir 'efsane' sayılmalı. Ya da, çok beğenilmesinin, olumlu karşılanmasının etmenleri başkadır. Yâni, aşağıda belirtilen etmenler bahar festivalini çekici kılıyor olabilir:

“*hayalleriyle odtülü’ye can veren etkinliktir, sıkıcı olması mümkün değildir. yasak masak dinlenmeden aylar gibi içilir, çarşı çimlerindeki mt (*) sahnesi cana can katar.”

“*böyle bir etkileşim böyle bir atraksiyon böyle bir eğlence görmedim ben. 4 gün boyunca doyarsın müziğe eğlenceye her günün farklı tatta geçer. herkes yayılmıştır çarşı çimlerine kkm’nin (**) önüne... elinde içkisiyle yanında sevgilisiyle ya da arkadaşlarıyla sohbet muhabbet. sabah 10’da cıstak cıstak oynayanı mı dersin yine sabah 9’da kokoreç-bira yapanı mı dersin ne ararsan var. büyük dağcı çantalarının içine bira doldurmuş adamlar yanına gelip kulağına ‘hocam bira var’ diye fısıldar... of be ne güzel ya gelse artık zamanı!!!”

Bahar Şenliğinden memnun kalmayanları eleştirenler de yok değil:

(*) mt=müzik toplulukları anlamına geliyor. ODTÜ’nün bir etkinlik kuruluşu. ÖŞ

(**) kkm: Kültür Kongre Merkezi.ÖŞ

ODTÜ Bahar Şenliklerinden birinden görünüş

“*‘bir bahar şenliğinden ne beklenir?’ sorusunu iki yıldır bana sordu-randır. daha okuldaki ilk yılında bile, sanki herkes *odtü bahar şenli-ği*’ne *g3* (*) gelmesini bekleyip umduğunu bulamamışçasına mutsuzdur. sonra da bu mutsuzluk ‘yok, eski tadı kalmadı’ya döner. iddia edi-yorum, *ugt* (**) ‘arkadaşlar bu yıl çok uğraştık ve *slash*’le (***) anlaştık’ dese, insanlar kalkıp ‘oha bir *guns n’ roses*’ı (****) getirmeyi bece-remediler’ diye çemkirmeyi sürdürecektir. hele bana kalırsa hiçbir pro-fesyonel grup getirilmemelidir, sadece okulun kendi müzisyen öğrenci-leri ve grupları olmalıdır ya, neyse ben bir şey demiyorum.

not: *ugt* ile uzaktan yakından alakam yok, hatta turuncu tişörtlerini çok itici buluyorum.”

Olumsuz eleştiriler de var:

“*bundan 2-3 sene evvel dream tv sponsorluk için başvurmış ve sahne arkasında ve kampüste logolarımız olsun 4 gün için istediğiniz yerli

(*) *G3*: John Petrucci, Steve Vai, Joe Satriani’den oluşan (üçü de gitarcı) müzik topluluğu.ÖŞ

(**) *Ugt*: 1985/86 öğretim yılında, Kültür İşleri Müdürlüğü bünyesinde ODTÜ öğrencileri tarafından kurulmuş olan “*Uluslararası Gençlik Topluluğu*”. ÖŞ

(***) *Slash*: Velvet Revolver topluluğunun üyesi olan Saul Hudson’ın daha iyi bili-nen ‘sahne’ adı.ÖŞ

(****) *Guns n’ roses*: 1985 yılında kurulmuş, hard rock şampiyonları ünvanlı ve tüm dünyada albümleri 100 milyondan fazla satmış Amerikalı hard-rock müzik top-luluğu.ÖŞ

yabancı 4 grubu getirelim teklifini sunmuştur.... ama ugt'miz bu teklifi kabul etmeyip, 'çarkın bir parçası olmaycaz ki biz' demişlerdir... sonuç olarak 2 senedir gelenler ortada, tabi kampus içinde şişe şişe coca cola zero dağıtılmasına izin vermek 'çarkın bir parçası olmak'tan ne kadar uzaktır ve ne kadar ugt felsefesine uyar tartışılır! ayrıca şenlikte 1 gün türkü bir gün slow bir gün kopkop ve bir gün rock rutininde geçen 4 günün, bu seneki kopkop ayağına nazan öncelin koyulması nasıl bir iştir? ya da hangi gün bizi hoplatıp zıplatıp dans ettirecek bir grup ya da şahıs gelecektir bu hiç düşünülmedi mi?

şahsım adına söylüyorum, nazan öncel geleceğine 2 gün bedük çıksa daha iyiydi...

benim de ugt ile uzaktan yakından alakam yok ama tüm sene bu şenlik için çalışılıyorsa biraz daha verimli olunabilirdi..."

Gerçekle yüzleşen bir öğrencinin 'itiraf'ı:

"*derslerim böyle giderse seneye katılamayacağım etkinliktir."

Gelgelelim, benim yılların gözlemlerine dayalı olarak söyleyeceğim ise, derslerden vazgeçildiği, bahar şenliğine katılmaktan geri kalındığı olacak!.. Bahar şenliği sırasında derse katılmayan öğrenci sayısı artıyor..

yerleşke plânı

Endüstri Mühendisi Aykağan Ak, "ODTÜ'nün efsaneleri meşhurdur. Kimi doğru, kimi yanlış" dedikten sonra, ekliyor: "Doğrusuna örnek ODTÜ'nün soğuk savaş sırasında (tam olarak 29 Ocak 1956) Amerikalılar tarafından kurulduğu ve kampus yollarının oluşturduğu şeklin Moskova'ya dönük silah şeklinde olduğudur."

Kampus vaziyet plânıyla ilgili olarak üretilmiş söylentinin doğruluğuna inanan çok sayıda ODTÜlü var. Biri de (*metusözlük.net*'de) şöyle diyor:

"abd'ye doğrultulmuş füze

benim duyduğuma göre ise okulun planını ilk önce rus mimarlar çizmiş. ilk plan abd'ye doğrultulmuş bir füze biçimindeymiş. daha sonra odtü planına yeni eklemeler yapılacakken; eklemelerin planını, bu sefer

“ODTÜ Rektörlüğü ile ODTÜ Kampüsü proje müellifi ve eser sahibi mimarlar **Altuğ ve Behruz Çinici**’nin arası, 49 yıl sonra, dava nedeniyle açıldı. **Çinici Mimarlık Basın Müşavirliğinden** 28 Temmuz’da yapılan açıklamada, proje müelliflerinin izni alınmaksızın yapılan **kaçak yapılar** ile yine izinsiz olarak **Mayıs 2010**’da açılmış olan ‘**ODTÜ Öğrenci Merkezi Binası ve ODTÜ Meydanı Mimari Proje Yarışması**’nın davanın nedenlerini oluşturduğu bildirildi. Açıklama sonrası görüş aldığımız **Behruz Çinici**, konkur ile elde ettikleri kampüs projesinin **50 yıldır onaylatılmadığına** dikkat çekti. (...)

Açıklamanın ardından kendisine ulaşarak görüş aldığımız **Behruz Çinici**, daha önce de kendilerinden izin alınmadan yapılan kaçak yapılara karşı davalar açtıklarını ancak, kendi mezunları rektör olunca, bu davaları durdurma kararı aldıklarını söyledi.

Ömer Saatçioğlu’ndan başlayarak gelen tüm rektörler(in) protokollerle yazılı sözler verdiğine dikkat çeken Çinici, ‘Protokoller bundan sonra müelliflerinden izin alınmadan hiçbir yapıya geçit verilmeyecek idi (!) Özellikle, “Servis yolumla yurtlar arasındaki giriş kapımın arasındaki bölgeyi bana bağışlayın, bunun dışında aşağılarda ne yapmak isterseniz yapın” ricasında bulunmuştum ama yine bu sözlerin dışına çıldı’ dedi.

Jürisi uluslararası olan **1961** yılındaki konkurla kazandıkları vaziyet planının bugünkü durumunun ortada olduğunu belirten Behruz Çinici, ODTÜ için halen ‘**yine de en güzel kampüs**’ ifadesi kullanılsa da artık kampüsün ellerinden kayıp gitmekte olduğundan dem vurdu.

Mimarlar Altuğ ve Behruz Çinici’nin uluslararası yarışmada birincilik ödülünü kazanan projesi

Çinici konuşmasını şöyle sürdürdü:

“Onlar sözlerini unuttular. İlk etapta genel vaziyet planı ile 3 binanın yapımı söz konusuydu. Rektörlük, mimarlık fakültesi ve yurt... Sözleşmede, bu 3 binanın tamamlanmasının ardından, idare memnun kaldığı takdirde, bütün işlerin bizlere verilebileceğine de açıktı.

300 bin metrekarelik yapılaşmalar, brüt beton tekniği alt yapısı ile 8 yılda tamamlandı. Tabii kurucu Rektör Sayın **Kemal Kurdaş** bu işi bana tek başına veremezdi. İçlerinde ülkenin en saygın ve üstün yöneticilerin yer aldığı mütevelli heyetleri vardı. İşte bu mütevelli heyetlerinin ve Rektörün onayıyla işlerin bana verilmesine karar verilmiştir.

ODTÜ’nün nüvesi, Ortadoğu ülkelerini kalkındırmaya yönelik düşünce içinde bir Şehircilik Enstitüsü olduğu halde, 50 senedir kendi kampüslerinin vaziyet planını onaylatamamışlardır. Ama bu kişiler bugün YÖK profesörü, doçentleri vs’dir. Belediye Başkanı harekete geçince telaşlanmışlar ama bu konuyu hala sonuçlandıramamışlardır.

ODTÜ’de hocalık yapan, bazı mimarlar, bana karşı aldırmaçlık ve saygısızlık içinde yapılarının arasına sızmışlardır.”

Çinici’ye göre, yapılarının arasına sızanlar, Amerikalılar ve Ruslar değil, ODTÜ hocası mimarlardır!

melih gökçek

Çinici’nin ODTÜ yönetimiyle mahkemelik olmasının tetikleyen olay, alıntıladığım haberin tarihinden iki yıl önce, — 2008 Temmuzunun ortasında yaşanmıştır. O yıl, Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek ODTÜ’deki kaçak yapıları yıkacağını açıklamıştı. Gökçek’in girişimi kamuoyuna şöyle yansdı:

“Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, ODTÜ’deki ‘uygulama imar planı, yapı ruhsatı ve iskan belgesi bulunmayan’ binalarla ilgili, ‘Eğer kaçak yapılarla ilgili aykırılıklar düzeltilmezse bu yapılar yıkılacak. Yasa bunu emrediyor’ dedi.

Türkiye ve Orta Doğu ülkelerinin kalkınmalarına katkıda bulunmak üzere yaklaşık yarım asır önce kurulan ve halen 21 bin öğrencinin öğrenim gördüğü ODTÜ’nün rektörlük binası, birçok fakültesi ve enstitüle-

rinin de aralarında bulunduğu tesisler yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor.

Gökçek, AA muhabirine yaptığı açıklamada, 5216 sayılı kanunun, büyükşehir belediyelerine imara aykırı yapılarla ilgili, ilk kademe belediyelerini uyarma, eksiklerini gidermesini isteme, 3 ay içinde gereken düzenlemeler yapılmazsa ilçe belediyelerinin yetkilerini üstlenme imkanı tanıdığını belirtti.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin, ODTÜ'deki yapılarla ilgili, Çankaya Belediyesine ikazda bulunduğunu ancak belediyenin bu konuda gereken işlemleri yapmadığını öne süren Gökçek, bu nedenle Çankaya Belediyesinin bu konudaki yetkilerinin Büyükşehir Belediyesine geçtiğini kaydetti.

Gökçek, üniversite yönetiminden ODTÜ kampüsündeki yapıların imara uygun hale getirilmesini istediklerini ifade ederek, şunları kaydetti:

“İmar Kanunu ne diyorsa o yapılacak. Her davaya bilirkişilik yapan ODTÜ'nün, kaçak yapı yapmasını anlayabilmek mümkün değil. Neden yasal yollara başvurmadılar? Bize yasal planlarını getirselerdi gerekeni yapardık. Biz üniversitelere yardımcı oluyoruz ancak yasa tanımayaarak binaları kaçak yaptılar. Eğer kaçak yapılarla ilgili aykırılıklar düzeltilmezse bu yapılar yıkılacak. Yasa bunu emrediyor.” (Haber Türk: “Melih Gökçek ODTÜ'yü yıkacak”, 16 Temmuz 2008)

Belirtmeye gerek yok, Melih Gökçek'in demeci ODTÜ'nün öğretim üyeleri, öğrencileri ve mezunlarının şiddetli olumsuz tepkileriyle karşılandı. Şimdi ayırdına varıyorum ki, *ekşi sözlükte itü sözlükte, uludağ sözlükte, metusözlükte* kınama plâformları açılmış. Afişler bastırılmış.

Geniş bir kampanya yürütölmüş.. Kampanyada söylenenlerinin, yapılanların tümünü aktarmak olanaklı değöl. Ne var, *metusözlük*teki “*ankara büyükşehir belediye başkanı*” başlığı altındaki ‘giriş’lerden örnekler verilebilir:

“*tüm suratına yayılan gülümsemesiyle beyinde uyuşturuocu etkisi yapan adam... ayrıca ne kadar iyi bir tartışmacı olduğunu uğur dündar’ın programında kanıtlamış şahsiyettir kendisi... yeni keçiören belediye başkanı ise bunun bi level düşük versiyonudur, ama tip aynı.

* hayatımda gördüğüm en itici adamdır.

* bu yaptıklarıyla nasıl bu kadar çok kez seçilebilir dediğim daha sonra da eğer bunu seçiyorlarsa yaptıklarını hakediyorlardır dediğimdir.

* odtü’yü yıkmak gibi hayali olan kişidir.

* bat çıkırlarıyla, bitmeyen metrolarıyla ankara da bir ‘sürrealist’ i. melih gökçek

* yaya hakları ile ilgili ‘yaya hakları diye bir şey tutturuldu. hayatında arabaya binmeyen bir yaya var mıdır? on dakika önce arabaya binip, on dakika sonra inip yaya hakları diyorlar’ şeklinde döktürmüş nadide insan. işte insan odaklı belediyecilik anlayışı diye buna derim ben.

* ankara onundur tayyip falan hikayedir yanında.

melih gökçek’in icatları

ODTÜ’yü yasalar uyarınca yıkacağını duyuran Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı için yukarıda örneklenen girişler ODTÜlöleri kesmemiş. Bir de “*melih gökçek’in icatları*” başlıklı plâtförm açmışlar. O plâtförm dan örnekler:

“*son derece haklı ve sadece hakkını isteyen bir eylem sonrasında odtü’ye otobüs seferlerini iptal etmesi ve öğrenciye nefretini her fırsatta belli etmesi.

* alt geçitleri de beyaz fayanslımsı şeylerle döşeyerek bir tür tuvalet görüntüsü yaratan ankara belediye başkanı. nasıl bir mesaj vermek istedi bu görüntüyle gerçekten anlayamadım.

* üst geçitlere gece parlayan mavi, yeşil, kırmızı renklerde keskin çizgili ışıklandırmalar yapmak.

Aşağıdaki örnekler ise *itü* sözlükte “*belediyenin odtü’ye kaçak yapı cesası kesmesi*” başlığı altında yer alıyor:

* i. melih gökçek’in ‘kızılırmak suyu odtü’den sağlam raporlu’ sözüne odtünün ‘yok öyle bir şey’ demesi üzerine odtüden intikam alma çabası olsa gerek... o değil de 50 yıldır orada o binaların çoğu, şimdi mi aklınıza geldi...

* odtü rektörlüğüne yıkım kararını engellemek için tüm binalara mescit süsü vermelerini önerdiğim cezadır.

* kimse odtü binalarını yıkamaz...

gericilerin bilime, aydınlanmaya ve üniversiteye bir saldırısıdır. odtü emekçisine, öğrencisine ve akademisyenlerine yapılmış bir saldırıdır.

bu saldırıda uzlaşılmalı en sert şekilde püskürtülmelidir.

odtü rektörlüğü yapar mı bilmem ama yurtsever, ilerici ve solcu öğrenciler gericiliğe ve gökçeğe bu başlıktan yüklenmelidir. buyursun gelsin yıksın yapabiliyorsa...

* yıkım kararı gibi bir durumda izmir’den pılımı pırtımı toplayıp dozerin önünde dikilirim. bunu benim gibi türkiyenin dört bir yanından binlerce insanın yapcağını biliyorum. burdan yetkililere seslenmek istiyorum. s..... lan!!

* i. melih gökçek’i elinde balyozla odtü’ye davet ediyoruz. ben gerekirse bilkent’ten odtü’ye tünel kazıp orada olacağım. yıkabilen gelsin yıksın.

* pek de sallamadığım durum zira odtü’lüler böyle olaylara alışıktır, direnişi severler, mücadeleyi severler. sonuna kadar da savaşıacaklardır muhtemelen ve binaların hiç birisi yıkılmayacaktır. bence i. melih gökçek de bunun farkındadır amma ve lakin heralde bir deli cesareti ile kafa tutmuştur. devrimci odtü gençliği bu ülkenin belki de tek gerçek sol örgütlenmesine sahiptir, odtü toprakları ise bu ülke içinde o mücadelecı ruhun yaşadığı nadir topraklardan bir tanesidir.

* iddia kesinlik kazanırsa tıpkı cumhuriyet mitinglerindeki gibi bir oluşumun buradan, itü sözlük’ten, yani zeki, kültürlü ilerici, aydın, ataturkçü üniversite gençliği nüfusunun en yoğun olduğu bu plâformdan yükselmesini önerdiğim saçmalık. gerekirse yüzbinlerce üniversite öğrencisi toplanır gider belediye binasını yıkarız.

melih gökçek gerçekten bu dediğini yapabileceğini sanacak kadar saf-dilse türkiye cumhuriyeti tarihinin dönüm noktalarından birinde duruyor demektir. bu tarihi bir olaydır.

sayın melih gökçek bu binaları yıkacağını mı söylüyor? bu iddiadan vaz geçecek, bu kesin. şu andan başlayarak odtü kampüsünün girişine geldiği ana kadar vakti var. eğer geçmezse onu vazgeçirecek kalabalığı karşısında elbette bulacaktır. melih gökçek'in kendine sorması gereken, vazgeçip geçmeyeceği değil. Elbette ki vazgeçecek. sorması gereken soruyu ise kendi eşrafından bir büyüğümüz yıllar evvel sordu. sordu da başına pek hayırlı olaylar gelmedi. elbetteki olayların bu noktaya kadar getirilmemesi tek temennimiz."

Melih Gökçek'in ODTÜ'ye sataşması internette kendisiyle ilgili 'girişler'in birdenbire tırmanmasına yol açmış. 26 Aralık2008 tarihli *Vatan* gazetesindeki haber, durumu ayrıntılarıyla duyuruyor. Başlık ve başlık-altı: "*İnternetin yeni fenomeni/'Ankara'da bir sürrealist: Melih Gökçek!*". Haber metni şöyle:

"... Melih Gökçek, bu dönemde internetin de en popüler ismi oldu.

3 dönemdir Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nı yürüten ve her icraatı tartışma yaratan Melih Gökçek'e karşı siyasette sol ittifak sağlanırken, Gökçek karşıtları da sanal alemde ittifak oluşturmuş durumda.

Bu amaçla en popüler sosyal iletişim plâtformu facebook'ta gruplar kuran Gökçek karşıtları, buralarda Gökçek'in çalışmalarını eleştiriyor, Başkan'ın söz ve eylemlerini mizahi bir yolla hicvederek birbirleriyle paylaşıyor.

İşte o gruplardan öne çıkanlar:

Ankara'da Bir Sürrealist: Melih Gökçek

Gökçek karşıtlarının en fazla rağbet ettiği facebook grubu olan 'Ankara'da Bir Sürrealist: Melih Gökçek' fotoğrafları ve esprileriyle en ilginç grup durumunda...

Gökçek, grubun açılış sayfasında şu sözlerle hicvediliyor:

'İstanbul'da Bir Sürrealist: Salvador Dali sergisinden çok önce başlamış eşsiz ve yenilikçi bir sanat olayı. Ana teması "modern insanın

çıkışsızlığı ve üstgeçitsel bunalımlar” olan sergiyi gezmek için Ankara’da yaşıyor olmanız ve dışarı çıkmamız yeterli.’

‘Performansını canlı tutmak için sabah-akşam 2-3 litre “şebeke suyu” içtiğini ve sofrasından domatesi asla eksik etmediğini ifade eden sanatçımıza gösterdiğiniz yoğun ilgiden dolayı teşekkür ederiz.’

Kullanıcıların yoğun ilgi göstererek mesaj panosuna 700’ü aşkın mesaj bıraktığı ve sürekli takip ettiği grup oldukça iddialı olduğunu bu sözlerle ortaya koyuyor:

‘Şu ana dek Türkiye’de yapılan en büyük açık hava sergisi olma özelliğini taşıyan sergiyi Melih Gökçek’in olağanüstü sürreel dünyasını tanımak isteyenlerin kaçırmamasını öneriyoruz.’

ANTI-melih gökçek

Facebook’taki Gökçek karşıtlarının örgütlendiği başka bir grup adı ise ‘ANTI-melih gökçek’. Grup üyeleri neden böyle bir grup kurdukları sorusuna aşağıdaki açıklamayla yanıt veriyor:

- ODTÜ’ye ceza kesip yıkmakla tehdit ediyor diye.
- Kızılırmak’ın zehirli suyunu bize içirtiyor diye.
- 5 senedir ehliyet sahibiyim, şu Eskişehir yolunda bi dümdüz gidemedim diye.
- Afrikalılar gibi susuz kaldık diye.
- 500 milyon dolara ağaç ithal edip, kurutuyo diye. (Bkz.yeni yapılmış tüm yol kenarındaki çamlar.)
- Metro inşaatlarının daha %30’luk kısmını bitirebildi diye.
- Hazineye 4 katrilyon borç taktı diye. (Türkiye’deki 3500 belediyenin hazineye toplam borcu 12 katrilyondur)
- 13 senedir sırtımasından bıktık, bi 5 yıl daha gelmesin diye.
- Güzelim Hitit Güneşi’ni değiştirdi diye.
- Kuğulu Kavşağı’nı anaokulu duvarına çevirdi diye.
- 2 senede bi kaldırım taşı değiştiriyo diye.
- Rögar kapakları ile asfaltı bi aynı seviyeye getiremedi diye.

*Melih Gökçek'i
protesto afişlerinden
biri*

- DOĞALGAZ SAYAÇLARINI 300\$ ALDI DİYE...

- Bize bu grubu kurdurtmak zorunda bıraktı diye..

Melih Gökçek ODTÜ'yü ancak sabun ve suyla yıkar

Melih Gökçek, Ankara Büyükşehir Belediyesi ile Çankaya Belediye arasındaki kavganın ODTÜ'ye uzanmasıyla, üniversite öğrencilerinin tepkileriyle karşı karşıya kalmıştı.

ODTÜ Rektörü Akbulut'un 'Gücü yetiyorsa gelsin yıksın' diyerek rest çektiği Gökçek karşıtlarının, 'Gerekirse ODTÜ'yü yıkarım' diyen Melih Gökçek'i protesto etmek için 'ODTÜ'yü yıkmak Güven-Özveri-Tecrübe İster' adı ile oluşturulan plâtfom, baş harflerinde gizlediği espiyle günün konusu olmuştu.

Üye sayısı 7000'e yaklaşan grubun üyeleri, mesaj alanından birbirleriyle iletişim kuruyor ve tüm üyeleri arkadaşlarını gruba davet etmeye çağırıyor.

(...)

Gökçek karşıtlarının sanal ortamda bulunduğu gruplar bunlarla sınırlı değil. Burada yer alan grupların dışında, facebook'ta 'Melih Gökçek dedin mi Ankara'da akan sular durur!', 'Melih Gökçek, Mahkeme Kararını Uygula, Uydurma Amblemi Kaldır!', 'ODTÜ değil, Gökçek yıkılacak!' gibi gruplar da kurulmuş durumda."

gökçek'in 'yıkamak' İstedİğİ odtü'yü kim kurdu?

Yerleşkenin 'biçimi' ile ilgili efsane dillendirilirken, belirtilen bir başka özellik, ODTÜ'nün Amerikalılar tarafından kurulduğu. Bu kanıya varılmasında, sanırım, eğitim dilinin İngilizce oluşunun etkisi var. Dahası, ilk yıllarda Mimarlık Fakültesi Kurucu Dekanı Amerikalı Mr. Thomas B. A. Godfrey idi. Ayrıca Amerikalı hocalar görevliydi: Marvin Sevely, J.J. Jordan ve ben ve dönemimdeki arkadaşlarımın stüdyo hocalarından biri William Cox... Adlarını andığım kişilerin hepsi Pennsylvania Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Mimarlık Bölümünden gelmişlerdi.

Bir şey daha: Öğrencilik yıllarımızda, bir başka deyişle, ODTÜ'nün ilk yıllarında, mimarlık öğrencilerinin gereksindiği kimi araç gereçler bedelsiz olarak Üniversitecek veriliyordu: T-cetveli, gönyeler, versatil kalem, silgi, boyalı kalemler, sarı eskiz kâğıdı, aydinger, 'strathmore board' denilen çizim yapmaya elverişli beyaz kalın karton, çini mürekkebi, vb. Kökende sayılan araç-gereç UNESCO'nun yardımıydı ama, ABD'den geliyormuş yorumu yapılıyordu. O sıralarda da ODTÜ'nün 'Amerikalıların kurduğu üniversite' diye anıldığını anımsıyorum. Bunun bir nedeni de, Türkiye'deki öteki üniversitelerden ayrımlı bir yönetim yapısı olmasıydı. Temel kararlar Mütevelli Heyeti diye anılan bir kurulca alınıyor; önceleri dekanlıkça, daha sonra üçlü dekanlar kurulunca uygulamaya aktarılıyordu

ODTÜ'nün gerçek kuruluş öyküsünün özet anlatımını Mustafa Dalcı'nın blogunda buldum. Aktarıyorum:

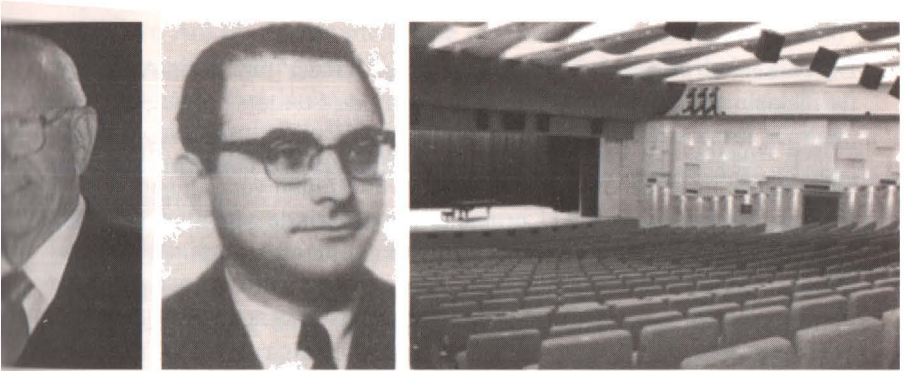
"1962'den bu yana Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde hoca olan ve 1977 ile 1979 arası rektörlük yapan Prof. Dr. Nuri Saryal'in kişisel web sayfasını yaparken kendisinden ODTÜ'nün çok az bilinen kuruluş hikayesini öğrenmiş bulunduk. Nuri hocanın ilk bahsettiği şey

Amerikalıların ODTÜ'ye tek kuruş para vermediği, biz bu üniversiteye para verdik diye söylenti yaydıkları ve hatta Kemal Kurdaş zamanında 18 Milyon \$ teklif verip satın almaya çalıştıklarıydı.

ODTÜ'nün kuruluş hikayesi şöyle:

Birleşmiş Milletler ve UNESCO geliştirmekte olan 10 ülkeye üniversite kurması için 5 milyon \$ veriyor. Başta Türkiye'nin bulunmadığı listede Mısır var ama onlar bu parayı istemiyor. Birleşmiş Milletler ekibi Kahire'den İstanbul üzerinden dönerken havaalanında Karayolları Genel Müdürü ile karşılaşılıyor. Genel Müdür yetkilileri ikna edince listeye Türkiye alınıyor ve Kahire'nin yerine listeye Ankara ekleniyor. Demokrat Parti de kendi istediği şekilde bir üniversite olması düşüncesiyle ODTÜ'ye arazi veriyor. 27 Mayıs Adnan Menderes'in bu planını bozarken aynı zamanda ODTÜ'nün tarihini değiştirecek kişinin Türkiye'ye gelmesini sağlıyor. 27 Mayıs sonrasında Maliye Bakanı olan Kemal Kurdaş'a Washington Büyükelçiliği veya ODTÜ Rektörlüğü teklif ediliyor. Kemal Kurdaş'ta ODTÜ Rektörlüğünü seçiyor.

Bu hikaye doğal olarak ODTÜ'nün Amerikalılar tarafından kurulduğu ve hatta şeklinin Rusya'ya karşı bir silah şeklinde olduğu efsanelerini de çürütmekte (mustafadalci.com/Odtünun-kurulus-hikayesi)

(Solda) Prof. Dr. Nuri Sayral;

(ortada) Kemal Kurdaş Rektörlüğe atandığı yıllarda;

(sağda) ODTÜ Kültür Kongre Merkezinde Kemal Kurdaş'ın adı verilmiş olan salon.

dev tüneller

Amerikalılar ile ilişkilendirilen bir başka ‘efsane’den de söz edelim:

“*odtü kampüsünün altı dev tüneller ağıyla çevriliymiş. neden ve nasıl yapıldığı bilinmeyen bu tüneller, odtü’ye ait olan eymir gölü’ne kadar uzanıyormuş (ki bu yaklaşık 20 kilometre oluyor). öğrenciler tünelleri, 70-80’li yıllarda polis ve jandarmadan saklanmak için kullanıyormuş. son yıllarda ise odtü’nün çimleriyle yetinmeyen çiftler, bu tünellerde bir takım ihtiyaçlarını (!) karşılıyormuş.” (*metusözlük*)

ekşisözlükte okunan bir ‘giriş’e göre:

“*altındaki tüneller tamamen gerçektir; her yurtla bağlantısı olduğu gibi tüm kampüse ulaştığı da doğrudur.”

Gene *metusözlük*tan:

“*deniz gezmiş sanılanın aksine Odtü öğrencisi değil, istanbul üniversitesi hukuk fakultesi öğrencisidir. odtüde saklandığı doğrudur. o dönemde ankarada öğrenci olan babamdan dinledim. tünellerden kaçtığı ve buralara bazı mesajlar bıraktığı söylenmektedir.”

Bir öteki ‘giriş’:

“*deniz gezmiş okulda saklandığı ve tüneller yoluyla kaçtığı doğrudur. o yıllarda okulda çalışan, yurtlardaki danışma görevlisi abilerimiz anlatmıştı.”

Bir başka web sitesinde bir öğrencinin ‘açıklaması’ tünellerin Amerika ile ilişkisini belirtiyor:

“*Ben Ankara Fen lisesi mezunu bir ODTÜ öğrencisiyim. Efsanede bahsi geçen tüneller, zamanında Amerika tarafından yapılan ısıtma sisteminin bir parçası. ODTÜ ormanlarının ilerisinde yer alan ve yine Amerikalılar tarafından yapılmış olan Ankara Fen Lisesi de eskiden bu tüneller yoluyla ısınmış. Yani tünellerin ucu bu liseye kadar gidiyor. Ancak şu anda her iki okul da kalorifer sistemine geçmiş durumda. Tüneller de kesinlikle girilmez hale gelmiş, içleri fare dolu.”

abd büyükelçisinin yakılan otomobili

da ABD'nin Türkiye Büyükelçisinin otomobilinin öğrencilerce yakılması.

Kemal Kurdaş'ın rektörlüğü döneminde, 1969 yılının Ocak ayında yaşanan bir olay 'ODTÜ tarihi'ne geçti. 68liler.org.tr web sitesinde Tuncay Çelen ve Ömer Gürcan'ın birlikte yazdıkları "*Hesaplaşma: 68 Gençliği ve Katledilişi*" adlı kitaptan alıntılanan satırlarda ayrıntılarıyla anlatılan olay ABD'nin Türkiye Büyükelçisi Robert Komer'in makam otomobiline öğrencilerce yakılması idi. Çelen ve Gürcan şöyle yazmışlar:

"Parker Hart'dan boşalan ABD'nin Ankara Büyükelçiliğine, Güney Vietnam'da "Barışı Koruma Programı Müdürü" olan CIA ajanı Robert Komer'in getirildiği Beyaz Saray tarafından açıklanır. (...) Komer, Vietnam'da , Amerikanın işgaline karşı yurtlarını savunan yurtseverlerin, Vietkongların pasifize edilmesi alanında ortaya attığı parlak fikirlerle dikkat çekmişti. Vietnam'da Milli Kurtuluş Hareketine karşı yürütülen sindirme hareketinin yöneticisi, Vietnam halkının celladı idi.

(...)

Sonradan, tam da devrimci mücadelenin geliştiği yıllarda 1969'da Türkiye Büyükelçiliğine atandı.

Komer'in Ankara'ya Büyükelçi olarak atanmasını devrimci gençler büyük bir tepki ile karşıladılar. Komer'i getiren uçağı karşılamak üzere ODTÜ ve Ankara Üniversitelerinde öğrenim gören gençler 28 Kasım 1968 Perşembe günü dersleri boykot ederek Esenboğa Havaalanına gittiler. Komer'i karşılamaya gelen resmi protokolün aksine gençlerin elinde çiçek buketleri değil, çürük yumurta ve domatesler vardı. Komer havaalanı binasına uğratılmadan, iniş pistinin ucundan alınarak gizlice şehre götürüldü.

Komer, kendisine yöneltilen protesto gösterilerini ciddiye almadığını göstermek veya protestonun ciddiyetini test etmek üzere ODTÜ öğrencilerinin şaşkın bakışları arasında 1969 model 'Cadillac' marka, siyah renkli, 06 CA 001 plakalı makam otomobiliyle, 6 Ocak 1969 Pazartesi günü, saat 12.30'da ODTÜ'ye geldi. Gözlerine inanamıyan, gökte aradıkları Komer'i yerde bulan öğrenciler ilk şaşkınlıkları geçer geçmez bu inanılmaz olayı tüm kampusa duyurdular.

Komer'in otomobilini ilk olarak, rektörlüğün hemen yanında ve karşı-

sında olan kantin, kütüphane ve kimya laboratuvarında bulunan öğrenciler fark etti Mustafa Yalçın, Komer'in ODTÜ'ye geldiğini arkadaşlarına haber vermek için yurtlara koştururken, Mimarlık Fakültesi üçüncü sınıf öğrencisi Hamid Yakup isimli İranlı bir öğrenci de, ODTÜ SFK'ye giderek, arkadaşlarına seslendi: 'Haberiniz var mı? Komer'in otomobili rektörlüğün önünde'. Sinan Cemgil, Hüseyin İnan, İrfan Uçar, Halil Çelimli, Yusuf Aslan, Tuncay Çelen, Mehmet Akın Atauz, İbrahim Seven, Ulaş Bardakçı, Mete Ertekin, Sait Big, Serdar Haybat, Mustafa Taylan Özgür ve birkaç öğrenci, hızla olay yerine gittiler. Öğrenciler, ODTÜ Rektörlük binası önünde parketmiş ABD Büyükelçisinin makam otomobilinin yanına gelerek şoför Nidai Cernal'den, kapı ve kontak anahtarlarını istediler. Şoför, anahtarları vermedi. Bunun üzerine öğrenciler arabayı taşa tuttular ve 'çimlere basmayınız' yazılı demirleri sökerek arabanın camlarını kırmaya başladılar. Rektör Kurdaş ile ODTÜ Öğrenci Birliği Başkanı İskender Odabaşıoğlu, bu arada, öğrencilerin arasına karışarak eylemcileri engellemeye çalıştı. Rektör Kurdaş'ın uzaklaşmasından sonra Sinan Cemgil, Hüseyin İnan, Akın Atauz, İbrahim Seven, Halil Çelimli, Tuncay Çelen, İrfan Uçar, Ulaş Bardakçı, Yusuf Aslan, Mustafa Taylan Özgür, Komer'in otomobilini ilkönce tutarak sallamaya ve sarsmaya başladılar. Komer'in otomobilini sarsan ve sallamaya çalışan öğrenciler, sonra havaya kaldırarak devirmek için bir süre uğraştılar. Fakat otomobil çok ağır olduğu için deviremediler. Civardan bulunan bir çelik boruyu, manivela gibi kullanarak Komer'in otomobilini ilkönce yan, sonra ters çevirdiler.

Ters çevrilen otomobilin benzin deposundan benzin akmaya başladı.

*ABD'nin Türkiye Büyükelçisi
Robert Komer'in yakılan
Cadillac otomobili*

Hüseyin İnan, Sinan'ın boynundaki kaşkolu alarak; ters çevrilmiş ve benzin akıtan otomobilin benzin deposunun kapağını açtı ve kaşkolu deponun içine sarkıttı. Benzin emdirdiği kırmızı siyah çizgili uzun kaşkolu otomobilin değişik yerlerine vurarak , otomobili, benzinle buladı. Kibriti çaktı. Otomobili söndürmek için gelen itfaiye öğrencilerin engeliyle karşılaştı. Ateş alan Otomobilin etrafında toplanan binlerce ODTÜ'lü Amerikan emperyalizmini, Komer'i ve Komer'in ODTÜ'ye gelmesine izin veren Rektör Kurdaş'ı saatlerce protesto ettiler.

Rektör Kemal Kurdaş da basın toplantısında olayı şöyle aktarıyordu:

'Her yönü ile yerilecek bir kaba kuvvet gösterisi oldu. Rektöre bir nezaket ziyaretinde bulunan, dost bir elçinin arabası herkesin gözleri önünde gösteriler arasında yakıldı.'

Kurdaş'a göre, Komer, ismini 'övgüyle duyduğu' üniversiteye gelmek istediğini üçüncü kez Rektöre söylüyordu. Ancak, Rektör, 'Bu fırtına estiği sürece Komer'e fazla yaklaşamazdım. Ama üniversiteme 7.700.000 dolar yardım yapacak bir ülkenin elçisine karşı uzak da duramazdım' diye kendini savunuyordu.

Kurdaş 'Dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan oldu'. Ne İsa'ya ne USA'ya yaranabildi."

Yazarlar, olumlu-olumsuz geniş yankılara yol açan olayın sonrasını da şöyle anlatmışlar:

"ODTÜ'de yakılan araba devrimci gençler tarafından '2. milli kurtuluş savaşının meşalesi' olarak adlandırılıyor ve Türkiye'nin her yerinde birbiri ardına, anti-emperyalist gösteri ve etkinliklerle ABD emperya-

lizmi, Komer ve işbirlikçi iktidar protesto ediliyordu. Bildiriler ve özel gazetelerle Komer olayı ve nedenleri Türkiye halkına anlatılıyordu.

ABD elçisi Komer ise basın açıklamasında şunları söylüyordu:

‘Müttefik bir ülkenin temsilcisinin, büyük bir Türk üniversitesi rektörü tarafından öğle yemeğine davet edildiği bir sırada, otomobilinin ufak bir müfrit grup tarafından ateşe verilmesi gerçekten üzücü bir husustur.’

Ne varki, başta ODTÜ gençliği olmak üzere, Türkiye halkı ‘ufak bir müfrit gruba’ sahip çıkıyordu. 3000 ODTÜ öğrencisi Rektörlüğe dilekçe veriyor, ‘Komerin arabasını biz yaktık’ diyerek, tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılmasını, ya da kendilerinin de tutuklanmasını istiyorlardı.

Komplo, tersine çevrilmişti. TCK 128. Maddesi ile idam talebiyle tutuklanan ve ‘vatan haini’ ilan edilmek istenen ‘Komerciler’i, halk ‘vatansever’ olarak bağrına basıyordu. ‘Komerciler’ in vekilliğini yüzden fazla avukat ‘gönüllü’ olarak üstleniyordu. Gençlerin yargılandığı Ankara Anafartalar Adliyesini, gençler ve halk doldurmuştu. Duruşma salonunda ayakta durmak için bile yer kalmadığı gibi, kalabalık Adliye Sarayının dışına Anafartalar caddesine taşmıştı.

Av. Halit Çelenk başkanlığındaki ‘hukuk ordusu’ gençleri savunuyordu.

Gençlerin yargılandığı TCK 128.madde ‘İki ülke arasının açılması ve savaşa neden olunması’nı içermekteydi. Savaş çıkarsa idam, çıkmaz da sadece ‘ara açılırsa’ müebbet hapis cezasını öngörüyordu. Avukatlar; ‘bu olayın Türk-Amerikan dostluğunu zedeleyip, zedelediğinin ABD Dışişleri Bakanlığından sorulmasını istedi. Gelen cevap muhteşemdi: ‘Bu hareket iki dost ve müttefik ABD ve Türk Hükümetleri arasındaki dostluk ilişkilerini daha da kuvvetlendirmiştir’. O halde gençlere ceza değil ‘madalya’ verilmeliydi. 128. madde düştü.

Gençler sadece ‘toplu ızzar’ suçundan altı ay ceza alarak tahliye edildiler.

Gençlerin tahliyesinden sonra daha da gelişen antiemperyalist gösteriler ve hareketler sonucu ABD Komer’i geri çekmek zorunda kaldı. Böylelikle ‘Honcho’ (kasap-işkenceci) olarak adlandırılan Vietnam

Pasifikasyon uzmanı ve CIA ajanı Komer'in kısa süren Türkiye mace-rası 7 Mayıs 1969'da sona erdi. Komer 78 yaşında, 9 Nisan 2000 yılında 'felç geçirerek' Amerika'da öldü."

yorumla.net web sitesinde verilen bilgiler de aydınlatıcı:

"...Kurdaş şöyle yazıyor: 'Misafirlerimizi yemeğe davet ettim, masaya oturduk. Çok geçmeden öğrencilerin toplandığı ve giderek kalabalık-laştığı haberleri geldi. Arabanın etrafındalar. Arabayı devirmeye çalışı-yorlar. Camını kırdılar. Devirdiler. Arabayı şişliyorlar. Arabayı yaktılar. Saat 13.15 dolaylarında...'

O sırada telefon çalıyor. Arayan İçişleri Bakanı Faruk Sükan. Rektörün ifadesi ile, 'telefonda bir bacağı kopmuş kedi gibi bağılıyor'. Aralarında şu konuşmalar geçiyor:

Sükan: 'Sefiri kandırıp oraya yemeğe davet ettin, tuzağa düşürdün, ara-bayı yaktırdın. Bütün gücümle üniversiteye giriyorum. Karşıdaki ben-zin istasyonunda 250 polisim bekliyor.'

Kurdaş: 'Polisin üniversiteye bir adım bile atmasına izin vermiyorum. Girersen karşında beni bulursun.'

Sükan: 'Elçinin orada hayatı tehlikede.'

Kurdaş: 'Elçinin hayatı benim teminatım altında. Beni öldürmeden kimse ona dokunamaz.'

Hiçbir şey olmamış gibi yemek yeniyor. Mönü etsuyu çorba, biftek, lahana dolması, salata, meyve ve Türk kahvesinden oluşuyor. Sonra rektör, elçiyi kendi arabasıyla sefarete bırakıyor:

'Yola çıkmadan önce arabayla üniversite etrafında bir tur attırdım. Zorbalığa pabuç bırakmadığımı dosta düşmana karşı anlatmak istiyordum.'

Öğrencilerin bir bölümü zorbalığa pabuç bırakmayacaklarını söylüyor-du: 'Hiçbir güç tarihin akışını durduramayacaktır. Arkadaşlarımıza yapılacak en ufak bir haksızlık, en keskin şekilde karşılığını alacaktır. Hodri meydan.'

Öğrenci Birliği yönetiminde bulunan sosyal demokrat görüşlü öğrenci-ler ise, 'fikir olarak sosyalistlere katıldıklarını ancak arabanın yakılma-sını tasvip etmediklerini' söylüyordu. Yayınladıkları bildiride şöyle

diyorlardı: ‘Bu anarşi ortamına katılmadan ve fanatik duygularımızın esiri olmadan antiemperyalist savaşı sürdürmek istiyoruz.’

Öğrenci Birliği’ne göre, ‘sorumluluk tüm olarak birkaç anarşist öğrencinin ve bunları dikkate almadan Komer’i okula çağıran yöneticilerindir’.

Kurdaş, aynı günün akşamı İçişleri Bakanı’na telefonda şunları söylüyordu: ‘Şu kanıya vardım ki, arabayı siz yaktırdınız. Maksudınız polisi üniversiteye sokup, bir çatışma çıkartmak, kan akıtmak, olayı büyütme. Tertipçisi sizsiniz.’

Daha sonraki günlerde üniversite kapatıldı. Öğrencilerin başvurusu ile Danıştay üniversitenin açılmasına karar verdi. Öğrenci Birliği tutuklanan öğrencilere, kayıt harcı ödenmesi dahil katkısını sürdürdü.” (*)

ODTÜ’yü Amerikalılar kurdurdu, yerleşke planını da namlusu Rusya’ya çevrilmiş bir silâh biçiminde yaptırdı ‘efsane’si, ABD Türkiye Büyükelçisinin otomobilinin yakılmasıyla daha da zengin bir içeriğe kavuşmuş. *metusözlük.net* sitesinde okunan bir ‘giriş’ şöyle:

“*odtü’den sonra boğaziçi

odtü hakikatten de rusya’ya doğrultulmuş bir tabanca şeklindedir. duyduğuma göre; amerikalılar vakti zamanında ortadoğudaki amerikan müttefiki ülkelerden birine şahane bir üniversite inşa etmek istemişler. elemelerde türkiye ve israil finale kalmış. sonuçta türkiye’de karar kılınmış. amerikalılar, türkiye’den 28 kilometrekarelik bir toprak istemişler. türkiye de ankara’da bugünkü odtü arazisini vermiş. amerikalılar da buraya gerçekten de örnek gösterilebilecek bir üniversite dikeler. üstelik ilk yıllarda üniversiteye acaip derecede para akıtırlar. fakat daha sonra burda komünistlerin türemesi ve bunlarında okula gelen amerikan büyükelçisinin arabasını yakmaları üzerine, buraya yapılan yardımı iyice kısarlar. sonra boğaziçi’ni kurdurturlar.”

(*) Yukarıdaki satırları alıntıladığım yazının *izinsiz gösteri.net* sitesinde de yer aldığı, “Anılarla ODTÜ” başlığını ve Levent Tosun (ME’70) imzasını taşıdığını gördüm. Yazı başka sitelerde de yer alıyor ama, imzasız. ÖŞ

kemal kurdaş

Komer olayına karşın Kemal Kurdaş dönemi hemen hemen tüm ODTÜlülerce Üniversitenin en parlak dönemi olarak niteleniyor. ODTÜ=Kemal Kurdaş diyenler var. *ekşisözlük*teki ‘*Kemal Kurdaş*’ plâtförmunda yer alan ‘giriş’lerden örnekler odtü’nün belleklere yerleşmiş yöneticisi hakkında odtüülerin görüşleri hakkında yeterince ipucu veriyor. Adı geçen sözlük’teki ilk ‘giriş’ 2003 tarihli ve ilk tüm-cesi başlık açılmasındaki gecikmeye değiniyor:

“şu ana kadar ismi üzerine başlık açılmamış olduğuna şaşırdığım, odtü’nün kurucu rektörü ünvanına sahip derviş.

çok ama çok ilginç bir kişiliktir aslında. aslında bir maliyeci olan bu 1920 doğumlu bilim adamı 1960’ta türkiye’ye ekonomiyi kurtarması için imf’den getirilmiştir. Anlayacağınız kemal derviş’in amerika’dan bir kurtarıcı olarak türkiye’ye çağırılması ilk kez yaşanan bir olay değildir, hatta atilla karaosmanoğlu’ndan sonra 3. kurtarıcıdır kendisi.

1956’da imf’de çalışmaya başlayan kurdaş, 1960’da maliye bakanı olarak türkiye’ye dönmüş ve 1960 anayasasını hazırlayan kurucu mecliste görev yapmış. 1961’de ise 8 yıl sürecek olan odtü rektörlüğü görevine atanmış. 1969’da bu görevden ayrıldıktan sonra da çalışma hayatı 25 yıl gibi uzun bir süre daha devam etmiştir.

bu başlığın açılma nedeni odtü ormanı’nın nasıl gerçekleştirildiğinin anlatılmasıdır.

yıllar önce çömez bir odtü öğrencisi iken okul gazetesi kapsamında bu yüce insan ile bir söyleşi yapma şansına erişmiştim. çok etkilendiğim bu söyleşide en önemli nokta aslında binlerce ağaçtan oluşan odtü ormanının kemal kurdaş’ın eserinin olduğunu öğrenmemdi. söyleşide beni duygulandıran kemal kurdaş’ın rektörlüğü sırasında sabah yurtlarda kalan öğrencilerin kapılarını çalarak onları ağaç dikmek için uyandırdığını söylemesi idi. düşünsenize, sabah rektör yurttaki kapınızı çalıyor, sizi uyandırıyor ve ağaç dikmeye gidiyorsunuz bozkırın ortasında. ankara’dan nefret eden bir eski ankaralı olarak söyleyebilirim ki, kemal kurdaş’ın odtü kapsamında yarattığı bu ‘orman silsilesi’ kent en önemli can damarlarından biridir. ne mutlu bize böyle heyecanlı bir rektöre sahip olduğumuz için.”

Bir sonraki ‘giriş’ 2004 tarihli:

“*rivayete göre odtü bozkır iken bir gün iğde kokuları altında yürüyeceğiz şeklinde bir cümle kurup hafiften makaraya alınmış kişidir. haklı çıktığını bütün çocukluğumda gördüm, görmeye devam ediyorum.”

Sonrakiler:

“*odtü kültür ve kongre merkezi’nin 850 kişilik kapasiteli en büyük salonuna ismi verilmiş büyük insan. güzel yurdunda bugüne kadar görev almış rektörlerin onda biri kendilerini üniversitelerine onun gibi adasalarla türkiye bugün çok daha güzel bir yerde olurdu. (2005)

* odtü’nün 50. yılı münasebetiyle, atlas’ın bu ayki sayısında kendisiyle uzun bir röportajı ve kendisi hakkında sayfalarca yazı bulabileceğiniz, savaş adamı. Rektör.

bu yazı sonucunda benim anladığım ise;

odtü = kemal kurdaş (2006)

* değeri çok fazla bilinmemiş, kendini odtü’ye ve işçilerden öğrencilere herkesin sorunlarını dinlemeye ve çözmeye adanmış, cömert, iyi kalpli, düşünceli, nazik, tatlı ve çok bilgili kişilik. bütün bu özelliklerinin yanında bu kadar geniş bir genel kültüre sahip ve alçakgönüllü bir kişi olması takdire şayandır. (2006)

* değeri çok fazla bilinmemiş, kendini odtü’ye ve işçilerden öğrencilere herkesin sorunlarını dinlemeye ve çözmeye adanmış, cömert, iyi kalpli, düşünceli, nazik, tatlı ve çok bilgili kişilik. bütün bu özelliklerinin yanında bu kadar geniş bir genel kültüre sahip ve alçakgönüllü bir kişi olması takdire şayandır. (2006)”

Kemal Kurdaş hakkında kısa ve öz bilgiler *zamanesözlük*teki 2 girişte okunuyor:

“*türkiye tarihinin belki de en iyi rektörü olan büyük insan. bozkırın ortasında sadece binalardan oluşan odtü kampüsünü bugünkü ağaçlarla dolu haline dönüştüren bir numaralı adamdır. rektörlüğü döneminde her pazar sabahı yurtlara gidip bütün odaların kapısını tek tek çalarak öğrencileri ağaç dikmeye götürdüğü rivayet edilir. aslında gerçektir, ama şu anki rektörlere bakınca insan bu işin ancak rivayet olabileceğini düşünüyor.

sonra kurulun hükümette Maliye Bakanlığı ve Kurucu Meclis üyeliği yaptı.

Bakanlığı zamanında, şimdi iyice anlaşılmasın hale gelen Türk Vergi sisteminin de temellerini atıp, hayata geçirilmesine vesile olan kişidir.

Daha sonra ODTÜ'nün 8 yıl rektörlüğünü yaptı.

Hala Türkiye'de yaşıyor.

Kurtarıcı IMF uzmanlarından ülkede kalıcı bir tek kendisi çıktı.”

stadyum değil devrim

ODTÜ yerleşkesinin öğrenci velilerince de bilinen mekânı ‘stadyum’udur. Çünkü, diploma törenleri, elverişli havalarda dinletiler, gösteriler, vb. yapılan yerdir stadyum. Ne var ki, ODTÜ öğrencileri oraya ‘stadyum’ değil ‘devrim’ diyorlar. Nedeni öndeki sayfalarda açıklığa kavuşacak. Burada *uludağsözlük*teki “*odtü stadyumu*” plâtfomundaki ‘giriş’leri aktaralım:

“*tribünleri 13000 kişi kapasiteli ve üstünde kocaman ‘devrim’ yazan, odtülülerin siyasi mabed olarak kabul ettikleri yer.

nitekim 12 eylülde sonra, asker bir türlü çıkaramadığı devrim yazısı yazan tribünleri yıkmaya karar vermiş, fakat kapıdaki direniş sonrası, eğer zor kullanırsa adının dünya kamu oyununda *en sert diktatöre* çıkacağını bildiği için vazgeçmiştir.

* odtünün manzarası en güzel olan yeri. ankaranın ışıkları altında, soğuktan titreyerek ve de güvenlik görevlilerinden kaçarak biraları yudumlamamanın en bi keyifli olduğu yer. her yıl şenliklerin 3. günü mumlarla çimlerine devrim yazılan ve de yıllar geçse de tribünlerdeki devrim yazısının silinmediği ve de asla silinmemesini dilediğim odtünün, odtülülerin mabedi.

* yurttan kalırken (bkz: *odtü 3. yurt*) odanın manzarası olan, 6 yıl boyunca izlemekten sıkılmadığım yer. okul hayatınız boyunca en az iki kez girmek zorundasınızdır. birincisi okula girdiğiniz zaman, herkesi buraya toplar okulu tanıtırlar, diğeri de mezun olurken, sizi yine buraya toplar diplomalarınızı verirler.

* şenlik konserlerini yaptıkları stadyumdur bu sene tribünlerdekilerle eşboyutlu olarak sahaya mumlarla *devrim* yazmıştır *odtülü* kardeşlerimiz görmeye değerdi.

* amacından çok, içmek için kullanılan; kocaman *devrim* yazısından dolayı, *devrim* diye anılan yer. sarhoş olup şarkı söyleyeninden tut; hektor diye bağırın 8. yurt mensuplarını bile görebilirsiniz. biralar ve cipsler alınır, yukarıda bir yere oturulur ve tüketilir her şey. aşağıya oturmanız pek tavsiye edilmez, sarhoş olup işeyen-şişe atan heriflere kurban gidebilirsiniz. kısacası; *odtü*'nün en çok sevdiğim yeridir. *odtü*'ye geldiyseniz, uğramadan gitmeyiniz.

* *devrim* yazısının *odtü* kimyacılar tarafından keşfedilmiş silinmez bir boyayla yazıldığı gibi bir şehir efsanesi dolaşır...”

Nedir bu “*devrim yazısı efsanesi*”?.. Yazıya ilişkin çok çeşitli söylenti var. Saptayabildiklerimi sıralıyorum:

“**odtü* stadyumunun tribün merdivenlerinde boydan boya ‘*devrim*’ yazıyor. okulda anlatılana göre; bu yazı, 80 öncesi kimya mühendisliğinde okuyan çocukların hazırladığı ‘özel’ bir boyayla yazılmış. yöne-

tim tarafından defalarca üzeri boyanan, silinen, kazınan bu yazı bir türlü silinmiyor. özellikle yağmur yağınca neredeyse yeni yazılmış kadar net okunuyor. denilene göre; bu boyanın formülünü sadece bu boyayı hazırlayan öğrenciler biliyormuş.

* boyanın formülünü bilen öğrencilerin aynı uçakta seyahat etmediği rivayetler arasındadır.

* israil'in formül için coca cola'nın formülünü önerdiği ayrı bir efsanedir.

* ben inandım valla.

* patlıcandaki allah yazısı gibi birşey. özetle safsata.

* silinmeyen, silinemeyen, silinmeyecek yazı...

* kalıcı bir boyadan yapıldığı tabii ki de doğru değildir. böyle bir boya olsa zaten evlerimizi bunun boyar bir daha badana yapmak zorunda kalmazdık.

her sene bahar şenliklerine yenilenir bu yazı. tekrardan boyanır. öğrenciler kışın otururken üşümesin diye betonun üstü tahtalıklarla kaplanmıştı ama o yazıyı tahtalar da tutamaz elbette.

* orası odtü stadyumu değildir. 'devrim'dir. kafalarda ister aydınlık olsun, ister karanlık. akşam nerede içiyoruz diye sorulursa stadyumda değil devrim'de denilir. devrim coştur denilir. vs vs.

kalıcı olan yazı değil, o yazının yıllar önce anlatmaya çalıştığı şeylerdir. 6 harfli tüm oturakları kaplayan boya da bir yazı değildir o. çok daha fazlası vardır arkasında.

* önemli olan stadyumda yazılan 6 harf değil, verdiği mesajdır. odtü'ye geldiğiniz gün görürsünüz o eşek kadar yazıyı, nereye geldiğinizi bilir, ona göre davranırsınız, gerekirse hareketlerinize bir çeki-düzen verirsiniz.

ha diyeceksiniz devrim? zaten ne türkiye o zamanların türkiyesi, ne de odtü o zamanların odtüsü. yani yazının anlamı çoktaan gitmiştir, ama verdiği mesaj sonsuza dek kalacaktır. kimine gurur kimine utanç verecektir. ama bir gerçek vardır ki; bu yazı olmadan bir odtü artık düşünülemez. işinize gelse de gelmese de...

* ateşle yakılan yazı

odtu stadyumundaki devrim yazısının nasıl yazıldığı konusunda bir sürü efsane var. bir anlatıma göre; bu yazıyı yakanlar, yazıyı yazdıktan sonra boyayı ateşe vermişler. boya sabaha kadar cayıp cayıp yanmış. ve devrim yazısı adeta taşlara nakşedilmiş. bir de yazı çok düzgündür. bunu da şöyle becermişler: stadyumun tam karşısındaki spor salonunun damına çıkan öğrenciler, dürbün ve inşaat bölümünde kullanılan ölçüm aletlerinin yardımıyla, yazıyı yazanlara rehberlik etmiş. böylece o kadar büyük bir yazı stadyum merdivenlerine düzgün bir biçimde yazılabilmiş.

* 68 yılında hüseyin inan, taylan özgür, alparslan özdoğan ve mustafa yalçın'ın sabaha kadar uğraşarak yazdıkları yazı. daha sonra tekrar yazılmış ve talaş, zift karışımı ile yakılmıştır ki çıkmamasının nedeni böyle rivayet edilir.

yazıyı yazan taylan özgür 69'da, alparslan özdoğan 71'de öldürülmüştür. hüseyin inan 72'de idam edilmiştir."

Sonuncu girişin yer aldığı *itüsözlükte*, bir başka giriş 'olumsuz'dur:

"*mesela fenerbahçeli olup anahtarlığında amblemini taşımayı seviyorum. türk olup balkonuma bayrak asmak hoşuma gidiyor. atatürk rozeti takıyorum, göğsüm dimdik oluyor. ama bir türlü deniz gezmiş'in hayranı olmayı, yeşil parkanın bir anlamı olması gerektiğini, odtü'deki devrim yazısının anlamını anlayamıyorum. bu bir çelişki mi bilmiyorum.

anlamadığım aslında o devirde yaşamamış, yememiş, içmemiş, vurulmamış, hapis yatmamış, asılanları izlememiş, patlayan bombaların, devrilen camların altında, silah seslerinin arasında kalmamış, hiç kanı hala fışkıran kafası eline verilen arkadaşı olmamış, anasını, babasını, evladını bu sebepten kaybetmemiş insanların bahsettikleri duygu. onların bahsettiği duyguyu anlamıyorum. yaşayanından dinlemişim. okuyamamam çünkü yavan geliyor.

bahar şenliklerinde odtü'ye ezginin günlüğü ve grup yorum gelecekmış dediler. ezginin günlüğü şarkılarını dinlediğim, beğendiğim bir grup. grup yorumun da birkaç şarkısı vardı bilgisayarımda, dinleyerek gittim sıkılırım yoksa diye. birkaç ay önce gittiğim cumhuriyet mitinglerinde millet çalan şarkıları ezbere bilirken ben kısık sesle nakaratları mırıldanabiliyordum, bu sefer önlemini alayım da gideyim dedim. güzeldi.

sıkılmadım. eğlendim baya. hava kararıken insanlar aşağı inip stadın ortasında sıralandılar. saatler sürdü ama mumları yaktıkları zaman ortaya çıkan birlik ve beraberliğe bayıldım. ama tüylerim diken diken olmadı.

o birlik, o beraberlik bütün türkiye'yi hizaya sokmuş da ısıt ısıt mum yaktırmış olsa koş a koş savaşa giderdim şerefsizim. ama diğer türlü boş geldi bana. diğer yanı yokmuş gibi... yani diğer takımın seyircisi stada alınmamış gibi. yani sanki maç tam olarak fenerbahçe maçı değilmiş gibi. tabii ki aslında maç diye bir şey yok. yani olmamalı. aslında olmalı ama çok olmamalı.

odt ü stadındaki devrim yazısı bende böyle duygular uyandırdı. ama bir sürü resim çektim, sigaramın dumanına sarsam, saklasam seni'yi söylerken sigarayı yedim, duman muman çıkmadı. bir de hasta siempre şarkısını videoya çekip kardeşime gönderdim. che guevara'ya da, fidel castro'ya da ilgi duyuyor... ben dirty dancing filmini beğeniyorum. aşk bambaşka bir duygu!" (2008)

'evrim'e dönüşen 'devrim'

"DEVİRİM" yazısı 2008 yılında Tübitak Bilim ve Teknik Dergisini protesto etmek amaçlı olarak "EVRİM'e" dönüştürüldü. Elbette, kısa süreli olarak. Salt olayı kınamak amaçlı olarak. Fotoğraflar çektiler. Sonra, yazı eski hâlinde bırakıldı. D harfi üzerinde toplanan öğrenciler, sadece 'EVRİM'in okunmasını sağladılar.

Böylece, stadyumdaki 'efsane' yazı yeniden gündeme gelmiş oldu.

"*zamanında 'evrim'leşen yazıdır..

darwin'in doğumunun 200. yılında tübitak'ın yayınladığı bilim ve teknik dergisi'ndeki 'evrim' konusunu sansürleyenlere karşı odtülülerin yaptığı dergiye 'kapak' olacak nitelikteki eylemin anafikri olmuştur: evrimleşen devrim yazısı.."

odtuevrimesahipcikiyor.wordpress.com sitesinde 'devrim'i kısa süreli olarak 'evrim'e çeviren kınama eyleminin fotoğrafları yer alıyor. Sayfanın başında katılanlara 'teşekkür' ediliyor:

"13 Mart 2009 Cuma günü saat 12.30'da, 1968 yılında ODTÜ Stadyumu'na 75

‘DEVİRİM’ adını kazıyanların gurur duyacakları bir eyleme aynı yerde 41 yıl sonra imza atan binlerce ODTÜLÜ’ye ve eylemi destekleyen herkese sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. ‘EVRİM’, Bilim ve Teknik’e ‘kapak’tan da öte anlamlar kazandırdı...”

Kınama eylemi Anadolu Ajansı’na günlük yayın organlarına (12 Mart 2009 günü) şöyle yansıtıldı:

“Öğretim elemanları ve öğrenciler, stadyumun tribünlerinin ‘d’ harfi bulunan kısmında toplanarak, alkışlarla protestoda bulundur. ‘D’ harfinin öğretim elemanları ve öğrencilerce kapatılmasıyla tribünlerde ‘evrim’ yazısı ortaya çıktı.

ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği Başkanı Prof. Dr. Melih Ersoy yaptığı açıklamada, UNESCO tarafından “Darwin yılı” olarak ilan edilen 2009 yılında, TÜBİTAK Bilim Teknik Dergisi’nin Mart sayısı için hazırlanan kapağının değiştirilmesinin, bilim ve bilimsel araştırmaları yaygınlaştırmak ve benimsetmekle sorumlu bir kurum için son derece kaygı verici ve kabul edilemez bir tutum olduğunu söyledi. ‘Darwin’in Evrim Kuramı’na karşı takınılan tavrın, ülkenin sürüklenmeye çalışıldığı noktayı göstermesi açısından önemli’ olduğunu iddia eden Ersoy, ‘Bu olay, tamamen dogmatik ve bilim karşıtı bir dünya görüşünün TÜBİTAK yönetimine egemen olmaya başladığını kanıtlamıştır. Bilimsel kuramların halka duyurulmasına bile tahammül gösteremeyen

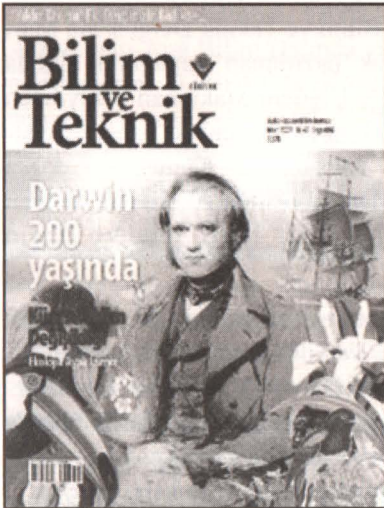
*odtüevrimesahipcikiyor.wordpress.com sitesinde yer alan eylem fotoğraflarından biri.
(Ege Tülek’in objektifinden)*

bu zihniyeti şiddetle kınıyor ve bu müdahalenin sorumluları olan Ömer Cebeci ve Nühket Yetiş'in istifalarını talep ediyoruz' dedi.

ODTÜ Biyoloji ve Genetik Topluluğu adına yapılan açıklamada da Bilim ve Teknik Dergisi'nde bir 'özür kapağı' beklendiği ifade edilerek, şunlar kaydedildi:

'Bu özür kapağına ne konulabilir sıkıntısı çekecekler için ODTÜ Stadyumu'nun tribünlerindeki buluşmamızda 'devrim' yazısının 'd'si-nin üzerine 'sansüre sansür' tavrımızı ifade etmek için bir süreliğine kapatarak 'evrim' yazısını açıkta bırakıyoruz. Başta medyaya, bilime ve sanata olmak üzere düşünen, araştıran ve ifade eden bireylere sansürün şiddetle arttığı bu dönemde gazetelerin boş beyaz sayfalarla bilimsel dergilerin 'ısmarlama' kapaklarla çıkmasına tahammül edemiyoruz ve diyoruz ki ısmarlama kapak öyle değil böyle olur.' ODTÜ'deki 26 öğrenci topluluğu adına yapılan açıklamada ise bilimsel üretimi ve bilimsel düşüncüyü baskı altına almanın Ortaçağ'da rastlanan bir uygulama olduğu belirtilerek, 'Karanlığa teslim olmayacağız' denildi. (aa)"

Birkaç gün geriye gitmek ve kınama eylemine yol açan 'olay'ın ne olduğunu anımsamak gerekiyor.

'Bilim ve Teknik Dergisi'nin değiştirilen kapağı

“Bilim ve Teknik’te Darwin skandalı” başlıklı aşğıdaki haber Hürriyet gazetesinin 10 Mart 2009 günlü sayısında yer aldı:

“TÜBİTAK’ın 42 yıllık dergisi Bilim ve Teknik’in son sayısındaki Darwin kapağı ve içerideki 15 sayfası üst yönetimin sansürüne uğradı. Kapak değışti, içerik atıldı. Dergide Darwin ile ilgili yazı kalmadı.

TÜBİTAK’ın Bilim ve Teknik Dergisi’nin Evrim Teorisi’nin sahibi Charles Darwin’in 200’üncü doğum yıldönümü ve 2009 yılı UNESCO tarafından tüm dünyada Darwin yılı ilan edilışı nedeniyle hazırladığı Mart sayısına sansür uyguladığı ortaya çıktı.

Kanal D Ana Haber Bülteni’nde yer alan habere göre 42 yıldır okuyucuyla buluşan Bilim ve Teknik Dergisi’nin Mart sayısı kapağı ve içeriğı basım aşamasında değıştirildi. Bir haftalık gecikmeyle yayımlanan derginin Evrim Teorisi’nin babası Darwin için özel olarak hazırlanan sayısı TÜBİTAK üst yönetimi tarafından veto edildi. Derginin yayın kurulu üyeliğini de yapan, TÜBİTAK Başkan Yardımcısı Ömer Cebeci, Bilim ve Teknik Dergisi’nin Darwin’i anlatan 15 sayfalık bölümünün basımdan önce çıkartılmasını sağladı. Saygın derginin kapağı da apar topar değıştirilerek, yerine Küresel İklim Değışikliği ile ilgili bilgiler konuldu. Böylelikle Bilim ve Teknik Dergisi, tarihinde ilk defa sansüre uğradı.

Ancak olaylar bu kadarıyla kalmadı. Bilim ve Teknik Dergisi’nin Mart sayısının Charles Darwin’e ayrılarak hazırlanan kapağının altında imzası olan Genel Yayın Yönetmeni Dr. Çiğdem Atakuman görevinden alındı. Çiğdem Atakuman görevden alınması yolundaki haberleri yalanlamadı ancak, ‘Halen TÜBİTAK çalışanıyım. Konuşmam doğru olmaz’ dedi. Derginin değıştirilen Mart sayısında Atakuman’ın ismi künyede yer değıştirdi ve ‘Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Yayın Yönetmeni’ olarak yer aldı.

Derginin Nisan sayısında Çiğdem Atakuman’ın isminin yer alıp almayacağı konusunda TÜBİTAK’ın hiçbir yetkilisi konuşmaya yanaşmadı. 2009 UNESCO tarafından tüm dünyada Darwin Yılı olarak ilan edilirken, Türkiye’nin en saygın bilim ve araştırma kurumu olarak bilinen TÜBİTAK’taki bu skandal akıllarda soru işaretleri bıraktı. Dini çevreler Evrim Teorisi’ne ve Darwin’in görüşlerine şiddetle karşı çıkıyor.”

dem Atakuman'ın görevine son verildiğini, aynı yılın Mayıs ayında TÜBİTAK ile ilişkisinin kesildiğini söylemekle yetinelim.

Çiğdem Atakuman da bir ODTÜlü. Radikal gazetesinde yayımlanan kısa özgeçmişi şöyle:

(Solda) Dr. Çiğdem Atakuman;

(sağda) TÜBİTAK Başkan Yardımcısı Prof. Dr. Ömer Z. Cebeci

“Dr. Çiğdem Atakuman, ODTÜ Kimya Mühendisliği mezunu olup, Arkeometri Ana Bilim Dalında yüksek lisans derecesini almış, doktora çalışmalarını Amerika’da Kaliforniya Üniversitesi’nde (UCLA’de) arkeoloji üzerine yapmıştır. TÜBİTAK’ta yürütmekte olduğu tüm üst düzey görevlerine, Eylül 2007’de, tamamen Özgeçmişi ile ilgili değerlendirme sonucunda, Türkiye’de Bilim ve Toplum alanında faaliyet gösteren ender kişilerden biri olduğu, ve Bilim ve Toplum Dairesi’nde üst düzey yetişmiş eleman eksikliğini kapatmak amacıyla getirilmiştir. Bu görevinden önce Dr. Atakuman, ODTÜ Bilim ve Teknoloji Müzesinin Kurulmasında görev almış ve ODTÜ Toplum ve Bilim Merkezinin kurucularından biri olarak Müdür Yardımcılığı görevlerini yürütmüş, Arkeometri ve Yerleşim Arkeolojisi ABD’nde dersler vermiştir.”

Söz ‘yazı’dan açılmışken, öteki efsanelere dönmeden önce, odtusdd.org.tr sitesinde Levent Tosun imzasıyla yer alan bir ‘duvar yazısı’ öyküsünü de aktarmak isterim:

“68’li yıllar..10 Kasım öncesi etkinlik yapılacak. O günün iletişim teknolojisine de uygun olarak ilk akla gelen gece duvarlara yazı yazmak. Ama bu sefer değişik olmalı; öyle yakalanma riskin azaltmak için ara sokaklara dalmak yok. Atatürk Bulvarı ve Kızılay’ı ODTÜ’lüler üstleniyor.

Para sıkıntısı nedeniyle iyi kalite boya bulunamamış; pembe renkli bir boya var. Yazılacak slogan da tüm Ankara için tek tip seçilmiş; “Kahrolsun Atatürk Düşmanları”.

Ekipler dağılıyor, yazılar yazılıyor, sonra bir yerde toplanıp yapılanlar gözden geçiriliyor. Gelemeyen ekipler olursa anlaşılıyor ki sabah kadar onların bölgesine başkalarını göndermek gerek.

Gecenin ilerleyen saatlerinde trafik de azalınca Kızılay ekibi ODTÜ’lüler başlıyorlar. O tarihte şimdiki Büyük Ankara Oteli (veya yakınındaki bir bina) inşaatının yeşile boyalı tahta perdesine pembe boya ile yazıya başlanıyor. İki kişi harfleri atlaya atlaya yazsa da kolay değil. Klavyede yazmak kadar kısa sürede yazılmıyor.

Fırçayı batır, K harfinin dik çizgisi, fırçayı batır, sola meyilli çizgi, sağa meyilli çizgi, A harfini yazan arkadaşın sağına geç, fırçayı batır, H harfinin dik çizgisi, fırçayı batır... derken uzun sürüyor. Bir ara ısıklıklar duyuluyor. Demek ki ekip arabası geliyor. Hemen boya kutusu civardaki bir arabanın altına saklanıyor ve uzaklaşıyor.

Boya ekibi ODTÜ’lüler başladıkları işi bitirecekler, ama polis de yazıyı fark etmiş olmalı ki ayrılmıyor bir türlü.

Boya ekibi buluşma noktasına geliyor ve rapor veriyorlar; iş yarım kalmış ve tamamlanamıyor. ‘Önemli değil’ denecek belki ancak bir sorun var; son kelime yazılmamış sadece.. Polislerin bir türlü yazının başından ayrılmaması şimdi anlaşılıyor. Meclisin tam karşısına, o güne kadar ilk kez, pembe ama kocaman yazılmış ‘Kahrolsun Atatürk’ yazısı...

O andan itibaren bütün boya ekipleri yazıyı tamamlamaya gönderiliyor. Gidenlerin bir kısmı gelmiyor. Ama gelenler de yazıda bir eksiklik olmadığını söylüyorlar.

Hikayenin sonunu Emniyet’te sabahlayanlardan öğreniyoruz. Polis ekibi, bu önemli eylem karşısında, hemen üst düzey amirlerini uyandı-

nyor, hepsi Emniyette toplanıyorlar. Küçük bir araştırma sonucu üst düzey amir konuyu kavıyor; tüm Ankara'daki boya rengi aynı, tüm sloganlar aynı, demek ki gerçek slogan bu değil. Polis ekipleri bir araç altındaki boya kutusunu buluyorlar ve yazıyı tamamlıyorlar.

Bu olay da ODTÜ tarihinde, belki, ilk ve de tek 'ODTÜ-polis' ortak duvar yazısı olarak yerini alıyor." (Levent Tosun: "ODTÜ SDD - polis ortak eylemi", *odtüsdd.org.tr*)

efsaneler

Gelelim öteki "ODTÜ efsaneleri"ne. Bir ODTÜlü'nün deyişiyle, "efsane üretmek konusunda üstüne olmayan öğrencilerin okuduğu okulun efsaneleri" 'DEVİRİM' yazısının silinmez oluşuyla, yerleşke planının biçimiyle, vb. sınırlı değil elbette. Dahası, ODTÜlü olmayanların, ODTÜ hakkında 'efsane' ürettiklerine de rastlanıyor. Örneğin, *uludağ-sözlükte* okunan 'giriş':

"*Derse girmeden okulu bitiren varmış."

metusözlük'te anlatılan 'efsane'lerden kimileri:

Hakkı Karayığitoğlu'nun ODTÜ Kütüphanesi karşındaki yonutu.

“*sanırım türkiyedeki üniversiteler arasında en çok efsaneye sahip olan okul olarak bilinir... geçmişinden dolayı da gerçekleşmiş olacağına inandırır insanı bu hikeyeler gerçek mi değil mi bilinmez ama yaşanmış olma ihtimali bile hayretler uyandırıyor..işte efsaneler.

odtü matematik bölümü’nün önünde kitaplarını eline almış, uzun boylu, soluk yüzlü bir kız heykeli vardır. odtü’de anlatılana göre; bu kız gerçekten yaşamış. normal şartlarda bitirmenin büyük başarı sayıldığı matematik bölümü’nü 3 senede kafayı sıyırmadan birincilikle bitirmiş. ancak mezuniyet törenine gelirken trafik kazası geçirip ölmüş. bunun üzerine matematik bölümü, kızın heykelini ‘örnek öğrenci’ niyetine diktirmiş.

{Bir başka efsaneye geçmeden önce belirtmeliyim: Söze konu yonutu yapan sanatçı Hakkı Karayiğitoğlu(1923-2007)’dur.}

Beton kayık

beton kayık

odtü’de orada okuyan bir arkadaşım beni kampüste dolaştırırken inşaat mühendisliği binasının önünde duran betondan bir kayık göstermişti. arkadaşımın anlattığına göre kayığı yıllar önce inşaat bölümü öğrencileri yapmış ve yüzdüğünü iddia etmişler. Tabi{i} beton kayık suya atılıp denenmediği için bu iddia çürütülememiş.

pankart atölyesi

bi de odtü yurtları içinde birinci yurt’un yeri bir başkadır. en eski erkek yurdu olan bu bina da bir dönem deniz gezmiş’in kaldığı, hatta jandarma baskını sırasında, birinci yurt’un altındaki dehlizlerden kaçtığı söylenir. güya 80 öncesi, öğrenciler, bu yurtta seri pankart üretim atölyesi

kurmuşlar. bir ekip tepegöze standart sloganlardan oluşan as{e}tatlar koyup duvara yansıtıyor, büyük kalıplar çıkarıyomuş. bir diğer ekip, bunları yine duvarlara asılmış bezlerin üstüne yapıştırıyormuş. en son ekip de hızla boyuyormuş. mesela bir telefon geliyormuş, ‘falan pankartlardan 50 tane yollayın’ deniyormuş. birinci yurt atölyesi cart bi saatte teslim ediyormuş pankartları.

plaketi tek eliyle sökmüş

bunu bizim yurdun kantincisi anlatmıştı. vakti zamanında 3. yurdun yataklarını, sabancı bağış olarak vermiş. yurt yönetimi de teşekkür babından yurdun dış duvarına kocaman bir şükran plaketi asmış. deniz gezmiş bi gün yurttaki odasına giderken bu plaketi görmüş. çok sinirlenmiş tabii; tek eliyle tuttuğu gibi plaketi söküvermiş yerinden. bu olayı gören binlerce öğrenci, yurt

pencerelerine çıkıp cılgınlar gibi alkış tutmuş.

* 8. yurttan başka efsane mi olur ya...

* calculus sınavlarını tübitak hazırlıyomuş..

* devrim’in önündeki ‘yaşasın c aldım!’ heykeli efsanesi vardır ki; bu sene benim için gerçeğe dönüşmüştür.

* 8. yurt efsanesi vardır bir adet. yıllar önce alman ya da rus bayan voleybol takımı odtü takımıyla maç yapmaya gelmiştir. maçtan önce kapalı havuzun arkasında çimlerde bikinileriyle güneşlenirlerken fotoğraf çekirmek istemişlerdir. fotoğrafa daha sonra dikkatli bakıldığında 8. yurdun tüm pencerelerinin açık ve tüm yurt halkının pencerelerde olduğu görülmüştür.

“*“ODTÜ’de amfiler çift kapılıymış. Bir gün hocalardan biri arkalarda uyuklayan bir öğrenciyi hem biraz açılın hem de bir işe yarasın diyerek “Evladım git sor bakalım fazla tebeşirleri var mı?” diyerek yan sınıfa göndermiş. Öğrenci yarı uyur yarı uyanık halde kapıdan çıkıp diğer kapıdan geri girmiş ve hocadan tebeşir istemiş. Hoca da “Biz de bir öğrenciyi tebeşir alması için az önce başka bir sınıfa gönderdik zaten. Bizde de yok” demiş. Öğrenci yine çıkıp diğer kapıdan girmiş ve “Onlarda da yokmuş hocam.” deyip yerine geçmiş. İşin garip tarafı bütün sınıf dumura uğrasa da ne hoca ne de tebeşir aramaya çıkan öğrenci durumun farkına varmış.” (*stratejikboyut.com*)

“*Olay ODTÜ’de geçiyor... Dışarda bahar havası; amfide kalkülüs dersi, hem de ingilizce. insanlar seçimlerini doğru yönde kullanmış olacaklar ki 100 kişilik sınıftan anca 15-20 kişi var içerde, onlar da kâat falan oynuyorlar. Bi tek en önde bi kızcaaz dersi dinliyo. Aklına bişey takılıyo hocaya ingilizce soruyo şurdaki nevaleyi tekrar anlatır mısınız diye... Hoca eyvallah diyo, dönüyo, başlıyo bütün konuyu yeniden, ama bu sefer Türkçe anlatmaya. Bitiriyo, kıza dönüyo, şimdi anladın mı diye soruyo. Kızdan gelen cevap yarım yamalak bi Türkçeyle ‘Ama hocam siz Türkçe anlatıyor ben anlamadım.’ Hoca dumur, amfi yerlerde...” (*foruz.net/komik-olaylar*)

“yaşasın c aldım” yonutu ve öteki yonutlar

Stadyum önüneki “*Yaşasın C aldım*” adı takılmış yonut hakkında *ulu-dağsözlük*teki ‘giriş’ler:

“*odtü’deki en ünlü heykel. hatta buluşma mekanı olarak *odtü*’nün giması, taksim meydanı.

hilalin içinden iki genç insanın sevinerek atlaması figürünün curve sisteminden sürekli çeken öğrenci modeli tarafından yorumlanmasıyla isimlenmiştir.

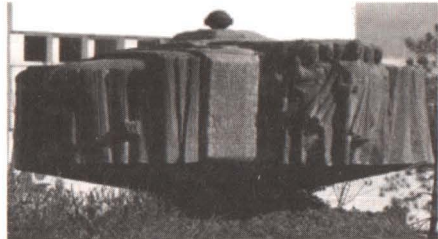
* adını okul hayatımın son senesinde hazırlıkta okuyan bi küçük veletten öğrendiğim heykel. tabii notların bize curve ile değil de catalog sistemi ile veriliyo olması da bunda etken olabilir, yoksa mutlaka ilgilenirdim.

*Gürkan Günç'ün
objektifinden 'Yaşasın
C aldım' yonutu.*

* c heykeli olarak adlandırılan bu heykel, odtü de stadyum, kültür kongre merkezi ve rektörlükten oluşan üçgenin ortasında küçük bir havuzun içinde yer alır. c harfinin yan yatmış hali ile u harfine benzeyen bir hilalin ortasından bir kız bir erkek özgürlük heykelinin dolu eline benzer bir şekilde ellerini havaya kaldırmak suretiyle gökyüzüne yükselirler. odtülülerin bu heykel için yaptıkları yorum ise 'c alan öğrencinin mutluluktan havaya uçması'dır.

* odtünün en-efsanevi heykellerindendir. odtüde her heykelin ayrı bir anlamı vardır. çatı önündeki 'kumarbaz' heykeli ve çevresindeki sandalyeler, matematik bölümü önündeki kız heykeli ve onun efsanesi ve okul içinde görebileceğiniz bilim adamının heykelleri ve efsaneleri. hepsinin bir hikayesi, bir şehir efsanesi vardır. bu da onlardan biridir."

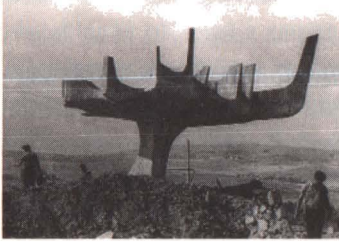
Şadi Çalık'ın "Atatürk anıtı": 1966'da ve bugün

1966 yılında açılan yarışmayla eldelenmiş iki yonuttan biri Şadi Çalık (1917-1979) tasarımı ‘Atatürk anıtı’, öteki Tamer Başoğlu (1938-) tasarımı “Bilgi Ağacı”dır.

Bu yonutlar hakkında *eksisozlük*ün “bilgi ağacı” başlığı altındaki ‘giriş’lerde verilen bilgiler şöyle:

“**odt*ünün girişinde bulunan heykelin ismi. aslında zamanında yapılan yarışmada şu an rektörlüğün arkasında bulunan heykel birinci olmuştur ama kendisi pek bilinmez.”

(Not: Pek bilinmediği belirtilen yonut, Şadi Çalık’ın 1966 yılındaki yarışmada birincilik almış olan “Atatürk anıtı”dır.)

A1 kapısındaki ‘Bilgi Ağacı’ yonutu: 1966’da ve bugün.

“**odt*ü’nün girişindeki bu heykeli yapan zat, aslında bilginin nasıl da *atom bombası* gibi etrafa yayıldığını (benzetmeye bak, hizaya gel) anlatmak istemiş, o yüzden de heykeli patlama anında oluşan o mantarimsı buluta benzetmiş. ne var ki açılıшта, o zamanın rektörü lank diye ‘bilim ağacı’ deyiverdiği için heykelin adı da öyle kalmış. heykeltraş herhalde ölene kadar adama beddua etmiştir.

* *bilgi ağacı*nın doğru yazılmış şekli.. *odt*ü’nün a1 girişinde bulunan bu heykel, araç *sticker*’larında yer almasından tutun da mezunların üzerine çıkarak fotoğraf çektirmesine kadar türlü şekillerde *odt*ü’nün simgesi olmuştur.

eskişehir tarafından gelirken ayıp bir el hareketi biçiminde algılanabilir fesat bünyeler tarafından..

* kampüsün içinde o kadar güzel gerçek ağaç varken öğrencilerin fazla abarttığı ağacımsı.

* kemal kurdaş'ın odtü yıllarım'da anlattığına göre kampüse atatürk anıtı yapılması için bir yarışma açılır. yarışmanın konusu anadolu'da yaşayan halkların tarih öncesinden günümüze kadar süren binlerce yıllık dönemde, anadolu'da kurulmuş olan uygarlıkların doğal mirasçısı olduğunu ve atatürk devrimlerinin bu uygarlıkların çağdaş bir anlayışla yeni bir sentezini ve ileriye doğru bir atılımını temsil ettiğini vurgulamaktır. şadi çalık'ın projesi birinci seçilir; fakat ikinci gelen proje de çok beğenilir ve uygulanmasına karar verilir. işte ikinci olan proje bugün bilim ağacı olarak bilinen projedir. ilk başta kampüsün girişinde sağdaki tepeciğe yerleştirilir. daha sonra çevresindeki ağaçların heykeli kapatması nedeniyle kampüsün alı kapısı girişindeki yerine yerleştirilir.

* 1966'da çekilmiş fotoğrafta (bu sayfalarda yer alıyor) da görüldüğü üzere aradan geçen zamanda bu heykelin, odtü'nün ve ankara'nın geçirdiği değişim dudak uçuklatıyor.”

Rektörlük yapısıyla ve kafeterya arasındaki yeşil alana yerleştirilmiş “9 sarı direk” de bir anı-anıt. Anıtın tasarımı ODTÜlü hoca (değeri bilinmeyip terfi ettirilmediği, giderek ‘tenzil-i rütbe’ edilmesi olasılığı karşısında kalan, Endüstri Tasarımı Bölümü (kurucu) Başkanı ve uzun süre bölümün başkanlığını yapan) Mehmet Asatekin'in. “2 Aralık 1977 anıtı” olarak anılıyor.

2 Aralık 1977 gününün önemi ne sorusunun yanıtını, Kimya Fakültesi 1980 mezunu Nermin Fenmen gazeteodtulu.com sitesine 2 Aralık 2009'da yüklediği yazısında ayrıntılı olarak veriyor:

“2 Aralık, ODTÜ tarihinde önemli bir dönüm noktasını simgeler. Acıların doruğa çıktığı bu gün, aslında tüm acıların son bulacağı ve bir üniversitenin, öğrencisiyle, öğretim üyesiyle ve tüm çalışanlarıyla el ele direnişinin tarih önünde galip geleceği sürecin de başladığı gündür aslında.

2 Aralık 1977'yi anlamak için önce gözlerimizi biraz daha öncesine, Şubat 1977'ye çevirmemiz gerekiyor.

1977'in ilk aylarına gelindiği sırada, AP Genel Başkanı Süleyman Demirel başkanlığında, MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş ile MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın Başbakan Yardımcısı olduğu, I. Milliyetçi Cephe Hükümeti iktidardadır. 1975'de hükümet kuran AP –

MHP – MSP – CGP koalisyonu, ekonomik bunalım içindeki ülkede muhalefetin sesini kısmak için saldırmayı seçmiştir kendine ilke olarak. Sendikalara saldırıların artmakta, yürüyüş yapanlar polisçe dövülmekte, ve özellikle gençlerin egemen olduğu üniversitelere düzenlenen saldırılar can güvenliğini tehdit etmektedir. Bu tehditler sonucunda pek çok üniversitede eğitim kesilmiş, üniversiteler öğrencilere kapatılmıştır.

ODTÜ bu çalkantılı dönemde çeşitli tahriklere karşı direnmektedir. ODTÜ'yu ODTÜ yapan, öğrencisiyle, öğretim üyesiyle, çalışanıyla kenetlenebilmesi, öğrencilerin öğretim kadrosuyla ve diğer çalışanlarla iletişim kurmalarını sağlayan, ODTÜ'nün kurulduğu günden bu yana kök salan demokratik katılım geleneğidir. Bu gelenek, bir süre sonra tarihinde görülmemiş bir direnişin de temellerini oluşturacak, kabus sona erdiğinde üniversite, aldığı yaraları yine bu dayanışma ile saracaktır.

Rektör Prof. Tarık Somer'in görev süresi 31 Mart 1976'da doldu. MHP'ye yakınlığı ile bilinen Aydınlar Ocağı üyesi olan Tarık Somer'in Rektör olduğu dönem, huzursuzluklarla, boykotlarla geçmişti. O dönemde Mütevelli Heyet ile yönetilen ODTÜ'de Mütevelli Heyet, Rektör olarak Prof. İlğaz Alyanak'ı atadı. Huzursuzluklarla geçen dönemin ardından ODTÜ'de eğitimin yeniden düzenli bir biçimde sürmesinden yana olan Alyanak'ın ilk işlerinden biri, öğrenci temsilcileriyle görüşmek oldu. ODTÜ'de eğitim yeniden başlamış, eğitim ve araştırma faaliyetleri yeniden düzene girmişti.

10 Ağustos 1976'da Hükümet, Aydınlar Ocağı Ankara Şubesi Başkanı Prof. Ahmet Sonel'i ODTÜ Mütevelli Heyet Başkanlığı'na getirdi. Sanki 31 Mart'tan bu yana yeniden nefes almaya başlayan ODTÜ hedeflenmişti yine. Ahmet Sonel'in Mütevelli Heyet'in başına gelmesiyle gerek öğrenciler, gerekse akademik kadro ile iyi ilişkiler içinde olan Rektör Alyanak görevini yapmakta zorlanmaya başladı. Alyanak, 22 Aralık 1976'da yayınladığı bildiride Mütevelli Heyet ile anlaşamadığını ve Heyetin istifasını, veya kendisinin görevden alınmasını istedi. 24 Aralık 1976'da Mütevelli Heyet, Rektör İlğaz Alyanak'ı görevden aldı.

88 | Bu karara ODTÜ'den tepki yağdı. Gerek öğrenciler, gerekse öğretim üyeleri yayınladıkları bildirilerle geleceğe yönelik endişeleri dile getir-

diler ve bunun aslında ODTÜ'ye yönelik oynanmak istenen oyunların devamı olduğuna dikkati çektiler.

Mütevelli Heyet, 14 Şubat 1977'de yine Aydınlar Ocağı'nda Yönetim Kurulu üyeliği yapmış, uluslararası bir kongrede psikolojinin işkence aracı olarak kullanılması yönünde oy kullanmış olan Hasan Tan'ı Rektör olarak atadı. Bu atama, ODTÜ'de kabus dolu bir sürecin başlangıcına imza koymuştu. Öğrenciler stadyumda toplanarak Hasan Tan'ın Rektör olmasını protesto ettiler. Akademik kadronun da tepkisi sertti. Atamanın üzerinden henüz bir gün geçmeden ilk istifa edenler Öğrenci İşleri Dekanı Erhan Yaşar ile Rektör Yardımcıları Mustafa Doruk, Erol Tümer, Yuluğ Tekin Kurat ve Burhan Özduration oldu.

İdari İlimler Fakültesi Genel Kurulu, 'Hasan Tan'ın rektörlük görevine getiriliş biçimini eleştiren ve görevinden istifaya çağırın' bir açıklama yaptı.

Kimya, Maden, Elektrik Mühendisliği ve Fizik Bölüm Kurulları 'Hasan Tan istifa edinceye kadar öğretime ara verilmesi' kararı aldılar.

Mühendislik Fakültesi ve Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanları istifa ettiler. Mimarlık Fakülte Kurulu'nda Tan'ın görevden çekilmesini isteyen bildiri oybirliği ile onaylandı. ODTÜ İçel Kampusü Kurucu Dekanı Uğur Ersoy, İnşaat Mühendisliği Bölüm Başkanı Rüştü Yüce ile yardımcıları Turhan Erdoğan ve Akın Ecer istifa ettiler.

ODTÜ; öğrencisiyle, öğretim üyesiyle ayaktaydı. Öğrenciler, Hasan Tan istifa edene kadar derslere girmeme kararı aldılar. 23 Şubat 1977'de Hasan Tan, gazetelere verdiği ilanla öğrencilere derse girmeye çağırdı:

'Sevgili Öğrencilerim,

... Zaman kaybı telafi edilemeyecek boyutlara ulaşmadan normal akademik ortama dönmeyi zorunlu görüyorum.

(...)

Hemen derslerinize başlayınız.'

İlan gazetelerde baskıya girdiği sırada 23 Şubat 1977 günü 07:30'da radyolardan verilen demeç ile Hasan Tan, üniversiteyi kapattığını açıkladı. 24 Şubat 1977 günü 2500 kişilik jandarma birliği yurtlar bölgesi-

ne girerek öğrencilere yurtları boşaltmaları çağrısında bulundu.

Haber kendisine iletilen Başbakan Demirel gazetecilere, ‘çok kötü haberler verdiniz’ diyordu.

Öğrenciler yurtları boşalttılar, ancak Ankara’yı terketmediler. Önce Ankara’da, sonra İstanbul ve İzmir’de halka ODTÜ üzerinde oynanmakta olan oyunları anlatmak için çeşitli etkinlikler düzenlediler. Hasan Tan’ın icraatlarını resmeden bir karikatür kitabı yayınladılar. “Gelin Görün” başlıklı bir tiyatro eseri yazdılar ve sahnelediler. Karikatürler ve çeşitli resimlerden oluşan sergiler düzenlediler. Öğrencilerin örgütlülüğü, ÖTK geleneğinden geliyordu. Okulları kapatılmış olmasına rağmen ODTÜ öğrencileri, kapıda çevrileceklerini bilseler de her gün okula geliyor, şehirde düzenlenen toplantılara katılıyor, ODTÜ’nün sahipsiz olmadığını haykırıyorlardı.

ODTÜ’ye öğrencilerin alınmaması, öğretim üyelerini ve diğer çalışanları yalnız bırakmıştı. Ancak ODTÜ içinde öğretim üyeleri de sessiz yürüyüşler yapıyor, bildiriler yayınlıyor ve baskılara rağmen ODTÜ onurunu çiğnetmiyorlardı.

ODTÜ öğrencileri, öğretim üyeleri ve çalışanlarının el ele verdiği bu dönemde ODTÜ dışından çok sayıda aydın da yayınladıkları bildirilerde, gazetelerdeki köşe yazılarıyla ODTÜ üzerinde oynanmak istenen oyunlara dikkati çekiyordu:

‘Şu anda Türkiye’de eğitime benzer birşeylerin yapılabildiği tek yer ODTÜ. Yeni dönemde ODTÜ’nün MHP tarafından “düşürülmesi” için olaylar bekleniyor...’ Berrin Balıkcı, 5 Nisan 1977, Cumhuriyet.

‘Bugün parmaklarından genç kanı damlayan bir siyasal iktidarın buyruğunda çalışanlar bilmelidir ki, birkaç yıl sonra, o güzel ODTÜ kampüsüne ‘UNUTMAYALIM’ başlığı altında bir anıt dikilebilir...’ Seha L. Meray, Cumhuriyet, 2 Mayıs 1977”

ODTÜ’nün ilk rektörlerinden Seha Meray, bu sözleriyle adeta geleceği görmüştü.

Bu arada giderek derinleşen bunalım içindeki Türkiye, yeniden genel seçimlere götürüldü. 5 Haziran 1977’de oyların %41,38’ini alan CHP yine birinci parti olarak çıktı sandıktan. Ancak Bülent Ecevit başkanlığında kurulan azınlık hükümeti meclis’ten güvenoyu alamadı ve hükü-

meti kurma görevi yeniden Süleyman Demirel'e verildi. Böylece II. Milliyetçi Cephe Hükümeti dönemi başlamış oluyordu.

Bu arada ODTÜ öğrencilere süresiz olarak kapatılmıştı. Eğitim durmuş, Hasan Tan'ın 'işçi' kisvesi altında ODTÜ'ye aldığı 400 kadar MHP militanı, ODTÜ'de terör estiriyor, öğretim üyeleri ve çalışanlar tehdit ediliyor, evlerine bombalı saldırılar düzenleniyordu. ODTÜ'ye sokulmayan öğrenciler yine kapıya kadar gelmeyi sürdürüyor, öğretim üyeleri ve çalışanlar da her gün işlerine geliyorlar, ODTÜ'nün gerçek sahibinin kim olduğunu vurgulamaktan çekinmiyorlardı.

8 Haziran 1977'de ODTÜ direnişinde ilk şehidi verdi. ÖTK sözcüsü Ertuğrul Karakaya, ODTÜ'ye girmek isterken jandarma tarafından vuruldu ve düştüğü yerde dipçiklendi. Bu acı kayıp karşısında daha fazla direnemeyen Hasan Tan, 22 Haziran 1977'de Rektörlük görevinden istifa etti.

Ancak kabus henüz sona ermemiştir.

Öğretim üyeleri, ODTÜ-ÖTK ve ODTÜ işçilerinin bağlı olduğu Sosyal-İş sendikası, el ele Hasan Tan döneminin kalıntılarının temizlenmesi için mücadeleye girdiler. 27 Eylül 1977'de ODTÜ'yü bu kabusun içine iten Mütevelli Heyet Başkanı Ahmet Sonel, görevinden istifa etti. 5 Ekim 1977'de Rektör Vekili olarak atanan Prof. Nuri Saryal ise 7 Kasım 1977'de eğitime başlanacağını açıkladı.

ODTÜ açılmış, eğitim-öğretim başlamıştı. Bununla birlikte Hasan Tan döneminde işe alınan militanlar, ODTÜ'den çıkartılamamıştı. Bunun faturasını ağır ödeyecekti ODTÜ.

2 Aralık 1977'de Rektörlük binası tarafından gelen büyük bir patlama sesi ile öğrenciler, amfilerden, dersliklerden fırlayarak Rektörlük etrafında toplandılar. Toplanan öğrencilerin üzerine Rektörlüğün 5. katından yayılım ateşi açıldı. 52 öğrenci yaralandı. Yaralananlardan İbrahim Baloglu, kaldırıldığı hastanede 11 Aralık 1977'de yaşamını yitirdi.

Bu ikinci şehit, 9 aylık kabusun da sonunu getirdi: Hasan Tan döneminde işe alınan tüm işçilerin işine son verildi.

ODTÜ'nün ikinci rektörü Seha Meray, 2 Mayıs 1977'deki yazısında şöyle demiştir:

'... Birkaç yıl sonra, o güzel ODTÜ kampüsüne belki bir anıt dikilebilir. 91

Bu anıta, “UNUTMAYALIM” başlığı altında şunlar yazılabilir belki:

1976-1977 yıllarında üniversitemizi çağın gerisine sürüklenme çabalarına üniversitemiz öğretim üyelerinin, öğrencilerimizin bilinçli desteği ile engel olunmuştur...’

Bugün Rektörlük binasının yanında, öğrencilerin üzerine ateş açıldığı yerde, gökyüzüne yükselen 9 direkten oluşan bir anıt var.

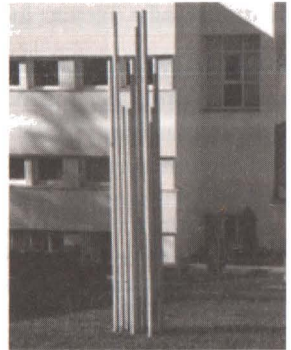
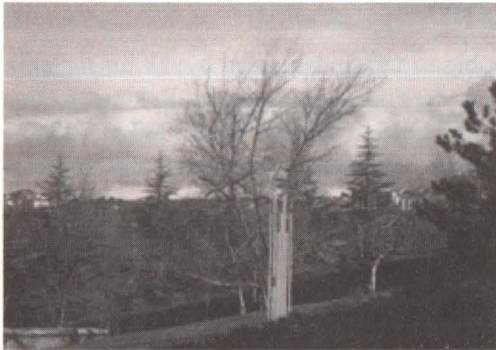
Bu anıt, öğrencisi, öğretim üyesi ve çalışanlarıyla ODTÜ’nün 9 aylık direnişini simgeler.” (Nermin Fenmen; “2 Aralık 1977: Bir Üniversitenin Direnişinde Dönüm Noktası”, “gazeteodtulu.com, 2 Aralık 2009)

Prof. Dr. Seha Meray’ın isteği gerçekleşmiş ve 2 Aralık 1977 gününün anısına bir anıt dikilmiştir. “itüsözlük”te anıt hakkındaki ‘giriş’lerden biri şöyle:

“dokuz direk

rektörlük ve kafeterya arasında yeşil alanın içinde 9 sarı direk bulunur. odtü’nün o rengarenk doğasının içinde pek de dikkat çekmez 9 direk. (...)

2 aralık 1978 tarihinde, bir yıl önce yaşanan bombalı ve silahlı saldırı olayını kınamak ve 9 aylık direnişi simgeleyecek olan bir anıt dikmek amacı ile bir forum yapıldı ve o gün dikildi 9 direk. anıt, faşizme karşı odtü’de verilen mücadelenin bir simgesidir. ve halen dimdik ayakta durur orada.”

Rektörlük binasının yanında, öğrencilerin üzerine ateş açıldığı yerde, gökyüzüne yükselen 9 direkten oluşan anıt

yeni başlayanlar için odtü mekânları

“itüsözlük”te kitabın başında andığımız “yeni başlayanlar için odtü” plâtformunda, yerleşkenin başka mekânları hakkında da bilgiler veriliyor, yaşanmış olayların izlerine dikkat çekiliyor:

“üçlü amfi

fizik bölümünde, bina girişinin hemen sağ tarafında, ikisi küçük biri sinema salonu olacak kadar büyük üç amfi bulunduran yapıdır üçlü amfi. rektörlüğe yakın oluşu ve önünde geniş bir açık alan bulunmasından dolayı, eylem alanı olarak kullanılır ön tarafı. adını oluşturduğu üç amfiden almıştır ama, aralık 1978’de kalabalık bir törenle *necdet bulut amfisi* adı verilmiş ve bunu belirten bir plaket asılmıştı girişine.

odtü’de öğretim üyesiydi necdet bulut. 13 şubat 1977’da hasan tan’ın odtü rektörlüğüne getirilmesiyle başlayan bunalımlı dönemde, odtü’nün en yüksek akademik organı olan üniversite konseyi’nde doçentlerin temsilci üyesi olarak görev yaptı. 1978 temmuz’unda, odtü’den izinli olarak, karadeniz teknik üniversitesi elektronik hesap bilimleri enstitüsü başkanlığı’na getirildi ve trabzon’daki beşinci ayında, 26 kasım 1978 gecesi, faşistlerce arabası çapraz ateşe alındı. ağır yaralanmış olan bulut, 8 aralık’ta tedavi edilmekte olduğu ankara hacettepe tıp fakültesi’nde öldü.

Necdet Bulut Amfisi (ya da Üçlü Amfi) ve Necdet Bulut

necdet bulut ile odtü'nün son vedalaşması 11 aralık 1978 günü üçlü amfi'de yapıldı ve törende onun anısına üçlü amfi'ye *necdet bulut amfisi* adı verildi. 1980 darbesini izleyen yıllarda, amfinin girişindeki plaket rektör mehmet gönlübol döneminde binanın boyanması bahane edilerek söktürüldü ve uzunca süre yerine konulmadı.

25 yıl sonra, 1 haziran 2005 tarihinde, odtü öğretim elemanları derneği'nin başlattığı ve tüm okulda büyük destek gören kampanya sonucunda, kaldırılan plaket eskiden olduğu gibi üçlü amfi girişine olmasa da, büyük amfinin girişine yeniden konuldu.

u-3 olarak da bilinen büyük amfinin içinde, sıraların en arkasında bir cam oda ve odanın içinde bir film makinesi vardı. pazar sabahları bu amfi'de odtü sinema kulübü film gösterileri yapardı. eisenstein'ın potemkin zirhlisi, sovyet yönetmen mikhaïl romm'un belgesel filmi sıradan faşizm, charlie chaplin'in büyük diktatör, ve zorba gibi filmler her yerde yasakken, orada izlenirdi. büyükelçilikler aracılığıyla elde edilen filmlerle toplu gösterimler yapılırdı.

o dönemlerde sinema kulübü başkanlığını yapan bir arkadaşımız toplu gösterimlerde arnavutluk filmlerine yer verilmediği için halkın kurtuluşu taraftarlarınca yanlı davranıldığı için eleştirildiklerini, bunun üzerine arnavutluk büyükelçiliği ile temasa geçilip dört film bulunduğunu ve bu filmlerle arnavutluk filmleri gösterimini yaptıklarını söylüyordu ve ekliyordu; 'eleştirenlerin hiç biri hiçbir arnavutluk filmlerini seyretmediler'.

necdet bulut amfisi sinema salonumuzdu bizim. üçlü amfi ise maltepe semtinde "devamlı" filmler oynatan ve yurtlarda bazı öğrencilerince hangi seansında 'parça' olduğu bildiği, gölbaşı, kerem ve as sinemalarına verilen isim.

gölbaşı, kerem ve as sinemaları yok şimdi, ama necdet bulut amfisi eski adına kavuştu ve halen sinema salonu olarak da kullanılıyor.

aramıza hoşgeldin *hocam*."

(Mekân tanıtımlarını ve yaşananların bıraktığı izlere dikkat çeken 'giriş'leri sıraladıktan sonra, '*hocam*' seslenişine de değineceğim.)

"beyaz saray

silik de olsa bir yazı görürsünüz, beyaz renkteki rektörlük binasını tanımlayan bir yazı: beyaz saray.

ayrıntılarını daha önce 1969 odtü işgali başlığına yazdığım hadise sonrasında, öğrenciler yaptıkları açıklamada 'bizler dün toplanan genel forumun aldığı karar üzerine, odtü içinde bir amerikan üssü olan rektörlük binasına el koyduk' diyorlardı.

beş gün süresince odtü yönetimi işgal sonucunda sosyalist öğrencilerin elinde idi. o yazı o günlerden kalan bir anı ve simgedir odtü'de.

ferdi tayfur parkı

kafeteryadan stadyum üzerinden yurtlara doğru giderken sol tarafta kalan ağaçlıklı bir alan vardır. ortasında bir çeşme ve masaların olduğu bu yeşil alan daha çok hafta sonları piknik alanı olarak kullanılır üniversite elemanlarınca. alanın ortasındaki çeşme yüzünden mi yoksa piknik sırasında ferdi tayfur'un 'susadım çeşmeye' parçası çalındığından mıdır bilinmez ama, bu adla anılırdı o alan.

akşam yemeği sonrasında henüz birlikte olan romantik aşıkların mekanı idi ferdi tayfur parkı. pastahane yolu üzerindeki elektrik direklerinden gelen ışık, ağaçların yaprakları arasından yansıyarak hoş bir ambiyans yaratırdı orada, ve yeni aşıklar birbirine kur yapardı. piknik zamanlarında yaşanan arabesk gürültüsü, akşamın geç saatinde romantik şiirlere dönüşüverirdi parkta.

gece yarısına yaklaştığında ise acemi sevgililer düşüverirdi ferdi tayfur parkına. tam ortasında değil, biraz daha kenarda, sota yerlerde, birbirlerini hissetmeye çalışırlardı çiftler. iki sevgilinin yalnızlarken yapabi-

lecekleri en masum şeyi yaparlardı, dokunurlardı birbirlerine ve keşfetmeye çalışırlardı birbirlerini; gülünç, acemi, çocuksu halde.

dev-genç tepesi

kafeteryadan yuurlara doğru giderken yola inmeden bir an için merdivenlerin üstünde durun ve bölümlere doğru bir bakın. arkalarda ve yeterince uzakta bir tepe göreceksiniz.

önceleri ilgimi çekmemişti o tepe, kimsecikler uyarmamış ya da dikkatimi oraya verecek sözlerde söylememişti. sanki herkesin bildiği, başkalarının da keşfetmelerini istediği bir mekandı orası. üzerinde beyaz taşlarla kocaman harfler oluşturulmuş yazı olmasaydı dikkatimi yinede çeker miydi o tepe bilmiyorum: ‘dev-genç’.

sonrasında o farkında olan kalabalıkta ben de vardım ve her kafeterya dönüşünde gözümün ucuyla o devasa yazıya bakıyordum.

ve 12 eylül’ün ertesi günü, ilk oraya gönderildi jandarmalar. yalnızca dağıtmadılar o yazıyı, oluşturduğu taşları da yok ettiler yeniden yazılımını engellemek için.

üzerindeki yazı verdi tepeye o ismi: dev-genç tepesi. sonrasında hep baktım o tepeye. bugün o yazı yok belki ama, yazacak tepe hala orada.”

“hocam”

Gelelim herkesin birbirine ‘hocam’ diye seslenişine. (“itusözlük”ün “hocam” plâtförmundan):

“*odtü’de herkes.

kampüs dışına da yansımıştır, özellikle karşınızdaki öğrenci olduğunuzu biliyorsa, siz hocamsınızdır.

özellikle dolmuş şöförleri bayılır bu lafa.

* odtü’de hatta ‘hocam, kampüse xxx bankası gelmiş’ diye ilanlar da görmüş olduğum laf, iki günde bir lafdan bu kadar mı nefret etmeme sebep olan başka bir laf yoktur.

* efendim *odtüde* o kadar yaygın bir kelimedir ki bu isimde bir kumpirci bulunur. kendileri çarşı tabir edilen yemek binasında iyice yayılmış, yurtlardan birine şube açmış ve yakında dünyayı ele geçireceklerdir.

* akademisyenler ve öğretmenler için kullanıldığını sandığım ama neredeyse tüm türkiye’de okul kantincisinden en lüks otelde çalışan resepsiyon elemanına kadar herkesin kullandığını düşünmeye başladığım ve artık duydukça mide bulantısı hissettiğim seslenme şekli.

* *odtü* kökenli hitap sözü. gerçekten öğretmen olması gerekmez seslendiğinizin; herkesin diğerinden öğrenebileceği şeyler vardır anlamı taşır.

* ilk başta asla kullanamayacağımı düşündüğüm ve fakat akranım birine hitap edeceksen ‘hanımefendi/beyefendi, kardeeeş, bacı/gardaş, arkadaşım, şşşt sen’ seçenekleri arasından hiç birini beğenmeyip de ‘hocam’ı kullandığımda ne kadar kullanışlı olduğunu farkettiğim sözcük.

* öğretmenler ve üniversitedeki öğretim üyelerine hitap dışında çok samimiyezsiz ve laubali bulduğum bir hitap tarzı.”

‘Hocam’ seslenişiyile ilgili bir de ‘fıkra’ yer alıyor *itü*sözlükte:

“emekli öğretmen olan annesi ile birlikte adamımız *odtü*’ye kayda giderler edirne’den kalkıp. kayıt sonrası kızılây dolmuşuna binilir ve para uzatılır. dolmuşçu para üstüne verirken kadına

‘buyrun hocam’ der.

kadın;

‘öğretmen olduğumu nereden anladınız?’

dolmuş kopar.”

Herkesin birbirine ‘hocam’ diye seslenişini kimin başlattığını Hürriyet gazetesinde Soner Yalçın yazdı:

“Adnan- Nazife Cemgil çifti öğretmendi. 1940’lar başında DTCF’deki üniversite mücadelesinin önde gelen aydınlarıydılar.

Adnan Cemgil işsiz kaldı; hapis yattı, sürgüne yollandı.

Oğulları Sinan Cemgil o zorlu yıllarda 1944’te doğdu.

Sinan Cemgil meraklıydı; babasına-annesine hep sorular sordu. Onlar da oğullarının anlayacağı bir dille anlattılar.

Nitelikli bir kültür ortamında yetişen Sinan çok başarılı öğrenci oldu. İngilizce, Fransızca, İspanyolca, İtalyanca öğrendi. Arkadaşlarına Dante`den İtalyanca dizeler okurdu.

Ünlü Amerikalı artist Clark Gable`nin taklidini yapıp herkesi güldürecek kadar espriliydi.

ODTÜ Mimarlık`ta öğrenci iken devrimci mücadeleye katıldı. Teorik derinliğiyle öğrenci liderlerinden oldu.

ODTÜ`de ‘Hoca’ deme adetini Sinan Cemgil başlattı. ‘Hoca’ derlerdi arkadaşları bilgisinden ötürü.

Köylüleri, toprak ağalarına karşı ayaklandırmak amacıyla gittiği Nurhak Dağları`nda Jandarma tarafından öldürüldü. Sırt çantasından 4 kitap, bir de kuru soğan çıktı. Yirmi yedi yaşındaydı.” (Soner Yalçın: “68 Kuşağını iyi tanıyor musunuz?”, *Hürriyet*, 12 Aralık 2010)

tekplatform.com sitesinde ise, aşağıdaki satırlar okunuyor:

“ODTÜ`de bir dersin sınavında, 1960`lı yıllarda, ABD`li bir öğretim görevlisi, ‘Yıllardan beri ODTÜ`de İngilizce eğitim görüyorsunuz. Nasıl İngilizce bilmezsiniz?’ diye sorduğunda, TİP yöneticilerinden Adnan Cemgil`in oğlu, ODTÜ Mimarlık Fakültesi öğrencisi Sinan Cemgil ‘Biz, ODTÜ`de İngilizce üç kelime öğrendik: Yankee Go Home’ diye karşılık vermişti. Esasında hepsi bazı yabancı dilleri iyi biliyordu. ABD emperyalizmine karşı oldukları için böyle tepkisel bir davranış içindeydiler. O dönem ODTÜ`de devrimci öğrencilerin liderliğini yapan gençlerden bazıları 2006 yılında Türkiye`nin en ciddi ve aranan çeviri bürosuna sahiptirler.”

efsane hocalar

‘Efsaneler’ konusunu kapatmadan önce, ‘efsane hocalar’dan söz etmek gerekiyor. *ba.metu.edu.tr* web sitesinde ODTÜ İşletme Bölümünden Y. Doç. Dr. Adil Oran`ın “*Muhan Hoca Efsanesi Sürüyor!*” başlıklı yazısı, Muhan Hoca`nın öğrencilerinin değerlendirmelerini de içeriyor (Fotoğraflar da aynı siteden alınmıştır.):

“Muhan Hocamızın ölümüyle zaten sarsılmıştık, ‘ODTÜ`nün efsanevi hocası öldü’, ‘ODTÜ efsane hocasını yitirdi’ başlıklarını okudukça içi-

miz iyice burkuldu. Tesellimiz, ölümlerin, çok acı verse bile, efsanele-
re zarar vermemesidir. Muhan Hoca aramızdan ayrılmış olmasına rağ-
men efsanesi hep yanımızda olacaktır, Üniversitemiz ve İşletme
Bölümü üzerindeki etkisi devam edecektir. ‘Muhan Hoca Efsanesi’nin
yaşamaya devam etmesi için uzun yıllar hizmet verdiği Üniversitemiz
ve İşletme Bölümü, üstlendikleri büyük sorumluluğun bilincindedir.
Muhan Hoca’nın sağlığında hizmete açılan ‘Prof.Dr. Muhan Soysal
Kütüphanesi’, İİBF B binasında Muhan Hocanın bağışladığı kitapları
ve diğer kaynakları kullanıcılara sunmaya devam etmektedir. ODTÜ
İşletme Bölümü bünyesinde başlatılan ‘Prof.Dr. Muhan Soysal
İşletmecilik Eğitiminde Yenilikçilik Ödülü’ programı 4. yılına ulaşmış-
tır. Muhan Soysal’ın meslektaşları, öğrencileri, dostları Muhan
Hocanın anısını sürdürmek için bir dizi proje üzerinde çalışmaktadırlar.

Muhan Soysal, ODTÜ İşletme Bölümü’nün ilk öğrencilerindendi.
Mezun olduktan sonra Bölümde asistan olmuş, MBA ve PhD eğitimi
almak üzere Amerika’ya gitmiştir. Cornell University’den Yüksek
Lisans ve Doktorasını alıp, askerlik görevini yerine getirdikten sonra
tekrar İşletme Bölümüne dönmüş ve kısa bazı dönemler dışında hep
İşletme Bölümünde olmuştur. Bildiğimiz kadarıyla ODTÜ Mezunu
olup yaş haddinden emekli olan ilk ODTÜ Öğretim Üyesi yine kendi-
sidir (bunda Muhan Hocanın tecrübeli bir öğrenci olmasının payı da
vardır, hatta Muhan Hoca öğrenciliği sırasında baba olma mutluluğunu
bile yaşamıştır). Emekli olmadan önce sağlık sorunları yaşadığı zaman-
larda bile Bölümünü yalnız bırakmamıştır Hocamız. Hatta emekli
olmak bile onu Bölümden koparmamış ama bir araya gelme sıklığını
kısmen azaltmıştır.

Muhan Hoca öğrencileri, iş arkadaşları, hatta çevresinde bulunan herkes için bir hazineydi. Onunla karşılaşma şansına erişememiş kişilerin de faydalanabilmesi için Muhan Hoca'nın "öğretim tarzını/şeklini" anlamaya, anlatmaya çalışalım. Bu sayede bazıları dersler çıkarabilir, bazıları ise kendi tarzlarına uyarlamalar yapabilir.

Muhan Hoca çoğu öğrencisi için en çok şey öğrendikleri hocaydı. Öğrenilenler o anda işlenmekte olan konuyla sınırlı kalmazdı, her an her konuda birşeyler öğrenilebilirdi. Bir örgüt veya strateji dersinde bir bakmışsınız, finans konularından bahsediliyor, hemen ardından son teknolojik gelişmelerin şirketler üzerindeki etkilerine geçilmiş ve son olarak iyi şarap seçmenin inceliklerini öğreniyorsunuz.

...yaşamda en çok işime yarayan, sizin derslerde, ders dışı söyledikleriniz! (Meltem Tolunay Sözübir)

Kimi zaman dersin o günkü konusuna değinilmeden kapanırdı ders biz ağzı açık Muhan Hoca'yı dinlerken. (Filiz Baş)

...derslerde ders kitabını hiç takip etmeden bizlere hayat dersi verişiniz (o zamanlar bunun nedenini düşünüyorduk, ama asıl hafızalarda kalan bizlere verdiğiniz "hayat dersleriydi") (İpek Gözütok Sarıtaş)

Muhan Hoca mükemmel bir 'içindekiler sayfası' veya daha güncel bir terimle bir "arama motoru" gibiydi. Kitaplara, okumaya çok meraklıydı ve daha da önemlisi bu kadar şeyi aklında tutup özümseyebilmiş birisiydi. Herhangi bir konudan söz açıldığında o konudaki kitaplardan önemli noktaları sıralar, ardından ortadan kaybolup kısa süre sonra kendi kütüphanesinden topladığı kucak dolusu kitapla tekrar ortaya çıkardı.

Çözemediğiniz bir probleminiz var ve farklı düşünüp farklı çözüm yolları önerebilecek birine mi ihtiyacınız var? (Mustafa Özmen)

Sorunuza cevap olacak bir isim, bir kitap ya da bir adres anında elinizdedir bile.

Muhan Hoca'nın beni en çok etkileyen yönü, hiç bitmeyen öğrenme isteğidir. (Lale Kuyucu)

Muhan Hoca korkunun ve katılığın, zaman zaman sahip olduğu gücünün farkındaydı. Bunu uygun zamanlarda kullanmaktan çekinmezdi, özellikle iş yaptırma, pazarlıkta, ders vermede... Onun ders-

lerinde kesinlikle dalga geçilemezdi hatta uslu uslu ders dinlemek de çözüm olmayabiliyordu. Muhan Hoca ileride işletmeci için çok önemli olacak ‘yüksek stres altında düşünebilme’ becerilerini geliştirmeleri için öğrencilerine imkan yaratmayı ihmal etmezdi. ‘Bırakınız benden nefret etsinler, yeter ki benden korksunlar’ sözü Muhan Hocaya çok uyardı ama 4 senenin sonunda çoğu öğrenci için en sevilen hocaların arasında yer alırdı. Hem de sevilmek için bol not dağıtmak, kolay sınavlar vermek gibi yollara başvurmazdı. Buna onun derslerinden kalmış veya mezun olabilmek için diploma töreni öncesinde bütünleme almak zorunda kalmış birçok mezunumuz şahitlik yapabilir.

Dönem başında birlere fırça çekiyorum, hiç unutmuyorlar. Sonunda da yanaklarından öpüyorum; o zaman karizmatik oluyorum. (Muhan Soysal)

Bazı öğrenciler korkudan ‘sakinleştirici’ ve ‘talcid’ gibi takviyelerle derse girmekteydiler! (Özlem Öz)

...her derste Muhan Hoca’yı biraz daha tanımanın, kendimizi tanıtmamızın keyfini yaşıyorduk (ya da korkusunu ve şaşkınlığını!) (Mehlika Babaoğlu)

Muhan Hoca toplumumuzda büyük sorun olan zaman yönetimi/teslim tarihlerine uyma konularına çok önem verirdi. Muhan Hocanın dersine kesinlikle geç girilemezdi. Ödevlerin sadece teslim tarihleri değil teslim saati de olurdu. O saatte kapısının altını bantlar ve odasını kilitleyip çıkardı.

Sen uçağa geç binebiliyor musun? Uçak kaçtı, çık dışarı! (Muhan Soysal)

Muhan Hoca yenilikçiydi, teknolojiden korkmazdı. İfade bir elinde yeni aldığı bir aletle gelir ve bölümle paylaşırdı. Cebinden her an bir elektronik sözlük veya cep bilgisayar çıkma ihtimali son derece yüksekti. Yapararak öğrenme fikrine inanırdı. İşletmecilik laboratuvarları, break-out odaları, tek-yönlü aynalı odalar yaptırır ve kullanırdı. Derslerinde multimedya desteği kullanmayı ihmal etmezdi. Türkiye'deki ilk PC laboratuvarlarından birinin Fakültemizde kurulmasını sağladı. Türkiye'deki ilk taşınabilir bilgisayarlardan (valiz boyutunda!) bir tanesinin Bölümümüzde olmasını sağladı.

Doktora sonrası ODTÜ'ye döndüğümde hayatımda ilk kez bir PC lab ile karşılaştım. Oysa UNC ve FSU'da okumuş, hocalık yapmıştım. (Uğur Çağlı)

Muhan Hoca iyi bir İşletmecinin topluluktan farklı da düşünebilmesi ve farklı konuları sentezleyebilmesi gerektiğini bilirdi. Genel kabul görmüş düşüncelerin dışına çıkmaya, onları sorgulamaya bayılırdı. Öğrencilerini de bunu yapmaya zorlar ve hangi görüşleri olursa olsun bunu destekleyebilmelerini isterdi.

Her doğruyu ya da veriyi sorgulamayı, stratejik düşünmeyi en çok onun provokasyonları (her zaman zarif önermeler değildi) ile edinmeye çalıştım, halen de aynı mantıkla çalışırım. (Ersin Özince)

...hayatımızın her anında bir işletmeci gibi ve büyük düşünmeye alıştın... (Çağlayan Arkan)

Muhan Hoca karmaşık konuları bile basitleştirip kolay anlaşılabilir hale getirebilirdi. Muhan Hocanın bir liste veya 2x2 bir tablo ile çözümlemeyeceği ve anlatamayacağı konu çok azdı. Tabii bunu yapabilmek için konuyu çok iyi anlayabilmek ve hazmetmiş olmak gerekir.

*Pratikte teori arasındaki fark sizin beceriksizlik seviyeniz kadardır.
(Muhan Soysal)*

Anlatılması o günlerde çok zor olan bir konunun Muhan büyük bir ustalıklarla üstesinden gelmişti. Artık rahat bir nefes alabiliydik. (Dolun Öksoy)

Muhan Hoca, belki de en çok çarpıcı örnek ve hikayelerin değerini bilirdi. İnsanlara varsayımlarını sorgulatırmak, bazı konuları pekiştirmek ve akılda kalacak bilgiler vermek için zaman zaman abartmakta da sakınca görmezdi. Sıkça, kendi deyimine göre “İnanılmazzz!” şeyler anlatırdı... Muhan Hocanın kahramanı olduğu veya anlattığı sayısız hikayesi vardır. Hatta bunların büyük kısmı bugün şehir efsanelerine dönüşmüştür. Bunların çoğu onun uzun akademik kariyeri boyunca yapmış olduğu işlerden, bir kısmı ise ona yakıştırılmış olan olaylardan oluşur. Ancak bütün bu efsanelerin bazı ortak noktaları vardır: 1-parlak zeka unsuru, 2-önemli bir işletmecilik veya hayat dersi, 3-olağandışı eğitim yöntemleri. Muhan Hocaya bunca zaman boyunca yakıştırılmamış belki tek şey “klasik üniversite hoca”lığıdır.

ABD’de Türkler toplanmış piknikte yakartop oynuyoruz. Bir süre sonra bir de baktık, hiç abartmıyorum 2000 kişi toplanmış. (Muhan Soysal)

...uzun yıllar sonra bile bellekte böyle taze izler bırakan. (Uğur Kutlu-özen)

Son olarak sizlere ODTÜ İşletme Yıllıklarının vazgeçilmez bir kısmı olan, Muhan Hoca’dan bazı alıntılar sunmak istiyorum:

‘Muhan Soysal’dan Alıntılar’

- * Anlatabildim mi?
- * İnanılmaz!
- * Mükemmel
- * Why? What is Risk?
- * Birkaç sınavı öğrencilere içki içirip vermek lazım, çünkü gerçek hayatta birçok kararı içkili vereceksiniz.
- * Sınavda ne çıkacak diye soruyorsunuz? Boks maçına çıkarken rakibe nasıl vuracağı mı sorulur?

- * Benim beyin yapım biraz değişik sizinkinden.
- * İşletmeci olarak vizyon sahibi olabilirsiniz ama hayalperest olamazsınız.
- * Para kazanılırken değil harcanırken zengin olunur.
- * Yanlış efendim.
- * (alçak sesle soru sormaya kalkan birine) Bağır bağır, diyelim ki fabrikadasın, böyle konuşursan seni kim duyacak?
- * Tango Sınavının uygulamalı kısmı spor salonunda
- * Ben kimseyi bırakmam. Siz kesinlikle kendiniz kalırsınız. (Bölümdeki ilk dersimizde)
- * Ticaret yaparken kendini, İş yaparken torununu, Devlet yönetirken torununun torununu düşüneceksin.
- * Büyük düşünün çocuklar. Azıcık aşım ağrısız başım demek yok. Aşınız çok olacak, başınız kel olacak.
- * Picasso-Velazquez karşılaştırmalı resim yorumlamaları (Bkz.: *Öndeki sayfalardaki açıklama.* ÖŞ)
- * You need three men in your organization: a dreamer, a businessman, and a son of a bitch.
- (*Örgütünüzde 3 adama gereksinim var: bir düşleyen, bir iş adamı, bir o.. çocuğu.* ÖŞ)
- * Dönem başında birlere fırça çekiyorum, hiç unutmuyorlar. Sonunda da yanaklarından öpüyorum; o zaman karizmatik oluyorum.
- * Kıpırdamayın, yoklama alıyorum (klik)
- * Hayalleriniz paranızdan çok olduğu sürece, ve paranız hayallerinize yetmiyorsa gençsiniz.
- * There is no such thing as a good decision. There is only sound decision.
- {*İyi bir karar diye bir şey yoktur. Sadece ses getiren karar vardır.* ÖŞ)
- * Ölçmeden hiçbirşey yapmayın. Ölçtüğünüzde çıkan şeyden de korkmayın.
- * There is not only profit, but profit and loss. There is not only reward, but reward and risk.
- {*Sadece kazanç (kâr) yok, kazanç ve kayıp (kâr ve ziyan) vardır. Sadece ödül değil, ödül (karşılığını almak) ve riziko vardır. *Bu konuyla ilgili*

açıklamalar öndeki sayfalarda. ÖŞ}

- * Politika nedir? Kıvırtma Sanatı.
- * İnsanlara şirin gözükeceğim diye yolundan çıkmak yok.
- * Kalem çevirenler vurulacak.
- * İş hayatında senin karşına bu liderlerden daha beterleri çıkacak merak etme. Ciğerini sökecekler, donunu bile alacaklar. İş hayatında çok iç çamaşırsız gezen insan var.
- * Hiç anlamadım, anladıysam Arap olayım. Kel olayım derdim, ama zaten kelim.
- * Çok yaşayın, torunlarınızı okşayın.
- * Kimse benden daha iyi bilemez. Yıllığa yazabilirsin bunu.”

hayatımdedişti.com web sitesinde, Muhan Hoca'nın Picasso-Velazquez resimlerini karşılaştırarak yaptığı yorum hakkında bilgi veriliyor:

“ODTÜ İşletme'nin deli ama çok bilge, hem en sevilen hem en nefret edilen profesörü Muhan Hoca'nın Strateji Yönetimi dersinin ilk saati öğretim üyelerinin bile katılımıyla geçer ki her senesi ayrı ilginçtir Derslerinden birinden bir anekdot:

Muhan Soysal tepegöze bir Picasso resmi koyar Herkes bakar bakar ama tarzı zaten kübik olan sürrealist resimde sanatla fazla ilgilenmeyenlerin anlayabileceği çok az şey vardır Bozuk perspektifli

Pablo Picasso Müzesindeki Meninas koleksiyonunun bir parçası ve en ünlüsü

bir oda, sarı uzun saçlı yaratığa benzeyen bişey Etrafında başka yaratıklar, yerde yine bir yaratık ve arkadaki şekli bozuk içi parlak dikdörtgenin içinde başka bişeyler daha 5-10 dakika hiçbir bişey söylemeden sınıfı izleyen hoca, birazdan Picasso'nun resmini alıp Velazquez'in "*Las Meninas*" (*Nedimeler*) ya da "*Kral IV. Felipe'nin Ailesi*" adını taşıyan resmini koyar

Bu resimde sandalyenin üzerinde oturan sarı uzun saçlı bir aristokrat kızının etrafındaki dadıları onun saçını tararken yerde köpeği

yatmaktadır Ve babası arkasından ışık sızan kapıdan kızını izlemektedir.

Ancak ikinci resmi görünce Picasso'nun resmindeki öğelerin ne olduğunu ve bu resmin Meninas'ın tablosuna gönderme olarak yapılmış olduğunu farkederek tüm sınıf

Ve Muhan Soysal hiç unutamayacağımız dersini verir:

“Hayatta hiçbirşey Meninas'ın resmi kadar belirgin ve net değildir İş hayatı gerçekleri size Picasso'nun resmindeki gibi şekil değiştirmiş olarak gösterir Picasso'nun resmine bakıp, Meninas'ın resmini görebilenleriniz başarılı olacak, diğerleri kübik şekillere bakıp yanlış anlamlar çıkarmaktan gerçekleri hiç göremeyecek”

minidunyam.blogcu.com web sitesinde bir felsefe hocasına maledilen soru ve yanıtlar da, İşletme Bölümünden Y. Doç. Dr. Adil Oran'ın Muhan Hoca hakkındaki yazısında ‘Muhan Soysal’dan Alıntılar’ başlığı altında değindiği “Why? What is risk?” sorularıyla örtüşüyor. Dolayısıyla, ‘felsefe hocası’ yerine ‘Muhan Hoca’ koyarak okunmalı:

“*ODTÜ Felsefe öğrencilerini en çok zorlayan hocalardan biri yıllık olan dersinin final sınavında sınıfa gelmiş ve sınav sorusu olarak tahtaya, ‘Why?’ (Neden?) yazmış. Öğrenciler önce ne yazacaklarını şaşırılmışlar, sonra herkes birşeyler yazmaya başlamış..

Yalnız bir öğrenci, sınavın ilk dakikasında kağıdını teslim etmiş. Öğrencinin cevabı da soru gibi kısaymış: ‘Why not?’ (Neden olmasın ki?) Bu öğrenci sınavdan ‘100’ almış.

* Aynı hoca başka bir sınavda ‘risk nedir?’ diye soruyor. Yine bir öğrenci sınavın ilk 10 saniyesinde teslim ediyor kağıdını. Kağıdın üst kısmında sadece isim-soyadı yazıyor, gerisi ise bomboş beyaz yaprak. En altta ise ‘işte risk budur’ diye yazıyor. Ve sonuçta da sınıftaki en yüksek notu alıyor.

* Hocanın bir sonraki sınavında yine ‘Risk nedir?’ sorusuyla karşılaşan öğrencimiz tekrar boş kağıt verince bu sefer 0 alıyor. Tabii koşu koşu hocaya gidip sebebini soruyor. işte cevap: ‘Aynı şartlar altında, aynı riski iki kere almak aptallıktır!”

kolikler.com sitesinde efsane değil ama, “*odtünün ünlü hocaları kimlerdir?*” sorusuna verilen yanıtlarda aşağıdaki adlar okunuyor.

“*Kitapları olanlar;
Örneğin bizim oralardan
Ali Esin ve İsmail Tosun

* Daha ünlülerini sayayım:
Erdal İnönü ve Turgut Özal”

* YÖK başkanlığı yapmış olan Kemal Gürüz

* ahmet inam

* galip yalmanın o bir öksürük nöbeti o bi beyefendi o bi articulation
of latin america

* Tarihçi Gürbüz hoca... Öldü mü Kaldı mı acep?

mustafa parlar

Adı ODTÜ ile özdeşleşmiş hoclardan biri de, Prof. Dr. Mustafa Parlar’dır. *ekşisözlük*teki ilk giriş kısaca tanıtıyor hocayı:

“*şu an hayatta olmayan eski odtü profesörü. 1970 yılında odtüye rektor olarak atanmış fakat daha sonra kendi isteğiyle ayrılmıştır. daha sonra kendi adına bilimsel çalışmalara ve eğitime destek amacıyla odtü bünyesinde bir vakıf kurulmuştur. halen bu vakıf *parlar ödülü* adı altında başarılı bilim insanlarını ödüllendirmektedir.”

prof.dr.mustafa parlar

Aynı sözlükte torununun kaleminden tanıtılıyor Prof. Dr. Parlar. Kısaltarak aktarıyorum:

“*prof. dr. mustafa n. parlar, 1925’te doğdu. 1949 yılında illinois teknoloji enstitüsü’nde lisans 1950 yılında northwestern üniversitesi’nde yüksek lisans ve 1954 yılında brooklyn politeknik enstitüsü’nde doktora dereceleri aldı. amerika’da bulunduğu sürede brooklyn politeknik enstitüsü’nde 4 yıl araştırma mühendisi ve clarkson college of technology’de bir yıl yardımcı profesör olarak görev yaptı. (...)

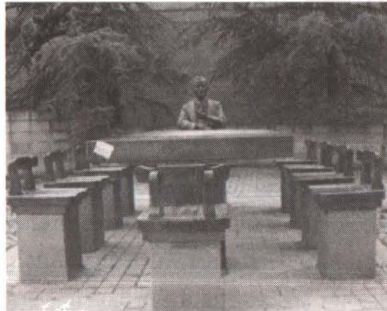
mustafa parlar 1964'te asosye profesörlüğe, 1969'da profesörlüğe terfi etti. 1966-1967 akademik yılında californiia üniversitesi'nde, konuk profesör olarak ders verdi ve araştırma yaptı. 1970 yılında odtü rektörü olarak atandı. ancak bu görevden istifa ederek ayrıldı. 1969-1970 yıllarında türkiye elektrik mühendisleri odası yönetim kurulu üyeliği ve başkanlığı yaptı. 1973-1977 döneminde milletvekili oldu. 1977'de üniversiteye döndü ve odtü içel mühendislik bilimleri fakültesi kurucu dekanı olarak görev yaptı. (...) prof. dr. mustafa parlar akademik çalışmalarında çok geniş bir alan kapsadı ve öncelikle türkiye'nin gereksinimlerini gözönünde tuttu. enerji sorunlarından haberleşmeye kadar farklı dallarda odtü'nde araştırmalar başlattı. (...)

mustafa n. parlar'ın yurtiçinde ve yurtdışında yayınlanmış 25 bilimsel bildirisi, biri çeviri beş kitabı, pek çok teknik raporu ve gazetelerde yayınlanmış 60'a yakın makalesi vardır. 4 çocuğu vardır.

(...) parlar'ın ölüm yıldönümleri, ödüllendirme günleri olarak anılmaktadır.

19 ocak 1982 tarihinde odtü'nde prof. dr. mustafa n. parlar eğitim ve araştırma vakfı tarafından tüm üniversite öğretim üyelerini de simgeleyen anıt park yapılmış bulunmaktadır. böylece, bir öğretim üyesinin heykelinin üniversiteye dikilmiş olması, ülkemizde ilk kez orta doğu teknik üniversitesi'nde gerçekleşmiştir. mustafa parlar, öğretim üyesiyle, öğrencileriyle birlikte olmaya devam edecektir.

ayrıca kendisi benim öz dedemdir. bu yüzden de gurur duymaktayım. ve eksikliğini hissetmekteyimdir. mekanı cennet olsun.”

cahit arf

Bir başka efsane hoca 1967'de Türkiye'ye dönüp ODTÜ Matematik Bölümünde çalışmaya başlayan ve 1980 yılında bu üniversiteden emekli olan 1997 yılında yitirdiğimiz Ord. Prof. Dr. Cahit Arf'tır. *ekşisözlükte* hakkındaki girişlerden kimileri:

“*dünyanın gelmiş geçmiş en iyi matematikçilerinden biri! çoğumuzun bildiği gibi kendi adını verdiği bir fonksiyonu *sin cos* gibi uluslararası alanda geçerli bir duruma getirmek her babayığidin harcı değildir..

* 1910 selanik doğumlu bilimadamı. izmir ve paris'te muhtelif okullarda eğitim gördü. 1933 üniversite reformu sırasında i.ü. fen fakültesi doçent adaylığına getirildi. doktorasını almanya'da tamamladı. orada ünlü alman matematikçisi hasse ile 'hasse-arf teoremi'ni oluşturdu. 1943 yılında prof., 1955 yılında ise ord. prof.'luğa yükseltildi. 1963 yılında emekli oldu. 1 yıl robert college'da ders verdi. daha sonra abd'de princeton yüksek araştırma enstitüsünde ve california üniversitesi'nde çalıştı. ödtü matematik bölümünde 1967-1980 öğretim üyesi olarak görev yaptı. ortaya attığı kuram ve terimler kendi adıyla tanınmaktadır: arf değişmezi, arf halkaları, arf kapanışları... (cumhuriyet, 25 eylül 1989)

'bilimadamı törenlerden hoşlanmaz, çünkü törenlerde çok büyük sahtekarlıklar vardır' demiştir.

'tavuk yumurtadan, yumurta tavuktan... durmuyor, durdurmak imkansız ve anlamsız. o zaman allah da anlamsız ve gereksiz bir icat. düşünce tembelliğine itiyor. kesin olarak bilsem ısrar ederim, ama böyle bir şey yok' da demiştir.

'en büyük denge bozulması ölüm' de demiş. (ikibine doğru, 26 nisan 1992)

26 aralık 1997 tarihinde sabaha karşı istanbul, bebek'teki evinde öldü.

öldüğünde cenaze törenine i.ü. rektörü bülent berkarda, prof.dr. erdal inönü, ödp başkanı ufuk uras, ip başkanı doğu perinçek, kızı fatma arf oliver, damadı chadwick oliver ve torunları, tübitak başkanı (o zaman) dinçer ülkü ve çok sayıda bilimadamı katıldı.

31 aralık 1997 tarihli milliyet gazetetesinde hasan pulur'un yazısının başlığı şuydu: 'cumhurbaşkanı arf'ın cenazesine gitmeliydi'.

ismet berkan 29 aralık 1997’de radikal gazetesindeki köşesinde : ‘cahit arf neden manşet olmadı?’ başlığını kullandı.

* 12 eylül’den öncedir. ortalık karışıktır. odtü’den cahit arf ve birkaç genç bilim adamı daha genel kurmay tarafından görüşmeye çağrılır. bir odada paşalar ve cahit arf konuyla ilgili görüşeceklerdir. paşa der ki, ‘bizim de harp akademilerimiz var oralarda da üniversite seviyesinde eğitim veriliyor ama oralarda hiçbir karışıklık olmuyor. nedir bu üniversitelerin hali?’. bunun üzerine cahit arf konuyu özetleyen ve neredeyse bilimin ve özgür düşüncenin tarifini yapan şu sözleri sarf etmiştir. ‘bu çocuklar hiçbir zaman kendilerine öğretilenleri sorgusuz sualsiz ezberlemezler ve doğruluğuna kayıtsız şartsız inanmazlar çünkü biz bile öğrettiğimiz şeylerin doğruluğundan şüphe etmekteyiz”’.

Yukarıda anlatılan olaya, Cahit Arf ile birlikte görüşmede bulunan bir öteki ODTÜ hocası, — İnşaat Mühendisliği Bölümünden Prof. Dr. Uğur Ersoy tanıktır. Ersoy “*Cahit Hoca*” başlıklı yazısında anlatmıştır: “Bir gün Genelkurmay Başkanı’nın bizi görmek istediği haberi geldi. ODTÜ sorununu bizden dinlemek istiyordu.

Genelkurmay Başkanı’nın odasına girdiğimizde biraz şaşırdık. Oda, üç dört yıldızlı generallerle doluydu. Parti başkanlarına yaptığımız gibi, ODTÜ’deki sorunu genel çizgileri ile özetledik ve hareketimizin kesinlikle siyasi bir niteliğe sahip olmadığını vurguladık. Konuşmam bittiğinde oda derin bir sessizliğe bürünmüştü. Bu sessizliği Genelkurmay Başkanı’nın tok sezi bozdu:

‘Hocam, benim anlayamadığım bir husus var. Bizim de üniversitemiz var: Harp Okulu. Orada hiçbir disiplinsizlik yok, çıt çıkmıyor. Sizde boyuna sorun çıkıyor. Bunu anlamakta güçlük çekiyorum’.

Ne söyleyeceğimi şaşırmıştım. Verilecek yanıt belliydi; ama bu yanıt Genelkurmay Başkanı’nı gücendirebilirdi. Bunu da kesinlikle istemiyorduk. Ne yapacağıma karar verememenin sıkıntısını yaşarken Cahit Hoca yardımına yetişti.

‘Uğur, Sayın Başkan’ın bu sorusuna ben yanıt vereyim. Paşam önce bir soru sorayım size. Harp Okulu’nda öğrencilere ne öğretilmesi gerektiğini biliyor musunuz?’

‘Elbette biliyoruz,’ diye yanıt verdi Başkan. Cahit Hoca son derece sakın, gülümseyerek devam etti.

‘Bakın Paşam, sorun buradan kaynaklanıyor. Biz öğrenciye ne öğreteceğimizi tam olarak bilmiyoruz. Daha doğrusu emin değiliz. Eğer öğreteceğimiz her şeyden emin olsaydık, o zaman orası üniversite olmazdı. Üniversite, tartışarak gerçeklerin arandığı bir kurumdur. Tartışma olan yerde de sorun çıkması doğaldır Paşam’.

Şaşkınlıkla ve hayranlıkla Hoca’nın yüzüne bakıyordum. Cahit Hoca’nın yanıtında üniversitemizin olağanüstü güzel bir tanımı vardı. Kriz döneminde Hoca’nın hoşgörüsüne ve soğukkanlılığına hayran kalmıştım.” (*biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/ozel/arf/ersoy*)

ekşisözlükten alıntılarını sürdürüelim:

“*yaşam öyküsü son olarak, tosun terzioğlu ve akın yılmaz tarafından hazırlanan “anlamak tutkunu bir matematikçi” adlı kitapta anlatılan bilim insanı, dâhi.

* ‘ihtilallerin gerçek sorumluları, gerginlik içine itilmiş büyüksayıların korkunç gücünü hesaplayamayan yöneticilerdir.....’ diyerek, matematiğin kinayesini siyasetin karanlık dönemlerine kondurmuştur.

* 2009 yılında kullanılacak olan yeni 10 lira’nın üzerinde fotoğrafının olması son derece sevindirici olan dünyanın en büyük matematikçilerinden birisi.

* ilk kez yeni 10 tl lik banknotların arkasında gördüğüm ve bu güne kadar tanımamış olmaktan hicap duyduğum bir deha.

* hadi ilk ve orta öğrenimi geçtim ne bir kitapta ne bir hocanın kela-
mında, üniversitede bile bir kere adının söylenmemiş olmasına çok
üzüldüğüm, ilk olarak yeni banknotun arkasında gördüğüm, kim oldu-
ğunu öğrendikten sonra, acaba hala yaşıyor mu diye heyecanla araştı-
rıp baktığım, 1997 de öldüğünü öğrendiğimde; canlı olarak televizyon-
da dahi göremediğim için üzüldüğüm dahi türk matematikçisi.

hep okuduğumuz, öğrendiğimiz yasa ve teoremlerden sonra, 'ya arka-
daş bu millet bir tane bilim adamı çıkaramamış mı, bilim dünyasında
türkçe bir kelime göremeyecek miyiz?' diye hayıflanmamı bir nebze
olsun dindirmiştir.

eğitim sistemimizin araştırmaya değil, ezberciliğe dayandığını bir kez
daha anlamış bulunmaktayım. millet olarak her şeyi çabuk unuttuğu-
muz ve tarihimizi de bilmediğimiz bunun çabası.

* üniversitede okumak istediğim bölümü bana sevdiren,vay be demek
böyle matematikçiler de varmış dedirten,hayatımın 2 ünlü matematik-
çisinden biri (bkz: *john nash*)..niyeyse insanlarımızın çoğu yurt dışın-
daki adamları tanırken,bilirken,onların ünlü sözlerini söylerken bizim-
kileri 10 tl lerin üstünde ilk kez görüyorlar..

* doğum günü olması münasebetiyle
11 ekim 2010'da google'ın logosuna
konu olmuştur..

* 10 tl'den sonra bile hala kim olduğunu bilmeyenlerin belki google
aracılığıyla da olsa öğrenecekleri büyük matematikçi.

* büyük adammış, google'a çıktığına göre.

wikipedia'da baktım kimdir nedir diye, 'sentetik geometri problemleri-
nin cetvel ve pergel yardımıyla çözülebilirliği konusundaki yaptığı
çalışmalar'' diye bir cümle gördüm ve lisedeyken, örneğin; 'x kenarı
kaç santimetredir' gibi soruları cetvel ile çözebildiğim aklıma geldi.
demekki paralel evrende matematikçi olabilirmişim.

şaka bi yana, adamı tanımıyor olmamdan utandım, 10 tl'nin üzerinde
resmi varmış ve haberim yok. evet, o kadar fakirim yani."

Öğrencilerinden Ali Sinan Ertöz'ün Cahit Hoca hakkında yazdığı
makaleden (kısaltılmış) alıntıyla bu bölümü bitirelim:

"Hayatımın ODTÜ'lü yıllarına 1973 sonbaharında başladığımı hatırlı-

yorum. Matematik bölümü birinci sınıfında yüz elli taze- adamdık. Bize verilen ders programında yazan $\Phi 151$ -M13 ibaresini kahkahalarla birbirimize gösteriyor ve ne anlama geldiğini bilen birini arıyorduk. Buradaki Φ 'nin matematik derslerinin kodu olduğunu öğrenince pek çok arkadaşın morali bozulmuştu, artık bölümün kodu buysa varın gerisini siz düşünün diyerek. $\Phi 151$ dersi ise Tuğrul Taner'in verdiği 18 kredilik calculus dersi çıktı. Diğer derslerimizin kredileri 10'u geçmezken, 18 kredilik bir dersten alacağımız notun hayatımızı nasıl etkileyebileceğini henüz bilemezdik elbette. Öte yandan M13, yaklaşık otuz yıl sonra adı 'Cahit Arf Amfisi' olarak değiştirilecek olan ve hayatımızın büyük bir kısmını geçireceğimiz bölüm amfisiymiş meğerse.

Herşeyin olağan görüldüğü nadir bir ODTÜ gününde bizim grubun sosyal karıncası Reyryan babasının tavsiyesi üzerine matematik bölümündeki çok meşhur bir matematikçinin ofisine gidip onunla tanıştığını anlattı bize. Çok tonton bir dedeymiş. Dede diye bahsedilen kişinin yaşını tahmin etmeden önce o sıralar bizlerin henüz 19 yaşında olduğumuzu ve 30 yaşın üzerindeki herkesi içi geçmiş yaşlılar olarak algıladığımızı hatırlatmak isterim. Bizler bu tonton dedenin şöhretinin nereden kaynaklanıyor olabileceğinden çok Reyryan'ın tanımadığı bir hocanın kapısını çalıp içeri girebilme ve hatta ona 'sizinle tanışmak istiyorum' diyebilme cesaretiyle ilgilenmiştik. Dolayısıyla ben de hayatımda ilk kez Cahit Arf adıyla karşılaşılıyor olmaktan heyecan duymamış ama Reyryan'ın bu sosyal becerisine karşı şiddetli bir kıskançlık duymuştum.

Üçüncü ve dördüncü sınıflarda Cahit Arf'tan birkaç cebir dersi aldım. Hoca takımının kendisine kayıtsız şartsız saygı duymasına alışmış olmasına rağmen bizim küçük saygısızlıklarımızı ve şımarıklıklarımızı tebessümle karşılar adeta bundan hoşlanırdı. Zaten Reyryan söylemişti tonton bir dede olduğunu.

Bu derslerden birinde Cahit hoca tüm dönem boyunca bir konuyu bütün ayrıntılarıyla anlattı. Konu çok eğlenceliydi ve Cahit hocanın bizlere de bulaşan bir heyecanı vardı. Cebirde ilk çalışılan yapılardan olan gruplar üzerine gerçekten merak uyandıran bir konuydu öğrendiğimiz. Bir grubun 'bölenlerini' bilirsek grubu kurabilir miyiz? Bunun ne zaman yapılabileceğini ve yapıyorsa kaç değişik şekilde yapılacağını veren hesaplar vardı ve biz haddini bilmez lisans öğrencileri, bu hesapları yapıyorduk. Son haftaya girince Cahit hocanın bu konu hakkında anla-

tacakları bitti ve hafta boş geçmesin diye başka bir konu hakkında üstün körü bir kaç tanım yazıp bıraktı. Bize de dersin finalinin sözlü olacağını söyledi. Finale çok iyi hazırlandım. Öyle ki hangi iki grup verilirse verilsin sanki onları çarpar çurpar kaç değişik şekilde bir araya getirileceklerini on dakikada hesaplarım gibi geliyordu bana. Bu konuda bir lisans öğrencisine sorulabilecek tüm soruları ve cevaplarını biliyordum. Fakat finalde Cahit hocanın sorduğu sorular sadece o son hafta anlatmaya yeltenip de zamanı olmadığı için anlatamadığı konudan çıktı.

Yıllar sonra bu konu artık tatlı bir anıya dönüştüğünde Gebze’de bir kahve molasında, Cahit hocaya da anlattım bunları. Hiç ummadığım bir şekilde üzüldü. Günlerce benden özür diledi. Oysa ortada özür dileyecek bir durum yoktu. Hatta bu standard bir uygulamadır biz hocalar arasında: sınıfta işlemek isteyip de yetiştiremediğimiz konuları finalde sorarız, öğrenciler o konudan mahrum kalmasın diye. (...)

Doktoramı bitirip {yurda} geri dönerken Cahit Arf’ın Arf halkalarıyla ilgili makalesini bulmuş ve bu konuyu ayrıntılarıyla incelemeye karar vermiştim. Cahit Arf’ın hâlâ hayatta olacağına hiç ihtimal vermiyordum. Öyle ya, o daha biz öğrenciyken dedeydi. Bu yüzden Arf halkalarıyla ilgilenmeye başlamama rağmen Arf’ı hiç sorup soruşturmadım.

Türkiye’ye dönünce önce Boğaziçi’nde çalışmak istedim. ODTÜ’den bal almıştım ya artık başka çiçeklere de konmanın zamanıydı. Boğaziçi’nde beni çok iyi karşıladılar ama öylesine genç, saf, mutlu ve aptaldım ki bana İstanbul’da çalışabilmek için ailemden bir gelirim, kalacak bir evim olup olmadığını sormadan edemediler. Cahit Arf’ın hayatta ve Gebze’deki enstitüde olduğunu yine Boğaziçi’ndeki bu sohbet sırasında öğrendim. Yağmurlu bir günde Gebze’ye iş istemeye gittim. Cahit Arf’la asıl karşılaşmam olur.

Bundan sonraki üç yıl hayatımın en mutlu yıllarıdır. Cahit Arf’ın bir matematikçi olarak son dönemleriydi. Hızla yaşlanıyordu. Onunla paylaştığım her dakikanın ne kadar kıymetli olduğunu dahi algılayamadan dolu dolu geçen bir üç yıl yaşadım. Mutluluğun temel ögesinin masumiyet olduğu söylenir. O yıllar hayatımın masumiyet yıllarıydı. Bazan Cahit hocayla konuşa konuşa benim dilim de onunkine benzemeye başlardı. Mütemediyen peydah olan bir mevhumu yüksek mertebeye teşmil etmeye çalışır mamafih daima muvaffak olamazdım. Enstitüde bize

dede torun gibisiniz derlerdi. İşte Cahit Arf'ı hep o Gebze yıllarının eskimeyen anıları içinde hatırlarım.” (*Baraka Dergisi, İstanbul ODTÜ Mezunları Derneği Yayın Organı, Aralık 2005, s10-11.*)

popüler yabancı hocalar

2001 yılında Hürriyet gazetesinde “*Türkiye’nin en popüler yabancı hocaları*” başlığı altında yayımlanan yazıda ODTÜ’den 2 yabancı hocadan söz edilmiş. İşte o yazıdan alınan satırlar:

“JOSHUA BEAR (Amerikalı, Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

ODTÜ’nün en efsanevi hocalarından. Bunu şimdiki öğrencileri not korkusundan filan söylemiyor, eski öğrencileri de ‘keşke o derslere yeniden girebilsek’ diyor. Gülümsemesi ve pozitif elektriği ilk andan itibaren sizi çekiyor. Sahip olduğu bilgiyi, müthiş bir tevazu ve nezaketin arkasında gizliyor. En mantıklı, en hakperest, en şefkatli ve en faydalı hoca! Enerjisi bitecek gibi değil, bugüne kadar oturarak ders anlatmamış. Pardon, bir kez, bir ameliyat sonrası ‘özür dileyerek’...

1965’ten bu yana ODTÜ Eğitim Fakültesi Yabancı Diller Eğitim Bölümü’nde olan Doçent Joshua Bear (59) New York’ta doğar, Hollywood’da büyür, Berkeley Üniversitesi’ni bitirir. Amerikan hayat tarzını Türkiye’de, Türklerle birlikte tanır. O geldiğinde McDonald’s Kaliforniya’da bile yoktur ki! Türkiye’de yaşadığı 40 yıla yakın süre içinde Amerika’ya sadece üç kere gider, üçüncüsü YÖK’ü temsilen resmi görev nedeniyle. Birkaç yıl önce de Türk vatandaşı olur. Bu kadar yıldır Türkiye’de olunca yakın politik tarihin tanıklığı kaçınılmazdır: Dönemin Amerikan Büyükelçisi Komer’in makam otomobili, ODTÜ’nün bahçesinde yakıldığında (1969) o ders vermektedir. ‘Ne oluyor?’ sorusuna öğrencilerinden biri kibarca, ‘Sizin sefirinizin arabasını yakıyoruz efendim!’ cevabı verir. O da ‘Oo ilginç’ diyerek devam eder dersine.

Aslında Türkiye, kaderine çokook önceden yazılmıştır; ortaokulda Türkiye’yi ödev konusu yapan kaç Amerikalı öğrenci vardır ki? Hükümetin bir yardım programı nedeniyle iki yıllığına gelip geri döneceğini sandığı Türkiye’den kurtulamaz! 1967’de ülkesine döner, sadece bir ders yılı çalıştıktan sonra kendini yeniden ODTÜ’de buluverir. Hala burada olmasının bir nedeni de, hemen o yıl ‘başını

bağlaması' ve kendisi gibi akademisyen olan Ayten Coşkunoglu ile evlenmesidir belki. Öğrencileri tarafından iki kez yılın eğitimcisi seçilen Bear'ı efsanevi bir hoca yapan uzun bir listedir. Bilgiyi aktarmaz, paylaşır, aksi halde bir ders kitabından farkı kalmayacağını düşünür. Derslerde 'öğrenci uyutan hoca' asla değildir, espriyi ihmal etmez; çünkü öğrenciyi eğlendirmek kesinlikle gayriciddi bir iş değildir! Kimse şimdiye kadar öğrencilerine kızdığına tanık olmamış, bu sinirlerinin alındığı söylentisini doğurmuştur. Yaratıcılığı ise şurada saklıdır: bazen bir bisküvi kabından, bir su şişesinden, gelirken duyduğu bir cümleden bir ders yaratabilir! Şıklığı da dillere destandır, kimi erkek öğrenciler boşuna 'Yakında kız arkadaşlar bile çizgili kravat takarsa şaşırmayacağım' demezler!

HELGA RITTERSBERBER TILIÇ (Alman, ODTÜ)

O da bir Alman gelin. Bonn Üniversitesi'nde ve bir yıl da ABD'de insan coğrafyası, sosyoloji ve kentleşme okudu. Mastırını, Almanya'daki Türk, İtalyan ve Yugoslav işçiler üzerine yaptı (1984). Ama sadece Almanya'da araştırmak yetmedi, çalışmalarını bu işçilerin ülkelerinde de sürdürmek istedi. Onu Türkiye'ye getiren bu. Tamamen buralı olmasını sağlayan ise gazeteci Doğan Tiliç'la yaptığı evlilik. Bu nedenle doktorasına Türkiye'de devam etti, aynı zamanda ODTÜ Sosyoloji'de asistanlığa başladı. Ama tabii sistem ve bürokrasi farklı olduğu için, çok fazla ders almak zorunda kaldı, YÖK kuralları nedeniyle doktorası ve işi arasında tercih yapmak zorunda bırakıldı, doktorasını Almanya'da bitirmeye mecbur edildi, çok zaman kaybetti. Sistemin zorluklarını şimdi de 'yabancı gelin' olma durumuyla yaşıyor. Yani ona çok çektiğimiz -hâlâ da çektiyoruz ya-, yine de yıldıraramamışız; bugün yardımcı doçent, bir yandan akademik derslerini verirken, bir yandan da öğrencilerini yanına alarak Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki gecekondulara araştırma seferleri düzenliyor. Biraz 'disiplinli'. Hayır kırbacı yok, ama kırbaç yerine geçebilecek yöntemleri var! Biri 12, diğeri sekiz aylık iki oğlu ve Sibel Kalaycıoğlu'yla beraber yazdığı 'Cömert Ablaların Sadık Hanımları' adlı, Türkiye'deki gündelikçi kadınları anlatan bir kitabı da. Kimi yakınları 'sen artık asimile oldun', kimi öğrencileri 'O yabancı değil ki, bizden biri' dese de, Helga zaman zaman Helga'lığını yapıyor. 'Hayır ben Almanım, bu kadarını da yapamayacağım' dediği yerler oluyor." (Emel Armutçu: "Türkiye'nin en popüler yabancı hocaları", *Hürriyet*, 30 Mart 2001)

“sadist odtü hocaları”

‘Efsane Hoca’ların yanı sıra, *uludağsözlükte* “*sadist odtü hocaları*” başlıklı bir plâtförm yer alıyor:

“*herbirinin birbirinden sadist olduğu düşünölünce isim vermenin bile gereksiz olduğu hocalardır. yapılamayacak zorlukta ödevler verirler kendileri. sanki her öğrenci sadece kendi dersini alıyormuş mantığında davranırlar. insana robot muamelesi yaparlar. aynı gün içinde bir lab raporu, iki midterm, iki ödev tesliminiz olduğunda bile sizden üstün başarı isterler.”

odtü mezununun anlattığı ders

ODTÜ mezunu hocaların ders anlatamadığı yaygın bir yargı. *itüsözlükün* “*odtü mezununun anlattığı ders anlaşılır*” başlıklı bölümünde okunan kimi girişler şöyle:

“*hem xx’ten hem de yy’dan ders almış biri olarak söyleyebilirim ki ikisi de bir şey anlatamaz. üniversite hayatımda gördüğüm kadarıyla da odtülüler sadece kendilerine birşeyler anlatabilir etrafındakilere en ufak birşey anlatamazlar ya da anlatsalar da anlaşılır. anlatırken yaptıkları küstahlıklar da cabasıdır.

* ... lisesinin odtü mezunu matematikçisi ... sayesinde onayladığım görüştür. hoca derste kendi kendine tahtada ders anlatır, formül ispatlardı, ben de hiçbirşey anlamazdım. dersi dinlemeye kalktığımda sanki türkçe değil de farklı dilde birşeyler anlatıyormuş gibi geliyordu. anlatıklarını sadece sınıfın doğaüstü yetenekleri olduğuna inandığımız en inek öğrencisi anlar, diğer gariban öğrenciler de ders boyunca defterlerine resimler çizer, benim de dahil olduğum grup da dakikaları saniyeye çevirip zil sesini duymak için geri sayıma başladılar. ayrıca örnek vermek için örn. kısaltmasını değil de neden *ie* kısaltmasını kullandığını hala anlayabilmiş değilim.

* odtü mezunlarının mümkünse lise ve ilköğretim okullarından uzak tutulmasının gerekliliğini bir kez daha anladığım ve sonuna kadar desteklediğim önerme.

hayır zaten fizikten hiç bir şey anlamıyorum gidip bir de sayısal seçmişim hergün kendime küfür edip duruyorum yetmezmiş gibi fizik dersi-

ne gelen adam odtü mezunu ne demek ya şaka mısınız?

normal hocalardan türlü yalakalıklarla karneme 2-3 gelen fizik oldu şimdi 1. suçlu ben miyim ? kesinlikle hayır. (öğrenci insan asla suçunu kabul etmez)

hadi hepsini geçtim her şey benim salaklığım kabul ettim. peki türkçe-sini bile anlamadığım bir dersi araya milyonlarca ingilizce kelime sokarak yetmeyince gaza gelip fransızcayla da desteklemek.. gerçekten kelimelerin yetmediği bir an.

odtüden korkma bununla birlikte de nefret etme sebebi.

yapmayın arkadaşım böyle şeyler yazık günah o kadar odtü mezunu olmuşsunuz ne istiyorsunuz liseli gençlikten. gidin yaşıtılarınızla uğraşın, anlatmayın bana ders.

* yanlış bir genellemedir.

odtü bilmemne mühendisliği bölümünden mezun olan adamı öğretmen diye atayan, başta refahiyol hükümeti olmak üzere tüm hükümetlere selam olsun burdan.

makineci, elektrikçi adam ne anlar eğitim psikolojisinden, metoddan, piaget'den, bloom'dan? matematiği ya da fiziği iyi biliyor olmanız, aynı zamanda da öğretebileceğiniz anlamına gelmiyor sevgili arkadaşlar.

işte eğitim fakülteleri bunun için var. bildiklerinizi ilgili yaş grubundaki öğrencilere, onların psikolojilerini anlayarak anlatmanız, öğrenmelerini sağlamanız için var.

üstüne üstlük, hele de odtü'de bütün derslerin ingilizce okutulduğunu da göz önüne alırsak, mesela odtü makine mühendisliğinden mezun adamı getirip matematik derslerine sokun bakalım ne oluyor?

işte bu, branş dışı atamalar değil midir gençliği ebleh bir hale sokan? sadece cep telefonu modeli ya da makyaj malzemesi olmuş konuştukları konular. daha 22,4 sayısını ikiye bölemeyen lise mezunu sayısal öğrenciler var.

yakından ilgiliiyim bu konuyla çünkü, ben de odtü mezunuyum. ancak bir farkla. eğitim fakültesi, kimya öğretmenliği mezunuyum."

* lisede sahip olduğumuz bir hocamız nedeniyle katıldığım önermedir. | 119

kendisi makine mühendisliğinden mezun idi. fakat bizim ingilizce ve matematik derslerine girerdi. matematiği ingilizce anlatırdı. ama anlatığı dersi anlayamamamızın sebebi bu değildi zira kendisi türkçe de anlatsa anlattığından pek bi şey anlamak mümkün olmamıştır hiçbir zaman. garip bi adamdı. hem her dersin sonunda lafı nası başarıyorsa artık bi şekilde okul yıllarına getirir, hatıralarını anlatırdı. çok çekmiş zavallı demek ki 40 lı yaşlarda olmasına rağmen hala 18-19 yaşında başına gelen olayları yaşarmışçasına hararetili bi şekilde anlatırdı. mesela bir keresinde rapor almak için kolunu kapıya sıkıştırıp kırmış yoksa o sene sınıfta kalıcakmış. manyak herif tüylerimizi diken diken ederdi. adamın adını hatırlamıyorum ama üniversite hayatını ezbere biliyorum işte.

* fizik hocama bakıp doğruladığım önerme. tamam adam gerçekten fazla bilgili alanında. odtü'yü birincilikle bitirmiş. bilim adamı olabilecek bir insan. ama adam bir ders anlatamıyor. biliyor, acı bir durum ama aktaramıyor. elektrik gibi bir konuyu bile.

* dersleri ingilizce alıp terimleri ingilizce öğrendikleri için türkçe ders anlattıklarında ilk başlarda çok sıkıntı çektikleri doğrudur.

* esasen durum şudur, hızlı anlayan insan iyi anlatamayabilir. çünkü en kestirme yoldan anlamıştır kendi. ama halk kendi gibi değil, çeşit çeşit yollardan anlatılması gerek.

* bir insanın çok bilgili olması, bu bilgisini çok iyi aktaracağı anlamına gelmez. çünkü anlatmak da bir yetenektir. ve ne kadar kitap, kütüphane de devirsenez, eğer öyle bir yeteneğimiz yoksa, olmaz olamaz. odtü mezunu da böyle değerlendirilmeli. ama tabii ki genelleme yapılamaz. her odtü mezunu öyle olacak diye bir kural yok.

* ne demiş nietzsche:bütün genellemeler yanlıştır.herhangi bir dersin anlaşılıp anlaşılmayacağı hocanın mezun olduğu okula bağlı değildir hiçbir zaman.odtü biyoji mezunu bir hocam vardı ve ömrümde gördüğüm en iyi ders anlatan adamdı.ve eğer odtü nün verdiği eğitimin kalitesi de göz önünde bulundurulursa hocanın aldığı eğitimden en azından şüphe edilmemelidir.iyisi de var kötüsü de var. ama o kadar kişi için aynı şeyi söylemek çok yanlış bir tutum.

* xx'den(anadolu üniversitesi inşaat mühendisliğinde calculus dersini vermekteydi bu yıla kadar) ders aldıktan sonra kesinlikle katılmadığım genelleme.

* xx'den ders almamış kimsenin yapacağı bir genellemedir.

* yy'de xx adında efsane bir hoca vardır. odtü fizik mezunudur ve bu genellemeye gülüp geçmemi sağlayacak kadar iyi ders anlatmaktadır kendisi.

not: hatta kendisine burdan selam etmek isterim. bu sene dersime girerse filan, reklamını da yapmış olalım. ama şimdi gerçekten her konuda bilgi sahibi bir insandır, çok iyidir, übermensch'tir!"

yabancı dilde eğitim

ODTÜ öğrenciliğimiz aynı yıllara rastlayan Alev Alatlı, 2008 yılında Tempo dergisinden Selin Ongun ile "Yabancı Dil Aracılığı ile Eğitim" konusunda söyleşti. Alev Alatlı'nın web sitesinde okunabilecek olan söyleşi metni şöyle başlıyor:

"Geçen hafta Sultan Ahmet'te düzenlenen Konuşan Kitap Şenliği'nde Hayrünnisa Gül ile yazar Alev Alatlı arasında ilginç bir diyalog yaşandı. Alatlı 'Hanımefendi burada ama... Bir gün Türkiye'nin kraliçesi olursam, kimse, ne ODTÜ, ne Boğaziçi yabancı dilde eğitim yapamaz' dedi. Ve 'Kraliçeliğinizi bana verir misiniz?' diye sordu. Hayrünnisa Hanım ise 'Haklısınız ama yabancı dil de ihmal edilmemeli. Çocuklarımız kendilerini hem Türkçe, hem yabancı dilde çok iyi ifade edebilmeli' diyerek cevap verdi."

Dergi yazarının tanımıyla "Kaliforniya Üniversitesi'nde psikolojik dil-bilim üzerine çalışan, İngilizce ve Almancayı ileri seviyede, Rusça ve Japonca'yı orta seviyede bilen yazar Alatlı" ile yapılan söyleşinden kimi soru ve yanıtları aktarıyorum:

"{Hayrünnisa gül} Size 'Yabancı dil de ihmal edilmemeli' demiş ama?

Yabancı dil ihmal edilmemeli derken, elbette haklıdır. İnsanlarımızın kendilerini hem Türkçede, hem yabancı bir dilde ifade edebilir olmalarının önemi şöyle dursun, teknoloji üreten dilleri bilmemek demek, çağdaş gelişmelerin gerisine düşmek demektir ki, kabul edilemez.

Yabancı dilde eğitimin suyunu mu çıkardık?

Suyunu çıkarmak ifadesi hafif kalır! Çocuklarımızı eğitmek için yabancı bir dilin arabuluculuğuna baştan talip olmamalıydık!

‘Bu kadın ulusalcı mı oldu?’ diyenler olacaktır şimdi.

Beni kimin nasıl sınıflandırdığını kestirmeye çalışarak yaşayamam. İsteyen istediğini düşünsün. Bakın, öğrencinin öğrenme isteğini, bilime ilgisini, kendine güvenini yitirmesi, toplumsal bağlamda, anadiline, kültürüne olan güven ve bağlılığını kaybetmesi gibi sakıncalardan bahsetmiyoruz bile.

Neden bahsediyorsunuz?

Teknik bir arızadan söz ediyoruz. Şöyle ki, yabancı dil aracılığı ile eğitim yöntemiyle, ne fizik, kimya, matematik, biyoloji gibi temel bilimleri, ne psikoloji, sosyoloji gibi sosyal bilimleri, ne de murad ettiğiniz yabancı dili doğru dürüst öğretebilirsiniz. Yaygın inancın aksine, yabancı dil aracılığı ile eğitim, bir yabancı dil öğretme yöntemi değildir. Sanmayın ki, meselâ, ODTÜ mezunu bir mühendis ya da psikolog ‘şakır şakır’ İngilizce konuşur. ‘Şakır şakır’ da ne demekse, tabii! Kaldı ki, yabancı dilde okuma ve anlama hızı, anadile göre çok daha yavaştır. Yabancı dil aracılığıyla eğitim gören öğrencilerde bu hız anadiline göre 3-5, giderek 6-8 kat hatta daha yavaş olabilmektedir. Bu durumun öğrencide yaptığı tahribat şöyle dursun, eğitim sistemini ne denli yavaşlatabileceğini düşünün. 21.yüzyıldayız, daha da yavaşlayacak halimiz kaldı mı?

Simitçi amcaya anlatır gibi anlatır mısınız; Yabancı dilde eğitimin topluma verdiği zarar nedir?

İki ana dil olmaz. Bir tane olur. İnsan beyni bir dile göre kurgulanır. O kurguyu bozarsan çocuğu ezberciliğe itersin. Fizikte fizik hocaları olur. Ama fizikçi çıkaramazsın. Matematik öğretmeni olur ama matematikçi çıkaramazsın.

Ya ‘Bir dil bir insan iki dil iki insan’ formülü?

Bu sözü başka bir dilde duymadım. İki insan olmak da şizofrenidir, unutmayınız.

Bir de ‘Görüyor musun, koskoca Türkiye’nin Başbakanı İngilizce bilmiyor. Yakşıyor mu hiç?’ var. Bu bakışının neresindesiniz?

Bunu söyleyenlerin büyük bir kompleks içinde olduğunu düşünüyorum. Koskoca Amerika’nın Başkanı da Fransızca bilmiyor. Vay vay vay!

Başbakan'ın İngilizce bilmesi fena bir şey mi?

Kötü bir şey değil elbette. Fakat her tarafımızdan kompleks akıyor. (...)

Anaokullarında Çince dersi talep eden veliler de var?

Velilerin çocukları aracılığıyla sınıf atlama hevesleri, akademik hafif-meşreplikle birleşince 4-5 yaş çocuklarına Çince, Japonca öğretimi gibi saçmalıklar da tanıtım broşürlerinde (ve okul ücretlerinde!) yerini buluyor tabii. Oysa, dilbilimden şu kadarlık nasibini almış her akademisyen bilir: Çocukların kavrayış ve düşünce yetenekleri, yaratıcılıkları bir ömür boyu anadillerinin ses birimlerini, sözcüklerini, söz dizimini, kavramlarını içselleştirmelerine bağlıdır. Zihinsel üretim bu temel üzerine bina edilir. Anadilini iyi bilmeyenin, hiçbir yabancı dili iyi bilmeyeceği de bir vakıdır. Bilmem siz hiç bir Türk öğretmenin Türk öğrencilere İngilizce konuşarak fizik ya da edebiyat öğretmeye çalışmasına şahit oldunuz mu? Ben, oldum. Sizi temin ederim, kara mizahıdır. Çocuklarına bu kadar düşkün, yemeyip yediren, giymeyip giydiren bizimki gibi bir toplumun, ne yapıp edip, eğitimde yabancı dil kullanmaktan vazgeçmesi yaşamsaldır.

Bu fikre karşı olanlara verebileceğiniz somut bir zarar var mı?

Elimizde ciddi araştırmalar var. Türkçeyle eğitim gören Siyasal Bilgiler Fakültesi, Mülkiye, öğrencileri ile İngilizce eğitim gören ODTÜ öğrencileri üzerinde yapılan bir çalışma, anadilinde anlama ve anlatım yetenekleri üniversiteye girişte SBF öğrencilerinden daha yüksek olan ODTÜ öğrencilerinin, son sınıfta, anlama, anlatma yeteneklerinin, yani, yaratıcılıklarının, SBF öğrencilerinin gerisine düştüğünü; giderek lise bitirme aşamasındaki yeteneklerinin de altına indiğini gösteriyor. Bu araştırmanın ilk verileri 2003'te iki ayrı bilimsel toplantıda açıklandı. Yeterli mi, elbette yeterli değil!"

Bu konuda son olarak *forum.arkitera.com* sitesinde yer alan bir tavsiye mektubu:

"Sevgili Yasemin,

Eğer teknik bir üniversite arıyorsan ODTÜ tek teknik üniversite değil Türkiye'deki.. İngilizce eğitim ise ne kadar doğru bir olay emin değilim.. çalıştığım yerlere İngilizce eğitim veren okullardan stajyerler gelirdi, 'sıva'nın ne olduğunu bilmeyen 3. sınıfı bitirmiş öğrenciler..

ama 'sıva' yerine 'render' diyince.. 'haaa, tamam canım, biliyorum tabii ki "render"ı' derlerdi.. kolaysa gidip bir ustanın yanında böyle konuşunlar bakiim.

Diyeceğim şu ki, tercih sebebin İngilizce eğitim vermesi olmamalı..."

odtü türkçesi

Önceki satırlarda sık sık değinilen "ODTÜ Türkçesi" hakkındaki girişler, ODTÜlülerin bir melez dil kullandıklarını sergiliyor.

"*es501 aldım ama cc geldi', 'hayvan, midtermde top çekmişsin', 'kastım olum daha 371 var irregularım', 'öğlen karıncuğa gidelim'... daha gider bu...(bkz: hocam ne ayak)

ingilizce eğitimin verdiği bir dezavantaj olarak, teknik terimlerin büyük bir çoğunluğunun ingilizcesi kullanılır. kayıtsal işlemlerde de maalesef aynı dili görmek mümkün. maymunca da denen bu dil, dışarıdan bakıldığında çok itici gelse de, ne kadar duyarlı olmaya çalışsa da bazı insanlar, bir yerden sonra kaçınılmaz olan bir sonuç. içinden çıkılmaz bir döngüye girmiş maalesef durum. çözümü yok değil elbette. herşeyde olduğu gibi bireylere düşüyor görev.

gelişmiş örnekleri için (bkz: boğaziçi tarzancası)

(bkz: realize etmek) (bkz: develop etmek)

* bu dil tamamen ingilizce eğitim almaktan kaynaklı olarak bazı kavramların türkçelerini unutmaktan kaynaklanır. özentilikle uzaktan yakından alakası yoktur.

sıcak edit: bugün bir hocamla konuştum master konusuyla ilgili o da aynı şekilde konuşuyor. devamlı ingilizce konuşunca insan türkçeden daha yatkın oluyor bazı kullanım kalıplarına.

—olum proposal aldım ya - şimdi bu air tablelarla atışları yapacağız tabii önce check edelim poçkları. understood? arkadaşım sana diyorum understood?

* odtü mezunu biri olarak bunun daha beterini koç üniversitesinde yaşadım...eğitim dilinin ingilizce oluşundan dolayı teknik terimler, türkçe cümle içinde ingilizce halleriyle kullanılırdı odtü'de...bu da çok

doğaldır, çünkü o terimleri hayatında ilk defa o halleriyle gören ve öyle öğrenen insanlardır çoğu öğrenci...yine de biraz çaba gösterilerek 'force' yerine 'kuvvet' denilebilir...bilim dili tüm dünyada maalesef ingilizcedir...ancak koç'taki hocalar olayın b.kunu çıkartmış durumda...bikaç örnek: - çocuklar ben onu bir 'itere' edeyim... (düşüneyim manasına) -bu olayı nasıl 'interpret' edebiliriz... (yorumlayabiliriz) - bu yöntem çok 'primitive'.. (ilkel demek istiyor) bunlar teknik terim değil...bunlar yabancı hayranlığından, ukalalıktan başka bi b.k değil...zaten okulu sınıra yakın yapmışlar, bi b.k olursa kaçması kolay olur diye...

3.00 not ortalaması olduğunda transkriptte görülen honour derecesini nitelendirmek için (bkz: anırmak) örn: - hocam bu dönem de anırıyor musunuz duyduğuma göre? - ya sormayın ya hocam, espi ikiyüzdörtten withdraw çekmeseydin hay anıracaktım. ama olsun en - a'lamaktan iyidir. neyse gelecek dönem replace edicez inşallah...tabii bu kullanımın özentilikle uzaktan yakından bir alakası yoktur, tüm sistem bu kullanım üzerinde şekillenmiş olduğundan bu durum normaldir, hem ankara'da artık mahalle bakkalıyla dahi hocamlı konuşulmaktadır. (bkz: istisnalar kaideyi bozmaz) (bkz: sözlük türkçesi)

* odtüde bulunduğum seneler içinde hocam'dan gayrı normal türkçeden farklı bir hitap sözü, fiil veya isim ile karşılaşmadığım türkçedir. vizeye midterm denmesi tamamen eğitim dilinden kaynaklanır. ingilizce eğitim yapan liselerde de quiz lafınının yerleşmesi gibi birşeydir. yerleşke konusuna gelince o üniversite yönetiminin eee... siz türkler nasıl diyor ee hah işgüzarlığından başka birşey değildir. kavramları ingilizce kullanmak istemeyen kullanmaz ama bunun için o üniversiteye gelmeden önce bazı birtakım şeyleri biliyor olmak elzemdir. essay lafını ilk defa odtüde duyan bir insanın kalkıp ona deneme demesi beklenmez ama bir de kalkıp - yok o tam deneme değil başka birşey dediklerinde insanın hafiften siniri kalkıyor. velhasılkelam sorun odtünün değil her yerde bulunabilecek ne olucam proof insanların sorunudur.

ingilizce sözcüklerden ve söz gruplarından oluşur. ama 'yerleşke' sözcüğü müstesna. türkçeyi her anlamda katleden odtü, kampüs yerine yerleşke diyerek bir anlamda takiyye yapmaktadır.(bkz: university chorus) (bkz: yesinler)

(bkz: Odtü registration)

(bkz: yarı türkçe yarı ingilizce konuşmak)

(bkz: türkçe terimleri dershanede öğrenmek)

* cross çekmek: asistanın sınav kağıdına çarpı koymaya verdii isim

odtü mensupları tarafından yoğun kullanıldıkları için bazı kelimelere verilen ortak ad. örnek: yerleşke, örgü, çalıştay.

tüm insanları hocam kelimesinin sevgi dolu kapsayıcılığında(!) kucaklayan öztürkçe ukteli dil oluşumu.

fiziğin önündeki çimler: fôç; çarşının önündeki çimler: çöç

körve basmak, top altına 20 çekmek (top çekmek fiilinin biraz daha detaylandırılmışı) ve yurтта kalanlar için çskonu ile ilgili detaylı açıklamaları için: (bkz: #4827704)(bkz: #101597)

odtü tarzancası, veya başlıktaki ifadeyle odtü türkçesi, ingilizce yerine eğitim dili olarak kullanılsaydı şimdiye çoktan aya gitmiştik. hem yabancı dildeki (güncel bilimsel birikimin –sallıyorum - %98'i) kaynaklara erişimi, hem de hocanın ve öğrencilerin gerçek katılımını - soru sormayı, ders anlatmayı - sağlayan türkçe eğitim.

benefitiniz açısından textbookunuzdaki formulationları memorize etmenizi encourage ediyorum gibi bir örneği bulunan lehce.

* hocası, öğrencisi, çalışanı tüm odtülüler tarafından konuşulan dil. derslerin ingilizce yapıyor olmasından ziyade öğrencilerin odtüye gelene kadar bir halt öğrenmemiş olmasından ve buraya gelip ingilizcesini öğrenince de türkçe kavramlara geçiş yapamamasından kaynaklanır. üniversiteye has kavramların (örneğin add-drop, honour, suspension...) ve eğitimi alınan/verilen bilim dalına ait terimlerin ingilizce halleriyle kullanılması belki bir yere kadar anlaşılabilir. ancak türkçesi domuz gibi bilindiği halde günlük hayata dair bir sürü kelimenin ingilizcesinin türkçe cümlelere sokuşturulması gerçekten rahatsız edicidir (örneğin memorayz etmek, dikriiiz olmak. şift etmek...)

* hocam sen onu adviser'a approve ettir taaam mı?

mezun olalı bir sene olmasına rağmen işyerinde kullandığım ve suratıma aval aval bakılmasına sebep olan anadilim. özentilikle alakası

yok. hakkaten eğitimini aldığımız bilimlerin bir çok teriminin de türkçesi yok. var diyen contingency'i çevirsin.

(bkz: withdraw çekmek) halamdan dayak yemenin eşğine gelmiştim.....

- 'abi bak, anlamıyacak bişi yok: bu eğri supply, bu onu kesen de malum demand; ikisinin kesiştiği nokta da equilibrium işte. demand shift ederse, supply da equilibrium da ona göre shift ediyolar. tamam mı?'

(bkz: extrapolate etmek)

(bkz: top çekmek)(bkz: hocam)(bkz: withdraw etmek)(bkz: drop etmek)

* high honour yapmak.

* dızmız olacaaz hocam...

* eğitim dilinin ingilizce olduğu tüm ülkem üniversitelerinde kullanılagelmiş bir dil olması dışında hocam sapkınlığı ile bir nebze de olsa diğer üniversitelerden ayrılmaktadır. bilkent'teki tikky olmayan mühendis menşeli insanlar aslında bu dilden başka bir şey konuşmamaktadırlar. zaten bu dilden başka bir dil hangi üniversitemizde vardır ki? (bkz: soruyla biten entryler) (bkz: sözlük formatı)

* insanların odtüye ilk girişlerinde anlamadığı, ama haftalar aylar geçtikçe benimsediği, yıllar geçtikçe de tiryakisi olduğu bir tür lehçe. daha odtü dolmuşuna bindiğiniz anda duymaya başlarsınız bu garip lehceyi: 'hocam şurdan bi kapı uzatır mısınız'. 'ha, ne' olursunuz ilk başta. bir de birinci sınıfta iken duyduklarınız vardır ki özellikle okula ilk kayıtlarda: 'addroplar da eklersin', 'advisoruna approve ettirmeyi unutma', 'tutorial var akşam' gibi. bir iletişim sorunu da ilk ders programınızı aldığınız zaman derslerin nerde olduğudur. mm125in merkez mühendislikte, bmb4'un bilgisayar da olduğunu bilebilirsiniz belki ama z118in kimya mühendisliğinde, p3un fizikte olduğunu tahmin edemezsiniz. o yüzden 'orientation' programına mutlaka katılmanızı ve bu türkçeye alışmanızı tavsiye ederim, aksi takdirde benim başıma geldiği gibi bir yıl sonra bile finale gireceğiniz yeri bulamamanız mümkündür.

arı türkçelerinin yanında ingilizce sözcükleri de sıkça kullanmayı pek severler. (bkz: yabancı hayranlığı)

* iktisat bölümü hocalarından ...'in yanında konuşulması imkansız dil....- hocam bıdıbıdı olursa interest rate'e ne olur? - faiz haddi arkadaşım...-nasıl????

- hocam 'essay'lerin 'conclusion' 'paragraph'ındaki, 'thesis statement'i 'paraphrase' edecek miyiz?.. -2. 'midterm'ün 'objection'ı için 'office'ime 'office hour'da gelin - hocam, 'add-droplar'dan önce bi 'technical elective'in 'first meeting'i var da ben 'approve' ettirmesem olur mu? zaten daha 'prerequisite'lerini öğrenemedim.....diye uzar gider

- labım var yarın, summary yazmam lazım - daha bir objectionım iki presentationım bi de midtermüm var ya. kafamda bozuk bottom yapmışım calculuste.

- hocam bu hatunun bana etkisi çok ilk yıl çıkmıyorduk durumum unsatisfactory'di şimdi bu kızla çıkmaya başladım kızın high honour'undan gaza gelip inekledim 2 yılda high honour'un diplerine kadar vurdum..

* odtü de okumasanız bile kampüse sık sık gitmekten ya da odtülü arkadaşlarınızın olmasından mıdır nedir ağzınıza bir şekilde yapışan melet. İstanbul'a geldiğimde dolmuşçulara ona buna hocam demişliğim vardır. artık yabancılaştık tabii.

- yani şimdi bir şeyi de kendim discover edeyim demek yok alışmışsınız spoon feedinge böyle gider bu.

* ilk gün makine bölümü nerededir hocam sorusuna 'aam şurda bi notice board var oradan bakarsan bulursun' cevabını almıştım.

* herhangi bir ingilizce kelimenin sonuna etmek olmak kılmak yardımcı fiileri getirerek kurulan cümlelerin türkçe olduğu yanlışlığı...

* odtüye haiz komik bir çatışma, bir çelişki durumu daha. odtü... bir yandan öztürkçeye yeni kelimeler katmak ile övünen, öte yandan başlı başına ingilizce ile eğitimini, amerikan üniversite sistemini ve idare yapısını benimsemiş türkiye'nin en iyi üniversitelerinden biri. bir tarafta bas bas komünizm çığlıkları atan öğrenci örgütleri, diğer taraftan ingilizce eğitimi bir avantaj olarak görüp yarın öbür gün bir şekilde amerika'ya oraya buraya gidip akademik çalışmalarını o ülkel-erde yapmak için can atan, 'biliyor musun bu okulun kampusünü de amerikalılar yapmış; silah şeklindeymiş; rusya'yı gösteriyormuş

namlusu da; hatta haritaya bakınca açıkça belli oluyor' diyerek bir şekil bunu söyleme ihtiyacı duyan öğrencileri ile böyle iki derede bir arada kalmış diğer bütün unsurları ile, oluşmasına şaşırılmaması gereken bir dildir odtü türkçesi. diğer özel üniversitelerde yok mudur bu absurd türkçemsiler? elbette vardır ama zaten o üniversitelerde konuşan insanların niyeti, kültürel yapıları, değer yargıları bellidir. zaten baştan aşağı tikky jargonundan oluşan bir dilin konuşulduğu yerlerde böyle bir çelişki de pek olmamaktadır.

* genellikle cümleler türkçe gramer kurallarına uyumlu olarak kurulurken o cümlenin içinde bulunan sözcüklerin büyük bir bölümü ingilizcedir. terminoloji ingilizce ama o terminolojinin pratiğe geçtiği yapı türkçedir. garip bir harmoni oluşturur bu durum. ve nedense odtü mensubu hiç kimse yadırgamaz bu durumu. benim için en ilginç bin bir çeşit ingilizce sözcük kullanılırken nedense kampus yerine ısrarla yerleşke denmesidir.

(bkz: repeat olmak)

* odtüdeki çaylaklık dönemlerimde make up'ı ilk duyduğumda 'yahu millet sınava girmiyö, üstüne gece gezmesinde, üstüne makyaj yapıyo' gibi salak yorumlamalar yapmama sebep olmuş, şimdilerde alışkanlık olmuş dildir. saflığın sebebi aşırı uykusuzlukla ilk tanışma olabilir.

* sondan eklemeli bir dil olarak ingilizce kavramıyla pek sevişen bir dildir kendisi.

(bkz: hocam lecture hourlarda attendance alınıyor mu) bu laf ikinci dönem calculus 120'nin ilk dersinde tarafıma yöneltilmiş bir sorudur. dakikasında soğuk su gibi çarpıp ayıltmıştır beni. odtü türkçe'sini en iyi örnekleyen durumlardan biridir. hocam var, ingilizce terim var, sonran eklemeli ingilizce kelime var, ingilizce başlangıç türkçe bitiriş var. tam diyalog: - hocam lecture hourlarda attendance alınıyor mu? nasıl yani? ha lecture hour ders saati, attendance yoklama, yani ders saatlerinde yoklama alınıyor mu diyor bu adam bana, haaa.- hocam? - ha yok yok alınmıyor merak etme sen

* lim taşı (bkz: kireç)

- hocam tez olarak su konuyu yapsak nasıl olur? - evet, evet. o konu bu aralar çok 'hot'!

başkaları tarafından anlaşılmadığını bir arkadaşımın yaşadığını diyalog sonucunda öğrendiğim dil: + okul nasıl gidiyor. - kötü valla, repeat olacam herhalde bu dönemin sonunda.+ sizde hiç olmazsa repeat falan var, bizde o da yok. - honk ??? (arkadaşım repeat'i telafi için sınav tekrarlama olarak anlamış, anlayana kadar akla karayı seçtim)

(bkz: yaşasın c aldım)

* ne 'ohoo ben odtülüyüm hocam' diye herkese ilan etmektir bu davranış ne de 'necati beni irite ediyosun aşkınum'lık bir ne bileyim britanya köpekliği bir amerikan uşaklığıdır. söz konusu üniversitede eğitim dili ingilizce değil odtücedir,oturup eleştirmeden önce yabancı dilde eğitimin niteliği tartışılmalıdır. odtü dışındaki kullanımlarına yorumlar 'artist lan bu' ya da 'türkçesini bilmiyo tühh allah kahretmesin' dir. örnek verecek olursak; - (şantiyede) usta ,şimdi bu kadar yük buckle etmez mi? +höö? (iç ses: kaltak karı hava atıyo mu lan bu??) +şimdi bu program aslında dolu savak dizaynında kullanılır ama.. ben: dolu savak ?? +dolu savağı bilmiyosun ha? yazık bi de odtülüyüm diye geçiniyosun ben: ha anladım spillway diyosunuz +mnsnsym!! kıssadan hisseye, odtüceyi tartışmaktan çok, gençlerin kendi ülkelerinde neden yabancı dilde eğitim gördükleri tartışılmalıdır acımasızca eleştirmekten daha çok...o kadar dedim canlar beni refuse etmeyin diye ama dinleyen kim pehh..

* lisede iken odtü mezunu matematik hocamız:-bizim bir arkadaş vardı. bi repeat aldı, bi repeat daha. sonrası sepet havası.

* eskiden biz proflarımızın yanına yaklaşılamazdık. çocuklar 'you are too lucky' yani. ayrıca beni de hep böyle 'smiley face' göremiceksiniz.

* sırf odtüye mal edilmesi yanlış olan, yurdun dört bir yanında yabancı dilde öğretim veren üniversitelerin lehçesidir.

(haydisohbet.com/sozluk/Odtü_turkcesi.html)

en iyi mühendislik odtü'de mi, boğaziçi'de mi?

forum.memurlar.net sitesinde “En iyi mühendislik hangisi? Boğaziçi mi? ODTÜ mü?” başlıklı bir plâtfon var. Orada da eğitim dili üzerine görüşler yer alıyor:

“*kimse kimseyi kandırmasın, ne ODTÜ ne de BOĞAZİÇİ eğitimde iyi. hatta biz Türk milletinin beynini bile unv.de (üniversitede)

köreltiyorlar neden.?? Çünkü eğitim dilleri İngilizce. Ben birçok şeyi kendi dilimde anlayamazken onlar nasıl ing(ilizce) anlatmaya çalışıyor ve hala bunun için uğraşıyorlar anlayamıyorum. Evet ben 7 sene anadolu lisesinde matematik feni ing(ilizce) okudum da çok şey m öğrendim, bana ekstra bilgi mi kattı hayır tam tersi ezberi bir sisteme taa o zamandan bizi itmeye başladılar. ingilizcesini biliyoruz Türkçe anlamını bilemıyoruz. Sonuçta ne oluyor bizim Büyük türk beyinleri hiiç bir zaman üretmiyor, hep dışardan satın alıyoruz, hep taklit ediyoruz. Boğaziçi ne yapıyo Amerikan kültürünü aşlamaktan başka? Adamlar kendi tarihlerini anlatıyo ki olmayan tarihi. Ben Yıldız Teknik mezunuyum. Burda süper mühendis yetiştiriyorlar demiyorum ama en azından %30 ing(ilizce) ile sana yeten kısmı veriyorlar ve dersleri senin anladığın dilden veriyorlar İTÜ’de de o şekilde. Belki onlar da aynı şekilde eğitimini Türkçe yapsa, belki de biz şu an kendi aramızda karşılaştırma değil de ODTÜ, BOĞAZİÇİ mi iyi yoksa HARVARD mı iyi diye tartışıyor olabilirdik...”

Kimileri ne ODTÜ’yü, ne Boğaziçi’ni, ne de Türkiye’deki öteki üniversiteleri yeterli buluyor. ODTÜ ve Boğaziçi öğrencilerini ‘kariyer yarışçıları’ olarak niteleyen bir ‘giriş’:

“*yazılanları okuyunca çok güldüm. herkesin görüşüne saygım (var) ama şunu belirtmek isterim ki yapılan yorumların büyük çoğunluğu ilkel mantık ile yazılmış. evet ilkel bir bakış açısı ile şekillenmiş yazılar. Bu yorumları 10-15-20 sene önce yapmış olsaydınız tamam derdim. haklısınız. Çünkü *kaliteli* hocaların çoğu ODTÜ, İTÜ, BOĞAZİÇİ gibi üniversitelerdeydi. Aynı şekilde en iyi kütüphaneler yine bu okullara aitti.

Peki ya şimdi????

Şimdi İnternet denen bir olay var!!!! İnternette istemediğin kadar döküman, soru, proje, fikir dolaşıyor. Dünyanın dört bir yanı ile iletişime geçilebiliyor; dostluklar kurulabiliyor; projeler hakkında fikir paylaşımları yapılabiliyor. Yeter ki bir insanda merak olsun. En önemli hazine günümüzde budur işte: Merak.... Odtü,İtü, boğaziçinin sitelerine tenezzül edip bakan kaç kişi var allahaşkına.

Bu sözde gözde üniversitelerin hocaları, araştırma görevlileri ve öğrencileri uzun yıllardır ortaya ne gibi bir ürün koyabilmişlerdir acaba????

Zaten ülkenin Sanayi Ar-Ge'sinde ve genel bilimlerinde sıfır çekmesi, ortaya bir ürün koyulmadığının ispatıdır.

İyi üniversitelerin öğrencileri 'çok zeki' "görünümlüdürler. 'Çok hızlıdır; bir soru verin ellerine *hızlıca* çözmeye çalışırlar. Tıpkı bulmaca çözen kişiler gibidirler. Farkederseniz bulmaca çözenlerde etrafta çok zeki zannedilir. :))) Fakat 'Yeni'yi düşünmeye alışık değiller.

Hayal kurmak kişiye gerekirse kariyerinde büyük bedeller ödettirir. Ama iyi üniversitelerde bir kariyer yarışı olduğu için herkes bu yarışın kurallarına göre oynar.

Peki diğer üniversitelerimiz ne durumda??? Açıkçası diğerleri de bir halta yaramıyor diye düşünüyorum. Onlar da Odtü, Boğaziçi'yi falan yakalamak için öğrencilerine gereksiz yere anlamsız bir şekilde yükleniyorlar. Neyini yakalayacaklarsa artık onu da bilemiyorum.

Bu ülkenin hiçbir üniversitesi bir halta yaramıyor. Ülke gün geçtikçe daha da taklitçi bir ülke oluyor. Eğitim sistemimiz insanlara kariyer yarışını öğretmek yerine onlara düşünmeyi ve hayal kurmayı öğretmeli.

İşte bu yüzden ben diyorum ki...Odtü ve Boğaziçinin ikisi de çok kötüdür. Öğrencileri kariyer yarışçılarıdır. En hızlının en iyi şey olduğuna inandırmışlar kendilerini. Yeni bir şeyi düşünmek istemezler. Çünkü kimse yeniyi düşünme bedelini ödemek istemez.

Sözde 'İyi üniversitelerimiz'in öğrencileri, tam da yabancı şirketlerin aradığı tiplerdir. Zaten, ya o şirketlerde alt-üst yöneticilik yaparlar; ya da ABD'de bilim işçiliği yaparlar. Hayatları boyunca yeniyi düşünme cesaretini gösteremezler. Çünkü tek amacı, kariyer yolunu uzatabildiği kadar uzatmak. Okul sonrası 'güzel' bir şirkette iyi bir maaş alıp 'lüks' bir hayat yaşamak. İşte hepsi bu. veya ABD'de bilimsel deneyleri 'izleyip' geri kalan zamanında hayattan zevk almaya çalışması. Hayal kurmak veya bir sistemin ayrıntıları ile kafayı yemek ona zevk vermiyor aslında, belki çeşitli içkilerden tatmak, sağı solu dolaşmak ona zevk veriyor. İlham bekliyor bu arada, ama gelmiyor. Çünkü.....çünkü belli.

Ülkemiz mühendislik açısından acınacak hatta ağlanacak halde. Bu ülkede ne yazık ki Mühendislere teknisyenlik yaptırıyorlar. Bu da işin rezalet tarafıdır. Bırakın odtü, boğaziçi tartışmasını da bu ülkenin bilimsel alanda geriliğini, rezaletini tartışalım bence.”

Aynı sitede, yaşamının sonraki yıllarında başarılı olmuş ODTÜ mezunu bir Endüstri mühendisi de anılıyor:

“*Sivas Lisesinden sonra ODTÜ Endüstri Mühendisliğini kazanıp dereceyle mezun olan İlhan Kesici, DPT’ ye girdikten sonra, Devlet bursuyla İngiltere’ ye gönderilmişti.. Orada, İktisat okudu, birincilikle mezun oldu. Ardından Kraliyet Enstitüsü.

İngiltere tarihinde ilk defa bir yabancı orada ‘uluslararası kamu yönetimi’ okuyacaktı. O da Türktü. Yine birincilik aldı.

O Enstitü, sadece lordların çocuklarının okutulduğu yerdir..

Başkası asla giremez, okuyamaz!..

Hey yavrum hey!.. Heyttt!..

Mahallemizin çocuğuydu. Ağabeyi sınıf arkadaşımıdı. Saygılar.”

yurtlar ve yurt efsaneleri

Buraya değin alıntılanan ‘giriş’lerde yurtlara yollamalar yapıldığını gördük. Örneğin, ‘giriş’lerden birinde ‘8. yurt efsanesi’ deniliyordu. Önce ‘8. yurt’ hakkında “*uludağsözlük*”te yazılanları okuyalım:

“*abaza yurdu olarak bilinen erkek yurdu. bölgeden asla ve asla hiç bi kızın geçmemesi ve de açık havuza bakan odalarının olması sebebiyle bu ismi almışlardır. elektrikler kesildiğinde bir kız yurdu olan 7. yurda ‘yediiiii are you reeeaaadddyyyy!’ diye bağırmalarıyla, maçlara davullu zurnalı gitmeleriyle ünlüdür.

* benim yurdum abazalığın sınırlarının zorlandığı, dc paylaşımında yüzde 95 adult paylaşılan ve adının hakkını veren yurttur kendisi. etrafının kız yurtlarıyla çevrili olması da ayrı bir çelişkidir.

* odtü yerleşkesi içerisindeki yurtlar bölgesinin en dışında açık havuzun yanında bulunan ‘abaza yurdu’ olarak bilinen, uzun yıllar yurtlar arasında düzenlenen spor turnuvalarında şampiyonluklar

yaşamış, sakinlerinin, öyle olmamalarına rağmen, abaza ruhunu tam olarak benimsediği, bu nedenle kızların kantinine ve bilgisayar laboratuvarına gelmekten çekindiği, amerikan pastası filmine davul zurna eşliğinde cümbür cemaat giden, geceleri koridorlarında futbol, amerikan futbolu, king, okey v.s. oynanan, içki alemleri yapılan erkek yurdu.

* Arkadaşla girdiğimizi diyalogla sabit bir üne sahiptir.

Arkadaş- Ya sizin yurdun interneti açıldı sanırım.

Ben- Evet. Nerden anladın?

Ark- DC de porno indirimi tavan yaptı da...

* kara bir lekedir geçmişinde kaçmaya çalıştığın. karşı cinse tam olarak nerde kaldığını söylemeye çekinirsin. okuldan sonra da peşini bırakmaz, kız vermezler adama burada kalmış olduğunu öğrenirlerse. öylesine pistir.

* mensubu olduğum yurttur kendisi. elektrik gidince yapılan hayvanlıkları hep duyuyordum ama, az önce şahit olmuş oldum.

nasıl bir yurt olduğuyla alakalı bir kaç resim:

ne olursa olsun eğlencelidir. yurt öğrencilerinin çoğunun elektrik-elektronik, bilgisayar, makina, vb. mühendisliklerde olması da ayrı bir ironi sanırım. hem zeki hem de abaza.”

(Son ‘giriş’ ve fotoğraflar 2010 tarihlidir.)

(ODTÜ’nün resmi sitesinde, yurtlar hakkında genel bilgi veriliyor. Öteki yurtlarla ilgili değerlendirmelerden örnekler aktarmadan önce, resmi sitede verilen bilgilere göz atmakta yarar var:

“ODTÜ kampüsü içinde toplam 18 adet yurt binası mevcuttur. Bu yurtlardan; 2,4,6,8,9 ve İsa Demiray öğrenci yurtlarında ve Refika Aksoy yurdunun bir bloğunda erkek; 1,3,5,7 ve Faika Demiray öğrenci yurtlarında ve Refika Aksoy yurdunun bir bloğunda kız öğrenciler kalmaktadır. Ayrıca Osman Yazıcı ve ODTÜ Konukevi kız öğrencilere, Faik Hızıroğlu konukevi de erkek öğrencilerimize hizmet vermektedir. Üniversitemiz Vakfı’nın (EBİ) işlettiği 2 adet yurttan ise kız ve erkek öğrenciler kalmaktadır.

2 nolu yurdumuzda odalar 2 kişilik, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ve 9 nolu yurtlarımız ile İsa Demiray, Faika Demiray ve Refika Aksoy öğrenci yurtlarında odalar 4 kişiliktir. Bunların dışında daha konforlu döşenmiş Osman Yazıcı Kız Konukevi, ODTÜ Konukevi ve EBİ Öğrenci Konukevlerinde 1,2,3,4 kişilik odalar mevcuttur.”

*Stadyum üzerinden yurtlar bölgesine bakış.
Geriplânda gözükeler yurt yapılarıdır.*

Yurtlar hakkında yapılan girişleri yurt numaralarını izleyerek örnekleyelim. “ODTÜ Birinci Yurt” için henüz başlık açılmamış *uludağsözlükte*. *İkinci yurt* için yazılanlar:

“*‘akşama sizin odaya karşı, bizim oda halı saha yapalım’ lafını duya bileceğiniz yegane yurt. zira odtüde 6 kişilik odalardan oluşan başka yurt yoktur.

* *odtünün* artık müze yapılması gereken bir yurdu.

* okuldaki en büyük laba sahip olan yurt. iniyorsun lab, çıkıyorsun lab..

* üniversitede en çok yabancı öğrenciyi bünyesinde barındıran yurt.”

üçüncü yurt:

“*genel olarak güzel kızların bu yurda gittiği kanısında olunulan yurttur. önünde nice erkek ,kız arkadaşını beklemiştir. şenlik sonrası burada çalınan darbuka, gitar ve dahi aklınıza gelebilecek diğer taşınabilir enstrümanlarla şenlik olayı bu yurdun önüne taşınır.”

* bir de tersi olanı vardır.

(bkz: *odtü sekizinci yurt*)

* benim yurduma (odtü 4.yurt) sadece 10 adım mesafede olan odtü kız öğrenci yurdu,gerçektende bu yurttta güzel kızlar vardır, bu amaçla kantinine gidilir, çay içilir, tavla atılır, kız kesilir.”

* benim yurdum. daha çok odamın devrim’ e bakması sebebiyle sevdiğim yurt. önünde bir çok erkek görülebilir. özellikle gece 12’de birkaç çifti öpüşerek, sanki bir daha hiç görüşmeyecekmiş gibi ayrılırken görebilirsiniz.”

dördüncü yurt:

“*mensubu olduğum odtü yurdudur, ...bir zamazingo yurt görevlisi vardır, ... abi pek konuşmaz, genelde bağırır! ama odtü deki diğer yurtlar gibi çok özgür bir yurttur. saat sabaha karşı 5 de yurda girip, danışmada ki kağıda 3 5 bişe yazıp yatağınızın yolunu tutabilirsiniz. ayrıca bu yurdun odtüdeki diğer yurtların çoğunda olmayan bir özelliği vardır, odalarda halı vardır. rahat rahat basarsınız. bu yurt hakkında şöyle-

yeceğim önemli şey ise şudur: bu yurdun önünde *odtü 1. kız yurdu* solunda *odtü 3. kız yurdu*, sağında *odtü 5.kız yurdu*, arkasında ise *odtü 7. kız yurdu* vardır. bu da *odtü 4. yurt* öğrencilerinin ders başarılarının ne halde olduğu hakkında bir ipucudur.

* 2 ranza, 4 elbise dolabı, 4 kişilik bir çalışma masası, 4 tabure ve 1 mini buzdolabının bulunduğu bu odanın 14 metrekaare olması size ‘ulen burada nasıl kalınacak ki’ dedirtir. Herhalde en iyi tarafı ücretidir.

* 4 senemi geçirdiğim ve her zaman güzel anılarla hatırlayacağım yurt. yurttaki ikinci senemde yanlış hatırlamıyorsam üçüncü yurttaki bakım nedeniyle bizim yurdun giriş katı kızlara tahsis edilmişti ve dolayısıyla o katta ikamet eden, aralarında benim de olduğum 18 oda ahalisini diğer odalara aktardılar. tabii bakım süreci uzadıkça epey sevinmiştik erkekler olarak. kızlarla iletişim kurmak için hayatında çalışma salonuna uğramayan arkadaşlar bile çalışma salonundan çıkmaz olmuştu. bu da böyle bir anımdır.”

(*Beşinci Yurt* için başlık açılmamış.)

altıncı yurt:

“*bakımsızlık konusunda 2. yurtla kapışan yurttur.

* 15 kişilik.kar maskeli ve sopalı bir grubun yangın merdiveninden girerek baskın yaptığı yurttur. sebep bir yurt sakininin kendini odtünün reisi (kulağa komik geliyor değil mi?) ilan etmesiymiş. kaçıp paçayı kurtarmış bu reis arkadaş. (2007)

* Yurt görevlisinin sizi ‘ODTÜ’nün en kötü yurduna hoşgeldiniz’ diyerek karşıladığı yurt.

* Kantini murat abinin kedileriyle dolu yurt. kediler salamla beslenir. ulan su kediye biraz ekmeğimden veriyim dersin, donup bakmaz bile. öğrenciden fazla itibar gösterilir bu kedilere.”

(*Yedinci Yurt* için de başlık açılmamış. *Sekizinci Yurt* girişleri önceki sayfalarda yer aldı.)

yurt şakaları

“*odtü yurtlarında yeni gelen öğrencilere şaka yapmak adettenmiş. en sık yapılan şaka ise şöyleymiş: yurdun eskileri, yeni gelen öğrenciye uyku hapı içiriyormuş. deliksiz uyuyan kurban, sabah kendisini pijamalarıyla rektörlüğün önünde buluyormuş.

halk mahkemesi

odtü'deki en popüler şakalar çömezın dolabına esrar süsü verilmiş toz veya sol içerikli yasaklı yayınların konulması ve neticesinde sivil polisın odayı basması, ağa şakaları (anlayamadığım bu şaka % 90 tutardı) (Bkz.: öndeki sayfalar. ÖŞ) ve homoseksüel şakalarıdır. ama gerçekten efsane gibi anlatılan (gerçekten yaşanmış) halk mahkemesi şakasıdır. yeni gelen bir çömezi sağcı fikirlerinden dolayı yurdun 3. katında kurulan halk mahkemesinde yargılayıp ölüme mahkum ediyorlar. zavallı çömez inanıyor ve can havliyle kendini 3. kattan aşağı atıyor. buradan sonra hikaye iki farklı şekilde gelişir: kimilerine göre çocuğun ayakları kırılır ve şakayı yapanlar dgm'lik olur. kimilerine göre çocuğa bir şey olmaz ve çok yakındaki jandarma karakoluna gider. ama neticesinde şakayı yapanlar bu versiyonda da dgm'lik olmuştur.

***Olay Yeri: Yurtlar Bölgesi**

Bundan seneler önce (yaklaşık 4 sene falan oldu heralde); yurtlar bölgesindeki bankları herkes bilir; arkadaşlarla oturmuş geyik yapıyorduk. Kızları kesiyoruz dicem ama kızlar da vardı yanımızda. Nese biz konuşurken bir araba önümüzdeki boş park yerine park etmek için yanaşmaya başladı. Yalnız garip olan birşeyler vardı ve herkes dönüp ne olduğunu anlamaya çalışırken ; sürücü koltuğundaki uçuk arkadaş camdan bir sopa çıkarıp kaldırıma doğru uzatmaya başladı. Biz bakıyoruz ama yani inanamadık anlamaya çalışıyoruz o da olmuyor. Eleman yavaş yavaş sopayla hem kaldırımı yokluyor hemde yanaşmaya çalışıyordu. En sonunda çocuk ‘Tamam abiler sıfırladık kaldırıma’ diince biz birbirimize bakıp puhaaaa diye salıverdık . abi aynı anda onlar da dağıttı kendilerini.. Ben ömrüm boyunca böyle kırılmış adamlar görmedim desem olmaz hergün bi tane çıkıyor Odtü de...

***kel ve takma dişli kız**

Olay Tarihi: 96

Olay Yeri: 3.yurt

kız yurtlarında genelde koridorda bir boy aynası bulunur ve bu ayna üzerine de bazı notlar yazılır, genelde yurt duyuruları falan..ama bazı arkadaşlarımız bu olayı abartmışlardı..mesela normalde buzdolabı olmadığı için yangın merdiveninin boşluğunun önündeki camın önüne bozulacak şeyler konulurdu..o zamanlar dolap yoktu yurтта..arkadaşın biri de peynirimi çalan arkadaş diye bir yazı yazmıştı aynanın üzerindeki kağıda..biz de içimizden yuhh dedik, bu karga da olabilirdi..ille birinin çalması mı gerekliydi..neyse bir başka sefer odamdan tabağımdaki pudingimi yiyen arkadaş diye bir yazı, devamında da isteseydin vermez miydin diye bir ibare..böyle yazılar devam edip durdu..biz de bunun üzerine 4 oda arkadaşı herbirimiz farklı kelimeyi yazarak bir ilan astık. Bu ilanda yaklaşık şöyle yazıyordu..odamdan peruğumu ve takma dişlerimi alan arkadaş kaç günden beri senin yüzünden dışarı çıkamıyorum..senin onlara ihtiyacın yoktur bana lütfen getir..sonuna da isteseydin vermez miydin diye de dalga geçildiği anlaşılsın diye bir not..tabii not asılı durdu, birkaç gün sonra yan oda arkadaşım bizim bölümden olur kendisi, bana akşamları lavaboya gidemediğini çünkü bu kız ile karşılaşmaktan korktuğunu yazdı, ben kendimi odaya zor attım kızlarla nasıl gülüyoruz buna nasıl inanır diye..ahh özlemciğim özledim vallahi seni..sonra ne mi oldu..dalga gectiğimiz oda müdire hanıma şikayet etmiş bizi ve biz çağrıldık..ben ve bir arkadaşım gittik..direkt sordu bu yazıyı kim yazdı diye ben de biz diye cevap verdim..yüzünde bir gülümseme belirdi, bir daha olmasın dedi ama saklayacağımı da soyledi..ahh eski günler.. (r10.net/off-topic/118775-Odtü-mezunlarından-hikayeler.html)

***tavan kaplaması içindeki laboratuvar aletleri**

Olay Tarihi: fii

Olay Yeri: 1.yurt 204 nolu oda.

Sevgili arkadaşlar, özellikle şu an anılan odada kalan bayan arkadaşlar, o yurt erkek yurdu iken, biz o odada kalırdık. Ve bize son sınıfların anlattığı bir efsaneden söz edeyim. Sözümona, bizim odada ilk kalan eski bir kimya bölümü öğrencisinin hayaleti varmış. Rahmetli, çalıştığı fabrikada bir yangında ölmüş. Efsaneye göre, kendi yaptığı bir hatalı

işlem yüzünden çıkan yangını telafi etmek amacıyla, okula belli aralarda gelir, odasında hatasını düzeltecek çalışmalar yaparmış. Bu çalışmalarda kullandığı laboratuvar aletlerini ise tavandaki tahta kaplamanın içine saklamış. Bu sayede aletlerinin ele geçmesini engellemiş. Bize çömez şakası yapıldığını düşünerek belli aralarla kontrol yaptık, ancak bulamadık. İşin ilginci sağdaki odanın üstündeki kaplamanın içine gerçekten birşeyler saklanabilecek olması. Bize bu şaka(?)'yı yapan sayın son sınıf arkadaşları yaratıcılıklarından ötürü takdir etmek gerekir. (r10.net/off-topic/118775-Odtü-mezunlarından-hikayeler.html)

***1.yurtta kalan mehdi**

Olay Tarihi: 1994

olay Yeri: 1.yurt

O zamanlarda, 1.yurt erkek yurduken yani, 1.katta kalan bir öğrenci vardı. Sanırım felsefede okuyordu. Ancak bir takım değişik düşünceler saplanmıştı. Bir gün odalarına gittiğimde yanımdan son hızla biri geçerek koridora fırladı ve kaçmaya başladı. arkasından bu eleman, elinde bir ekmek bıçağı, 'allahsız, ben MEHDİ'yim, bana mürid olacaksınız...' diye bağırarak kovalamaya başladı. sonradan duyduğum kadarıyla sun-shine önündeki bir ağaca çıkıp soyunmuş 'ben mehdiyim müridim olun' diye bağırmış. ODTÜden önce de mi sorunları vardı bilmem ama yoksa da ODTÜ herkese biraz anormallik katıyor galiba. İnşallah şimdi iyisindir hocam." (r10.net/off-topic/118775-Odtü-mezunlarından-hikayeler.html)

***çamaşır vakası:**

Acemi öğrenci arkadaşlarının doldurduğu üzerine çamaşırlarının karşıdaki kızlar yurdunda aynı numaralı odada kalan kız tarafından küçük bir ücret karşılığı yıkanacağına inandırılır. Bir de başra bir örnekte demo yapılır. Yeni öğrenci çamaşırları kıza götürür, kız işeşaka yapıldığını söyleyip uyarır. Eski öğrenciler kızın öğrenciyi baştan savdığını söylerler, öğrenci buna da inanır yeniden kıza iner ve olay kızdan yenen bir tokatla son bulur. (denizzeyrek.blogcu.com/bir-efsanedir-odtu)

***ya havlu düşerse:**

(Bu ben öğrenciyken yaşanmıştı) Onarım nedeniyle kızlarla erkekler aynı binadaydı ve erkekler banyodan odalarına geçerken kızların görebildiği bir alandan geçmek zorundaydı. Birçok erkek üst çıplak alta havlu geçerdi. O binanın üst tarafında kalan kızlar pencereye “YA HAVLU DÜŞERSE” diye pankart asmıştı...

(denizzeyrek.blogcu.com/bir-efsanedir-Odtü)

“*çamaşır vakasını duymamıştım ama buna benzer o kadar çok acemi hikayesi var ki... odtü bence hikayeleriyle, yaşamıyla, insanlarıyla ve özellikle havasıyla benim için çok özel.. dersler demedim dikkat ettiyseniz:))

çok özledim odtüyü çooooook....”

forum.kanka.net sitesinde özellikle ODTÜ’ye yeni başlayan öğrencilere yapılan şakalar anlatılıyor:

“*okul yeni başlamıştır, yurtta bir sürü yeni insan vardır. bir tanesi yeni odasında üst sınıftan bir kaç gençle kalmaktadır. odadakiler yeni gelen hazırlık öğrencisine yurttaki iri yapılı arkadaşlarından birini göstererek eşcinsel olduğunu, yurtta bir iki kişinin ırzına geçtiğini söylerler. bir kaç gün geçer. iri yapılı arkadaş odada iken herkes bir bahaneyle dışarı çıkar ve oda kapısı dışarıdan kilitlenir.

- aaa! Kitlediler

- boş ver kapıyı falan şimdi! ee nereliydin sen.

- şey! tekirdağ!

- hmmm! yatağına oturabilir miyim?

- ıghhhh şey tabi zaten ben de sandalyeye geçecektim

(çaylak kalkmaya yeltenir, bizimki kolundan tutup engel olur)

- aaa! otur canım soğukluk yapma şimdi biz bizyiz şurda.

- ıghh! (sı.tık!)

- nelerden hoşlanırsın!

- ıhh! eeee! şey, hiç...

- burası çok sıcak değil mi?

- (allahım sen günahlarımı bağışla)

çaylak için hayatı boyunca unutamayacağı bir karşılama töreni olmuştur, hayatının en ürkünç on beş dakikasını geçirdikten sonra şakacı arkadaşın daha fazla dayanamayıp kahkahalara boğulmasıyla olay ortaya çıkar.

* yine yeni gelen safça birine bir öğrenci (tercihan iriyarı biri) odanın ağası olarak tanıtılır. bu kişi tuvalete gider, hemen arkasından odadan diğer bir şahıs aynı kabine girer. yeni gelene ‘bu adam her akşam tuvalette birimizi becerir, bu yurttta kalmak istiyosan buna razı olacaksın. sakın ha idareye haber vermeye, oda değiştirmeye falan kalkma yaşatmaz seni’ denir. bu her akşam, yeni gelen dışındaki bütün öğrenciler ‘aga’yla beraber tuvalete girinceye kadar devam ettirilir, bu sırada yeni gelendeki giderek artan yusuf yusuf hali keyifle gözlemlenir. son akşam sıra kendine geldiğinde ‘hadi bakalım gir tuvalete, ağa az sonra gelecek’ denir. 10 dakika kadar içerde tutulduktan sonra olayın şaka olduğu açıklanır, bu sırada adam muhtemelen kafayı yemiş vaziyette olacaktır.

* yeni gelenlere en sık yapılan şakalardan biri de; yurttta ilk günü olan ve acıkan genç arkadaşına yurt müdürünün numarası verilerek odaya yiyecek içecek istemesini sağlamaktır. eğlenceli kapanır bu şaka.

aynı elemana yapılacak bir başka şaka ise dahili hattan yurt görevlilerini arayarak odaya okey takımı iskambil takımı istetmektir. genelde küfürlü biter.

bir başkası da ağabey görünümlü eskilerden bir kısmının yurt görevlisi görünümünde arama tarama yapması ve walkman cep telefonu gibi nesneleri yasak listesine alarak olayı abartılı bir sorguya dönüştürmeleridir.

* sadece bununla sınırlı kalmaz. bir de sabahın olması beklenir. şakayı yapan gruptaki bireylerden biraz da iri yarı olanı, kurbanın yanında uyuyor numarası yapar.

kurbanımız sabah uyandığında yanında tanımadığı birinin yattığını görerek ilk şokunu yaşar fakat iyice kendine geldiğinde arkasında bir ıslaklık hisseder ve bunu yanında fosur fosur uyuyan iri yarı birey ile ilişkilendirmeye çalışır.

sonuç vahimdir...kurbanımız kendisine tecavüz edildiğini sanarak, feryat ve figanlar arasında yurt müdürlüğünün yolunu tutar. yürüdükçe

iyice hissettiği ıslaklık da onu bir hayli rahatsız etmektedir fakat utancından bu konu ile pek ilgilenemez.

* az sonra yatağa girecek bir arkadaşın yatağına önceden girip, duvarla sünger arasına yan pozisyonda iyice sıkışarak kamufle olmak. kurban kişi yatağa girdikten ve odanın ışığı kapatıldıktan 5-6 dk. kadar sonra arkadaşın omzuna yavaşça kol atmak..en geç gideni 40 sn.de yurtdışına kaçtı.

* odaya yeni biri gelince geldiği günden itibaren odadan bir kişi her sabah markete gider, 2 şişe süt alır, dışarıda sütleri bakraça boşaltarak odaya getirir. elemana her sabah birinin gidip yakındaki köyden süt aldığı söylenir. ama o yeni geldiğinden bir süre gitmesine gerek yoktur*. ta ki sonbahar gelip de yağmurlar başlayana kadar. o zamana kadar yeni gelen kaşar olmadıysa bir sabah kaldırılır, 'artık sıra sende, bu sabah sütü sen getirecen' denilir. elemanın yağmurda olmayan köyü aramasını seyredebilirsiniz takip ederek, ya da hayal gücünüzü kullanabilirsiniz sadece. afiyet olsun.

* yıllardır yurttan kalan çok saygıdeğer bir şahsın boşalttığı yatağa yeni bir çömez gelmiştir. artık odadakilere kuru fasulye pilav yapacak, anlayamadıkları yerleri gösterecek, zıpır şakalarla neşe saçacak o kişi yoktur, onun yerine hazırlık olması itibarıyla odaya arada bir uğrayan bir çömez gelmiştir. oda insanları acı içindedir ve bu acının kimden çıkarılacağı bellidir. okulun ilk haftalarıdır, oda halkı dersi 12:40 da olduğu için mışıl mışıl uyuyan pis çaylağa dik dik bakmaktadır. sonrası şöyle:

(saat 7:30)

eleman1: kalk! kalk! levant abin her sabah bu saatte kalkardı!

çaylak: ne yaa benim dersim öğlen

e2: kalk hadi, levant abin için saygı duruşuna geçeceğiz

(çaylak zorla kaldırılır bir dakikalık saygı duruşundan sonra)

e1-2-3: korkmaa sönmez bu şafak...

(çaylak şaşkıncıdır istiklal marşından sonra levant abiyi anma töreni konuşmalarla sona erer bu tören her pazartesi tekrarlanır)

* pisuvarlara streç film germek..(özellikle sabah uykulu bünyelere zarar)

* 3-5 kişi toplalılr. hazırlıktan ya da alt sınıflardan bir öğrenci bulunur. bulunan çocuk eni 50cm olan metal dolaba sokulur ve kilitlenir. bilenler bilir, bu dolapların kapaklarının üst kısmında ızgara gibi üç adet boşluk yer alır. işte bu boşluklardan bozuk para atılarak bir şarkı adı söylenir ve dolabın kapağına gümgümgümm diye vurmak suretiyle çocuğa şarkıyı söylemesi yönünde baskı yapılır. kısıtlı yurt imkanları dahilinde bir nevi music box görevi gören çocuk şakayı yapanların canları sıkılana kadar şarkı söyler, bir yandan da kendine harçlık çıkartmış olur.

* iki üç yıl önce odtü 8. yurttta yapılan bir şaka günümüz yurtlarında herkesin dilindedir. şöyle ki ...

okula yeni başlayan (genelde hazırlık sınıflarına gidenler oluyor bunlar) bir öğrencinin yattığı yatağın tekine gecenin bi yarısı üç, beş adam gelmiş.

- ‘eskiden senin yattığın bu yatağa çok sevdiğimiz bir arkadaşımız yatardı. onu o kadar çok severdik ki onun yokluğu bizi çok üzüyor. geceleri ruhu burda dolaşıyor mu diye kendi kendimize sorarız hep, çünkü çok iyi bir çocuğu bizi terk ettiğine bir türlü inanamıyoruz, ve resmini buraya yapıştırmak istiyoruz” demişler.

genç uyku sersemi olduğu için tam olayları kavrayamamış ve saygı duyarım ben de bu yatağa iyi bakarım demiş. resmi yapıştırmalarına izin vermiş.

bu olay iki, üç ay kadar daha sürmüş öldüğü gün için gelip çiçek bırakmışlar, doğum gününde yatağın başına hediyeler falan bırakmışlar. hep o yatağın oraya geliyormuş bu tipler. sonra gecenin bir yarısı bu ölü olan adam gelmiş dort civarı, uyuyan çocuğu dürtüklemiş,

- ‘kalk ulan burası benim yatağım napıyon sen’ demiş.

tabii uyuyan çocuk o anda kafayı yemiş deli gibi yurt içinde koşuşturmaya başlamış bi daha gözükmemiş.”

* soyunup dökünmüş, havlusunu beline sarmış çömez banyonun yerini sorduğunda, çocuğu kızlarla erkeklerin bir arada oturduğu gazino olarak bilinen alana yönlendirmek ve arkasından çaktırmadan giderek olacıklara dikkat kesilmek.

laşıyorlar falan. gözümüze birini kestirdik. neyse odasına girer girmez hemen kapısını çaldık. bilader işlemleri hallettin mi? hallettik hede hödö derken. yatağı kaldırılır. aaa bak yatağını damgalatmamışsın denir. eleman yatağı yüklendiği gibi yurtkur merkez binasına giderken hademeler çevirir.

* sabah erken saatte sınavı olan ve uykusu ağır olan çömezimizin el ve ayaklarını oje ile itinayla boyayıp, hafif bir makyaj ilede bu olayı tamamlayarak sınavına ucu ucuna yetişebileceği bir saatte kaldırarak sınava gitmek için tutuşmasını ve olayları izlemek...

kış aylarında atkı şapka ve eldivenle kamuflaj yapabiliyorlar ama yazın sıcağında eldiven ve atkıyla dolaşan biri çok dikkat çekiyor.”
(forum.kanka.net)

fakülteler ve bölümler

ODTÜ öğrencileri eğitim gördükleri fakülteleri de değerlendirmişler/değerlendiriyorlar.

mimarlık fakültesi

ODTÜ’nün ilk fakültesi olan mimarlık fakültesi hakkında *ekşisözlük*’te yer alan kimi ‘giriş’ler şöyle:

* orta doğu teknik üniversitesinin mimarlık fakültesidir. mimarlık, şehir ve bölge planlama ile endüstriyel tasarım bölümlerini içermektedir. kampüsün güney doğusunda, beşeri bilimler fakültesi ile iktisadi ve idari bilimler fakültesinin arasındadır.

* kızlarının güzelliğiyle ün yapmış bir bölüm. kantini ünlüdür ayrıca.bunun dışında söylenilenlere göre, kantininde müzik cd’si satılmaktaymış.

* hmm.. kantinindeki kızların çoğu işletmedendir zaten, özellikle de biraz entel takılan işletme kızları burayı kendilerine mesken tutmuştur.. ve evet kopya cd satılıyor, bir de kantini acaip karanlıktır o yüzden birazcık da iç karartıcı bence..

* giren bütün arkadaşlarımla ilk yıl *yatay geçiş* yöntemiyle kaçtıkları bölüm.

* ömür törpüsü

* her sene en az bir dişinin intihar teşebbüsüne sebep olan fakülte

* şehircilik bölümü mezunları çok iyi bilgisayar programcılığı, mimarlık bölümü mezunları ise müzisyenlikten reklamcılığa kadar her işi iyi yaparlar.”

itüsözlükteki odtü mimarlık fakültesi hakkındaki girişlerden örnekler:

* rutin hayatlarında ‘okulda sabahlamak’ gibi bir kavrama sahip öğrenciler...

yine kampüse gece yarısından sonra giriş hakkına sahip 2 bölümden birisi, (diğeri bilgisayar müh.)

hayvan gibi amfiye sahip... (cem yılmaz gösterisi olmuştu zamanı evvelinde, hayvan gibi gülmüştük)

her yıl 10 kasımda gölgelsiyle yere *ata* yazan mimari konstrüksiyonlar icat eden insanların eğitim yuvası.

*‘hayatımın en güzel dönemlerinde bu fakülteden kurtulamayacağımı bilmek.. herkes dışarda eğlenirken biz niye hala burdayız.. yeter yaaa çok sıkıldım, sabahla sabahla bişi çıkmıyooo..’ gibi cümleleri kuran çok sayıda arkadaşım, eşim, dostum olmasına sevineyim mi üzüleyim mi diye çelişkiye düşmeme sebep veren, evimden sonraki açık adresim..

* geceleri *playstationı* projektöre bağlayan *pesciler*, süs havuzuna giren hayaletler falan görebileceğiniz yer.

* binasına her girişimde sanki o derevari suya düşecekmişim hissi verdiren, enteresan bir girişi çıkışı olan bölüm.

amfisi meşhurdur bir de. 68-71 dönemi odtü öğrencilerinin siyasi toplantılarının yapıldığı bu salonun, bu yönüyle bir de tarihsel önemi vardır. o yılların öğrenci lideri *sinan cemgil*’ in mimarlık öğrencisi olmasının bunda etkisi büyüktür tabi. şimdilerde burada söyleşi, panel, konser vs. düzenlenir.

girişinde bir de pek ilgi gösterilmeyen arkeoloji müzesi yer alır.

* yeni öğrencilerini bölümde geçirecekleri 4 yılı özetleyen bir şakayla karşılaşayan bölüm. iyidir hoştur okumasını bilmem ama öğrencileri candır.

* daha ilk yılından bıktıran, bunaltan herşeyden herkesten kopmanızı sağlayan katlanması zor bölüm. çok istiyor olsanız bile buraya gelmeyi bir daha düşünün derim, ben geldim iyi mi oldu, çok iyi oldu, hoş oldu (!). (bkz: benim gibi düşünen 1 milyon insan bulabilirim.)”

Gelelim *uludağsözlüke*:

“*sanırım türkiye’deki en zor mimarlık bölümü. şöyle ki her yıl odtü de intihara teşebbüs eden öğrenciler olur ve de bunların büyük çoğunluğu mimarlık öğrencisidir. final zamanı yaklaştığında orda burda ağlayan ya da artık uykusuzluktan yüzünden binbir parça dökülen öğrencilerle karşılaşsınız. bunların büyük bir kısmı mimarlık öğrencileridir. sürekli sabahlamaları gerekir bu bölümde okuyan öğrencilerin. fakat yine de göz korkutmamak gerekir. odtü de ki en güzel binalardan birine sahiptir. çeşmesi bile vardır. mimarlık amfisinin ses düzeni çok güzeldir.zaten önemli etkinliklerin büyük bir kısmı mimarlık amfisinde yapılır. yere kadar camları olan kocaman stüdyoları vardır. sabahlamak isteyen öğrenciler için çok uygun bir saklanma yeridir. sevilen okulumun sevilen bölümlerindendir.

* mezunları arasında ahmet kanneci, salih memecan, feride çiçekoğlu, suavi gibi farklı sanat alanlarında kendi gösterenlerin sayısı bir hayli fazladır...

* aldığımız duyumlara gore salih memecan bu okulu birincilikle bitirmiştir. ayrıca ahmet kanneci de hala jüriye gelmektedir, öğrencilere duyurulur.

* alt katta tarihi olduğuna inandığım tahta bir kapısı vardır bu bölümün. nerden gelmiş bu kapı bilenler anlatsın rica ederim.

ayrıca odtünün en harika kırtasiyesine sahiptir kanımca. siyah sayfalı defter bile yaptırdım orada.

bir de o kadar büyüktür, o kadar geniştir ki -sosyal bilimlerde dört bölüm bir binada sıkışmış ve kantininin bina içinde masası olmamasına karşın- bu bölümün her katında bir kantin vardır!

* Mücahit abi adında her eve lazım bir kırtasiyeciyeye sahiptir. mimarlık fakultesi eşrafı ona çok uğrar, zira mimarlık öğrencilerinin bir günde ihtiyaç duyabileceği kırtasiye malzemesi çeşidi hayalgücüyü sınırlıdır. çok paramızı kazandı, ona verdiğimiz paralarla 3 kat ev çıkardım.

* kimi zaman Cehennemin fani dünya uyarlaması diye düşündüğüm yer.

Bazen de evim.

* çeşmesi, önündeki heykeli güzeldir de bir de onları ölçüp çizmek gerekir birinci sınıfta... zor bir bölümdür. daha ilk haftadan (ilk dersten) ödevler gelmeye başlar. *uykumu aldım* sözüne de uzun bir süre veda edersiniz. zira boş gözükən dersleriniz bile boş değildir. bütün bunların yanında arada sırada intihara sürüklese bile güzel, başarılı bir eğitim sistemi vardır. ilk gördüğünüzde beklediğinizin aksine şeker gibi kadındır, da evlerden ırak olsundur.

* aynı anda hem aşk hem nefret ile bağlanılabilen, kendimi en ama en çok ait hissettiğim yer.

bi nevi assasin.”.

Bir ‘giriş’ de *zekirdek.com* sitesinden:

“*odtü mimarlık hocaları beladır ya...

öğrencinin canına okurlar..

senin büyük emeklerle hazırladığın çalışmalarını iki burun kıvrarak en adi sekilde alaya alarak seni rezil ederler...ağlatana dek laf ederler...

çoğu öğrenci finallerinden ağlayarak çıkar..

beğenmedim git bi daha yap.. senin zekan bunu mu yaptırdı sana gibi aşağılayıcı cümleler de cabası...

Mimarlık Fakültesinin çeşmesi

sürünmek isteyen buyursun abi:)

hocam ben katil olurum orda:) zaten potansiyel psikopatım:)"

mimarlık fakültesi endüstri ürünleri tasarımı bölümü

Mimarlık Fakültesi içindeki bölümlerden biri, benim de hocaları arasında bulunduğum Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü. Bölüm öğren-cilerinin *ekşisözlük*teki 'giriş'lerinden kimileri şöyle:

"*mimarlık fakültesinin en kolay bölümüdür. insanlar uzun süre kıcıını devirip, teslim öncesi bol miktarda ağlar

* mimarlık fakültesinin en yüksek puanla alan bölümüdür aynı amanda.

* mimarlığın en kolay ama en eğlenceli ve en güzel dersleri barındıran bölümü. şahsen bölümde okuyanları çok kıskanıyorum. final projelerini görmeniz lazım çok hoş şeyler çıkıyor takdir edilesi... 4. sınıfa geçtikleri anda çoğu öğrenci kendinlerine rahatlıkla iş bulabiliyor.

* ilk tercihimizdi, kazandık okuduk, adam mı olduk dedirten bölüm...

* 2004'te öğrenci alımını 359 puanla kapatmış bölümdür. birinci sınıfın ilk döneminde sadece dört ders vardır. ama bu dört ders bütün bir haftayı pek bir şahane doldurur ve güzelim okulda milyonlarca atraksiyon varken bunlara uzaktan bakılmasına sebep olur.. sniffir..

mimarlık fakültesi şehir ve bölge planlama bölümü

Mimarlık Fakültesindeki bölümlerden bir diğeri Şehir ve Bölge Planlama. *forum.donanimhaber.com* sitesinde hiç de iç açıcı olmayan yakınmalar var:

"*kardeş ben odtü şehir bölge planlamayı 2. sınıfta bıraktım. sebebi ise aşırı yorucu bir bölüm. gecen gündüzün olmuyor. bizim bölümde 2 kişi mimarlığa 1 kişi endüstri ürünleri tasarımına geçiş yaptı. sevmezsen yapamazsın. üni(versite)ye de bağlı ama açıkçası zor bir bölüm. diğeri bölümlerde ki arkadaşlar mimarlar dahil bize acırlardı. 1 sınıfta maket yapmaktan ellerimiz nasır tuttu."

*ekşisözlük*ten:

"*mimarlık fakültesinin en kollektif çalışılan bölümüdür. tek kişilik projeler on kişinin yardımıyla bitirilir.

* hayatımın en güzel ve en çileli 4 yılını geçirdiğim girmeden önce hakkında hiçbir fikrim olmadığı bölüm.

aklımda kalanlar:

birinci sınıfta hoca kimler isteyerek geldi bu bölüme dediğinde kimse-
nin el kaldırmayışı

sınıf olarak topluca her dönem gidilen ve yaklaşık bir hafta süren gezi-
ler

stüdyo projeleri için uykusuz geçen onlarca gece sabahlamalar ertesin-
de 6. yurt kantinindeki müthiş kahvaltılar

yoğun tartışmaların geçtiği proje jürileri

eski 1. sınıf stüdyosunda duvardaki delikten gece gelen ve her yanı-
mızı donduran soğuk hava gecenin 2'sindeki *masa tenisi* turnuvaları

proje kritikleri

müthiş dostluklar ve tabii düşmanlıklar.

* sınıf öğrencileri genellikle bölümün ne işle uğraştığından habersiz olarak gelirler. onları karşılayan hayatı ve dünyayı sorgulayan, soru sormanın cevap vermekten önemli ve çok daha zor olduğunu gösteren felsefi ve çoğu için boş, yaratıcılıklarını ön plana çıkarmaları gerektiği için de soyut ve karmaşık derslerdir. liseden ezbere-tekdüze bilgilerle gelen ve günümüz türkiyesi'nde yetişmiş bu gruptan pek azı ilk anda bu eğitimin amacını kavrayabilir. ancak 1. sınıfta pek parlak planlan-
mış gibi gözüken, insana sanki kendini ve dünyayı baştan keşfettirecek, hatta tüm sorunlara derman olacakmış gibi hissettiren bu program aslında basit bir 'kentçi makyajı'ndan farksızdır. ilerleyen senelerde konuların bir döngü halinde devam ettiği, teorik derslerin pek ağır bas-
tığı, planlama kuramlarının ve pratikteki örneklerin nedense hep ülke dışından olması ve mezun olunup da bu işi sürdürmeye kararlı bir insan olunca 'imar planının i'sinden anlamıyorsun, ne biçim plancısın' nida-
larıyla karşılaşıldığı bir bölümdür. çilesi pek çoktur, diploma alınana kadar sarfettiği çabayla insan başka yerde profesör olur...

o kadar çile çeken, okuyan, harbi adam olur. o yüzden mezunlar pek sıkı insanlardır. bir çoğu da plancılık yapmaz...

öğrenmeye çalıştığı meslektir. karalama defteri olarak ankara'yı kullanmaktadır. (itüsözlük)

uludağsözlükten:

“*ilk üç senesinde idealistlik uğruna herşeyi yaptıran; lakin son senesinde adının kısaltmasına özdeş bi mantığa inen bölüm..

CRP (copy, rotate, paste)

* M.Ö. 5000 yıllarında ilk kentin kurulmasıyla temelleri atılan, antik yunanistanda milletli hippodamosun ızgara planı yaygınlaştırmasıyla parlamaya başlayan, günümüzde ise belediye başkanları, bürokratlar, mimarlar ve mühendislerin de katkılarıyla içimizde patlayan bilim, bölüm, zulüm...”

mimarlık amfisi

Mimarlık Fakültesi amfisi, kökende, tüm üniversiteye hizmet veren ve de kimi etkinliklerin gerçekleştirildiği mekândır. Demek istediğim, fakülteden daha çok, tüm Üniversitenin kullanımına açık.

Mekan hakkında *privatesözlükte* 11 giriş var. Kimileri:

“*amfiden çok küçük bir tiyatro salonunu andıran yer.

* Replikas konseri izlenen yer.

* basıktır,böyle sıkıcı bir mekan, ayrıca ses düzeni iğrençtir ama odtü rock şenlikleri mecburen burada yapılır.

* odtü oyuncularının aylarca oyun çalışmalarını yaptıkları ve sonunda oyunlarını sergiledikleri yer.

Mimarlık Amfisinde Trakya Gecesi

ayrıca tiyatro şenliğinin gösterileri de burda yapılır.

bu amfi odtü oyuncularının evi gibidir.zira zamanlarının çok büyük bir kısmını burda geçirirler. amfinin alt katındaki odada kıyafetlerini değiştirirken zaman zaman da uyur veya yemek yerler.

adı mimarlık amfisi olmasına rağmen mimarlık bölümü ile bir alakası görülmemiştir.

* yıl 2000 ya da 2001. konuk: okan bayülgen. içerisi tıklım tıklım, ankara sis altında, okan 2 saat kadar gecikiyor, salon komple boşalıp yepyeni bir başka grupta yine tıklım tıklım oluyor. ses düzeni filan her şey kurulmuş, okan çıkıyor sahneye, mikrofona iki-üç bi'şey söylüyor. sonra mikrofonu atıyor, yahu siz beni böyle daha iyi duymuyor musunuz diyor, koca salon eveeeeeet diye bağırıyor, bütün söyleşi -ki sanırım iki saatten fazla sürmüştü- mikrofonsuz devam ediyor, o kalabalık bütün konuşmaları anlıyor, yapanlara bir teşekkür geçiyor içten.

* yıl 2001 ya da 2002. konuk: cem yılmaz. sabahın 9'unda mimarlık amfisinin kapısında biriken insanları görüp 'noluyo lan' diyen yazar en önde bekleyen hevesli andaval tanıdıkların yanına yanaşıp 'cem yılmaz'ı beleş izlicez abi, kaçmaz' düşüncesinin cazibesine kendini kap-tırır. evet o ders (ve diğerleri) asılacaktır. devamında kapıların açılması için dışarıda 2 saat, adamın çıkması için bir de içerde 2 saat beklenir. sıkılan gençliğin ortama verilen gaz müzikle cem yılmaz'ı beklediğini unutup mekanı parti havasına sokması ve 500 kişinin kağıt uçak yapıp birbirine atması günün unutulmaz ve saçma ayrıntıları arasında yer alır. cem yılmaz çıkar, askerlik dönüşü tüm hikayeleri tazedir, bir sürü de zenci esprisi yapar ve gider.

kıssadan hisse: mimarlık amfisinde yerimi kaptırmayayım diye altınıza işemeyin, değmez.

* kışın kaloriferleri yanmaz ya da kalorifer tesisatı yoktur. donarsınız içeride.”

ekşissözlükteki girişlerden seçtiklerimle sürdürelim:

“*tahta koltukları çok rahatsız olsa da başka hiçbir salonda olmayan performansla yakınlığa sahip salon. burada verilen resital ve konserlerde insan kendini çalanın yanbaşıdaymış gibi hisseder. arkasında kuş yuvası kadar küçük bi kulisi vardır. bugüne kadar çok meşhur insanları konuk etmiştir. yeni *kültür ve kongre salonunun* açılmasından sonra biraz pabucu dama atılmıştır.

* son derece şekilsiz bir yapıdır, oturakları rahatsız, sahnesi kulisi dar, ortamı soğuk, meymenetsiz birşeydir. öte yandan bir sürü aktivite düzenlenip durur burada, *odtü rock şenliği*de bunlardan biridir. sahne-

ye metal grupları çıkar, ortamı gaza getirir, herkesin hoplayıp zıplayıp kendinden geçip headbang felan yapması gereken bir ortamda herkes oturaklarında tepkisiz oturur, sanırsınız ki klasik müzik konseri var. eh seyirciler de haklı, ne ayağa kalkacak ne de tepinecek yer var... dolayısıyla bu tip konserlerde seyirci üzerindeki ışıklar açılmaz ki grup elemanlarının morali bozulmasın.

* kulisi direk fuayeye açıldığı için kostümlerini giymiş oyuncular o kostümlerle dışarıya çıkıp alt kattaki tuvaletlere gidemez, dekorlardan birinin arkasına geçilir ve bir pet şişe kullanılarak ihtiyaç giderilir

karanlıktır o kulis

susar orada gösteri telaşındaki insanlar

ve bir köşede buldukları pet şişe içindeki suyu (!) tepelerine dikerler
olaylar gelişir.

* yıllar öncesinde içinde konser vermenin hayaliyle yanı başına geldiğim, insanı huzurla buluşturan mekan. her ne kadar da *odtü oyuncularını* sahiplenmiş olsa da, *mimarlık* amfisi olduğu için kendimi ait hissettiğim, birkaç kez boş koltuklarına konser vermeyi tadınca vazgeçemediğim, içinde özgürlüğümü ilan ettiğim eşi benzeri olmayan amfi.

o değil de ‘mimarlık fakültesi hiç mi kullanmaz bu güzelim mekanı?’ şeklindeki sorum, sırası olmayan koltuklarda yapılan sınavla ve ardından gelen söyleşilerle cevap bulmuştur.”

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

ekşisözlükte İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi hakkında çok sayıda ‘giriş’ yok. Giderek ‘tek’ giriş var. O da şu:

“* içinde *işletme, iktisat, uluslararası ilişkiler ve siyaset bilimi ve kamu yönetimi* bölümlerini barındıran odtü yerleşkesi içerisinde a ve b binaları olmak üzere iki binası bulunan fakülte. a binasında iktisat ve siyaset bilimi ve kamu yönetimi bölümleri bulunurken, yeni açılmış olan b binasında işletme ve uluslararası ilişkiler bölümleri bulunur. kampus içerisinde yabancı diller binasından sonra a1 kapısından giriş yapıldığında ilk rastlanan binalardır. kantinlerinde de mühendislerin bolca bulunduğu gözlenmiştir (bkz: *saklıkantin*) kamu bölümü daha eski, koridorlar pipo kokan, kantinleri boy boy tkp posterliyen, işletme

binasında boy boy parti posterleri, simli mermerleri, dönen sınıf sandalyeleriyle ünlüdür.”

saklıkantin tıklanınca okunan ‘giriş’lerde verilen bilgiler ise aşağıda:

“**odtü*’deki mütevazı bölüm kantinleriyle uzaktan yakından alakası olmayan piyasa mekan *işletme* kantini, geçirdiği metamorfoz sonucu, hiç de saklı maklı olmamasına rağmen bu adı almıştır. ‘biz işletmeciyiz, verimde sınır tanımayalım; bi sigara alıp hemen çıkacak adam, pekin ördeği, çin böreği alacak adamı beklemek zorunda kalmasın, sıra uzamasın’ felsefesiyle ürünler çeşitli gruplara ayrılarak, kantin içinde farklı büfeler oluşturulmuştur. böylece sabahki çay ve tost keyfinin içine edilmiştir. bundan böyle tost için ayrı sıraya, çay için ayrı sıraya girilecektir, üstelik çay self servistir. ha bi de üstüne çikolata yemek istersek, *tokyo*, *new york* ve *ankara* yerel saatlerini gösteren 3 farklı duvar saatinin dizili olduğu duvarın dibindeki büfeye ayrıyetten gitme zorunluluğu getirilmiştir. 3 farklı saat mantığı, *new york* ve *tokyo* borsasını takip eden, işletme öğrencisi, vahşi kapitalist, çıtır genç girişimciler için midir? kantin giriş kapısının üstünde asılı, saat yönünün tersine hareket eden, mutant duvar saati, hangi amaca hizmet etmektedir? özetle, ne idiği belirsiz bi mekandır, üstelik çok da pahalıdır. (2004)

* otururken ‘hocam kafanızı eğer misiniz? kızı kesiyorum da!!’ nidalarını her an duyabileceğiniz, aynı anda bi dolu para verip asla doymayacağınız, bar masaları tabureleri bulunan , hatta bu bar masalarının birinde satranç takımı da bulunan, bi dolu çalışanı olduğu halde, sizin çayınızı kendiniz koyduğunuz, gerçekten farklı olan - *odtüde* baska yok böyle yer - ki bu yüzden mühendisliklerin zartların zurtların uğrak mekanı olan mekan! bu arada uluslararası ilişkiler bölümü 1. sınıf futbol takımına (ayarlayalım-ir-layalım takımın adıdır) sponsor olan, forma bastıran, ve birinci sınıf uluslarında maçlarını yendiği olayın içinde geçer *saklıkantin*. adı yaratıcı değil, içindekiler de, ama ders arası mecbur bulunası mekan!”

İktisadi ve İdari ilimler fakültesi uluslararası ilişkiler bölümü

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinin Uluslararası İlişkiler Bölümüyle ilgili, olarak *uludağsözlükte* okunan girişlerden biri:

“*Sizden bir mid-term 4000 sayfa okuyarak girmenizi, aynı mid-term-de o kadar okuduktan sonra sadece 2 sayfa sınav kağıdı vermenizi isteyebilen, ders kitaplarını ve makalelerini okurken ‘yaw emin miyim, bu ingilizce mi’ dedirten, her dersi bir showa dönüştüren çılgın ve süper zeki hocalarla dolu, hocayla sınav tarihi pazarlığını bile ingilizce yapmanız gereken, girmesi de bitirmesi de zor olan ama sağda solda öğrencisiyim ya da mezunuyum dediğinizde herkesin waaaaawww cektigi bölüm. Anlatımımızı ufak bir anektodla pekiştirelim:

İneklik günlerinde Haymatlos ve kankası 4. sınıf derslerinden birinin ödevi için bir de Ankara Hukuk’un kütüphanesini ziyaret edelim derler. Kütüphaneye gidilir, makaleler seçilir fakat öğlen yemeği vakti gelmiştir. Ankara hukukta okuyan bir arkadaş aranır, kantinde buluşulur. Arkadaşın 5-6 kişilik arkadaş grubuna takdim aynen şöyle gerçekleşir:

Esas arkadaş: Arkadaşlar lütfen sırayla söyler misiniz, üniversite sınavında birinci tercihiniz neresiydi?

Yancı arkadaş 1: Odtü Uluslar

Yancı arkadaş 2: Odtü Uluslar

Yancı arkadaş 3: Odtü Uluslar

Yancı arkadaş 4: Odtü Uluslar

Yancı arkadaş 5: Odtü Uluslar

Esas arkadaş: İşte arkadaşlar bu iki hanım oradan geliyor.

Yancılar: Waaaaooooowww

Haymatlos ve kankası: eheemmm, valla isteyerek olmadı, aslında o kadar matah da bişi diil, neyse ne yeniyor burada???

benzeri durumları iş başvurularında da yaşayabilirsiniz, şanssızsanız kompleksli ve size haddinizi bildirmeye and içmiş insan kaynakları yetkilileriyle karşılaşp berbat bir iş görüşmesi tecrübesi yaşayabilirsiniz, şanslıysanız anlayamadığım bir şekilde sizin aşmış taşmış bir insan evladı olduğunuzu düşünüp hemen işe uygun bulurlar. Arası yoktur.”

ekşisözlükteki plâtförm 3 sayfa ve 26 giriş içeriyor. Kimileri:

“*1984 yılında odtü camiasına katılmış olan bölüm. önceleri iktisadi ve idari bilimler fakültesine dahil olan bütün bölümlerle aynı binada olmasına rağmen, 2 yıldır ergonomik sandalyeli amfileri ve bi cafeyi andıran kantini olan yeni binasını işletme bölümüyle paylaşmaktadır.

bazen çevredekilere bakınca okulda diil de *tunalı*da geziyormuşsunuz hissine kapılırsanız da, güzel insanlar barındırır. (daha yolun başında olduğum için öyle geliyo belki ama) sevilesidir.

* meclis sıralarından daha konforlu görünen amfileri olan kapısında da *bilmem kim tarafından* yapılmıştır die tabela bulunan, keşke her üniversite de böyle konfor olsa dediğim az ama öz gördüğüm bölüm.

* amfileri sponsorlar tarafından yaptırılmış, koridor ışıkları otomatik yanan, koltukları acaip rahat, her sene kız sayısının daha da arttığı ve de buna bağlı olarak not ortalamasının da arttığı, ayrıca 3. sınıfta insanların ben bu okulu bitiremem demesine sebep olan ‘international organizations’ adlı derse sahip bölüm.

* 2004 yılında 20. Yılıni kutlamış olan bölüm. bunun için bi kokteyl yapılmıştır ve kokteylde 1987de ilk mezunları yazdığı ve bölümün 20. yılında açılmak üzere yazılan mektup açılmış ve okunduktan sonra herkesin gözleri dolmuştur..

* ciddi anlamda hukuk hocası sıkıntısı çekmekte olan bölümdür.

* eninde sonunda bir mühendis okulu olan odtünün yancı fakültesinin yancı bir bölümüdür. odtünün siyasi kimliği ve hocaların kariyerleri sağ olsun kötü bir yere düştüğünüzü hissetmez, eliniz boş ayrılmazsınız, lakin bir öğrencisi olarak içinden geçtiğinizde okulunuzun sizi mühendisleri kadar umursamadığı da açıktır.”

“odtü İktisat ve odtü İşletme”

*uludağsözlük*teki “odtü iktisat ve odtü işletme” başlıklı platform gene İktisadi ve İdari İlimler Fakültesi ile ilgili:

“*iktisat daha zordur, bissürü şey öğrenirsin, çoğunu kullanmazsın. daha teoriktir. modeller üzerine konuşursun, yorum yaparsın.ama kpss gibi sınavlarda işletme ye göre daha başarılıdır mezunları.

işletme pratiktir. özel sektöre ağırlık veren bir yapısı vardır.onun için özel sektörde işletme mezunları daha şanslıdır iş bulma açısından.

odtü işletme ayrıca odtü’nün en güzel binasına ve olanaklarına sahip bölümüdür. bütün üniversite bu bölümün öğrencilerine gıpta ile bakar. en güzel ingilizceyi bunlar konuşur genelde. ayrıca rahattırlar. millet

proje yaparken, onlar şenlik şenlik gezerler. zengin çocukları boldur. yine de Türkiye'nin en zor işletme bölümlerinden biridir. başka üniversitelerde 2 dönemde açılan dersler burada 1 döneme sıkıştırılmıştır. ayrıca öğrencilerinin inekliğiyle ünlüdür. calculus sınavlarında bunlar yüzünden bütün okul kriz geçirmiştir. hem rahat, hem çalışkanlardır. odtü iktisat öğrencileri ise işletmeye nazaran daha bi sıkıntı çekerler. bir nevi mühendis gibi yetişirler. binaları eski ve karışıktır ancak kampüsün en güzel yerindedir. her yere yakındır. kalitesi tartışılmaz bir bölümdür. hocaları gıcık olsa da çok bilgilidir.

ikisinin ortak yanı ise cillop gibi bölümler olmasıdır.

* Elbette ki iktisat daha zordur işletme öğrencileri yata yata büyür. Halk arasında işletme için karpuz tarlası da denir. Ama işletme de iş bulmak daha kolaydır tabi işletmecinin yapacağı her işi bakkal amcamızda yapabilir ama iktisatçı için aynısı söylenemez. Zira matematik ağırlıklı dersler ömürden ömür götürdüğü gibi geçilmesi zor olan bölüm dersleri vardır.

* Fazla teorik ve soyut olan iktisata göre, işletme daha somut, üretimle, satın almayla, pazarlamayla, her bi bokla ilgilenen bi bölümdür. işletme de finans, pazarlama ağırlıklı dersler varken, iktisatçılar hukuk, para teorileri gibi şeyleri daha iyi öğrenirler. iktisat dersleri ninemin taşakları olsa, havasında geçer daha çok. Ayrıca 5-6 puan düşük alıp işletmeye gidemeyen, ve işletmeciliğin bakkallıkla ortak yönlerini araştıran arkadaşlardan da bulunur iktisatta.

iş odtüye vurduğumuzda, iki bölüm öğrencileri de odtünün asıl tadını çıkaran, şenliklerin müdavimi olan öğrencilerdir. Birbirine yakın dersler gördüklerinden yan dal, çift ana dal gibi uğraşlara girerler. iktisat zordur, doğrudur. ikisi de güzel bölümlerdir nihayetinde.

* işletme enteresan bölüm vesselam. üniversiteden hocam işletme'yi özel sektör talebiyle oluşturulmuş toplama derslerden oluşan taşeron bölüm olarak tanımlamıştı. ama şöyle bir gerçek var ki, genelde bulunduğu üniversitelerin en kolay okunan bölümü olan bu işletme, eğer iyi bir üniversiteden mezun oluyorsanız ve eğer inglizceniz iyiye size iyi iş imkanları sağlıyor. yani zor bir bölüm okumak her zaman kolayca iyi bir iş sahibi olmak anlamına gelmiyor.

odtü açısından değerlendirmek gerekirse ne gittim ne gördüm...

* tercih etmediğim için pişman olduğum bölümlerdir. sonradan sormuşumdur kendi kendime ‘ya 4 414 idealist olmak senin neyine?’ diye ama artık çok geçtir. giden geminin ardından el sallanır ancak.”

ekşisözlükte “odtü iktisat” başlıklı plâtfırmı yazanlar:

“*odtü’nun bölümlerinden bir tanesi. mikro makro ekonometri dünyası.

* *şebnem ferah*’ın mezun olmadan terk eylediği bölümdür.

* ilim irfan yuvası. idealist, kral hocaların mekanı.”

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinin bir başka bölümü olan “*siyaset bilimi ve kamu yönetimi*” hakkında *ekşisözlükte* okunanlar:

“*bölüm 1956’da kurulmuştur, ortalama 600 lisans, 100 lisansüstü öğrenci bulundurur. öğrencilerin okumaktan anası ağlamıştır, efsane hocaları barındırmaktadır. ‘oku’ ayeti bu bölüm için söylenmiştir.

* 4. senesinde siyaset bilimi ve kamu yönetimi branş ayrımı yapılır. okuldan sonra hemen işe girmek isteyenler kamu yönetimini, entellektüel maceralara ve akademik çalışmalara devam etmek isteyenler siyaset bilimini seçer genelde... eğer ortalama derdiniz yoksa şeker gibi okursunuz. yok çok başarılı olmak isterseniz, kastırır, ömür yer.

* birçok süper hocanın ders verdiği, genelde eleştirel bir yaklaşıma sahip olan, insanın ufkunu genişleten bölüm. çoğunlukla kısaltılarak ‘odtü kamu’ adıyla anılan bu bölümde aslında siyaset bilimi çalışmaları ağır basar. işe girme, kpss de top çekme kaygısıyla yanıp tutuşan öğrenciler kamu yönetimi uzmanlaşmasına rağbet ederken, kendini siyaset bilimine adanmış olanlar ise politakada uzmanlaşır.

* üniversite güzel, bölüm güzel, dersler güzel (en azından seçme şansınız var) ama o hocalar yok mu, akademik açıdan birsey denemez hiçbirine ancak öğretim üyeliği sadece akademik başarı mı demektir? oysa bölümde hepsi birbirinden sevimsiz, kendini beğenmiş. öğrenciyi hiiiiiiç önemsemezler, yol göstermezler. bu bölümün hocaları toptan değişmeli ya da onlar kafa yapılarını değiştirmeliler. yazık odtü’ye, yazık bu bölüme gelen öğrencilere.”

Aynı bölüm için *itüsözlükte* de bir plâtförm açılmış:

“**odtü kamu* olarak bilinir.

* bir insanın hayatında yaşayabileceği en büyük ikilemlerden birisi. seçeneğe sahip olmak bazen özgürlük değildir ki özgürlük bazen özgürlükten çıkıyorsa, o zaman hiç özgürlük değildir. bunu, bu bölüm, aslında belki insanlar ve ne yazık ki sevdikleriniz, size öğretebilir.

bir kaymakam olma düşünüz vardır. ya da durun, kimse minibüs muavini olmak istemez, akli hep şoförlüktedir para kesen biletçinin. o hesapla, kaymakam olmak değil, belki bir vali, bir yönetici, bir kamuoyu zembereği olmak istersiniz. istiyorsunuz ve istediniz. devletin sizi göndereceği üçra kasaba köşelerine gitmeyi de göze aldınız. zorunlu hizmeti de yapacaksınız, amenna. kaç yıl olursa olsun, ne kadar zor gelirse gelsin, ne kadar çukura itilirsenez itilin, kaymakam olma düşünüz var. ama bir başınız vardır, herkese dert olur, nedendir anlamazsınız. kız başına kaymakam, kız başına sokaklarda yalnızlık, kız başına bu saatte antalya-bodrum arası, kız başına büyüyüp sonra ‘kadın başına nereye oturduğün yerde.’ ama yok, buna da inat edilir, haritalardan kasaba, mecra, nahiye bile seçilir. ama bir gün, bir sevdiğiniz olur, yan yana gelirsiniz, sonra gelecek düşünülür, onun sabit bir işi olacağından ve erkek olduğundan ve siz, o her köşeye mendebur başınızla, karar vermeniz gereken bir ayrıma gelirsiniz, kavşakta kaymakam olmak düşünüz ve sevdiğiniz insanla bir ömür görürsünüz. ‘ertele, nasıl olsa başka şansın var,’ derir. ertelemenin, yok say anlamına geldiğini herkes bilir. hayallerinizi kırar ‘peki,’ diyip seçtiğiniz kasabayı haritadan ezcümle bir zahmet siliverirsiniz.

neyse, bir seçeneğiniz daha vardır. siyaset yapabilirsiniz, dernek kurabilirsiniz, partiye katılabilir aktif olarak görev yapabilirsiniz, belki bakan hattâ başbakan olabilirsiniz. bunu da deneyebilirsiniz. ama sizin için seçilmiş rol modeller vardır. olmaz. illa allah olmaz. anneniz gelir, ‘ne işin var,’ der. babanız gelir ‘olaylara karışma,’ der ekşimiş yoğurt sesiyle. evinde oturmak ve yemek pişirmek ya da kavak polenlerinin sessizce doluştuğu akademisyen odasından kırmızı dutlara bakarak geçirebileceğiniz, kibar ve şık akademisyenlik odası verilir önünüze. sevdiğiniz ve aileniz için ne de garanti şeylerdir bunlar. yeriniz, yurdunuz ve e-mail adresiniz bile bellidir. büyük şehirde kalırsınız, çocuklarınızı kreşe verirsiniz, iyi ve mutlu bir evliliğiniz olabilir. büyüdüğünüz

için artık kadın başınızın birçok yere sığamama ihtimali de vardır. sevdiğinizin işi iyidir ve istediği işi yapıyordur ama siz sadece, bir evi çekip çevirebilme kaymakamısınız; mutfak siyasetçisi, alışveriş bakanı ve olaylara karışmamış, sütliman *research assistant* olmuştunuzdur. kadın başınız, isim bile yapamamıştır.

öyledir. bu bölüm nezdinden başlayarak türkiye’de kadını, bir isim ya da sıfat hâline getirmek, en çok da insanın sevdiklerinden ve onu sevdiğini söyleyenlerden gelen bel altı yumruklarla yere serilir. ‘olur,’ dersiniz. ‘aman yeter ki kimse üzülmesin. ben isim olmaktan da vazgeçerim, sıfat olmaktan da. okuduğum disiplin gibiyimdir. arada, tek başına hiçbir anlamı olmayan ancak şeyleri bir araya getirmeye yarayan ve ancak o şeyler olduğunda bir anlamı olan *bağlaç* da olurum. ne kaymakam ne siyasetçi olurum; ve olurum anasını satayım. siz hiç merak etmeyin, sevdiğim insan kardeşlerim,’ dersiniz.

* dünyanın en güzel kızlarından birini içinde bulunduran bölüm.

* bölümü çekip çeviren gölge başkanı, bölümün sekreteri olan hacir fidan, nam-ı diğer hacir abla’dır. onun olmadığı bir odtü kamu’da işlerin acayip sarpa saracağı konusunda derin şüphelerim var, evet.

allah yokluğunu göstermesin.”

fen ve edebiyat fakültesi biyoloji bölümü

Fen ve Edebiyat Fakültesinde çok sayıda bölüm var. Bölümlerden biri ‘Biyoloji’. Bölüm öğrencilerinin aşağıdaki değerlendirmeleri *ekşisözlükte* yer alıyor:

“*<http://www.bio.metu.edu.tr/> internet adresinden biyolojik bilimler bünyesinde toplanan bölümler (biyoloji ve moleküler biyoloji ve genetik bölümleri) hakkında bilgi edinebilirsiniz.

* bir garip bölümdür efendim. işte geldim gidiyorum dediğim bölümüm olduğunu bir kenara bırakıp; dışarıdan bir gözle yorumlayarak diyorum bunu. (farklı bölümlerden fazlaca destekçim var da ondan) nedir bu gariplikler? öncelikle öyle bir bölümdür ki moleküler biyoloji ve genetik, öğretime başladığı sene olan 1996’dan bu yana organizasyona dair tek bir şey edinmemiştir. bomboş oturarak iş yaptığını sanan sekreterler bütünü ve de sabah 8.40 veya 9.40’a ders almam diyen

hocaları vardır bu karmaşanın ortasında. sonra her derse 3-4 farklı hoca girer; amaç her hocanın uzman olduğu konuyu aktarmasıymış. uzman olmadıkları konuları görmek istemezdim diyeyim öyleyse. sonra her dersin o hocaya sıra geldiğinde size gelip de: ‘bu ders saati benim programıma uymuyor çünkü biyoloji bölümüne dersim var’ dediklerinde uzmanlık alanlarının daha çok 3 saatlik dersi 1 saatte yapmak, sizi arka plana atmak ve de en önemlisi sınava kadar okuma ödevi vererek zaten zor hazırlayacakları sınavı daha zor kılmak olduğunu anlarsınız. zor hazırlayacakları sınavlar demişken aynı bina altında bizlerle benzer dersleri alan biyoloji öğrencilerinden ayrı sınav olduğumuzu da belirtmem gerek: bizler genetik öğrencisiyiz ve de bize kolay sormak ayıp olurdu. işin daha acıklı yanı da (işte bu noktada diğer bölümlerdeki arkadaşların onayını aldım) bölümdeki öğrencilerin çoğunun sesini çıkartmayan çalışma delisi aklı eksikler olmasıdır. (en azından kendi dönemimde bana görünenler). bu bölümün öğrencileri sınavdan önce en çok ‘hoca ne sorarmış nasıl sorarmış’ı düşünürler yani not almayı hesaplarlar. aslında böyle idealist bir bölümde öğrendiğini anlama; anlayıp da hayata geçirmek daha önemli olmalıydı. neyse ki geldim gidiyorum...

* aklımda binbir hayalle girdiğim, harika arkadaşlar-dostlar kazandığım, çooooooooook şey öğrendiğim(keşke daha çok öğrenseydim), lisansımı buradan aldığımı söylemekten gurur duyduğum, çok özlediğim canım bölümüm...

* odtünün fen edebiyat fakültesine bağlı en zorlu bölümlerindendir.bu kadar zor olmasında öğrenciye nefes alma hakkı vermemesi (haftada iki lab etc.), gereksiz uzun ve zor finaller ve midtermleri, son olarak hala bölümün yeri konusunda karar verilememesi(mühendislik kimyası mı alsınlar, yoksa kimyacılarla aynı mı? etc.) gb sebepler yatıyor.ayrıca tıptan mezun olan birisi genetikte uzmanlaşırsa bu bölümden mezun olan birisinden kat kat değerli sayılıyor. girdiğim ama nasıl çıkacağımı merak ettiğim bölüm...

p.s: üstten bakınca virüs şeklinde bir binaya sahip, neye kasmıslar hay allam...

* sizden hayallerinizi çalan bölümdür burası. büyük beklentilerle gelmişsinizdir buraya. genetik mühendisi olacaksınızdır. ilk hayal kırıklığınızı genetik mühendisliği diye bir şey olmadığını, olsa da burada yeri

olmadığını öğrenince yaşarsınız. sonra öğreneceğiniz şey bölüme neden ‘biyolojik bilimler’ denilmiştir. çok daha az puanla pek ala biyoloji okusaymışsınız, daha az çalışmayla aynı derslerden çok daha yüksek harfler getirebileceğinizi görürsünüz. ilk sene ‘bırakacağım bu bölümü, evimin kadını olacağım’ diyenleri anlayamazken ikinci sene-den itibaren sık sık siz de bunu şaka yollu da olsa söylerken bulursunuz. ilk seneki hücre biyolojisi dersi ilk aşk gibidir. bundan sonraki bütün derslerde ondan az çok bir şeyler olacaktır. alışkın olmadığınızdan her curve altı ayrı koyar insana bu sene. kimyayı kimya bölümüyle calculus’u mühendislerle alırsınız. onlar da acı birer baharat olurlar ana yemeğin üstüne. ikinci sene bir evrim - ekoloji vardır - ki hala genetik bölümünde zorunlu ders olmasını anlayamamışımdır -. bir türlü sevedemediğiniz yapışkan bir aşık gibidir bu ders. biyometri vardır sonra, ilk defa bir mühendisle çıkma deneyimine benzer bir şeyler yaşatır insana. analitik kimya da benzerdir. 270 kodlu adını hatırlamadığım bir ders vardır sonra temel moleküler teknikleri öğretmek amacıyla dizayn edilmiş, o da çok güzel duygularla başlayıp bir türlü nasıl yürüteceğinizi kestiremediğiniz ilişkiye benzer. finali nasıl oldu, hiç anlayamazsınız. organik kimya belki de en iyi ilişkiniz olacaktır 4 sene boyunca. ama her güzel şey gibi bir gün o da biter. üçüncü sınıf hayattan bıkkınlığıdır. bir yanda artık normal derslerden ayrılmış lablar, bir yanda sevip de curve yle bir türlü kavuşamadığınız biyokimya, bir yanda vizeler öncesi one night study yaşadığınız mikrobiyoloji, bir yanda büyük ve umutsuz aşkıınız moleküler genetik. durmadan rapor yazarsınız ve rapor yazmak her boş zamanda aklınıza geldiğinden eskiden boş zamanlarda neler yaptığınızı merak etmeye başlarsınız. bir de yök zorunluları tarih ve türkçe vardır ki anne vasıtasıyla görücü usulü tanışılıp yürütülen zoraki ilişkilere benzer. zaten bölümde girip girebileceğiniz bütün ilişkiler bunlardır. insani ilişkilerin pek sözü edilmez.

yine de garip bir havası vardır buranın. bazı bazı sabahları bölümü görüncü gülümsediğinizi fark edersiniz. anlarsınız ki burası esrar gibin afyon gibin bi şey. onsuz olsaydı daha iyi olur muydu diye düşünürsünüz ama artık mümkünatı yoktur vazgeçmenin.”

fen ve edebiyat fakültesi fizik bölümü

Aynı fakültenin ‘Fizik Bölümü’ için *uludağsözlükte* yapılmış değerlendirmeler:

“*odtü fizik - önu güzeldir; meşhurdur..

* kantininin bir nevi darphaneye dönüştüğü, odtüye gelen herkesin o bölümde bir sınıfta ömrünün bir kısmını geçireceği, en büyük amfisi-nin akşam 19.30 dan sonra sinema olduğu okulun en zor bölümü.

* her yıl yaklaşık 80 öğrenci alıp, yaklaşık 20’sini mezun edebilen bölüm. ayrıca advanced physics adında bir alt-bölümü de vardır. odtü fizik diplomasını, doktora teziyle süslemek isteyenler tercih ederler bu programı.

* günümüzde biraz daha insafılı olan geçmişte verdiği sayılı mezunlar ve bu kişilerin akıl durumları bakımından hakkında çok konuşulmuş bölümdür. hatta bir senesi sadece 2 mezun verdiği, bunlardan birinin hiç konuşmadığı, diğerinin de bitkilerle ve börtü böceklerle konuştuğu duyulmuştur.

* öğrencilerinin kendilerine nerede okuduğunu soran insanlara cevap verirken yumuşak bir geçiş yapmaları gereken bölüm. yaşanmış bir hadisedir. şöyle ki...

- hangi bölümdesin genç?
- fizik
- hadi yaww. mühendis mi olacan?
- yok benimki daha farklı; temel bilim var ya, kimya, matematik gibi.
- oo maşallah. ee nerde okuyorsun?
- ankara’da devlet üniversitesinde.
- hangisi?
- odtü
- oha odtü fizik mi? baştan desene koçum.

* Bünyesinde 39 tane profesörü barındıran nacişane bölüm.

* kazanılıp da bitirilmeyen bölüm.

* fen-edebiyat fakültelerinin ülkemizdeki vahim durumundan ötürü taban puanlarının düşüklüğünden rahat girilen; ama çıkılması çok zor bölümlerden biri.

* ilginç öğrenciler barındırır içinde geleceğin çılgın bilimadamlarını yetiştirecek bölümdür. umutla bekliyoruz.

ayrıca buradan mutlaka şuraya geçilmelidir.

(bkz: *odtü fizik kantini*)”

kantinler

Öneriye uyup “*odtü fizik kantini*” plâtformuna geçiyorum:

“*odtünün merkezi olma sıfatı vardır. patatesli ekmek adı altında bol karbonhidratlı hoş bir yiyecek satarlar. ketçap mayonez karışımı gibi duran lezzetli bir sos vardır bir de.

* tam merkezde olmasının avantajını kullanan odtünün en berbat kantinidir. ama her daim gidilir. dünyanın en hızlı para üstü veren kantincisine sahiptir.

* ekmek arası patatese ilk kez burada *patso* denmiştir.

* kedisi kuşu bol kantindir.

patatesli ekmek de 1 buçuk lira olmuş, kahveler 75 kuruş... daha da gidilmez bu kantine.

daha iyisi için (bkz: *odtü psikoloji kantini*)”

“*odtü psikoloji kantini*” plâtformundaki girişlerden birine göre, “odtü kantinlerinden en güzel çayı yapan ve mükemmel kaşarlı gözlemeleri olan yeni yapılmış yeşil masalarıyla göz kamaştıran okul açılrsa da gitsem denilen biricik kantin”miş orası. Ama, bu plâtformda başka kantinlere de yollamalar yer alıyor. Anlaşıyor ki, ODTÜ öğrencileri öğrenim gördükleri fakülte ve/ya da bölümlerin kantinlerini yoğun olarak kullanıyorlar. Bu yoğun kullanımın bir nedeni, “*odtü psikoloji kantini*” plâtformundaki girişlerden biriyle açıklanmış:

“*hatunun harman olduğu yer...”

ODTÜ öğrencilerinin kantinleri yoğun kullandığına değgin bir başka ‘giriş’ *uludağsözlükün* “*odtü matematik bölümü*” plâtformunda okunuyor:

“*cana yakın bir kantincisinin bulunduğu bölüm.

* bölümlerinden hiç ders almadığım halde, kampüsün orta yerinde olması, ve beşeri bilimlere yakın olması sebebiyle bi sürü derse girdiğim, derslerinin kodlarından bile bir şey anlamadığım, bi şekilde amfisine kanımın kaynadığı, kantinin önündeki sıralarda oturup iki büklüm ödev yetiştirmeye çalışan insanlarla dolu bölüm.

ne dayı' dediğimizde, 'çok şükür bize yetiyor kazandığımız, o dediğin burda gitmez' diye de cevabı yapıştırır.

ve fakat arkadaki bahçesi şahanedir. beşeri kantinini arıların bastığı bu mevsimde bile hiç uçan kaçan bir şey görünmez ortalıkta rahat rahat çayınızı içersiniz. ancak biraz eser, çok sıcak günlerde bile hırkayla oturmak durumunda kalır sefil öğrenciler."

fen ve edebiyat fakültesi matematik bölümü

Bölüm hakkındaki değerlendirmelerden kimileri ise şöyle:

"*odtünün en çok beddua alan bölümü.verdiği dersler dillere destan olmuştur.para kazanmak için öğrenciyi yaz okuluna bırakırlar. yaz okulunda yine zor sorarlar.mühendisliklere kesin bi gıcığı olduğunu düşündüğüm bölümdür ayrıca.

Matematik Bölümü ana girişi

* elini verenin kolunu kaptırdığı,diğer bölümlere de eziyet etmeyi amaç edinmiş bölüm..

* türkiye de içinde en çok araştırma görevlisi barındıran matematik bölümü.

* zavallı öğrencilerinin ingilizcesinin 'reverse of', 'assume that' ve 'therefore'dan ibaret olduğu ve işkenceci hocalarının ingilizce bilmediği bölümdür.

sinirlenince 'ask your questions to my assistant not to me. i am going!' deyip sınıfı terk eden hocaları bile vardır.

* sokakta yürürken ağzından salyalar damlayan, 2 aydır yıkanmayan, parmağını emen bir tip görürseniz bu bölümün öğrencisi olduğundan emin olabilirsiniz. 4.sınıf öğrencisidir büyük ihtimalle.

* hayatımın 1 senesini geçirdiğim, odtüyü ve üniversite hayatımı 1 sene boyunca cehenneme çeviren, acaip hocaların ve asosyal öğrencilerin ağır bastığı, 5 metrekarelik, herşey 1 milyoncu kantine sahip, oku-

ması çok zor olan, yatay geçiş sonucu kurtulduğum odtünün en çok yerilen bölümü.”

Aynı bölümün *itü*sözlükte yer alan tanımlamaları şöyle:

“*cahit arf gibi türkiye’ye gelmiş geçmiş en büyük bilim adamlarının başında gelen yüce kişiliğin şahlandırdığı bölüm.

* sadece bölüm öğrencilerinin değil, bu bölümden ders alan çeşit çeşit mühendisin de ömrünü çürüten bölüm. çarşaf gibi sayfalardan oluşan sınavları ile de tanınır.

* o kadar emek verip kazanan, 4 yılda bitirilen, amma velakin 3 kuruşluk şirketlerde 5 kuruş maaşa çalışmaya razı gelen mezunları da olan bölüm.

* 4 yılda bitirenlerin god mode on kafasında gezdiklerini düşündüğüm bölüm. bölümüm. odtünün en kendi halinde bölümlerinden birisidir. hocalarının etliyle sütlüyle işleri yoktur, okulun en akademisyen tipli hocalarına sahiptir. kapılarında ünvanları yazmaz, öyle tatlı adamlardır. ve hayır yağ çekmiyorum.

şu aralar kantini okulun en hareketli noktasıdır. bölümün dışarıya açılabilirdiği tek organıdır. sanırım ucuz, tostları falan güzel ne biliyim. her gün kütüphane eşrafından akın akın ziyaretçi gelmesinin başka sebebi olamaz.

edit: uyarı üzerine, başka sebebi olabilir efemim. oldukça da majör bi sebep olmakla birlikte; kendisi kütüphaneye en yakın bölümdür.”

fen ve edebiyat fakültesi sosyoloji bölümü

Fen ve Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü için *uludağ*sözlükte yer alan girişler olumlu:

“*ülkenin en iyi sosyoloji bölümlerinden biridir. taban puanı 2003 yılına kadar ankara hukuk’tan 2006 yılına kadar da istanbul hukuk’ tan yüksek olmasına rağmen canım yurdunda ekonomik kaygı akademik değerlerin üzerinde tutulmuştur son senelerde, ve bu da tercih sıralarında aşağılara düşürmüştür bölümcağımızı. yurdum insanının, ‘bitirince ne olcan örtmen mi?’, ‘ne satıcan bitirince sen şimdi?’ yaklaşımını nor-

mal karşılarlar, zira inceleme alanlarına bu tip insanlar ve yaklaşımları da girer.

kendini geliştirmek isteyen sınırsız olanaklar sunar. öğrencisine son iki senesinde tamamiyle seçmeli ders alma şansı tanır, onlara kendi yolunu kendi çizme olanağı verir. eğitimin zorluğu ve ciddiyeti diğer sosyoloji bölümlerinden ayrı noktaya getirir burayı.

gündem yaratan, popüler akademisyenleri de kaydadeğer biçimde fazladır. medya kuruluşlarının uğrak yeridir burası. hocalarınız her an tv’de, internette, gazetelerde karşınıza çıkabilir.

isteyerek tercih etmiş, idealist öğrencilerini hayal edemeyeceği kadar iyi noktalara getirir burası, ancak her alanda olduğu gibi isminin, cisminin büyüüne kapılıp tercih etmiş, başarısız olmuşları-olacakları da yok değildir, normaldir.

* dönem bitimiyle birlikte, her son derste hocaların sınıfa şarap, meze, meyve yığdığı; kokteyl havasında ders işledikleri bölüm. bugün benzer bir dersin çıkışında, telaşa minibüse yetişmeye çalışırken, jaluzilerden gözükken derslikler ve içindeki kalabalıkla göz göze geldim. kürsüde duran şarap şişeleri, hafif uçmuş ama tebessüm eden yüzler, konuşmakta olan kişiyi anlık bölen çın çın şen kahkahalar... bir tuhaf oldum ne bileyim, gülümsedim sadece...”

eksisözlükten girişler:

“*türkiyemizin güzide sosyoloji bölümlerinden olan odtü sosyoloji, uluslararası arenada metu sociology department deyu nam salmıştır. her daim gelişen, yeni tartışmalara göre şekillenen ders içerikleri ile kendine hatırı sayılır bir konum edinmiştir. gerek iü (İstanbul Üniversitesi) sosyoloji, gerek dtcf (Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi) sosyoloji, gerek hün (Hacettepe Üniversitesi) sosyoloji ve hatta söylemeye gerek yok, mimar sinan sosyoloji, odtü sosyolojinin eğitim ciddiyetinin yanında güdük necmi gibi kalırlar. *(Ayraç içindeki açıklamalar bana ait. ÖŞ)*

* bir iki mezunuyla tanışıp konuşma fırsatı bulduktan sonra türkiye’nin en iyi sosyoloji bölümü olarak nam salmış olmasına tek kaşımı kaldı-
rarak tepki vermek durumunda kaldığım bölüm. kendi ülkesinin yakın
siyasi taihinden habersiz sosyolog mu olur yahu?

* erkek öğrenci sayısının oldukça az olduğu bölüm.

* geçtğimiz yıllardan birinde, 1. sınıflarda sadece 4 erkek olan *harem* gibi bölüm. (not: o dört erkekten biri de 45 yaşındaydı ve ayla dönmüş-tü. siz düşünün yani durumun vehametini)

*itü*sözlükteki girişler de olumlu:

“*odtü’nün sosyal bilimlerde en iddialı, kadrosu en geniş, en iyi eğitim veren bölümü. hocalarının çoğu elleri öpülesi insanlardır. 17-18 yaşında olup yazsam mı, yazmasam mı diye düşünenlere mutlaka tavsiye ederim.

* insanı çileden çıkaran her hafta 98193498148712 sayfa okumanın verildiği bölüm. bilinen her şeyin aslında yanlış olduğunu gösteren bölüm. tüm hocalar neredeyse kent üniversitesinden. bir çok mühendislikten daha zor bir bölüm kanımca. odtü yü odtü yapan fen-edebiyat fakültesi bölümü.

* nefes kesicidir! her hafta okumaları yetiştirmek için nefesinizi keser, anlamak için nefesinizi keser, yorumlamak için nefesinizi keser... ha şimdi rahatladım derken yeni okumalar eklenir eskilerine. hocalar alanlarının en iyilerindendir ve beklentileri yüksektir. ama gurur vericidir odtü sosyoloji de okumak. sövüp saydığımдан daha fazla severim. çok severim. iyi ki buradayım demediğim bir günüm geçmemiştir bölümde. allah utandırmasın.”

fen ve edebiyat fakültesi felsefe bölümü

Fen ve Edebiyat Fakültesinin Felsefe Bölümü hakkında *eksisözlükte* okunan girişlerden kimileri:

“*odtünün bölümleri tanıtma fuarında en kral stant ödülünü havada karada kapalı bölüm. tüm mühendislikler ve teknik bölümler ilgi çekici alet edevatlarını sahalarına sürerken -çipler, metaller, madenler, sondaj aletleri, petrol kuyuları, bilgisayarlar, maketler, çizimler, robotlar vs vs masaları süsler iken- öğrenci çekmek için hiç bi çaba sarfetmeyen güzel felsefe bölümünün standı bir masa, bir sandalye ve düşünceli görünen bir asistandan oluşuyordu. kitap falan da yok. süperdi yahu.

leceğiniz, sarhoş olup; kendinizi dışarı atıp, arabaların tekerleklerine vurup alarmlarını çaldırabileceğiniz, ve aynı hocaların evlerinde toplanıp mangal partileri verebileceğiniz, asistanlarla beraber o bar senin bu bar benim sürtebileceğiniz, barlar tükenince, içmeye asistanların evinde devam edebileceğiniz yegane bölüm. teknik üniversitenin statik mantığı dahilinde, doğal olarak biraz hor görülmesinden mütevellit, kendi içinde, ‘üvey’ olmanın verdiği kapanıklıkla, elementlerine sıkı sıkıya bağlı bir klan. hocalarının hepsi kendi alanlarında yetkin isimlerdir ve kendilerini afişe etmeyi pek sevmeyiz, bu yüzden dışarıdan bakıldığında sıradan insanlardır. felsefenin tam içindedirler: sessiz ama ‘derin’den. çimlere uzanıp, çayınızı yudumlarken, çamurlu bir taşın üzerinde oturan profesörünüz aristo’dan bahseder, bu sırada yoklama kağıdı elden ele dolaşır; hava güzeldir, oksijen maksimumdur; e size de ilgi göstermekten başka çare kalmaz. fazla ütöpik görünebilse de, durum böyledir ve bundan memnun olmak da çok zor değildir.

* bölümün kuruluşu ile ilgili bazı bilgiler için ispanya’da bir şato kitabına bakılabilir. yeryüzünün en sevimli hocalarından teo grünberg yıllar yılı hizmet verdiğinden olsa gerek yoğun bir mantık eğitimi vardır. hatta mantık alanında yan dal yapma şansı bile bulabilirsiniz. bu bölümle ilgili ilginç bir tesadüf de çoğu mensubunun lisans öğrenimini başka bir alanda yapmış olmasıdır. örneğin teo hoca bir kimyacı veya kimya mühendisi, david bir işletme mezunu, ayhan sol, ahmet inam ve başkaları mühendis, mehmet cem kamözüt bir fizikçidir (hatırlayamadığım nicelerine selamlar). odtü içerisinde hocalar ile öğrenciler arasındaki iletişimin en iyi olduğu bölümlerden biridir, ki tahir hoca bir başına yetebilir bu konuda.

fen ve edebiyat fakültesi psikoloji bölümü

Aynı fakültenin Psikoloji Bölümü hakkında *eksisözlük* yazarları görüşlerini şöyle açıklamışlar:

“*çok iyi hocalar barındırır bünyesinde odtü psikoloji. ingilizce eğitimden ötürü literatürü takip etmek çok kolaydır. hocalar öğrencileri aştırmaya teşvik eder. ‘mezun olunca ne b.k yiyeceğim’ diye düşünme oranı daha azdır diğer okullara {göre}. çünkü bu bölümde sürekli ezildiğinizi zannederken esasında (azimli iseniz tabii ki) sürekli yeni bilgilerle dolduğunuzu sonradan farkedeceksinizdir.

genelde aynı binadaki felsefecilerin eleştirilerine maruz kalır psikoloji bölümü. saçmasapan bir şekilde 'ben psikolojiye inanmıyorum' deyip kesip atmak isterler. çoğu psikolojiyi sadece klinik psikoloji sanmaktadır esasında. odtü felsefe'deki asistanlar, belki de hocalar bile kendi güzide bölümlerindeki öğrencilerine kıyasla psikolojicilerin sabit fikirli vs gibi şeyler olduğunu belirtirler zaman zaman.

asıl sabit fikirlilik de budur esasında. gerçekten güzel bir bölümdür, dışardan bir sürü seçmeli ders alarak okuldan istediğiniz şeyleri öğrenmiş olarak mezun olmanız mümkün.

* 2005 öss'yle kazanan 40 kişiden yalnızca birinin erkek olduğu bölüm..

* 2006 yılında yalnızca 40 genç bayanın mezun olduğu bölüm. ama bu bölümde terzi kendi söküğünü dikemezcesine bir eğitim verildiğini gördüm sanki. ayrıca hocalarının yetersiz (en azından sayı olarak) olduğunu duyuyorum..

* beşeri binasını diğer beşeri bilimlerle paylaşan, teoride çok iyi olup, pratiğin pek üstüne düşülmeyen - henüz bir laboratuvarı bile yoktur.- teknik üniversiteye sıkışmış ancak akademik kadrosuyla sağlam bir bölümdür. (uludağsözlük)

* kendisi ayrıca odtü'de eşit ağırlıktan girilebilecek en yüksek puanlı 3. bölüm olmasına rağmen, başarısız öğrenci kontenjanıyla sayısalı seçtiklerinden giremeyip içlerinde kalan öğrencileri kucaklamaktadır. ama yine de durumdan gocunan yoktur. bölümden seçmeli ders alan mühendislik öğrencileri 'güzel kızları, güzel kantini var' söylentilerine kanmamalıdır. derslere girince gerçekten ingilizce konuşan hocalarla ve işlem yapmadan sayfalarca okumaları gereken ders notlarıyla karşılaşış kaçma hissiyatına büründükleri sıkça görülür. (uludağsözlük)

* bu bölümü bitirenlerin kendilerini psikiyatrist sanmaları sonucu büyük hezeyanlar yaşanabilir. unutulmamalıdır ki psikolog ve psikiyatrist farklı kavramlardır. (uludağsözlük)"

Bölüm hakkındaki olumsuz giriş itü'sözlükte okunuyor:

"*dersleri çok rahat geçebileceğiniz bir bölümdür. ancak maalesef dersleri geçmenizin gelecekteki herhangi bir planınız için asla yeterli olmayacağı bir bölümdür aynı zamanda. çoğu okulda ve bölümde göre-

meyeceğiniz kadar yüksek ortalamalar yapılır sınavlarda. sınavları testtir genelde. %98 kadın öğrencileri vardır. mezun olmak üzereyken ne için nerede olduğunuzu sorgulatır maalesef. bu yüzdendir ki mezun olduklarında hiçbir b.k olamayacak bir ton ‘psikolog’ üretilir burda.”

fen ve edebiyat fakültesi İstatistik bölümü

Fen ve Edebiyat Fakültesinin İstatistik Bölümü için bir öğrenci (*ekşisözlükte*) “odtu tarafından dışlanmış kimyanın bir parçasını ‘hadi bu da istatistik olsun’ diyerek ayırdıkları bölüm” tanımını yapmış. *ekşisözlükteki* ve *uludağsözlükteki* diğer girişlerden kimileri:

“*‘hişt duydun mu istatistik lab’ında print ellibin’ şeklindeki reklam kampanyasıyla dikkat çekmiş, gönüllerde taht kurmuş bölüm.

* yerinin bir muamma olmasının bir diğer sebebi,bölüm tabelasının önünü bir ağacın dalları tarafından kapatıyor olmasıdır.

* türkiye’nin tek unisex tuvaletine sahip bölüm.

* kimya bölümünden aşağıdaki yola doğru yürürseniz karşınıza çıkar. küçüktür hem hocaları azdır, hem öğrencileri. üniversite sınavında puanı yükselse de azalan hocalar nedeniyle eskisi kadar eğitim seviyesi iyi değildir. içinde ‘istatistik topluluğu’nu barındırır. öğrenci olmak eğlencelidir.

* çatı’nın hemen yanında, kampüsün en merkezi yerlerinden birinde bulunan içeri geleni bırakmadıkları bölüm.

içinde bitişiği olan kimya binasına geçiş bile var. e daha ne olsun?

* üstünden 8 yıl geçmesine rağmen hala ‘niye okudum ki ben burayı’ diye sormama sebep bölüm. kimya bölümünün arkasına yapışık küçücük bi binaya sahip olması nedeniyle ‘kimyanın piçi’ olarak da adlandırılan bölümcük.”

İstatistik Bölümü hakkında *metusözlük* yazarları demişler ki:

“*kantininde çekilen ucuz fotokopi ve verilen ucuz çıktılarla sunum vs. yapacak öğrencilerin uğrak mekanıdır ve sanılanın aksine 1 tane de olsa sınıfı vardır, amma ve lakin kullanılmamaktır yüksek lisans ve doktora dersleri haricinde.

* bulana ödöl vereceğim bölümüdür. soran kime tarif ettiysem anlattıysam bulamamıştır.

* kendileri bizzat kimya bölümünün en ücra köşesinde olup, odtülü öğrencilere, istatistik bölümü nerde acaba? sorusu yöneltildiğinde 10 öğrenciden 8i ya bilmiyorum der yada yanlış cevap verir.

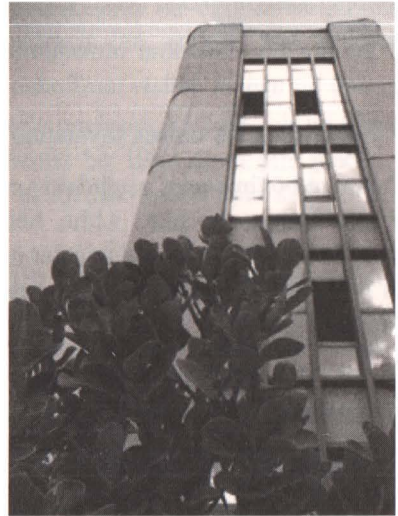
* sevgili bölümüm kimyanın sığıntısı olmakla beraber , fotokopi için en ideal yerdir. özellikle 1. sınıfta arayıp da bulamayacağınız ders dökümanı, sınav sorusu , kitap çözümü yoktur.”

“sincan kampusü”

Eğitim Fakültesi, yerleşkenin merkezine çok uzak olduğu için, öğrencilerince “Sincan Kampusü” olarak anılıyor. *ekşi sözlükten* ilk öğrendiğim bilgi bu. Dahası da var elbette:

“*odtü yurtlar bölgesinden yürüyerek yaklaşık 25 dakikada ulaşılabilen, genellikle 8.40 derslerine geç kalınan yer.

* varlığı gerek öğrenciler arasında, gerek mezunlar arasında, gerek öğretim üyeleri arasında tartışılan fakültedir. kampüs içi hizmet veren ringlerde kalan tek boş yerin bir erkek yanı olduğu zamanlarda ayakta gitmeyi tercih eden bayan öğrencilere sahiptir. öğrencilerinin çoğunluğu stajını *odtü kolejinde* yapar.”

Eğitim Fakültesi

mühendislik fakültesi

ODTÜ Mühendislik Fakültesi hakkındaki genel bilgi *uludağsözlükteki* ilk ‘giriş’te veriliyor:

“*bir teknik üniversite olan odtünün en fazla değer verdiği fakültelerin başında gelir. özellikle yer ve binalar bakımından oldukça elverişlidir. fakültede olan mühendislikler ise

- Havacılık ve Uzay Mühendisliği Bölümü
- Kimya Mühendisliği Bölümü
- İnşaat Mühendisliği Bölümü
- Bilgisayar Mühendisliği Bölümü
- Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü
- Mühendislik Bilimleri Bölümü
- Çevre Mühendisliği Bölümü
- Gıda Mühendisliği Bölümü
- Jeoloji Mühendisliği Bölümü
- Endüstri Mühendisliği Bölümü
- Makine Mühendisliği Bölümü
- Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü
- Maden Mühendisliği Bölümü
- Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü

olarak bilinir.”

Sonraki girişlerden örnekler:

“*mm olarak da bilinen merkezi mühendislikten yönetilen fakülte.

*mm (merkez
mühendislik)
yapısı*

* *jeofizik mühendisliği* bölümü olmayan fakülte.

ben anlamıyorum, anlayabilen varsa beri gelsin.

odtüde *jeofizik mühendisliği* bölümü yok. yani lisans öğrencisi yok, bölüm olmadığı için bölümde kadrolu hoca da yok. ama ne hikmetse, jeofizik mühendisliğinde yüksek lisans yapılabiliyor. ne mantık bu?

jeoloji-maden-petrol mühendisliği bölümünde varsa jeofizik geçmisi hoca onlarla mı çalışılıyor?

edit: konu hakkında bilgisi olan varsa söylesin.”

ekşisözlükteki girişler:

“*okulun göbeğinde kısa bir gökdelende merkezini (bkz: mm) kurmuş fakülte. tahmin edilebileceğinin aksine çok aktif ve şanslı bir fakültedir kanımca. Öyle ki; okulda hiç bir fakültede bulunmayan *ab programları* koordinatörü bu fakültede görev yapıp; mühendislik öğrencilerine avrupa’da destekli staj imkanları sağlamak adına tam 5 tane proje sunmuşlardır. her türlü yurtdışı etkinliği çağrılarıdır, şudur budur gözlerindenden kaçmamaktadır. ilgili her kimse fakültenin tadını çıkarmaktadır. her bir bölümü de birbirinden kazıktır o ayrı...”

* saç dökülmesini engeleyici kremlerin denek alanı.”

mühendislik fakültesi havacılık ve uzay mühendisliği bölümü

uludağsözlükten aldığımız ilk ‘giriş’teki bölümler sıralamasını gözeterek, ilk sıradaki “*odtü havacılık ve uzay mühendisliği*” hakkında *ekşisözlükteki* ‘giriş’lere göz atalım:

“*dışarıdan ismi gayet havalı görünen, içine girince ödevleriyle ve ek dersleriyle, (pazar sınavları, pazar sabahları ek dersleri ile de ünlüdür gayet) ‘ulen sen misin bu bölümü bu kadar isteyen, al işte uğraş şimdi benimle’ dedirtirten bölüm...”

bu bölümde okuyanlara genelde, ‘mezun olunca ne iş yapcan, siz şimdi mezun olunca uçak kullanabilceniz mi..’ vb sorular sorulur...soruların ilkinin cevabı kem küm dür...ikincisi ise, isteyen istediğini yapar ama bölümde pilot yetiştirilmiyordu...

174 | hatta kayıta bi teyze bi keresinde, ‘siz şimdi hava durumu mu suncak-

sınız?’ bile dediği...yok efemim *meteoroloji*yle de alakası yok, mühendis oluyon işte...

bu bölüm ayrıca *makina* mühendisliğine oldukça yakın olduğundan, havacılık sektöründe iş bulamayan arkadaşlar, makina mühendisliği saflarına kaymaktadır...

uzay kısmı bu sene belli standartlara ulaşıldığından eski havacılık tabirinin yanına eklenmiştir, ve havası iki kat artmıştır...

* en önemli ve yoklama alınan dersleri illaki pazartesi sabahın körü olan, teyzelerin kız öğrencilere ‘sen şimdi hostes mi olcan’ ve benzeri sorular sormasına neden olan bir ada sahip bilkent sınırındaki bölüm. Bölümüm.

* hemen yanibaşında gözlemevi bulunan bölüm. allahın dağında olduğunun resmidir.

* her sene 1 öğrenciyi marsa gönderen bölüm.

yaptıkların aracın motoru bu sene su yapmazsa neptüne de 1 tane göndermeyi planlıyorlar.

* hakkında “sen şimdiden başla zıplamaya, okul bittiğinde aya anca varırsın” şeklinde zayıf esprilerin yapılageldiği bölüm.”

Havacılık ve Uzay Mühendisliği Bölümü yapısı

Bir ketki da *uludağsözlük*tan:

“*adından anlaşılabilceği gibi *odtüde* bulunan mühendislik. mezun olanlar kasmak istemedikleri taktirde *makina mühendisliği* gibi çalışabilirler.”

mühendislik fakültesi kimya mühendisliği bölümü

“*kızları mühendislik fakültesinin 1 numarası olan imrenilesi bölüm... (*uludağsözlük*)

* odtü’de kız popölasyonu bakımından gıda mühendisliğı ve işletme’den sonra 3. sırada yer alır. (*uludağsözlük*)

* öğrencileri, bölümlerinin *odtü kimya bölümü*’yle karıştırılmasından pek muzdariptir. (*ekşisözlük*)

*-odtünün kimya bölümünü kapatmışlar

- neden?

- kim oldugunu aramaktan sıkılmışlar..

gibisinden esprilere konu olduğu görölmüştür. (*ekşisözlük*)

* hala nasıl katlanabilceğimi düşündüren, ineklemekten gözü başka bişi göremeyen aptal kızları barındıran yegane bölüm. kendisi mm’ e gitme sebebidir. (*ekşisözlük*)”

mühendislik faköltesi inşaat mühendisliğı bölümü

“*8 erkeğe bir kız düştüğü rivayet edilen ve bölümdekilerin genel uğrasları erkek başına düşen kız gramajının günlere göre dağılımı ve istatistiki grafiklerle yorumları olan bir bölüm. *jeodezi*, kıyı liman, zemin mekaniğı, yapı mekaniğı gibi ana bilim dalları vardır. son günlerde kantinine bir *vending machine* konduğu için ayrıca sevinç yaşayan bir bölüm olup *odtünün abate* giren ilk 4 bölümünden biridir. (*ekşisözlük*)

* oldukça büyük bir bölümdür, lisans ve lisansüstü öğrenci sayısı toplamı 1000’in üzerindedir. (*ekşisözlük*)

* derslerinin midtermleri güldüren, finalleri ağlatan kocaman odtü bölümü. (*ekşisözlük*)

* üniversite kampüsünün yarı yüzölçümünü kaplayan bölüm.

stadyumun arkasında bulunması sebebiyle şenlikler boyunca ders işlenemeyen kompleks k1-k7 arası 7 adet binası mevcuttur. (*itüsözlük*)

* ders çalışana, masa tenisi, dart veya *king* oynayana, aylaklık yapana, amerika’ya burs kazanana, 8. senesinde olana, kısacası her türlü adama ve bana ev sahipliğı yapan mühendislik bölümü. eskiden güvenlik kartıyla girebileceğiniz ve 24 saat açık olan bilgisayar laboratuvarı vardı gönül rahatlığıyla proje için sabahlayabilirdiniz. alt katında da sigara-

dan dumanaltı olmuş kahvehanesi vardır. (itüsözlük)

* bir polinom sorusu yüzünden ösym nin beni itü mimarlık yerine doksandan ampül gibi odtü kalesine taktığı bölümdür. tadından yenmez. kıymetini mezun olunca anladım orası ayrı. (itüsözlük)

* 6 güne, dört beş tane ödev, birkaç rapor ve beş adet vize sokarak adamda sinir sistemi bırakmayan bölümdür; ha bi de kesilmeyen dersler.

aylar sonra gelen edit: ömür törpüsü ulan bu bölüm; uzak durun.” (uludağsözlük)

mühendislik fakültesi bilgisayar mühendisliği bölümü

“*‘bi girersen şirketler peşinden koşar’ gazıyla girdiğim halde 5. yılımda peşimde koşan kimsecikler olmayan bölüm. (uludağsözlük)

* nasıl ki her genç kızın hayali beyaz gelinliktir, beyaz atlı prenstir, beyaz nevresim takımıdır, beyaz’dır, türk gençleri içinde odtü bilgisayar mühendisliğidir, bilgisayardır, mühendisliktir, en güzeli odtü’dür. (uludağsözlük)

* zibil gibi ödev yapmaktan, feci halde kasılmaktan zevk alan ve ilerde hedefi delirmek olan insanların buluşma noktası. (ekşisözlük)

* konuyu öğrendikten sonra ödev yaptığınız değil de ödev yaparken konuyu öğrendiğiniz yer. (ekşisözlük)

* size herşeyi öğretmeye çalışmayan, herşeyi sizin öğrenmenizi bekleyen bölüm. ödev yapmadan ders geçmenin imkansız olduğu, aslında ödev yaparak da ders geçmenin imkansız olduğu bölüm. 4 senede mezun olduğum için kendimle gurur duyduğum bölüm. (ekşisözlük)

* abi ben kodumu vi ile yazarım ide kullanmam ama bu iş çok basit ben daha karmaşık daha kompleks şeylerle uğraşmak istiyorum ama ben windows’a karşıyım, müşteriyle konuşsak da projeyi linux ile yapsak ben printferle debug yaparım diyen mezunlar yetiştiren bölümdür.” (itüsözlük)

mühendislik fakültesi elektrik ve elektronik mühendisliği bölümü

“*odtü mühendislik fakültesinde üç büyükler olarak tabir edilen bölümlerden ilki. diğer iki büyük için (bkz: *odtü bilgisayar mühendisliği*) ve (bkz: *odtü endüstri mühendisliği*). kısaltması odtü eee olarak geçer. 1958 yılında 25 öğrenci ve 2 öğretim üyesiyle kurulan şu an 60 öğretim üyesi, 1000den fazla lisans öğrencisi ve 250den fazla yüksek lisans ve doktora öğrencisiyle odtünün en kalabalık mühendislik bölümlerinden biridir. binası 5 blokdan oluşur. bölüm ziyadesiyle kalabalık olduğu için hocalarla yakın ilişkiler kurmak zordur ve genellikle öğrenci-danışman ilişkisinden öteye geçmez. ancak son sene bitirme projesi derslerinde danışmanlık yapan hoca ile yakın ilişkiler kurulur. odtü eee’de öğrencilerin karakteristik özellikleri genelde zeka, hırs ve tosaklıktır. tabii aralara serpiştirilmiş sosyal ve zeki öğrenciler de bulunur. erkek / kız öğrenci oranı genelde 9 ile 10 arası değişir. ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf odtü eee öğrencilerine odtü kampus hayatında çok rastlanılmaz, her hafta verilen ödevler, lablar ve osurtan midtermler sebebiyle. ne kadar okuyanın ömrünü çürütse de, ne kadar sosyal arkadaşlık ortamı olsa da türkiye’de elektrik elektronik mühendisliğinin en iyi iki adresinden birisidir, diğeri için (bkz: *bilkent elektrik elektronik*). (*uludağsözlük*)

* *bilkent elektrik elektronik*’le beraber eğitim kalitesi ve prestij olarak türkiye’nin zirvesindedir. (*uludağsözlük*)

* odtü’de intihar istatistiklerini yükselten, “öss’de derece yaptım, bölümü yata yata bitiririm artık” tipi şuursuzları hacamat eden bölümdür.. (*uludağsözlük*)

* Eğer deliler gibi para kazanmazsam gelip bombalayacağım bölüm. (*uludağsözlük*)

* bi kerem odtü’nün en dandik kantini elektrik elektronikte değil, matematiktedir. elektronik kantini turuncu duvar boyalarıyla, 15 kadar küçük şirin masasıyla, duvara asılı televizyonuyla, gazete ve dergileriyle ve aşırı samimi personeliyle insanı kucaklayan bir kantindir. çalışma salonuna yakın olması daha bi huzur verici yapar kendisini. zaten elektronik öğrencisi kantinde çok oturmadiğı için ihtiyaçları karşılar düzeydedir. neyse tüm entry kantinle alakalı olmasın. oldukça kalabalıktır. |

açısından 4'e ayrılır: yabancı inekler, kendini sosyal ortamlarda kanıtlamaya çalışan inekler, sosyaller ve boşvermişler. yabancı inekler tek başlarına dolaşırlar, insanlarla konuşmaktan çekinirler ve hiçbir sosyal ortam ya da aktivitede kendilerini göstermezler. çok yüksek not ortalaması yaparlar. kendini sosyal ortamlarda kanıtlamaya çalışan inekler ise lise hayatları boyunca o puanı alabilmek için kasmış, silik yaşamış olanlardır. odtü'nün sosyal ortamlarından biraz olsun nasiplendiklerinde kendilerini sosyallik-ineklik dengesini kurmaya adanır. 'bakın benim ne hoş arkadaş ortamım var' mesajını vermek için bas bas bağırırlar, geri kalan tüm vakitlerini ders çalışmaya harcayıp kendilerinde rakip elerler. sosyaller bu bölüme ezber yetenekleriyle ya da çalışmalarıyla değil, zekalarıyla girmişlerdir. ne yazık ki bölümün ilerleyen senelerinde sosyal hayatlarını kısmak zorunda kalacaklardır. boşvermişler zaten boşvermiştir, fazla söze gerek yok. (uludağsözlük)

* *aselsan* 'a akın akın mühendis gönderen fakülte. (uludağsözlük)

* Boğaziçi'nde de burada da okumuş birisi olarak söyleyeyim. Odtü'de Information verildiği, Boğaziçi'nde Knowledge verildiği, nadir bazı Yurtdışı üniversitelerde de Wisdom verildiği külliye yalandır! (uludağsözlük)

* *emrehan halıcı* 'nın da mezunları arasında olduğu bölüm. (itüsözlük)

* odtü'nün en yüksek puanlı lisans bölümüdür. büyüğümüzün anlattığına göre eski zamanlarda bu bölüme girebilmek için üniversite sınavında sayısal puan türünde ilk 1000'e girmeniz gerekirmiş lakin artık ilk 2000'e girmesiniz bile girmeye hak kazanabileceğiniz bölümdür. mühendislik bölümlerinin puanlarındaki dramatik düşüşe en güzel örneklerden biridir odtü elektrik elektronik mühendisliği. (itüsözlük)

* uyuz , bayik ve hiçbirşey vermeyen bir bölüm. girmesi zor, bitirmesi daha zordur. sonuçta da ya gider *aselsan* gibi yerlerde çalışılır ya da öğrendiklerin hiçbir işe yaramamış olarak başka sektörde iş aranır. (ekşisözlük)

* her yıl 200 küsur öğrenci almasına, *n tane* blogu olmasına rağmen *el kadar güdaş* kantiniyle yetinmek zorunda kalan *zavallı* bölüm. (ekşisözlük)

* türkiye'nin efsanevi bölümlerinden birisi. kız potansiyeli çok düşük-tür, bu nedenle bölümün oğlanları okula zaman zaman pijama benzeri

şeylerle gelebilir. çoğu abazadır, ancak genelde iyi insanlardır. her toplulukta olduğu gibi iyisiyle kötüsü de bir aradadır bu insanların. kimisi çok hırslıdır, kimisi zamanında dersanesinin/lisesinin 1 numarası, yıldızı olup bölümde yan gelip yatmıştır.

bölümden mezun olup geri dönüp bakıldığında, aslında yan gelip yatanların epey zeki çocuklar olduğu hatta kasıp kasıp abaranların çok da kafalı olmadığı kanısına varılabilir rahatlıkla.

son zamanlarda hocaların bir çoğu başka okullara transfer olmuştur, ancak yerine gelenler de kesinlikle iyidir. genellikle sağlam research yapmak isteyen, akademik açıdan idealist adamların biraraya geldikleri yerdir.” (ekşisözlük)

mühendislik fakültesi çevre mühendisliği bölümü

“*odtu’deki mühendislikler içinde kız popülasyonunun en yoğun olduğu bölümlerden birisi. (itüsözlük)

* kazananlara aile eşrafından ‘vah vah... puanın da iyiymiş niye öyle oldu?’ {diye} sorulduğu rivayet olunan, son yıllarda akademik kadrosuna katılan birkaç insan gibi insanla bir nebze çekilir hale gelmiş ilim irfan yuvası. (ekşisözlük)

* sürekli odtü şehir ve bölge planlamayla karıştırılan bölüm. odtüdeki en iyi mühendislik bölümlerinden biri olmasına rağmen, en büyük eksikliği sosyal bilimlere ait hiç dersinin olmamasıdır. (ekşisözlük)

* son zamanlarda, deneylerinde kullandıkları kimyasal maddeler bu bölüm ve civarına bildiğin nanik yapıyor. kabına sığmayan cıva mı dersin, deneyden kaçan kanserojen madde mi dersin.. tıbbi atık tesisi olsa ancak bu kadar cirit atar bu zimbirtılar. işin en tuhaf yanı, onca serbest kalmış zararlı kimyasal maddeye ve de iğrenç kokusuna rağmen hala bölümde ders işleniyor, hala hocalar öğrenciler girip çıkıyor. bir de koskoca bölümü beş tane vantilatörle havalandırmaya çalışıyorlar ki ağlancak hale güldürür o görüntü.. (ekşisözlük)

* puanı daha düşük olmasına rağmen jeoloji mühendisliğini seçmek daha doğru bir karardır.” (ekşisözlük)

mühendislik fakültesi gıda mühendisliği bölümü

“*odtü’nün açık ara en güzel kızlarını barındıran bölümü. (itüsözlük)

* içinde güzel kız falan yok. sayıları fazla o kadar. ergenlik sıkıntılarıyla boğuşan, yaşının getirdiği olgunluğu göstermekten aciz kızlarla takılmak isteyecek kadar azmışsanız gidin kimyaya, en azından eliniz boş dönmemiş olursunuz.” (itüsözlük)

“*park yeriyle bilinen bolum. manzarası şahane olan bu park yerine gece gelen arabalarda narkotik ya da erotik bir hava vardır. gece jandarma ugrar bazen. bazı dallamalar yokuştan aşağı bira şişesi sallar. böyle bir ortamdır.

bölümde ise peynir yapılır, meyve kurutulur. kimya müh. ile çok ortak dersleri vardır, bu yüzden gıda kimya double yapan insan sayısı az değildir. (ekşisözlük)

* bölüm başkanının yıllıkta ‘her ne kadar alanınız gıda da olsa yine de mühendis sayılırsınız...’ yazdığı bölüm. (ekşisözlük)

* odtünün en güzel manzaralarından birine ve süper bir avluya sahip bölüm. binası her ne kadar uzaklarda da olsa gidilesi, oturulası, güneşin batışı izlenilesi, manzarayla sarhoş olunası. (ekşisözlük)lab

* lab dersinde makarna yapıldığını duyduğumda gülesim gelmişti... dalga geçmek için yazmadım ciddi ciddi öyle mi acaba? (ekşisözlük)

* demiray yurtları tarafından bakıldığında kantininin olduğu taraf, 2. dünya savaşı’nda kullanılan ve sadece ortasında makinalıların ucunu çıkarıp ateş etmek için bir yarığa sahip olan alman siperi bunkerlere benzeyen(saving private ryan’ın başında vardı hani) şekilde kantin kısmından yarık dümdüz bir beton duvara sahip yer. bi gün oradan hakka-ten makinalıları çıkarıp takata takata tüm isa demiray’ı tarayacaklar gibi geliyor bazen. (ekşisözlük)

* park yerinden yıllarca vazgeçemediğim, odtünün her daim yaşayan noktalarından bir tanesidir...

yine odtüde, gıda mühendisliği parkı yerine alternatif başka noktaları belirtmek gerekirse:

- odtü mimarlık han kapısı
- odtü biyoloji parkı

- *odtü kkm* dereağı banklar (daha geç saatlerde)
- *odtü maden mühendisliği* arka park.
- *odtü çevre mühendisliği* arka park” (*eksisözlük*)

mühendislik fakültesi endüstri mühendisliği bölümü

“*türkiyenin ilk endüstri mühendisliği bölümü olup binası odtünün yeri en güzel en merkezi olan binalarından biridir,balkonu da çok güzel bir manzara vaat eder, yazın oturup saatlerce muhabbet etmek için idealdir. (*itüsözlük*)

* mezunlarının iş sıkıntısı çekmediği bir kaç bölümden bir tanesi. (*itüsözlük*)

* bu bölümden fevkalade güzel kızlar çıktığını ‘biliyorum’. (*itüsözlük*)

* artık mezunlarının iş sıkıntısı yaşadığı bölüm..işsizlik bu boyuta kadar ulaştı bu bölümü de eline aldı denebilir.tabiki diğer mühendislerden gene de avantajlı bir bölüm,en azından markası sağlam. (*itüsözlük*)

* mükemmel bir okulun abidik gubidik, gereksiz bir bölümü. (*uludağ-sözlük*)

* değişik bina yapısı ile dikkat çeker. 3 katlıdır. 3. ve teras katında dışarıya doğru uzayan balkonları vardır. daha çok balkonu değil de üstü açık bir salonu andırır.

ilk girdiğinizde dikkatinizi çeken hemen karşınızda ayaklı çerçevelerde duran son sınıfların bitirme projeleridir. sağ tarafınızda mavi amfi bulunur(1e 03). tam karşıda bölümün en büyük anfisi 1e 04 vardır. 1. sınıf endüstri mühendisliği öğrencileri calculus, physics ve C gibi derslerini bu amfi de alırlar. bu amfi nin yanı da kulun en ünlü kantini esinti dir. neden bu kadar ünlü tabi onu da anlamak güçtür. kantin ortadan resmen ikiye bölünmüştür. sağ tarafında briç topluluğundan elemanlar gelip briç oynar. sol tarafında hep gereksiz bir telaş vardır. kantinci iyidir. 2.5 senedir ordayım ama şu anda adamın yüzünü bile hatırlamıyorum. yine de iyidir herhalde.

bölüme geçerse iyi bölümdür. her ne kadar yurt dışında endüstri mühendisliği kan kaybetse de (özellikle ingiltere) eğitim görevlileri ile klasını korur. bölüme ilk gelen 1. sınıf öğrencilerini *erol sayın* karşılar.

eğer bölüme girdiyseniz bu adama dikkatli bakınız. onun gibisini bir daha göremeyeceksiniz.

2. sınıf derslerini ve verir. or dersi kesinlikle feci kazıktır. asistanlar kağıtlarınızı okurken acımaz. prob ise ders zor olsa da asistanlar iyidir. sıcakkanlıdır. 3. sınıfı da geçerse görecekiz inşallah. zor bölümdür. operations research dersi 2 değil 3 dönemde okutulur. kalırsanız okul uzamaz ama son dönem 9 ders alırsınız. bu dersi iyi yapıyorsanız bölüm zaten sizin için artık çok daha kolaydır. edit: kaldım anasını satayım. (uludağsözlük)

* mezunlarının beraber çıkarttığı bir kitap bulunan bölüm.

(bkz: *tecrübem*)” (ekşisözlük)

Bölüm hakkındaki girişleri örneklemeye ara verip, bölümce ortaklaşa çıkartılan kitabı tanıtan *ekşisözlük*teki “*tecrübem*” plâtföründe verilmiş bilgilere göz atalım:

“*hakkındaki basın bülteni aşağıda olan kitap.

basın bülteni - 25 haziran 2008

odtü’lü endüstri mühendisleri kitap yazdı, tecrübelerini paylaştı; adı tecrübem oldu.

odtü’lü endüstri mühendislerinin iş ve hayat hikayelerinden kesitler sunan ‘tecrübem’, haziran sonu itibariyle seçkin kitapçılarda ve internet ortamında satışa sunuluyor.

yaklaşık bir senelik özverili ve kolektif çalışmanın ürünü olan bu kitaba; iş, üniversite, siyaset ve sanat arenasından 50 odtü’lü endüstri mühendisi deneyimlerini paylaşarak katkıda bulundu, rota yayınları bastı. endüstri mühendisliğinin genel özellikleri konusunda bilgi vermenin yanında, tüm çalışan kesim ve öğrencilere kariyerleri boyunca yön gösterecek bir referans kitabı olma özelliğini de taşıyor. kitabı okuyan lise öğrencileri tercihlerine daha doğru yön verirken, üniversite öğrencileri yönelecekleri alanları daha iyi seçebilecek. kariyerlerine yeni bir soluk getirmek isteyenler de farklı alanlara yelken açacak gücü ve motivasyonu bu kitapta bulabilirler. sadece arkasına yaslanıp keyifli iş ve hayat hikayeleri okumak isteyenler için de eşi bulunmaz eğlenceli bir kitap tecrübem.

odtü endüstri mühendisliği bölümü öğretim üyelerinden ve kitap yayın kurulu başkanı erol sayın; ‘türkiye’de türünün ilk örneği olan “tecrübem” kitabı , yararlı bilgilerin paylaşımını ve kişisel tecrübelerin aktarımını amaçlıyor; akdeniz usulü yönetim konusunda ipuçları veriyor. odtü’lü endüstri mühendislerinin bu birlikteliğinin başka bölümlere de ışık tutacağı şüphesiz ve tecrübem’le oluşan bu paylaşım kültürünün, yeni tecrübe ve anılarla kitaplaşmaya devam edeceğinin de bir göstergesi’ diyor.

50 odtü’lü endüstri mühendisinin keyif dolu iş ve hayat tecrübelerini içeren bu özgün kitabın geliri odtü burs havuzu’na aktarılacak.

1969’da kurulan odtü endüstri mühendisliği bölümünün bazı tanınmış mezunları

siyaset : ali dinçer / ali babacan / ilhan kesici / osman çoşkunoglu

yöneticiler : turgut uzer / hasan yılmaz / çağlayan arkan / tuncay bekiroğlu

yazarlar : cemalettin n. taşcı / dost can deniz / güven borça / adnan dovan

akademisyenler : erol sayın / çağlar güven / canan çilingir / sencer yeralan

sivil toplum gönüllüleri : ahmet asena / nezih yaşar / cem tüzün / ayşen eren

yayın kurulu: bahadır akın / erol sayın / nezih yaşar / güven borça / ömürden sezgin/ gencer özkazman

bilgi için: ömürden sezgin (omurden@gmail.com)
www.rotayayin.com.tr”

Aynı sitede endüstri mühendisi ve de ODTÜ’lü olmayan bir okurun kitap hakkındaki değerlendirmesi yer alıyor. İlginç:

“*ne endüstri mühendisiyim ne de odtü’lüyüm ama kitaptaki iş yaşamıyla ilgili bilgileri faydalı buldum. kitap ilk olarak odtü’lü endüstri mühendislerine hitap ediyor, ikinci olarak endüstri mühendislerine, son olarak da iş yaşamı ile ilgili tecrübelere ilgi duyan herkese; ama sanki özellikle odtü’lü öğrenciler için yazılmış havası var. çoğu yazıda genel iş yaşamı ile ilgili tecrübelerin yanında odtüdeki öğrencilik hayatından

kesitler var. yine de güzel. ayrıca fazla olmamakla birlikte bazı yazılarda *odtü türkçesi* hissediliyor, araya özellikle sokulmuş gibi duran ingilizce kelimeler var. günlük konuşma dilinde anlayışla karşılanabilir fakat kitap için yazılan bir yazıda bu gibi şeyler kötü duruyor. ya da belki normalde dikkatimi çekmeyecekti ama *odtü*'lülerin yazmış olduğu bir kitap olunca özellikle dikkat çekiyor, bilemiyorum.”.

2010 yılının Mart ayındaki girişte (gene *ekşisözlükte*) kitabın satışıyla ilgili olarak verilen bilgi önemli:

“*bugüne kadar 2700 adet satmış ve *odtü* burs fonuna 6.400 tl katkı sağlamıştır.”

mühendislik fakültesi makna mühendisliği bölümü

“*10 kere düşünülerek girilmesi gereken bölüm,en ufak bir boşlamanızda derslerin bir çıkış gibi büyüdüğü ve okul uzatma gemisine biletinizi kesen bölüm. (*uludağsözlük*)

* *odtü alcatraz* diye de bilinir.

girmesi bi ayrı zor çıkması apayrı.

erkek başına düşen kız istatistiklerinin ancak gram bazında yapılabildiği ilim ifran yuvası. (*uludağsözlük*)

* asistanlarının her birine okulda onlarca kızın aşık olduğu bölüm. (*uludağsözlük*)

* kişi başı 125 gr. kız düşen girmesi zor çıkması imkansız olan bölümdür. 4. sınıf canlılara henüz rastlanmamıştır . Egsoz çıkan binaları görülesidir . (*uludağsözlük*)

* kişi başına düşen kız gramajı konusunda adı çıkmış olan ama aslında kız ortalaması birçok makina mühendisliğine göre çok yüksek olan türkiye'nin en zor bölümüdür.

* bu bölümde okumak isteyen kız öğrencilerde bıyıklı olmak şartı aranır. (*uludağsözlük*)

* bu arkadaşların *odtü* 8. yurttaki kalmaları tavsiye edilir. (*uludağsözlük*)

* 8.yurttaki kalıp aynı zamanda bu bölümde okuyanların kız arkadaşı | 185

varsa bu insanlara mucizevi insan gözüyle bakılır. ayrıca bölümün dünyanın en zor 8.bölümü olduğu rivayet edilenler arasındadır. (uludağ-sözlük)

* okul içindeki geyiklerde; ingilizce öğretmenliğinde her 10 kıza bir erkek, işletmede her üç kıza bir erkek, iktisatta her bir kıza bir erkek, endüstride her bir kıza iki erkek, bilgisayarda her bir kıza dört erkek, makinada ise her üç erkeğe bir erkek düştüğü de söylenir. (uludağ-sözlük)

* Odtü makina mühendisliği girmek için Türkiyede yaklaşık olarak ilk 3000 e girmek gereken bölüm. Girmenin kesinlikle yeterli olmadığı, hikayenin sadece başlangıcı olduğunu söylemek yanlış olmaz.

1.sınıf klasik odtüdeki mühendislik eğitimidir. Calculus, fizik, kimya falan.. bölüm dersi olarak sadece çizim dersi vardır. Bu dersi odtü makinanın efsanevi hocası'den almak gerekir kesinlikle. Her ne kadar kendisi ingilizce ya da bilgisayardan hiç anlamasa da bilgisayarlı ingilizce dersinden en çok not ve verim alabileceğiniz hocadır. Bölümdeki her insan evladının en büyük hatası çizim dersini görüp bölüm hakkında yargıya varmak olacaktır. 2. sınıfın ilk dönemi de zor olmayan bir dönemdir. ikinci döneminde ise strength (mukavemet) ve dinamik gibi makina mühendisliğinin temelini oluşturan dersler vardır. Her ne kadar bu dersleri veren hocaların genellikle sınavı anlamsız bir şekilde zor tutsa da çok düşük notlarla çok iyi harfler getirmek mümkündür. Bu açıdan şu kadar not aldım, kesin kalcam endişesi fazla anlamlı değildir. iyi bir makina mühendisi olmak isteyenlerin bu derslere özen göstermesi mantıklı olacaktır. 3. sınıf odtü makinada okumanın bedelinin çok acı bir şekilde ödendiği zamandır. Hiçbir şeyin yetişmediği, son gün son dakikaya kadar insanı boş bırakmayan bir bölümdür. 4. sınıf ise laboratuvar ve bitirme projesi haricinde seçmeli derslerden oluşur.

Odtü makinada okuyacaklara ya da okuyanlara birkaç tavsiye vermek gerekirse; dersinize giren tüm hocalar istisnasız konuya son derece hakimdir, hatta çok büyük ihtimalle alanındaki en iyi hocadır. Odtü makinayı da bu kadar efsanevi yapan bu hocalardır aslında. Gerek konuyu öğrenmek açısından gerekse böyle kaliteli hocalardan referans almak açısından bu hocalarla aranızı iyi tutun. Asistanlarla da arayış iyi tutmak son derece işe yarar. Dersi, notu hoca verse de laboratuvara,

quize, ödeve ve buna benzer birçok şeyle asistanlar ilgilenir. Fotokopicide hemen her dersle ilgili bir sürü döküman vardır. Çalışmayıp çalışmayıp son gün içinizi rahatlatmak için tüm dökümanları satın almayın. Sadece fotokopiciyi zengin edersiniz. Çalışabileceğiniz kadar alın, emin olun yeter. Bölümün öğrenci işleri ile aranızı iyi tutun. Tatlı sert davranın. Yumuşak ya da sert davranmak işe yaramıyor. Size birçok şeyin olamayacağını söyleyecektir. Kendinizden emin olun, bu bölümde imkansız diye bir şey yoktur. Yıllardır bu bölümdeki kız sayısının az olmasından, erkeklerin kız bulamamasından dert yanılır. Evet, kız sayısı azdır. Bu bölümde kızsınız peşinizden koşan erkek çok olacaktır. Erkekseniz de kısa bir zaman içinde kendini bölümdeki kızlarla sınırlamanın anlamsızlığını anlayacaksınız. Kız ya da erkek arkadaş bulmanın zor değil, derslerin yoğunluğu nedeniyle bunu yürütmenin zor olduğunu anlarsınız.

Son olarak bu bölüm son derece zevkli ve zordur. Sıkıya gelemem diyenlere kesinlikle tavsiye edilmez. Odtü makina yazmayı düşünüp tereddüdü olanlara gönül rahatlığıyla tavsiye edilesi bölümdür. (*ulu-dağsözlük*)

* sen öss de o kadar türkiye derecesi yap, bölüme gir sonra da 'yazık insan' ol. bölümde kız olmadığından işletme, mimarlık vb. bölümlerin önünde bekleyen öğrenci grubudur, derler.. üzülmemek elde mi? (*ulu-dağsözlük*)

* bölümün sınırları içerisinde bulunan bir elektrik kutusunun üzerindeki hepimizin bildiği 'ölüm tehlikesi' yazısının (hani şu kuru kafalı), makina öğrencilerince başına b eklenerek 'bölüm tehlikesi'ne dönüştürüldüğü görülmüştür. e yeni nesli uyarıyor üst dönemler. (*itüsözlük*)

* sınavlarından derslerine ödevlerine mühendislik tutkusu olmayan bünyede karabasan etkisi yaratan güzelim odtü kampüsünün kara deliği. (*itüsözlük*)

* Bir kız için cennet olabilecek mekan. (*private sözlük*)

* sürekli erkek başına düşen kız gramajının hesaplandığı, bölümü bulmak için, saçlarını dökmüş beyleri izlemenin yeterli olduğu, odtünün zorluk konusunda başı çeken bölümü. (*private sözlük*)

* girenlerin sadece %3 ünün 4 senede bitirdiği bölüm. (*private söz-*

lük)* 4 sene okuduğum, akabinde 4 sene de çalıştığım bölümdür; hem yüzölçümü hem akademik tayfa hem de öğrenci tayfası bakımından en büyük bölümdür odtüde. kız sayısı neredeyse erkek sayısı ile eşit hale gelmiştir, son öss değişikliklerinden sonra. yalnız, aslı, makina mühendisliği bölümüdür ve bölümün her tarafındaki tabelalarda bu aslına uygun olarak yazılır ismi.

ders çalışma açısından genel olarak iki tip öğrenci barındırır:

1. tip dersleri takip eder, hocanın işaret ettiği kitaplara çalışır, ama sınavlarda hep bir kısım diğerlerinin gerisindedir ve o diğerlerinin çok zeki öğrenciler olduklarını düşünür.

2. tip ise, üst sınıflardan tanışları olan veya tanışları olanlarla tanışık olan tiplerdir. bu kişiler, sınavlarda götürür.

peki neden? çünkü, odtü makina mühendisliği hocaları tembeldir, statükocudur. 10 sene önce sınavlarda sorduğu soruları, en fazla sayılarını değiştirerek tekrar sorar ve her sene bunu yapar. bunu bilen 2. tip öğrencilerdir. 1. tip öğrenci arkadaşlar ise ancak mezun olduktan sonra bunu anlarlar ve iste o zaman üniversitede girdiği tüm sınavlar gözünün önünden bir film şeridi gibi geçer ve kendileri ile gurur duyarlar; çünkü kendi ayakları üzerlerinde kimseden yardım almadan durmuşlardır; benim gibi.” (*meydansözlük*)

mühendislik fakültesi metalurji ve malzeme mühendisliği bölümü

“*odtünün mühendislik alanında en güzel ablalarını içinde bulunduran bölüm, aslında çevre mühendisliği} bu açıdan daha iyi ama bunların tadı bi başka, hele bi de bi asistan var dı ki ben 352 alırken , breh breh breh ti yaw, az odasına gidip soru sormadıydım. (*ekşisözlük*)

* kantin yapılması düşünülen terası tecrübeli bir hocanın çıkıp ‘burdan atlayanlar olur ama’ demesiyle kilitlenen bölüm. (*ekşisözlük*)

* birçok öğrencinin ne olduğunu pek de bilmeyerek geldiği bölüm. (*ekşisözlük*)

* bölüm başkanının tanıtımı yaparken ‘metalürji mühendisleri çok iyi iş buluyor. bir mezunumuz çalıştı didindi; çok iyi bir pilot oldu. bir

diğeri ise yazılım şirketi kurdu. yani iş sorunu yok sizler için' diye bizleri inceden korkuttuğu bölüm. (ekşisözlük)

* an itibariyle kantininde 1 play station, 3 bilardo masası, 2 atari, 1 masa tenisi masası, 1 adet dart, bir kaç tane tavla bulundurarak eğlenmeli bir öğrencilik hayatı vaadeden bölüm, eğitim yuvası. edit:cuma gününü de mangal günü ilan etmiştir efendim kantincimiz, kutlu olsun." (ekşisözlük)

mühendislik fakültesi maden mühendisliği bölümü

"*odtünün dağlara doğru fırlatılmış dandik mühendisliklerindendir. ana binasında sınıflar 2 metrekare olup dışardan biraz boğucu bir izlenim vermektedir. buna karşın güzel bir kantini vardır, güzel de bir insan işletir. adamcağızın bıyıkları vardır, kantininde ise tv vardır, gazteler vardır, bahçe vardır...yemeklere ve hatta peçetelere kasap kokusu sinmiştir, söylentilere göre yenilen etler bizzat kantinci tarafından arka odadaki mezbahada kesilir. kantincinin el altından sigara sattığı da bir diğer söylentidir. (ekşisözlük)

* kağıt oyunlarından king'in yan dal olarak kabul edildiği odtü'deki tek bölüm. (ekşisözlük)

mühendislik fakültesi petrol ve doğalgaz mühendisliği bölümü

"*türkiyede bulunan en yüksek puanlı petrol mühendisliğidir.4 yıllık eğitimi içerisinde ilk 2 yıl genel mühendislik dersleri verilirken son 2 yıl ise tamamen petrol ağırlıklı dersler verilir.aldığınız dersler sonucunda petrolun yer altından çıkarılıp rafineriye iletilene kadar geçtiği evreler konusunda bilgi sahibi olursunuz.mezun olduğunuzda sondaj mühendisi (drilling engineer) ,kuyu tamamlama (well completing and logging) ve ya rezervuar mühendisi (reservoir engineer) olarak çalışabilirsiniz.türkiyedeki imkanları değerlendirildiğinde özellikle erkek adaylar için iyi iş imkanları ve yüksek maaş vaat eden bir bölümdür.fakat saha koşullarının çok çetin olduğu tercih yapılırken göz ardı edilmemelidir. (uludağsözlük)

* bir arkadaşımın okuduğu vee

- pompacı mı olcan lan?

kavramını hayatıma sokan bölüm. (*uludağsözlük*)

* itülü petrol mühendislerinin gıcık olduğu bölümdür. odtülü değil misiniz şöylesiniz böylesiniz diye başlarlar. evren hoca bölümün en tutulan hocasıdır. eğer bayansanız yazmadan önce bir daha düşünün derim. bazı derslerde tek kız kalırsınız. sahaya çıktığınızda da altınızda çalışan işçiler dahil herkes size ön yargıyla bakar. kız değil mi yapamaz burda, anlamaz işten derler ki bunlar da sizin inadınızı körükler. bu dezavantajların yanısıra para biriktirmek için ideal bir meslektir. arazi-de çalıştığınız(sondajda) vakit para harcayacak yeriniz yoktur ve bu zor koşullar altında çalıştığınız için yüklü bir ödeme yaparlar. aile hayatı kurmak çok zordur. misal sondaj mühendisleri 1 ay çalışır 1 ay tatil yaparlar. dünyanın en zor 2. mesleğidir. ilki maden mühendisliğidir. petrol savaşları petrolün varilini 70 dolardan fazlaya fırlatmıştır. onshore'da varilin maliyetinin 2 dolar, offshore'da ise 5 dolar olduğunu düşünürsek, çok karlı bir iş olduğu ortadadır. (*uludağsözlük*)

* son 30 yılın geyiği olan 'petrol bitince napıcaksınız nıhahahaha' muhabbetine maruz bırakılan amma velakin petrolün bitmediği bitse de 'kardeşim doğalgaz var, onu bulur çıkarırız ayıp ediyosunuz ama' bölümü. (*uludağsözlük*)

* öğrencilerin stajlarını opet, shell vb.. benzin istasyonlarında yaptığı bölüm. hatta çok şanslı olanları, *cem yılmazlı opet reklamlarında* oynama şansını yakalamışlardır. (*uludağsözlük*)

* geleneksel bahar şenlikleri öncesi şarap içme mekanı. içilsin güzelleşilsin ardından teknokente yürünüp tekrar içki alınsın muhabbet sürsün. (*ekşisözlük*)

* kampüsün diğer ucundadır ve bilkent'e daha yakındır. arabası olmayan ve birkaç yıl içinde edinmeyecek olan üniversite adayı, bu bölümü ilk tercihine yazmamalıdır. 10 dakikalık ders arasında kampüsü baştan başa koşsanız da o diğer derse asla yetişemediğiniz gibi, en kısa sürede varmak için ormanların içinden geçmeniz gerekmektedir.

haa tabi 'ben ille de petrol mühendisi olucam!' diyen varsa onun için söyleyeyim, bölümün güzellikleri de yok değildir. bölüm, harika bir manzaraya ev sahipliği yapmakta; bünyesinde bir adet pinpon masası, bir adet bardo masası bulundurmakta; birbirinden şahane bölüm hoca-

larını barındırmakta; mezun olduktan sonra canını dişine takıp arazide çalışmayı göze alanlar için hayvanlar gibi, yok ben masa başında çalışırım diyenler için de ortalama üzeri mayış garanti etmektedir. (*ekşisözlük*)

* 1. sınıf:

- evet arkadaşlar sorusu olan.
- hocam türkiye petrol yönünden zengin bir ülke olmasına rağmen neden bu kaynaklarımızı işleyemiyoruz?
- eee... şey...

2. sınıf:

- evet sorusu olan var mı?
- hocam staj için türkiye'deki petrol rafineri tesisleri neden sürekli yabancı dil bilen öğrenci arıyor?
- eee. şeyey...

3. sınıf:

- evet çocuklar başka soru?
- hocam, komşu ülkelerin doğalgaz kesintisi yüzünden fabrikalarımızda düşen verim göz önüne alındığında neden kendimizi dışa bağımlı enerji kaynakları ile idare etmeye çalışıyoruz?
- eee.. öhm...

4. sınıf:

- evet çocuklar bu da son dersimizdi sorusu olan var mı?
- hocam, ben şimdi haftaya mezun oluyorum ya...
- eee?
- sormuyorum koyim... vazgeçtim...
- ?? “(*itüsözlük*)

güzel sanatlar ve müzik bölümü

“*ismi bölüm olsa da aslında sadece diğer bölümlerden gelen öğrencilere seçme dersler veren bir bölümçük, çünkü herangi bir diploma verme gibi bir durumu yok. bu bölümçükte odtüde okuyan öğrencilerin çoğunun bildigi *jazz tarihi dersi* dışında, sanat tarihi, resim, heykel,

seramik, san, film analizi, flüt, piyano, gitar, bateri, çello gibi dersler de verilmektedir. (ekşisözlük)

* her dönem repeat olmamı engelleyen , bi sürü öğrencinin canı gönülden sevdiği bölüm...batı müziğini baz alır eğitimi...hocaları dallarında kendilerini çoktan kanıtlamış insanlardır. (ekşisözlük)

* 3 sene boyunca bilumum seçmeli dersini aldığım halde müziğe aç bu bünyeyi ‘keşke daha fazla yararlanabilseymişim’ diye pişmanlıklara iten güzel bölüm. zira hocaları öyle es geçilecek adamlar değil, harbinden büyük sanatçılardır.” (ekşisözlük)

Bu bölümün ‘efsane hocaları’, Yıldız İbrahimova, Durul gence ve Cüneyt Sözmen... İbrahimova’yı “türkiye’nin *ella fritzgerald*’ı” ve/ya da “yüce ses kaynağı...” diye niteleyenlerin yanı sıra girişlerden birinde şu satırlar okunuyor:

“*inanılmaz güzel bir ses rengine sahip, mutevazı bir göçmen-türk jazz müzisyeni. bir konserinin ardından 20 dakika ayaküstü sohbet etme imkanı bulduğum, bir insan bu kadar mı mutevazı olur kardeşim dedirten bir bayandır. odtü’deki jazz korosu dersini verir, binlerce adam arasından her dönem 3-5 kişi alır. evinin hanımıdır. üstad bir bulgar çingenesi kemancısı ve computer graphics olayına girmiş odtülü piyanisti vardır.” (ekşisözlük)

“türkiye’de caz müziğinin en ünlü isimlerinden biri.. *vokalist, davulcu, besteci, aranjör, eğitmen*” ve “şu sıralar odtü’de caz tarihi dersleri veren insan” olarak kimliklendirilen durul gence hakkındaki girişlerin her biri övgü:

“*özellikle de caz tarihi gibi bir dersi öğrenmek için görselliğin ve duysallığın çokook önemli olduğunu düşünen, öğrenciler birşeyler öğrensin diye kendini maymuna çeviren, ve de bilmem kac yüz kişilik amfide sessizliği sağlayabilecek kadar iyi olan *eğitmen*. (ekşisözlük)

* odtü üçlü amfide ders verirken bütün kendini maymuna çevirme vs. çabaları beklenmeyecek kadar iyi sonuç vermiş, cazın c’sinden anlamayan saksafon lafını duyduğunda ‘eki eki’ diye pis pis sırtıtmaktan öteye geçemeyen beyni *ace beyazlığı*nda birçok öğrenciye *miles davis*’, *chic corea*’yı sevdirmiş, dinletmiştir. amacı cazı sevdirmek olduğu için dersine katılımı arttırmak amacıya sene sonu karne ve kanaat notunu gayet bol tutmuş, sonuçta da u3’ü bir batında 500 öğrencinin doldurmasını

sağlamıştır. fakat bu bazılarının (bkz: *odtü rektörlük*) gözüne batmış, durul gence'ye disiplin kurulundan uyarı cezası gelmiştir. bu da caz tarihi dersinin neden eskisi kadar balık bir *seçmeli ders* olmadığının açıklamasıdır. *O kadar. (ekşisözlük)*

* kros davulun önüne davulcunun ismini yazmasının moda olduğu çok eski günlerde bu alışlagelmiş davranışa uymayan gence davulunu sahneye olduğu gibi koymuştur. davulun markası da ludwig'dir. tabii ki de krosun önünde marka yazmaktadır. derken durul gence'nin yanına bir seyirci gelir. sözlerine 'ludwig abi' diye başlar." (*ekşisözlük*)

ODTÜ kütüphanesi

Öğrencilerin hepsi için değil belki ama, hemen her fakülteden kimi öğrencilerin sık sık uğradığı mekânlardan biri (bölüm ve fakülte kantinleri denli olmasa bile) ODTÜ Kütüphanesidir. *Metusözlük*teki girişler bu mekan hakkındaki değerlendirmeleri sergiliyor:

“*geceleri de açık olsaydı, kimbilir ne anılar bırakırdı bünyede dedirten mekan.

* kar yağan bir akşam üçüncü katına çıkıp, edebiyat raflarından kaptığınız kitabınızla cam kenarındaki kırmızı koltuklardan birinde manzaraya karşı kafa dinlenilesi güzide mekan.

* 3.katı *huzur arayan enteller* için okulun en favori mekanı olabilme kapasitesine sahiptir.

ODTÜ Kütüphanesi ana girişi ve 'kırmızı koltuklar'ı

* kitap almak için her gittiğimde parkelerden kaynaklanan ayak seslerime, herkesin işini bırakıp dikkat kesildiği ve yüzüme suçluluk duygusu hissettirecek kadar dik baktıkları yer.

napalım kardeşim, yer çekimine karşı mı gelelim? siz söyleyin.

* kendisine 3 tl ve üzeri borç takmaya çalışanların, yuvasını dağıtan, borç ödenmediği sürece kayıt döneminde kayıtlarını engelleyen yer.

* sadece bana mı öyle geliyor bilmiyorum ama aşırı sıcak. iktisattan kısılan yakıt masrafı oraya mı aktarılıyor ne.

* o gün hiç yabancı öğrenci görmediğin için mutsuz musun? git kütüphanenin sesli bölümüne, asma katta laptopu ile seni bekleyen bi tanesi mutlaka vardır.

* hazırlık insanların transit geçiş olarak kullandığı bina.

* yalnızca vize ve final dönemlerinde doluyor olması biraz can sıkıcı olmakla beraber değerli bir kütüphanedir. al yoluna bakan tarafındaki kırmızı koltuklarda kitap okumanın keyfi başkadır.

* geçen hemen önünde hatta içinde konser veriyor gibi şarkılar söylenmesi gibi o kütüphaneye hiiii yakışmayan bir olaya mezuniyet sarhoşluğu içindeki sorumsuz ve bencil öğrencilerce maruz bırakılan yer. insanın demeden edemiyor... eğitim şart!"

Aynı sözlük kütüphanenin "*kırmızı koltuklar*"ı hakkında da bir plâtfomu içeriyor.

"*dünyanın en rahat koltuklarıdır. tıpkı johnny depp'in dünyanın en karizmatik adamı olduğu, ögs'nin erdek'in ve türkiye'nin en iyi tostçusu olduğu ve burdur'un insanların dünyanın en öpülesi insanları olduğu gibi. hepsi mutlak doğrudur bunların. sorgulandığında yanılığa düşülebilir..

* hakkında 'efsanevi rahat' yorumunu duyduktan sonra bir merak koşup gidip oturduğum ve acı bir şekilde uzun adama işkence olduğunu fark ettiğim kütüphanede bulunan ve kırmızısı çok ateşli olan koltuklar..

* nuri alço'nun gazozu ihtiyaç duymadan ekşina girebileceği tek yer.

* 8.40 dersi olup daha sonra 2 saat araya sahip olanların 8.40 a gelmesinin tek sebebi.."

8:40 dersi

Son girişte anılan 8:40 dersi ODTÜlü öğrencilerin yoğun olarak yakındıkları konulardan biri. Bizim dönemimizde de 8:40 dersleri vardı. İtiraf etmeliyim ki, eğer o saatte sınav yoksa, 8:40 derslerinin çoğuna ben de gitmedim. İşte *ekşisözlük*teki 8:40 dersi yakınmaları:

“*sabahın köründe olan, ve hep pazartesileri olan, ve hep gidilmesi gereken, ve de hep en sıkıcı olan ders.

* gayet 8:40’dır. kısaca bir odtü işkencesidir. hatta 8 40 yayınları diye kitabevi açsan *yok* satar belki..

* odtülü öğrencilerin nefret ettiği an. sabah ilk dersin başlama saatidir, o anda yüzlerce, belki binlerce öğrenci amfide veya sınıfta esnemekte, yüzlercesi bi sınıfa doğru koşturmakta, yuzlercesi ise yataklarında, gitmedikleri 8:40ın tadını çıkarmaktadır.

* odtü’deki bir sekiz kırk dersine yetişebilmek için semt servislerinin yedi otuz olanına binmiş olmak gerekir, bir sonraki dokuzdadır çünkü. nerden baksanız yedide kalkmış olmak demektir bu da. hiç çekilmez. kebab bir ortam olduğu sanılan odtü mimarlık fakültesinde *peck* yaygın kullanımı olan bu 8:40 insanın tasarım havasını söndürür oysa, gözleminin altına *mor* halka yapar, bir de jale teyze’nin poğaçalarına talim ettirirdi.

(bu cümlelerin sonunda di’li geçmiş zaman eki çok şık durdu bence.)”

(*Jale teyze*: Bir dönem Mimarlık Fakültesi öğrenci kantininin işletmecisi.ÖŞ)

* hayatta gitmediğim, mezun olana kadar da gitmeyeceğim ders.

yıllar sonra gelen edit: anladım ki gitmeden mezun olmak pek zormuş. az sonra gideceğim ders.

* yararlı bir derstir aslında... derse gidiyorum diye evden çıkılabilir, kantinde oturup kahvaltı yapılır, gazete okunur, o gün yapması gerekenler belirlenir, sonra 9da bilgisayar labları açılınca internete girilir, sonra da derse giren birinden ders notları alınarak arkadaşlarla buluşulacak yere gidilir.

* 7 sene okudum o odtüde de bi kere girdim, onda da uyudum. saolsun hocam üstümü de örttürmüştü paltoylan.”

8:40 dersi *uludağsözlükte* de işlenmiş:

“*eğer lab değilse gidilmesi pek bi mantıksız olan, uykunun en güzel anlarına denk düşen odtü uygulaması. gitmeyin.. göndermeyin..

* çile olan ders. eğer yurtlarda değil de evde kalıyorsanız ailenizle birlikte bu dersi kaçırmamak için en geç 7 de kalkmanız gerekir. evin okula olan uzaklığına göre de 6.30’da da kalkmanız gerekebilir. tabii ki gece 1-1.30’lara kadar yatmayan öğrenci sabah o saatte kalkıp okula gittiğinde doğal olarak ders boyunca uyuklar. dersiniz amfilerdeyse çok farkedilmez uyuduğunuz ancak daha ufak bir sınıftaysa ve de cins bir hocanız varsa dersten çıkmanızı talep edebilir, siz sıraya kapanmış uyurken ‘böööö’ şeklinde kulağınızın dibinde nara patlatabilir. bir süre sonra gidilmemeye başlanır. dönem sonunda size bi güzel kapak olur 8.40 dersine gitmemeniz. muhtemelen kalırsınız o dersten. sonra öğrenci bünye hırslanır ‘bir daha hep erken kalkacam, kaçırmyacam bu 8.40 ları’ diye ancak bi kaç gün uykusuzluktan sonra yine eski rutine bağlarsınız olayı. eski tas eski hamam devam edersiniz.

* takıntılı bir hocaya denk gelinmediyse genelde 9 00 da başlayan dertir.

* ayrıca bu 8 40 dersine hiç uyumadan gitmek ayrı bir hava getirir insana. iyi bi b.k yemiş gibi off çok sorumlu öğrenciyim lan der kendi kendine, bu derse de girdim ya bundan sonraki 4 derse girmesem de olur olm yalanını söyletir kendi kendine, 2 sene üst üste repeat olmaya yol açabilir. denedim gördüm, olabiliyor bunlar. threepeat rulez ey sözlük halkı.”

metusözlük’ün de 8:40 dersi plâtformu var:

“*tam anlamıyla işkencedir. hele kampüs dışından *semt servisi* ile geliyorsanız; 7.30 servisine binmenizi ki bu da en azından 6.30da uyanmanızı gerektirir. ayrıca sizinle birlikte erken gelip kahvaltı yapacak bir arkadaşınız yoksa daha fenadır

* uyumakla uyanıklık arasındaki o ufak çizgide geçen ders. ne hayır beklenirki o dersten..

* asla gitmediğim derstir.

* haftanın 3 günü 7de kalkmama sebep olan, yurtlardaki hazırlık popülasyonu yüksek olduğu için ringe de binemeyip sabahın ayazında

yürürken kadere isyan ettiğim derstir. hele de 75 dakikaysa bu dersler!

* daha gitmenin nasip olmadığı derslerdir (*metusozluk.net*)

“8:40 dersine full makyaj gelen kız”

itüsözlükte Stieg Larsson’un bütün dünyada satış rekorları kıran “Millenium üçlemesi” kitaplarının adlarını, — “Ejderha Dövmeli Kız”, “Ateşle Oynayan Kız”ve “Arı Kovanına Çomak Sokan Kız” adlarını anımsatan bir plâtförm açılmış: “8:40 dersine full makyaj gelen kız”. Plâtförmde tam 149 giriş var. İlk sayfanın ilk girişı şöyle:

“*şu ömrü hayatımda erkek olmama rağmen beni kıskançlıktan çatır çatır çatlatan kızlardır bunlar. ders saati değışebilir zira önemli değildir. itüde 8 30’dur odtüde 8 40’tır bilkentte 9’dur önemli olan sabahın köründeki ilk derse fönlü saçları, rimelli kirpikleri, parlaticılı rujlu alışımlı dudakları, fondotenli yüzleri, muhteşem giyim kuşamıyla düğüne gidiyormuş havası veren *melek görünümlü şeytan* kızlardır. erkek olarak bile kıskandığımı farzederek hemcinslerinin geçirdikleri sinir krizlerinin büyüklüğünün farkındayım. şahsen sabahın köründe kıcıma don, pantolon sırtıma boktan bi tişört geçiremezken bu kızların gösterdikleri özveri.ve gayretin de farkındayım. farkındayım bunların ben..

farkında olmadığım ya da olmak istemediğim şey ise bu kızlar kadar hayat sevincine, gayrete ya da hırsa ya da her ne b.ksa işte ona sahip olamamamdır ey sevgili sözlük.”

Sonraki girişlerden örnekler:

“*gecelerden kopup direk derse gelmiş olabilir bence. öbür türlü *madenin doğasına* aykırı.

* her daim bakımlı olmayı kendine düstur edinmiş kızdır, ya da orospudur, ya da yolludur, ya da aranıyodur, ya da kendi halinde bi insandır, ya da makyaj yapmak gibi bi hobisi vardır. ne biliyim lan! zilyon tane insan var dünya üzerinde. herkesin tuttuğu kendine. yaftalamayın kişileri!

* eski ev arkadaşımıdır. makyajın yanında tangasına kadar ütülerdi sabah kalkıp. neden gece ütölemiyordu ki diye sormayın. ben sormuş-

tum. sabaha kadar kırışmış. sulukule sarısı saçları vardı böyle. altın renkli küpeleri. ne günlerdi. tey allam.

* aslında kızların benzemeye çalıştığı, erkeklerin ise sabahları gözlerini gönüllerini açan, herkesin ayar vermeye çalıştığı kız modeli.

* yazmayayım yazmayayım dedim, dayanamadım. yine abuk sabuk genellemeler yapılmış, bu kızı orospu olmaya, gece sokaklarda sürüttüğü için makyajlı olduğuna kanaat bile getirilmiş. enteresan, başlayalım hadi.

şimdi bakımlı olmak güzel bir şey. herkes beceremez. kimisi makyajla bakımlı olduğunu hisseder, kimi giyimiyle... kişiden kişiye cinsiyetten cinsiyete değişir. böyle kızlarımız da makyajıyla bakımlıdır. çoğu da güzeldir, popülerdir. zaten burada bok atılma sebeplerinden en büyüğü de budur. güzel giyinirler, yakışıklı erkeklerle beraber olurlar. bu da çoğu kızın ve erkeğin tepkisini çeker. kızlar bu makyajlılar gibi olamadığı için kıskanırlar, erkekler de bu kızlarla beraber olamadıkları için. anlaşılan bu kişiler sözlükte de mevcut. geçerken gıpta ile bakmalarına rağmen ancak bir nickin arkasında kinlerini kusuyorlar.

üzülmeyin muhterem kardeşlerim. kadınlar kıskanmasın, zor değil bakımlı olmak. siz de onlar gibi olursunuz. erkekler ise bok atmayın, ayarlayın bir tanesini bakın ne kadar çok seviyorsunuz bakımlı kızları. he bir de ağzınızın suyu çok akıyor, selpak taşıyın yanınızda.

* makyaj konusunda yılların profesyoneli olduğundan ders değil 8:40, 7:30'da olsa yine aynı şekilde gelecek kızdır. saçları kolay şekle girdiği için uzun uzun uğraşmaz. ya da saçlarının dilinden anladığı için kolay bir model yapar. kıyafetlerini, çantasını, çoraplarını, takılarını, ayakkabılarını, montunu, atkısını, eldivenini, beresini gecedan hazırlamıştır ve hepsi de birbiriyle uyumludur.

* 8 40 dersine *full* makyaj gelmişse eğer, kendisine *empty* gözlerle bakan kalabalığı *ignore* ederek yerine *sitmiştir* aynı zamanda, bence böyle bir şey happened. everything is something happened.

* hemen her okulun iktisadi idari bilimler fakültesinde bolca görülebilecek insanlar.

* 8:40'ta gözlerim açık olmadığından, muhtemelen ders çıkışı farkedeciğim kız.

* 8.40 gibi bir saati erken zanneden zihniyetin anlamadığı kızdır. onlar ki üniversite sonrası, saat 8’de işe makyajlı gelen kadınlara da aynı eblehlikle bakacaklardır muhtemelen.”

Bir de uykusuz geçen bir geceden sonra, eğer sınav yapılacaksa, 8:40 dersine yetişmenin ve yetişip de girmenin zorluğu var.

“sabaha kadar ders çalışmak”

Biz, — benim kuşağım, kısaca ‘sabahlamak’ derdik. Üniversite yaşamım boyunca ya 3, ya da 4 kez sabahladım. Arkadaşıma uyarak. ‘Sabahlamak’tan verim alamadığını gördüm/yaşadım. Ama, neredeyse sürekli sabahlayan arkadaşlarım vardı.

Şimdiki kuşaklar sabahlamak demiyorlar, ‘sabaha kadar ders çalışmak’ diyorlar ki, sözlüklerdeki plâtformların başlığı da böyle.

*eksisözlük*teki girişlerden kimileri sabahlamanın pek de verimli olmadığını ayırdına varıldığını gösteriyor:

“*genellikle öğrenciler sabaha kadar ders çalışmaz, sabaha kadar ders çalıştıklarını veya çalışacaklarını iddia ederler. sabaha kadar ders çalışmak ya da *sabahlamak* ortalama bir öğrenciyi rahat olmaya sevk eder; derse geç başlanır, arkadaşlarla geyik yapılır, bilgisayar kurcalanır, sözlüğe entry girilir vs.. bu söylemin asıl amacı olan ders çalışmak eylemi harcanan zamanın pek az bir kısmını oluşturur ve muhtemelen bölük pörçük olduğundan faydası da azdır. üstüne üstlük yukarıda da belirtildiği gibi uyku düzenini bir bozar pir bozar, zombi gibi dolanır-sınız ertesi gün *alimallah...* o yüzden efendi gibi oturup *uyku saati* gelmeden ders çalışılmalı, konular bitirilmelidir... ‘o yüzden ben şimdi hiç kasmıyım, yatayım sabah çalışayım paşalar gibi oohhhh’ psikolojisi de bir önerme olarak doğru ama ortalama öğrencinin *ders çalışmayı erteleme* huyundan kaynaklandığından zararlı ve yanlıştır...bu gibi durumlarda yapılacak en iyi ve faydalı şey; durumdan ders çıkarmak ve bi dahaki sefere yeteri kadar zaman varken adam gibi çalışmaktır...ne yazık ki tüm bunları bilmek bir fayda getirmez, uygulamak da lazımdır. hele hele ertesi gün istatistiksel termodinamik sınavınız varken ders çalışmakla ilgili entry girmek ironik, kaba ve yavaşkçadır.

* yanınızda bir arkadaşınız varsa eğlenceye dönüşür kimi zaman. hatta | 199

sırayla birer saat uyuyup nöbetleşe bile çalışırsınız. ya da uyumamak için kahve içer üstüne birer supradyn alırsınız. işiniz erken biterse de sabaha kadar uyuyamaz yerlerde yuvarlanarak gülersiniz.

* gece 2-3 e kadar, ‘daha sabaha çok var birazdan başlarım’, gece 3 ten sonra ‘uykum geldi lan’ aşamalarına sahip çalışmadır. bir halta yaramaz ama vicdan rahatlatır.

* verimsiz bir yöntemdir... isviçreli bilim adamlarının çalışmaları sonucu, zamanın çoğunun çalışma işleminin sonucunun düşünülmesi ile geçtiği ve bu oranın uykuya gelene kadar artarak arttığı belirlenmiştir..

her halukarda *sabaha kadar ders çalışmak* sakıncalıdır..

* çalışkanlık değil tembellik göstergesidir.”

*uludağsözlük*teki girişlerden:

“*sabaha kadar ders çalışmak bir efsanedir. hiçbir insan evladı sabaha kadar ders çalışamaz. anca birgisayar başında otururken arada notlara bakılabilir.

* toplu halde yapılyosa, bi süre sonra civataların gevşeyip halay çekilmeye başlanmasına vesile olacak uykusuzluk durumu.

* sınav sabahı bir çok öğrenciden duyulan cümle.

* bütün dönem boyunca yatmış olan öğrencinin sınav akşamı yumurta kapağı gelince hiç uyumadan yapmaya çalıştığı eylemdir.

* boşa kürek çekmek.

* Yarından itibaren başlayacağım etkinlikler bütünüdür. Çok zevkli anları olmuyor değil. Derslere yeni başlayanlara tavsiye ederim

* hep hayalini kurduğum, otursam böyle sabaha kadar dalıp çalışabilsem diye düşündüğüm gerekli ve büyükleriniz tarafından takdir edilecek olan eylem.

* hayatımda yapmamış olduğum eylemdir. akıl dışı, çağ dışı.”

diğer mekânlar

Başka topluca kullanılan mekânlar da var. Yemekhane, başka yemek yenilen yerler, çarşı, kafeler,vb. Bu mekânlardan öne çıkanı kuşku yok, ODTÜ yemekhanesi ve/ya da ODTÜ kafeterya.

odtü yemekhanesi/odtü kafeterya

Öğrenciğim sırasında, ODTÜ yemekhanesini biz öğrenciler işletiyorduk.

Doğrusu, açık seçik anımsamıyorum, işletenler vardı da memnun olmadığımız için mi, yoksa doğrudan talip olarak mı başladık, ODTÜ yemekhanesini biz öğrenciler işletiyorduk. Ya da bir dönem işlettik. Şimdi Hürriyet gazetesinde köşe yazıları yayımlanan Ege Cansen, ben, başka kim vardı belleğimden silinmiş, ama çok küçük bir grup (ençok 4 kişi) yemekhanenin işletmeciliğini yüklenmiştik. Ben, ‘satınalmacı’ idim. Her gün değilse bile enaz haftada iki-üç kez, Ulus’taki meyve-sebze halinden ve Kızıllırmak caddesindeki bir kasaptan mutfak için gereken meyveyi, sebzeyi, eti ve de ayrıca yağı, sütü, şekeri, vb. satın alıp Üniversite yönetiminin özgülediği bir taşıta yükletip getiriyordum. Aşçı ve yamaklarını da, elbette, gene Üniversite yönetimi sağlıyordu. Kitabın ilk satırlarında da dediğim gibi, henüz kullanılmayan TBMM’nin hizmet yapıları arasında bulunan ‘taşıt garajı’ yemekhaneye dönüştürülmüştü. Yemek saatleri dışında çay servisi de yapılıyordu.

Salt öğle yemeği (Elbette alakart değil, tabldot) çıkıyordu. Kâr amacı yoktu. Üniversite kâr edilmesini beklemiyordu. Doğal olarak, biz ‘işletmeciler’in de kazanç eldelemek gibi bir amacımız olamazdı. (Sadece yediğimiz öğüne para vermiyorduk.) Bir öğünün bedeli, mutfak için gerekli girdiler için yapılan harcamayı ve mutfakta çalışanların ücretlerini karşılayacak yolda belirleniyordu. Gelir-gider hesabını ve fiyatlandırmayı Ege yapıyordu. Yanılmıyorsam, işletmeciliğimiz bir yıl sürdü. Başkaları devraldı sonra. Belki de, doğrudan Üniversite yönetimi üstlendi, anımsamıyorum.

Akşam yemeği gereksinimi ya kent içi (Ersan Kafeterya gibi görece ucuz) yerlerde, ya da yurt kantininde gideriliyordu.

Mimarlık Fakültesinin arkasında bahçe içinde bir büfe açıldı. Kim açtı, nasıl açıldı, o sıralar hiç ilgilenmemişim, bilemiyorum. O büfede, galiba sucuk-ekmek de yapılıyordu. Fakültede sabahlayanlar akşam neva-

ODTÜ yemekhane yapısı

lelerini o büfeden sağlıyorlardı. Bir de Fakültenin temizliğinden sorumlu ufak tefek, esmer, zayıf, bıyıklı Ahmet Efendi (Soyadını bilen var mıdır?!.) stüdyoda geceleyenlerin/sabahlayanların, — sabahçıların beslenmesine de yardımcı oluyordu. Çay demlemenin yanı sıra, alamünit yemekler de, — örneğin, ‘melemen’ pişiriyor; peynir ekmeğe eşlik edecek domates ve hıyar dilimliyor, zaman zaman da — istek üzerine — çoban salata yapıyordu. Gerekli malzemenin karşılığını biraz da fazlasıyla öğrenciler ödüyordu.

Ahmet Efendinin bizim dönemin mimarlık öğrencilerine çok emeği geçmiştir.

Bu arada, Bülten sokaktaki yurdun kantinini de, yurt müdürü rahmetli Dr. Ziya Tinel’in isteğiyle, 4 ay süreyle işletmedimse de denetledim.

Bugün, çok uzun zamandan bu yana, ODTÜ yemekhanesi ve/ya da ODTÜ kafeterya öğrencilerce değil, Üniversite yönetimine bağlı olarak profesyonellerce işletiliyor. ODTÜ yemekhanesi hakkında sözlüklerdeki girişlerde en çok rastlanan yakınma mekânın böceklerle paylaşılıyor oluşu.

Ve elbette, artık, yerleşke içinde alternatif yemek mekânları var ve yemekhanenin yemek lezzetleri ve de fiyatları o mekânlarla karşılaştırılıyor. Ayrıca, akşamları ODTÜ yemekhanesinde yemek verilmiyor ama, akşam yemeklerini Üniversiteden çıkmadan yemek olanağı var. Çeşitli yemek yenecek yer akşama yemeği gereksinimini de gideriyor.

Aşağıdaki değerlendirmeler ODTÜ yemekhanesi hakkında *eksisözlük*-

“*2006 yazında yemek tepsisinin köşesinde yarım parmak büyüklüğünde bir hamamböceği bulduğum yemekhane. o olaydan sonra onlarca kez yemek yedim burda, zira midem sağlam, cüzdanım incidir.

ayrıca çatıda ancak 3 marul yaprağı ve 1 mercimek köftesi yerseniz buraya vereceğiniz paranın aynısını ödersiniz.

* kendisi yerine muntazaman çatı'ya girilmesi, öğrenci bütçesininin sittinsene kaldıramayacağı bir şeydir. buranın yemekleri kötüdür. yoksulluk, işçi sınıfı, öğrenci bütçesi, afrika'daki fakirler diye öğürmeden yemek de bir yere kadar gardaş: yemekleri objektif olarak, nesnel olarak kötüdür. fiyat/kalite orantısına hiç girmeyeceğim bile. zaten sosyalizm istiyorsak, herkes çatı'da, çatı kalitesinde yiyebersin diye istiyoruz; herkes 2 milyon 400 bin liralık hamam böceğinde eşitlensin diye değil.

ki geçtim çatı'yı, diyorum ya, bura bile bana pahalı geliyor çoğu zaman. evde/okulda çok iyi kahvaltı yapıp, okulda bir daha hiçbir şey yememe yolunu seçiyorum genelde. oruç gibin. öğrenci orucu.

* hamamböcekleri sadece münferit tepsilerde değil, altı sıcak su ile dolu büyük servis tezgahları civarında da bulunur.

işin komik yanı, yemek servisi yapan memurlara ‘hocam bu ne?’ diye sorulduğunda ‘ben ne yapayım? sığağı geliyor!’ cevabı alırsınız, şahane.

ha yine her ezik odtülü gibi ekleyeyim, öğlen akşam alakartda bile değil, burada yedim ben de hep.

* hergün çatıda yemek öğrenci bütçesinden önce midesi kaldırmaz, diyelim ki kaldırdı öğrenci gıdaklar sene sonu gelmeden; oysa odtü yemekhanesinin alakart kısmı odtüde yenilebilecek en lezzetli ve doyurucu yemekleri sunmaktadır; pek ucuz sayılmaz ama her gün etli yemek yemeyen öğrencilerin bütçesini çok da zorlayacağını sanmam.

cacığından tutun da orman kebabına kadar, tadına doyum olmayan lezzetler sunar; odtüdeki kantinler, restoranlar birbirinden farksız; toplamında 4-5 seçenek var: kızartılmış et parçası kenarına yeşillik, çakma kebablar, ekmek arası ve ev yemeğini andıran kantin yemekleri, pizza; ve her birinin fiyatı 5 ila 15 lira arası, oysa ki odtü kafeteryasında doğru düzgün bir alakart öğün 5 liradan aza mal olmakta.

* *naneli bulgur pilavı* dimağlardan silinemeyen lezzetlerindendir, askerde bile bu kadar güzel yemek çıkmıyor.

* bilmemkaçbin kişilik odtüde bu kadar kötü olması cidden komiktir, işin acı yanı yapılan eylemlere gösterilere rağmen bi şey değişmemektedir. ve bu işin daha da acısı odtüde yemek yemenin her türlü pahalı olmasıdır. alternatif olarak çatı'da bi çorba bi kaç parça tavuk ve az bi salata yenebilir (ortalama 3.5 milyon) yahut endüstri kantininde döner yenebilir (3.5 milyon).

aslında beni yemekhanenin en çok ilgilendiren kısmı yıkanan bulaşıktan, yemekten filan çıkan havalandırmanın tam yürünen yola verilmesidir, böylece misal balık çıktığını anlayabiliyorsunuz mideniz bulana-rak elbet.

* *çatı*'da yemek yemek odtü yemekhanesinde yemek yemekten daha hesaplı değildir. örneklemek gerekirse; *çatı*'da kilosu 12 liradan iki kaşık pilav, tek bir köfte ve tabağın dörtte birini dolduracak kadar peynirli salatalardan almak, yemekhanenin üç bazen dört parçadan oluşan menülerinin fiyatı olan 2.4 lirayı aşar. ve takdir edersiniz ki dünya üzerinde kimse bahsettiğim *çatı* kombinasyonuyla doymaz, yemekhaneye gittiğinizde çıkan balığa 'öyk' yapıp bir kenara attıktan sonra tepsinin geri kalanıyla idare etseniz bile daha fazla şey yemiş olursunuz.

çatı 'nin yemekhaneden ucuz olabileceği tamamıyla bir şehir efsanesidir, inanmayanlar *mythbustercilik* oynayıp test edebilir. ha bu tabldot kısmın yemekleri her koşulda berbattır, kendim de *çatı*ya gidip iki katı para ödemeyi tercih ederim, ayrı konu.

* midemde yavaştan başlayan gastritten, günahı boynuna, bu yemekhanede sunulan bedava çay sorumludur. ha peki bu çayı kim istedi, biz istedik. vakti zamanında yapılan boykot denemesinde bizzat destekledik bu talebi de diğer talepler gibi. ancak kastedilen bu değildi sanırım, cidden çaydı, kaynamış suyla yapılan, ağza keskin bir acılık vermeyen, insani olan, falan filan.

yine de, bilet kesen abileriyle, aşçılarıyla, müdavimleriyle, odtü'nün en proleter, en samimi yerlerinden birisidir. ve dahası yağışlı/soğuk havalarda öğrencilere (kitleye ulaşabilme açısından) stand açma olanağı verdiği için daha bir sevdiğim mekandır.

* efsanevi ‘yok ağzımda makarna köpürdü, yok parmak kadar yarım hamamböceği çıktı’ söylentilerinin her nedense bana denk gelmediği yemekhane. adamlar imajlarını düzeltelim diye kalite belgesi almışlar, 80 model televizyon çekip sürekli canlı yayın yapıyorlar (bir yerden göstermelik de olsa) ama görülen o ki şikayetler azalmamış.

iyi olduğunu iddia edecek kadar deli değilim, ama eleştirirken iyice coşup eşeğin kukusuna su kaçıranları görünce şaşırıyorum. adam seri üretim adana kebab yaparken sana lokanta lezzeti sunmasını bekleyemezsin elbet. ama fiyat konusunda evet, hala bir sorun var o ayrı.

* yemekte sunum ve kalitenin önemine rağmen, fiyat endeksli bir boykot girişimi ile iyileştirilmiş çaylandırılmış yemekhanedir. boykot döneminde x’in yemekhanesinde 5 cesit yemek var, üstelik y lira gibisinden argümanlar havalarda uçuşmuştur. ancak, okulun içinde bir porسیون iskender 7 ytl iken, kızılây’da 2.75 ile 17 ytl arasında değişen fiyatlarda satılmaktaydı. varacağım nokta şu, x’in yemekhanesinde y liraya satılan yemeğin nasıl olduğu da yeter seviyede önemliydi ve ıskalanıyordu. şimdiki durum da bunun sonucu sanki. ‘çay çay diye ölüyordunuz, alın size çay’ şeklinde bi tepki gibi çay veriyor yemekhane..

fiyatlandırmada burslu öğrencinin payı var mıdır, varsa yüzde kaçtır buna bakmak da gerekir. x’in yemekhanesinin birebir aynı kalitede olduğunu varsaydığımız yemeği y liraya satarken, öğrencilerine sağladığı yemek bursunun yüzde kaçını yemek yiyenden kesmekte olduğunu da araştırmalı yani.

her neyse, sene 2002, yemekhaneye gittim. tepsiyi kaldırmamla beraber bir böcek hareketlendi. ben de celallendim. ilk gördüğüm adama, olayı anlattım. ‘o da senin gibi öğrenci, hem de ingilizce öğretmenliğinde, hor görme vs’ tadında bir geyikle pişkin pişkin sırtıtmıştı. bu da böyle bir anımdır.

* balığının iğrenç, tavuklarının da asla tam pişmemiş, fiyat-performans oranının kötü olduğu yer.”

Yukarıda alıntılanan girişler sık sık anılan ‘çatı’ bir yemek yeme mekânı.

odtü çatı kafeterya

“*endüstri mühendisliğinin hemen yanında bulunan, yemekleri açık büfe ve tartı usulüyle satan cafe. yemekleri genelde güzeldir. yalnız öğlen vakitinde oturacak yer bulunamayacağından bu vakitlerde gidilmesi tavsiye edilmez. daha çok kahvaltı ve akşam yemeği için tercih edilmelidir. (itüsözlük)

Yasemin Baykal'ın
objektifinden
 atı kafeterya

* ayrıca ke i  mekanıdır.odtünün bütün güzel kızları burada ögle vakti kendilerini gösterir.karşı cinsler birbirlerini burada tartarlar. hocaların çoğu da gençlik zamanında burada müstakbel eşleri ile tanıştıklarını söylüyorlar. diğer bir piyasa mekan ise odtü  ar ıdır. (itüsözlük)

* farklı elbiseler içinde göremediğim, yine odtüde ‘arka bahçe’ isimli yeri de i leten ya lı bir teyzeye aittir.. bu teyze hep ortalarda dola ır; arada prim yapmak için mi bilmem, bazı yemekleri tadıp beğenmediklerini anında deği tirtir, zaman zaman hoş bir muhabbete de girilebilecek bir kimsedir.. Çatının piyasa olduğu da doğruya doğrudur, hatta bu yakı tırma az bilebilir..” (itüsözlük)

odtü  ar ı

“*‘ankara odt s z, odtü de  ar ısız aslaaa’ derler odtülüler. (uludağsözlük)

* Orta Doğu Teknik  niversitesi’nde bölümlerden uzak, yurtlara yakın bir yerde bulunan ve içerisinde birçok kafe ve restoranın bulunduğu mekandır. ÖĞrencilerin sıklıkla ‘ben  ar ıya gidiyorum’ tarzı c mlerini

ni duyabilirsiniz. Aynı zamanda, okul içerisindeki ring servislerinden en fazla kişinin indiği yer de çarşı durağıdır. (*uludağsözlük*)

* en alt katta oyun salonu vardır. zevkli dart yarışmaları yapılır, bilar-doda arkadaşların kafasına verilir. ayrıca müzik kutusu fena değildir, rahatça saatler harcanır dolayısıyla da para. (*uludağsözlük*)

* hususi arabanız yoksa ve okuduğunuz bölüm bir hayli uzakta ise hafta da belki de ayda bir kaç kez uğrayabileceğiniz mekandır. (*uludağsözlük*)

* özellikle öğrenciler için kazzık olan mekan. üniversite dediğin ucuz olur. karnını aklını başında doyurmak istiyorsan en az 10 tl'ye ihtiyacın olan yer. (*uludağsözlük*)

* öğrenci başına iki *kedi* düşer burada. (*uludağsözlük*)

sunshine

* *odtünün* merkezinde bulunan kafe.. bütün yurtların aktığı bir ortamdır.. (*ekşisözlük*)

* yurtlar bölgesinin merkezinde, geceyarılarına kadar açık olan bahçeli *odtü kafesi*. (*ekşisözlük*)

* kötü sandviç, kumpir, çay vs vs. ama süper bahçeli ortamı vardır, buluşma yeri gibidir. önünden bilimüm (şehir içi, dışı, vs) otobüs kalkar. gece yarısına kadar açık olması ise ayrı bir güzelliştir. (*ekşisözlük*)

* *odtü a4 çıkış kapısına tırmanan tepenin eteğinde* bulunan cafenin adıdır *sunshine*. ama vergi levhalarında *parlayan güneş* diye geçer. (*uludağsözlük*)

* *odtüdeki* yemek yenilebilecek ucuz yerlerden biri. ayrıca kantinler kadar geç kapandığı için de gece yemek yemek ya da tavla oynamak isteyenler için idealdir. (*uludağsözlük*)

* piyasa filan değildir bu mekan. *odtünün* içindeki kurtarılmış bölgedir. entel danteller pek takılmaz buralarda. mahalle kahvesine benzer bir havası vardır. (*uludağsözlük*)

* yemekleri vasat, ortamı rahattır.

22.00 sularında kapanmış olan çarşıya inat kurtarıcıdır. en azından gece | 207

yarısına dek aç kalmama garantisidir. bahar aylarında çimenler üzerinde gırla muhabbet ve güzel kahve kokusudur. (*uludağsözlük*)

* odtü yerleşkesinde yaz okulunun ve ilkbaharların en popüler mekanı. kocaman bahçesinde yaz aylarında yer bulmak imkansız yakınsar. güzel su börekleri ve körili tavukları vardır. bahçede dolaşırlar, arkalarından da soyalı horoz kovalar onları falan. (*itüsözlük*)

Bir de “**Kafe Met**” varmış. *uludağsözlükten* öğrendim:

“*odtü metalurji ve malzeme mühendisliği binasının alt katında konuşlanmış cafe.

şimdi reklam videosu da var..”

kültür ve kongre merkezi

Dokuz salon, iki fuaye, bir restoran ve destek hizmet birimlerinden oluşan Kongre ve Kültür Merkezi hakkında *ekşisözlükte* açılmış plâtfonda 3 sayfada 30 giriş yer alıyor.

“*çok karizma, hoş, şık bir yapı... odtülü öğrenciler için ücretsiz kullanılabilir en güzel tuvaletleri içinde bulunduran yapı...

* ankara nın en kaliteli organizasyonlarını yapan bir odtü mekanı.

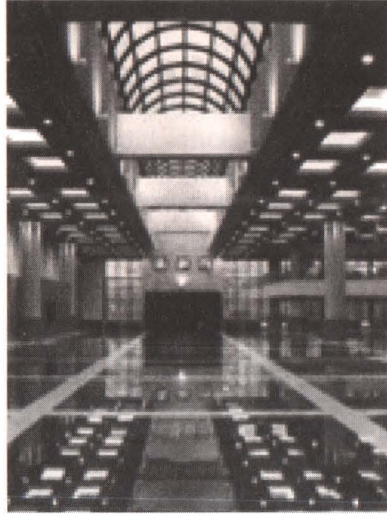
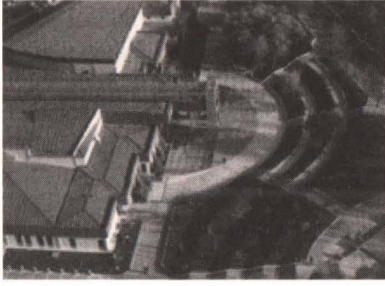
* odtü yerleşkesinde, yapımı 1997 de tamamlanan, içinde iki adet küçük bir de büyük çok amaçlı (tiyatro, sinema, konferans) sahnesi ve bir de mezun ve öğretim üyelerine açık restoranı (uptown) bulunan modern bina.

her ne kadar odtü içinde yapılmışsa da salonlarını açtığı etkinlikler genellikle paralı olup, öğrencilerin çok rahat ödeyemeyeceği paralarla sunulmaktadır.

binanın yapımı, odtülüler tarafından kurulmuş ebi a.ş. tarafından yap işlet devret modeliyle yapılmış ve ne zaman devredileceği bence malum değildir.

ticari kaygı sebebiyle okulda öğrencilerin düzenlediği etkinlikler de burada paralı olma koşuluyla sergilenebilmektedir.

tabii size hazırladığınız bir etkinlik için salon kirası olarak şu kadar para vermeniz gerek dediklerinde, bizim yaptığımız gibi kültür işlerine

Kültür ve Kongre Merkezi dıştan ve içten görünüşleri

dilekçe verip ‘gerekli paranın karşılanması’ nı arz ederseniz. odtü sistemi mavi ekran vermektedir.

bu da genel olarak komik bir durum olmaktadır.

* ergonomik tuvaletleri ile odtü öğrencilerinin kalplerine taht kuran mekandır. bazı odtülüler söz konusu mekanda öğle tatilini geçirmek için randevulaşırlar, koltuklarının altına gazete, penguen sıkıştırıp giderler buluşma noktasına.

* konser salonu sıkıntısı çeken ankara’nın başta caz festivali olmak üzere birçok festival ve konseri ağırlayan, hayatımızın geri kalanında ankara’ya yolu düşen önemli müzisyenleri dinlemek için ihtiyacımız olan az sayıdaki müzik mabedlerinden biri.

* kısaltmasının ‘kakame’ olarak okunmasının asıl nedeni nezih tuvaletlerinden dolayı bütün odtü tayfasının kanalizasyon b.k debisini tavan yaptırmasıdır. kaka merkezidir netekim.

* odtü’nün prestij kaynağıdır, resmi ziyaret için ülkeye gelen yabancı devlet adamları, ünlü hocalar falan burda konuşurlar, onlara hava atı-

lır. ve sanat denen nanenin ankarada bulunabilecek en iyi performanslarına burda yer yer sağanak yağışlı olarak ulaşılabilir. biletler 20 ytlıy geçmez. arif sağ'ı da erkan oğur'u da, adını burda sayamayacağım boy boy caz, klasik müzik kişi ve grubunu da ve bilimsel konferans bağlamında tonla akıllı - bilgin adamı da burda dinleme görme şansını bulmak mümkündür.”..

teknokent

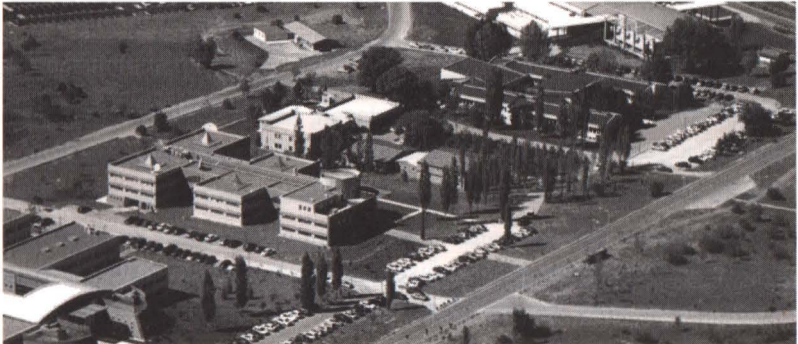
*ekşisözlük*ün “*teknokent*” plâtformundaki ilk girişten öğrenildiğine göre, “teknoloji gelişimini desteklemek, ar-ge yapılabilmesi için gerekli ortamı sağlamak, üniversite sanayi işbirliğini üst düzeye çıkarmak için kurulmuş *teknopark* çalışmaları 1987’de başlamıştır ve 2000 yılında binaları hizmete girmiştir.”

“*ofislerinin metrekaresi yaklaşık \$10 gibi astronomik bir ücrete kiraya verilmesine rağmen talebi karşılayamadığından her yıl büyüyen bina kompleksi. yasasının meclisten çıkmasında *emrehan halıcı*’nın epey bir katkısı olmuştur.

* silikon binası da 2004 haziranında hizmete girmiştir.

* elektriklerin devamlı olarak, bazen iki üç defa üstüste, birer saniyeliğine gidip geldiği yer.

işte türkiye’ nin teknokenti de bu kadar olur dedirten yer.

Teknopark

aslında elektrikler bir kere bile kesildiğinde bütün yöneticilerin değişmesi gereken yer.

adını haketmeyen yer.

* türkiye'nin açık ara en iyi teknoparkı.

* galyum binası 2007 yılında hizmete girmiştir. binayı yapan mimarın girişteki enter işaretini oraya koyarken nasıl bir halet-i ruhiye içerisinde olduğunu merak ediyorum.

ODTÜ teknokentin iki yapısı: solda, Silikon sağda galyum yapıları.

* odtü kampüsünün bilkent'e bakan tarafında eski bir sulak alanda kurulmuş durumdadır. bundan 10 yıl öncesine kadar göçmen kuşların uğrak yeri olduğu rivayet olunur. her yer kar altında kaldığında kalan 2 karış sazlığı yuva edinmiş keklikler çoluk çocuk ailecek etrafı keşfe çıkarlardı. ya tepede sürekli gezinen kartallara, ya tilkilere ya da sazlıkların göbeğinden geçirdikleri yolu kullanan mühendislerimizin arabalarına yem oldular ki uzun zamandır görünmüyorlar. bozkırın ortasında elalemin gözü gibi koruyacağı araziye başka yer yokmuş gibi kocaman binalar dikildi. inşallah o mekanlardan gerçekten ar-ge projeleri çıkar da boşuna canına okumuş olmayız oraların.

* ankara için birçok sektörün dalağı olan merkez. her gün, binlerce taze kan bu yerde deneyim kazanmakta ve türkiye için bir değer haline gelmektedir.

özellikle bilişim sektöründe cevher madeni konumundadır.

* ar-ge için kurulmuş bir ortamdır.

akla gelen başlıca ar-ge projeleri şöyle sıralanabilir:

- öğrencileri çalışanlardan, çalışanları öğrencilerden korumak için sticker projesi. bu sayede çalışanlar sadece ufak bir ankara turu atarak bilkent kapısından dolaştırılarak işyerlerine ulaşabilirler.

- x sayıda aracı x-100 araçlık park yerine sığdırma projesi. başarılı olmamıştır.

- kartondan binalarda bir çalışan ekosistemi yaratma projesi. insanın her zaman sosyal bir hayvan olmadığı gözlenmiştir.

- çeşitli hastalık mikroplarının üretimi projesi. şirketlerde üretilen kakalar en yakın okulun -örnekte odtü- sadece kendisine yeten kanalizasyonuna verilmiştir, kısa zamanda sonuç beklenmektedir.

- * bünyesinde eczanesi, kırtasiyesi, büfesi, bakkalı, yeşil alanı, oturacak bir bankı bile olmayan, starbucks'ı olan yerleşke..

- * adamı kuduz eden bir kavşağının {a7 - bilkent yolu kapısı) olduğu yerdir. odtü ceo'sunun süper(!) planlamalarından ötürü tüm teknokent çalışanları (ya da abartmayalım, diğer kapılardan çıkabilecek çalışanlar (master/dr'a öğrencileri) hariç} a7 kapısından çıkmak zorundadırlar. ancak her yer aynı anda mesaiyi bitirdiklerinden saat 18 civarında teknokent kuyruğu endoplazmik retikulumdan beter olup yeşil ışık sadece 6 (yazıyla altı) saniye, kırmızı ışık ise 77 saniye yanmaktadır.

soru: her saniye 2 araba teknokent iş çıkış kuyruğuna katılırken ama 6 saniyede de en fazla 3 araba teknokentten çıkarken, bu kuyruk kaç saatte kaybolur?

cevap: hocam soru yanlış?

cevaba cevap: soru değil, planlama yanlış.

- * odtü teknokentte çalışıyorsanız ve arabanız varsa, lanetli sayılırsınız.

iş yerinizin önüne kadar gelirsiniz, birkaç adım uzağınızdadır ama bariyerler yüzünden arabanızla içeri giremezsiniz. her bariyeri açan sticker farklıdır. teknokent çalışanlarına verilen sticker'la açılan kapı sadece 1 tanedir. 300 metre uzaklıktaki iş yerinize girebilmeniz için 5 km'lik bir yoldan geçmeniz gerekir. girdiğiniz kapıdan çıkamazsınız, çıktığınız kapıdan geri giremezsiniz.

tam bir off-road macerası. iki arabanın yan yana geçmekte zorlanacağı kadar dar, engebeli, yarı asfalt yarı toprak bir yol, keskin viraj, dik bir yokuş tırmanışı, geceleri ışıksız vs vs... işin tek heyecanlı ve güzel kısmı da o yolda araba sürerken hissettiğiniz adrenalin ve heyecan...

bu sticker zulmünden sonra kendimi bariyerlere zincirlemeyi düşündüğüm günler oldu. ama sakın kafayla düşününce çok mantıksız bir eylem olduğunun farkına vardım. daha iyi bir çözüm düşündüm, buldum.

bir yerlerden kamyon bulup, bir gece ansızın odtüdeki tüm bariyerlerden 150km hızla geçmek istiyorum. sabah odtüye gelenler bir bakacaklar, bariyerler yok olmuş. odtü teknokent'te çalışanlar da rahat rahat istediği kapıdan girip, istediği kapıdan çıkabilecekler. bariyerlerin ortadan kalkmasıyla beraber üzerimizdeki lanet de kalkacak bir gün. (bkz: *odtü sticker sorunsalı*)

mel gibson'ın, brave hearth'ın sonundaki o muhteşem *freedom* bağırısındaki gibi biz de, odtü teknokent çalışanları olarak tek bir ağızdan bağıracağız;

‘özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük! özgürlük!’

bir gün olacak...

inanıyorum.”

Son girişteki yollamaya uyup “*odtü sticker sorunsalı*” adresini tıklayınca okunan girişlerden kimileri:

“*otomatik araç tanıma sistemi ve elektronik bariyerler sayesinde(!);

öğrenci sticker'ı ile bu kapıdan giremezsiniz,

mezun sticker'ı ile şu kapıdan çıkamazsınız,

odtü teknokent'te çalışıyorsanız ve teknokent sticker'ı ile giriş yapmak istiyorsanız, 5 km daha yol yapıp, arka kapıdan girersiniz ama nereden çıkarsınız bilinmez!

hangi sticker'ın hangi kapıyı açacağını öğrenmek meşakkatli bir iştir.

* odtü'nün sorunsalı da bir farklı oluyor canım. ne havalı ama 'sticker sorunsalı', sanki roket adı gibi. ve tarihi gün *sticker sorunsalı* birazdan

mars yolculuğuna başlayacak. 10 9 8 7 . . .

* 99 yılından sonra başlayan sorunsal, sticker 99 yılında 3 lirayken, 2000 yılında 30 lira gibi hayvani bir rakamla satılmaya başlanmıştı. yıllar +1 -1 toleranslıdır. sanırım artan araba sayısı ile alakalı, otoparklarda yer bulunmuyordu çünkü, toplu taşımaya yönlendirme amacıyla olabilir.

bir de bilkent ile odtü arasında çok fark kalmadı sayılabilir, artık sadece parası olan okuyabiliyor. dersane parasını bile ödeyemeyenler varken, odtü de 300-500 liralık stickerı dert etmeyin, otobüs-dolmuş kullanın.

* çalışana ucuz evet bu sticker denen nane ama arkadaşım teknokent personeliyseniz bazı kapılardan geçmenize yetmiyor stickerınız ben de buna kılım. ulan bu kampusun içinde bir yerde çalışıyorsun arabayı park etmek için sticker alacaksın diyorlar alıyorsun ama sonra diyorlar ki senin stickerın şu kapılardan geçemez, buralara giremez. haydi. açıkçası haklı tepkidir, yok bilkent gibi olmuş da yok baba parası yiyen gençmiş de var böyle bir problem evet. sizin için olmayabilir ama var. bir insanın arabasının olması onu zengin de yapmaz ulan üstelik.

* vosvosa bile sticker istediler, vosvos ya, zaten lisans dönemi boyunca ödenecek stickerların ücreti, vosvosumun ederi idi.

* babasının parasıyla değil ama kendi bursuyla okuyan, yurttan rahat edemeyen, ama 100. yıl gibi lüks! bir semtte eve çıkamayacağı için uzak ev tutan, ve dersini zamanında takip etmek isteyen, bu nedenle dışından tırnağından artırarak eski bir tosağa alan öğrencinin sorunsalı. herkes babasının parasıyla araba almak zorunda değil ya aq, adam güç bela 1000 liraya araba almış, her yıl 500 lira da sticker parası mı vercek!!

* çözümü çok basit olan sorunsal: arabayı satın al almak. çünkü bildiğim kadarıyla bu konuda yasalarda bir boşluk var. hep merak ederdim al kapısına fırtına gibi esen doru atım üzerinde gelsem ne olur diye. yaptım, olacak! yok henüz yapmadım ama en büyük hayalim bu. 'hocam öğrenci misiniz? yalnız sticker yoksa alamıyoruz.' diyemezler çünkü kedi köpeklerin sticker'sız girip çıktığını biliyorum. atımı da dört nala bölüme sürdükten sonra dekanlık kapısı önünde şaha kaldırıp kişneterek en yakın iğde ağacına park edeceğim. trafik kilit takmaya

gelirse taktırmaz, basar çiftelyi. otostopçu da alırım gerekirse oturturum arkama. bir kişi bir kişidir. yaparım bilirsin.

* bu durum sunum konusu yapılmıştı ve içişleriyle konuşulmuştu, sticker ya da taşıt pulu ne ise işte ondan sorumlu yer oluyor içişleri.

onların açıklamasına göre bunların pahalı olmasının en büyük nedeni okul içindeki trafikmiş, bu kadar pahalı olmasına rağmen hala alabiliyor öğrenciler, yani bir de ucuz yapsak okulun içi kızıl原因 trafiğinden beter olacak demişlerdi, bir de transit geçiş için okulun kullanılmak istemesi yani eskişehir yolu kapısından girip yüzüncü yıl kapısından çıkmak isteyenleri de sticker yüzünden engelleyebiliyorlarmış. tabii biz de dedik personele veya akademiklere neden bu kadar ucuz diye, geçmiş gün ne cevap verdiklerini çok hatırlamıyorum ama mantıklı bir cevap değildi..

öğrencilerin dışında bu sorun dolmuşlar, okula malzeme vermeye gelen (sucudur, ne bileyim her gün giren kargocudur) firmalarında gayet etkiler onlar da stickerla girmek zorunda ve onların aldığı misafir stickerı da hiç ucuz değil, ha onlar zaten iş yapıp para kazanıyorlar bu ayrı mesele..

ek: söylemeyi unuttum bir de arabanın ruhsatı sizinle aynı soyadı taşımayan birinin adınaysa sittin sene o stickerı vermezler, hadi akrabaların olmasın onu anladım da e annemle soyadım farklı bu iş nasıl olacak diye düşünürdüm hep..

* türkiye’de solun kalesi olarak bilinen bir okulda olması neticesiyle daha da ilginçtir. öğrencilere, eğitime türlü kolaylıklar sağlaması gerekirken, öğrenci söğüşlemek cidden okulun duruşunu düşünürseniz oldukça ironik.”

sağlık ve rehberlik merkezi

ekşisözlükte “*odtü mediko*” plâtformundaki 3 sayfada yer alan 21 ‘giriş’ öğrencilerin Sağlık ve Rehberlik Merkezini nasıl değerlendirdiklerini anlatıyor. Kimileri, 2004’ten 2009’a değin şöyle:

* odtü yerleşkesi içinde bulunan sağlık hizmet birimi. 2 yıldır göz doktoru yoktur. gözlük çerçeveleri okula kol gibi girdiğinden kolay kolay da göz doktoru alınmayacaktır. (2004)

* an itibariyle odtü sağlık karnesiyle gözlük camı ve çerçevesi almak isteyenler için (öğrenciler için göz doktoru yoktur) yol yordam:

bir devlet hastanesinde göz muayenesine gidin. aldığınız reçete dışında odtü sağlık karnesine de yazdırmayı unutmayın. yapabiliyorsanız (numaranız yeterince büyükse) her bir göz için numarayı en az 5 olacak şekilde yazdırın ve gerçek numaraları kendiniz için başka yere yazın (sadece 5.00 ya da astigmatınız varsa örneğin 4.25'e 0.75 gibi). böylece organik cam yazdırabilirsiniz. hastanede karnenizi ve reçeteyi onaylatın. daha sonra mediko tahakkukta onaylatın. gözlüğünüzü ankara'daki tüm gözlükçülerden alabilirsiniz.

edit: '*odtü bülteni*'ni çıkaran öğrenciler bir iki haftadır öğlenleri fizik bölümü ya da kütüphane önünde masa açarak hem bültenlerini satıyorlar, hem de mediko'daki koşulların iyileştirilmesi için ve tabii öğrenciler için de göz doktoru olması için imza toplamaktalar. gidin görün, konuşun, imza atın, hayat bayram olsun... (2005)

* odtü yurtlarında odalarda buzdolabı olmaması sebebiyle yurttan ağız tadıyla rakı içmek istenildiğinde gidilmesi gereken yer. 'hocam arkadaşın bileği burkuldu da biraz buz alabilir miyim?' dedikten ve buzlar erimeden yurda koşturduktan az sonra kadehler tokuşturulur.

edit: sözkonusu fırsatçılık, medikonun bi şekilde olaya uyanması ve buzları artık tuzlu suyu dondurarak yapmasıyla kısa bir süreliğine sıkıntıya girmiş olsa da pizza hut çalışanlarının iyi niyeti ve bileği burkulanlara karşı gösterdiği yardımseverlik sayesinde zorlanmadan atlatılmıştır. (2005)

* *odtü bahar şenlikleri* sırasında alkol koması nedeniyle bir arkadaşımı sırtımda taşıyarak götürmek zorunda kaldığım yer. ve akabinde olanlar,

hemşire: şöyle biraz doğrulmaya çalışın.

arkadaş kişi : ogerkk, boouuvvv..

(hemşirenin getirdiği vileda ile yerleri silmem)

bir süre sonra...

hemşire: biraz daha iyi misiniz hocam?

a.k.: yanıma oturmaz mısınız?

216 | hemşire: efendim? anlayamadım?

a.k.: elimi tutar mısınız lütfen. çok ihtiyacım var...

{girişin yazarı}: eyvah lan!!

hemşire:(şrrakkk) terbiyesiz sapık... (2005)

* psikiyatri ve dermatoloji bölümlerini kullanıp gayet de mutlu ayrıldığım bir yer. 60 kuruşa muayene olabiliyorsunuz. psikiyatri bölümüne 'ben depresyodayım' diye başvurduğunuzda, sizi daha depresif hale getirebilmek için mutlaka ön görüşme sonrası ellimilyon soruluk bir test uyguluyorlar, tanrı inancından hayaletlere inanır mıyım kadar binbir değişik tipte soruyu yanıtlayana kadar depresyon komasına girmemek işten bile değil. şahsen durumumu kritik bulmadığından olsa gerek (oysa testi yaparken çıldırıyordum) doktor x hanım 'sana ilaç gerekli değil, git spor neyin yap açılırsın' demişti. orada sadece konuşmak, derdini bir uzmana anlatmak bile adamı mutlu etmeye yetiyor. dermatoloji bölümünde de gayet ilgilendiler, 'kepeğim var?' 'o zaman sana bir klinex' 'siğil çıktı?' 'o zaman sana bir teramidin', 'yüzümde bir leke belirdi?' 'o zaman sana bir depinamat', 'boynum kaşınıyor?' 'o zaman sana bir epidermizol', 'saçımda yağlanma var?' 'o zaman sana bir lewex krem' vs vs şeklinde gelişen oldukça komik bir diyalog yaşamışlığım var, fazla bakma muayene ihtiyacı hissetmedi doktor teyze ama galiba muayene edecek birşey yoktu, ne bileyim. siğil tedavisi konusunda işe yarar bir dondurma çözümleri var, gayet de gülyüzlü bir hemşireleri var yy hanım. sonuçta tavsiye edilir, başka hangi üniversitenin tıp fakültesi olmadan sağlık birimi var, cankurtaranı var ki zaten? (2005)

* vize dönemi öncelerinde üniversiteye yakınlığı dolayısıyla her ne kadar başarıyla sonuçlanma ihtimali düşük de olsa rapor almak için ilk başvurulacak sağlık merkezi. (2005)

* geçen sene laboratuvarında durup dururken kafayı camda patlatıp, kaşı gözü yarıp bir de üstüne tek dişi orda bırakınca personeli tarafından her gidişimde hürmetle karşılandığım yer. (2006)

* 2002 yılında evlenmeden önce istenen testleri yapmak için benden 50 ytl almışlardır (helali hoş olsun, gözüm yok) ama testlerden 1 tanesini kendi hatalarıyla eksik yapınca her hangi bir doktora tekrar o test için sadece form imzalatmam gerektiği söylendi (herkes hata yapabilir, anlayışla karşılamak lazım), ben de öğlen saat 12:01'de üst kattaki bir doktorun kapısını çaldım, derdimi tam anlatacaktım ki adam bana 'too

late' dedi ve kapıyı kitleyerek bastı gitti. o noktada medikoya, doktorlara ve olaya olan tüm hoşgörüm gitti. kendisine bir öğrenci ve bir akademik personel olarak sormak istiyorum, özel muayenehane olsaydı da bana 'too late' diyecek miydi? bu demek değil ki medikoda sevabına çalışıyor, sadece parasını ben vermiyorum, devlet veriyor. ha bir de adam gibi bakmıyorum desene, 'too late' ne demek! bu olay dışında, yılda 1 defa gittiğim medikonun kötü olduğunu söyleyemem, çeşitli nedenlerle uğramak zorunda kaldığım ve bana yardımcı olan doktorlara sevgilerimi sunarım. (2007)

* saat sabahın onunda göz doktorunun sırası biten yer. hayır diyorum acil, gözüm yanıyor, batıyor, göremiyorum, sınava gitcem bir bakıversin, yok. sırası bitmiş. doktor burda ama sırası bittiği için muayene olamıyorum. kalp krizi geçirsek doktorun sırası bitti diyecekler yani o derece. hayır bir de durum iki gündür böyle. ya milletin okumaktan gözleri bozuldu akın akın göz doktoruna gidiyorlar sabahın köründe ya da bankodakiler beni çok pis yiyorlar. ama azmettim yarın 8.30 da ordayım o doktoru görcem ulan... (2009)

* 2 adet çocuk hastalıkları uzmanı bulunurken 1 adet kbb uzmanı bulunduramayan yer. (2009)

vişnellik tesisleri

Vişnellik tesisleri, 1965 yılı Eylül ayında kuruan ODTÜ Mezunları Derneğinin hizmet alanlarından biri. *ekşisözlükte* 3 sayfada 21 giriş yer alıyor tesisler hakkında. Kimilerini seçtim:

“*ankara 100. yıl sitesi civarında, havuzlu, güzel binalı, üstelik çim amfili süper tesis.

* babamın ısrarla 'kirazlık' dediği yer.

* google earth koordinatları: 39°53'48.35''n, 32°47'31.74''e

* kitapçosunda sigara satılır.

* pazar günleri keyif içinde kahvaltınızı yapabileceğiniz, sonrasında kulaçlarınız kimseye çarpmadan güzel havuzunda yüzüp, rahat rahat güneşlenebileceğiniz güzel mekan. fiyatlar ne çok ucuz ne çok pahalı. ortamına gelince ; odtüden mezun olmuş ve hala odtüde prof, doçent

gibi ünvanlara sahip kişilerin çoğunlukta bulunduğu, hatta bazen konken partileri veren hatunlar da görülebilir. ıyidir hoştur genel anlamda, dingin bi mekan arıyorsanız ve odtüye yakın biryerlerde iseniz gitmeniz tavsiye olunur.

* okulumun mezunlar derneği binası. odtü a4-kapıdan kolayca ulaşılabilir. ancak, benim gibi ankara'ya on yıl uğramamış biriyseniz ve vişnelik tesislerinin de yerini unutmuşsanız, bulmanız biraz problemlili olabilir.

nasıl mı? anlatayım...

odtü güvenlik, vişne tesislerini, makro market'in yanı olarak tarif etti. ancak, sorun şu ki, aynı bölgede iki (veya üç) adet makro market var. meğerse, makro market değil de, tansaş'mış. 100.yıl merkez'deki tansaş'ı bulun, oradan sola kıvrılın ve devam edin. iki yüz metre sonra, vişnelik tabelasını göreceksiniz (küçük yazıyor... kaçırmak mümkündür). soldan girin, ay üssü alfa kıvamındaki mezunlar derneği binamızı göreceksiniz.

geniş bir otoparkı var. arabanızı herhangi bir yere bırakabilirsiniz. oradan da, kolayca istanbul yoluna çıkmak mümkündür...

vişnelik tesisleri'ndeki baraka bar (ya da adı 'bar 1956' mıydı?), oldukça kalitelidir. barmen abimize de sevgilerimi yazıyorum. üst katında, birç veya okey takılan öğretim görevlileri, mezun ve öğrencileri görmek mümkün. restoranı ise tatmin edici. biz gittiğimizde açık büfe vardı. yoldan yeni geldiğimiz için, bonzai! deyu saldırdık her şeye... havuza bakan tarafın manzarası ise mükemmel: 'yeni ankara'yı görebiliyorsunuz: gökdelenler, odtü kampüsü, devlet binaları, vs.

girişindeki hediyelik eşya dükkanını işleten çifte ise sevgilerimi yazıyorum buradan. karı-koca odtü'lüler. buradan, bolca rozet, t-shirt, vs. hediyelik almak mümkün.

odtü mezunları derneği vişnelik tesisleri, eski mezunların buluşup, eski günleri andığı, eğlendiği güzel bir mekan. ikinci kez gittim. bu hafta sonu da gideceğim kısmet olursa...

* adı haybeye vişnelik değildir. toplumsal belleğimiz nisyanla malul olsa bile, hatırlanmalıdır ki, güzelim vişne korusu kesilerek dikilmiştir

bura; öğrenciye de herhangi bir kıymet-i harbiyesi olmamıştır bu zaman zarfınca da.

* verdiği ürünlerin ve hizmetin kalitesizliği ile ters orantılı fiyatlarıyla resmen odtü'lü kazıklama yeridir. lüks restoranlardaki ile aynı olan fiyatlarına rağmen, vasatı geçmeyen yemekleri vardır, hizmeti ise lokal hizmetindedir.

ör: tek kişinin ana yemek yediği, ki hayatımda dışarıda yediğim en kötü yemekti, iki kişilik bir yemekte, gerisi 4 tane meze ve 35lik dandik şarap, 80 küsur lira hesap ödeyip daha sonra içeride bir çay içmek istediğimizde çayın ikram olduğu söylenip, ama nedense iskambilin ücretli olduğunu söylemeyip, bir de üstüne yarım saat pişti oynamaya kişi başı 4er lira alan yerdir. (malesef onu da bilmediğimiz için kalkıp gitmeye çalıştığımızda bizi kapıda yakalayıp bir de üstüne surat yapıp kaçak muamelesi ile karşılaştık.)

*ODTÜ Mezunlar Derneği Vişnelik tesislerinin çim amfisinde
2010 Temmuzunda düzenlenen Yeni Türkü konserinden görüntü*

bir mezunlar derneğinin bu şekilde işletilmesi çok üzücüdür, halbuki amacı kanımca lüks bir yer olmaya çalışmak olmamalı aksine mezunların daha rahat bir araya gelebileceği bir ortam yaratmak olmalı. isteyene lüks hizmet de verir, ama isteyen de eski yeni arkadaşlarıyla rahat rahat muhabbetini yapmaya, oturmaya gelebilirler, çünkü bu koşullar altında iyi para kazananlar bile bir kaç ayda 1-2 kere gelebilirler, o da derneğin hatırına yoksa gidecek bir sürü daha kaliteli yer var.

* yaz gecelerinde ankara'da havuzbaşı açık hava sinema keyfi sunan ankara manzaralı(!) mekan.

tesiste yine yazın düzenlenen şarap geceleri ve milonga partileri de ankarazedeleri biraz olsun ferahlatmaktadır.”

Vişnelik tesislerinde bir de çim amfi bulunuyor. Bu amfide düzenlenen konserler ODTÜlülerin yoğun ilgisiyle karşılanıyor. Örneğin, 21 Temmuz 2010'daki Yeni Türkü konseri için bile *ekşisözlükte* özel bir plâtfom açılmış. Girişlerden birkaç örnek:

“*uzun bir aradan sonra iyi gelmiş konser. bir ara hiç kimsenin yağmurun bile böyle küçük elleri yokken eşliğinde vişneliğin çimlerine uzandım, tek gördüğüm ağaçların arasından görünen yıldızlardı. o an yeni türkü sadece benim için söylüyormuş gibi geldi, güzeldi.

* kendimi 7. kez rüzgârına bıraktığım yeni türkü konseri oldu. odtü'de ve çim amfi'de bu insanları dinlemek, dinlerken siyasetin dibine vurmak, fena halde iyi geldi uzun bi' aradan sonra.

* tellerin arkasından, sahneyi tam gören bir noktadan, tanımadığımız birinin arabasını piknik masası olarak kullanmak suretiyle bedava izlediğimiz her zaman ki yeni türkü konseridir. çim amfinin de olayı bu. nasıl her seferinde bu adamlar bu kadar güzel şeyler hissettirir bilmiyorum ama 5 kişi üzerine yaslandığımız, ismini verip de rencide etmek istemediğim araba için üzgünüm.

* ikinci yarısında kapısı tamamen açıldığından arabaları daha fazla rencide etmeye gerek bırakmayan konserdir.

2000'in üzerinde katılımcısıyla sevindirmiştir.

gelirlerinin tamamı bir ilköğretim okulunun yapımında kullanılacaktır. konseri düzenleyen okula yüz verin gönüllülerinin emeklerine sağlıktır...”

hocalar hakkında

Öğrencilerin hocaları hakkında yazdıklarını aktarmıyorum. Yukarıdaki alıntılarda da efsane, ünlü, aramızdan ayrılmış hocalar dışında geçen adları alıntılamadım. Adlar yerine noktalar, ve/ya da x'ler, y'ler koydum. Öğrencilerin hocalar hakkındaki yargılarının olabildiğince 'duygusal' olduğunu; giderek uydurma olaylarla dile getirildiğini *ekşisözlük*teki adıma açılmış plâfordadaki girişlerden çıkarsadım. Örneğin, bir girişte, yaygın bir esprinin bana yamandığı görülüyor:

“*bi sınavında ‘what’s the difference between leonardo da vinci and michael jackson?’ diye soran hoca.. öğrencilerden biri de umutsuzluk içinde şu cevabı vermişti: ‘leonardo is dead, michael is bad’.

{Çevirisi: ‘Leonardo da Vinci ile Michael Jackson’un farkı nedir?’/Leonardo ölüdür, Michael kötüdür.” (Kötü, yâni ‘Bad’ Michael Jackson’un şarkılarından biri.)}

Bir başka girişin yazarı, belli ki bir şeyler öğrenmeden yüksek not alacağı umuduyla dersimi almış, ama umudu gerçekleşmeyince kızmış, vermiş veriştiirmiş.

“*sinema ve tasarım dersini verir odtü’de. ‘sıpiik sinema? i liv in sinema’ bir insan olsanız dahi ‘attack of the 50 feet woman filmindeki tüm görsel hileleri yazın’ şeklindeki 40 puanlık soruyu kaçırmamız muhtemeldir. sonra bir bakmışsınız 50 alıvermişsiniz, hocaya ağlamaya fırsat bulamadan final gelir çatar ve sefer önder şenyapılı efendinin aynı isimli kitabını ‘okumak’ yerine ezberlemeye çalışırsınız. evet ezberlemek. yani cliffhanger, toy story, mission to mars, jurassic park, metropolis, twister, mask, nibelungen, the crow.... vs... gibi filmlerin toponun efektlerini ezberlersiniz. çok cici, tombik, yaşlı başlı, bıyıklı sakallı bir amca görünümü veren bu kişinin (kesin öyledir de bana denk gelmiştir ya da bu sene ketumluğu tutmuştur) ağzını bıçak açmamaktadır. ‘hocam notum..’ dediğiniz anda, ‘çalış, yap’ der. derste de hiç konuşmaz. bir günaydın bile demedi bütün dönem.”

(40 puanlık sorunun karşılığı 8 sözcükten ibaretti.)

Bir başkası oduncu gömleği giymeme, yabancı sözcük ve terimlere türkçe karşılık bulmama, kitaplarımın adlarına, fularıma, vb. karşı çıkacak denli kızgın. Kibirli ve snob olarak kimliklendirmiş beni.

dönemi 30'un altında cümle kurarak bitirdiğim iddia edilmiş!.)

“*derslerine ekseriyetle iki adet oduncu gomleğini üst üste giyip gelen, kitaplarında yarattığı türkçe terimlerle öğrencilerinin önünde yepisyeni ufuklar açan, özellikle öğrencileriyle iletişim kurmaktan kaçındığını düşündüğüm, iki dönemi derslerinde 30'un altında cümle kurarak bitirmeyi başarmış ilginç bir insandır *önder şenyapılı* gerek derslerde sürekli taktığı fuları odasına girer girmez çıkarmasıyla, gerek entelliğinin bayrağı gibi kullandığı oduncu gömlekleriyle, gerekse öğrencilere karşı takındığı küçümser ve sevimsiz tutumla entelliğin dibine vurduğunu sanmakta ve lakin derslerinde gösterdikleriyle, ve yazdığı kitaplara bakıldığında - ki tanrıların seks öyküleri , seksin yeniden doğuşu, fahişe yüzyılın sanatı, dijital oynaşmalar bunlardan bazılarıdır - *snoob* tanımlaması *entel* etiketinden daha fazla yakışmaktadır kendisine. özellikle kitaplarında kullandığı başlıklar tamamen dikkat çekmeye yönelik bir satış stratejisi gibi gözükmekte ve *milliyet*in çıplak resimleri için tıklayınız gazeteciliğiyle birebir örtüşmektedir benim gözümde.

ayrıca bir de *önder şenyapılı türkçesi* diye bir şey vardır ki, aşağıdaki gibi bir kaç örnekle anlatılabilir:

stop motion : dur devin

oscar heykeli : oskar yonutçuğu

drive in restaurant : sür-gir-aşevi

ama şöyle de bir gerçek vardır ki *önder şenyapılı*'nın derslerinde çok güzel uyunur, üstüne üstlük kendisinin notu da iyidir..”

Bu girişleri gördükten sonra, çeşitli hocalar hakkındaki değerlendirmeleri ister övgü, ister yergi olsun, ciddiye alıp bu kitaba aktarmak, hocalara — enazından — haksızlık olurdu.

"bu kitap resmi olmayan sıcak bir odtü tarihidir denilebilir. sadece odtülü öğrencilerin ya da odtü personelinin gözünden değil, odtüyü dışardan gözlemleyen insanların da bu sıradışı üniversiteyi nasıl gördüklerinin ve algıladıklarının renkli bir tablosudur. türkiye tarihinde herhalde bu kadar sevilen, ürkülen, saygı duyulan, bir parçası olmaktan gurur duyarken aynı zamanda kızgınlıkla anılan bir üniversite olmamıştır. başlı başına bir organizma gibidir odtü; kapladığı alanın büyüklüğüyle, ankara'ya akciğer olan ormanıyla, öğrencileriyle, taşıdığı misyonuyla, öğretim üyeleriyle, kültür hayatına, hayatımıza yaptığı katkıyla hep var olmasını dileyebileceğiniz bir dev organizma... kuruluşu, bataklıktan ormana, oradan bilim yuvasına dönüştürülüşü gerçekten anlat anlat bitmez ayrı bir hikâye; atlattığı badireler ve bilim dünyasına sağladığı katkıların bitmezliği ayrı bir hikâyedir. hiçbir tanımın içinde durmaz, duramaz yoksa odtülüğünü yitirir. odtülü olun olmayın, asla reddedemeyeceğiniz bir varlık olarak orada durur."

herkes neler söylememiştir ki odtü için; işte birkaçı...

"orta dünyadaki en iyi üniversiteler listesinde bir numara olan okul... okulum."

"efsane bahar şenlikleri olan okul."

"sadece hazırlanırken ulen odtüye girmek vardı denilen ama girdikten sonra ulen benim ne işim var burada diye ağıtlar yakılan kafaların duvarlara vurulduğu garip bir üniversitemizdir. ama her yerde rastlayamayacağın siyasi duruşunun bile ona karşı olumlu duygular beslemem için yeterli olduğu üniversite."

"öss ye insanlarla tanışmana vesile olan okuldur."

keyifli okumalar dileklerimizle...

ISBN 978-605-5164-06-5

9 786055 164065

₺ 14.00 (KDV Dahil)